

Багато хто покликаний

Вихідні дані

Багато хто покликаний – Чи може християнин втратити своє спасіння і загинути? Чи може послідовник Ісуса загинути?

Рівні 1–6, Видання українською мовою. Перекладено з німецького оригіналу. Мовне примітка. Це видання перекладено з німецького оригіналу за допомогою DeepL і вручну вчитано. У разі сумнівів орієнтуйтеся на німецьке видання. Якщо помітите помилки перекладу, повідомте нас на <https://vielesindberufen.de>.

Автор і видавець: Heino Weidmann, 20.09.2025

Copyright © Хайно Вайдманн. Ця робота, включаючи її частини, захищена авторським правом. Всі права захищені.

Використані переклади Біблії в оригінальному німецькомовному творі

- *Slt* – біблійний текст Франца-Еугена Шлахтера (2000), авторські права © Женевське біблійне товариство. Надано дозвіл на автоматизований переклад з німецької мови на інші мови.
- *Meng* – переклад Біблії Менге 1939 року (у відкритому доступі, *Public Domain*)
- *F* – Вільний власний переклад

Посилання на біблійні уривки в електронній версії книги ведуть на сайт <https://www.bibleserver.com>, де розміщено багато перекладів Біблії іноземними мовами.

Пояснення грецьких слів

На основі конкордансу Стронга, доступного за адресою www.csv-bibel.de/strongs, виданого видавництвом CSV-Verlag.

Посилання на зображення

- Коло фігур: © glophy / Adobe Stock – ID зображення: 51925552. Ліцензовано через Adobe Stock зі стандартною ліцензією
- Фонове зображення веб-сайту з хрестом: Pixabay, вільна ліцензія, Gerd Altmann
- Фотографія бігуна: Steven Leham / Unsplash, вільна ліцензія

Дизайн обкладинки: © Copyright Heino Weidmann

Книга доступна для безкоштовного завантаження у форматі PDF на сайті

<https://vielesindberufen.de/downloads-links/> наступними мовами:

англійською, іспанською, португальською, спрощеною китайською, традиційною китайською, арабською (ar), китайська (традиційна) (zh-Hant), китайська (спрощена) (zh-Hans), данська (da), англійська (en), французька (fr), індонезійська (id), італійська (it), японська (ja), корейська (ko), нідерландська (nl), норвезька (nb), португальська (pt), румунська (ro), російська (ru), шведська (sv), іспанська (es), турецька (tr), українська (uk).

Примітка щодо вмісту, створеного за допомогою штучного інтелекту

Деякі матеріали на цьому веб-сайті, зокрема резюме (рівні 2 і 4), розділ 1.1, редакційні правки та формулювання, були створені або перероблені в оригінальному німецькомовному виданні з використанням штучного інтелекту (ШІ), зокрема ChatGPT від OpenAI. Кінцева відповідальність за вміст лежить на

авторі книги. Весь вміст, створений за допомогою штучного інтелекту, був вручну перевірений та відкоригований перед публікацією.

Heino Weidmann

Götzenbergstr. 25

74889 Sinsheim, Germany

<https://vieleindberufen.de>

*Мир вам і благодать від Того,
який є, і який був, і який приходить, і
від семи духів, що перед Його престолом,
і від Ісуса Христа, вірного свідка,
первородним з мертвих і
князем над царями землі.
Тому, хто нас полюбив і
обмив нас від гріхів наших кров'ю Своєю,
і зробив нас царями і священиками
для свого Бога і Отця —
Йому слава і влада
від вічності до вічності! Амінь.*

Об'явл. 1, 4-6 Пс.

Початок

**Багато хто покликаний —
Чи може християнин втратити своє спасіння і загинути?
Чи може послідовник Ісуса загинути?**

Ці питання торкаються самої суті християнської віри — і не залишають байдужим нікого, хто хоче слідувати за Ісусом всім серцем.

Ця книга є унікальною: вона проведе вас через **усі біблійні уривки Нового Заповіту, що стосуються спасіння** — близько 545 свідчень, чітко впорядкованих, глибоко продуманих і зрозуміло пояснених. Складіть власне враження — прийдіть і подивіться, що насправді говорить Новий Заповіт.

Біблійне обговорення питання, чи може відроджений християнин втратити своє спасіння і в кінцевому підсумку загинути, не є легкою темою — ні з теологічної, ні з емоційної точки зору. Зрештою, люди воліють читати про весілля, а не про можливі розлучення. І все ж: той, хто серйозно ставиться до Святого Письма, не може ухилятися від цього питання.

Якщо ти впевнений у Божій любові і знаєш своє спасіння в Христі, ти можеш підійти до цієї теми з упевненістю. Ісус любить тебе — і Він запрошує тебе копати глибше. Поговори про те, що ти читаєш, з зрілим братом або сестрою у вірі або в групі послідовників Ісуса. У спілкуванні істина часто розкривається ще ясніше і обнадійливіше.

Чітка структура допоможе тобі в цьому:

Почни з головної думки. Звідти ти можеш заглибитися в тему настільки, наскільки хочеш і можеш. 7-рівнева піраміда веб-сайту <https://vieleindberufen.de> показує тобі структурований шлях:

Figure 1: Семирівнева структура «Багато покликаних» (рівні 1–7).

From: [Many are called](#) – Can a Christian lose their salvation and be lost? Will a follower of Jesus be lost?

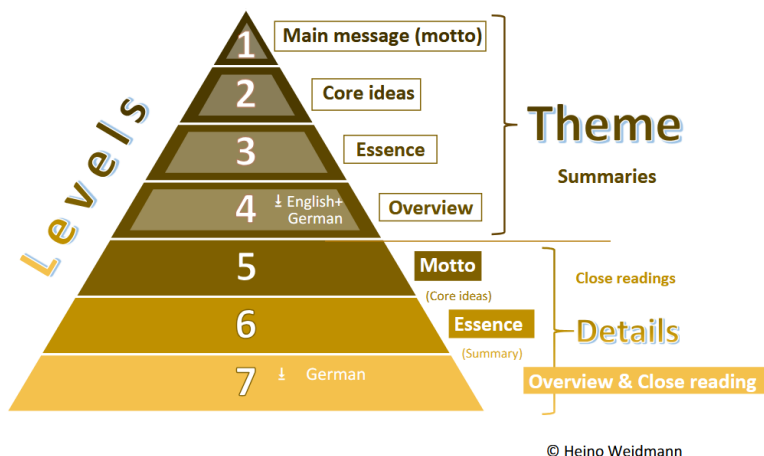

Схема-піраміда з семи рівнів, що показує структуру проєкту: рівні 1–4 — резюме («Головна думка», «Ключові ідеї», «Суть», «Огляд»); рівні 5–7 — детальні дослідження («Девіз», «Суть (резюме)», «Огляд і уважне читання»).

Перші чотири рівні дають вам упорядкований огляд із зростаючою глибиною. Починаючи з рівня 5, проводиться інтенсивне біблійне дослідження – аж до детального аналізу віршів на рівні 7. Ця книга містить рівні підсумків 1, 2 і 4, а також рівень дослідження 6.

Основа цієї роботи є надзвичайною: **всі уривки з Нового Заповіту, які містять висловлювання про спасіння людини – загалом 545, що становить близько 35% Нового Заповіту – були зібрані, впорядковані та ретельно проаналізовані.** Таким чином, основне твердження на рівні 1 ґрунтується на міцному фундаменті. Адже Слово Боже не суперечить самому собі – окремі свідчення Нового Заповіту складаються в одне велике, основоположне загальне твердження.

Більше про основи цієї роботи та використану методологію ти знайдеш в інтро на наступній сторінці.

Вступ

Мотивація, що стоїть за цією роботою

Ця книга є результатом тривалого особистого пошуку. Більше 35 років тому я виголосив свою першу проповідь про Римлян 11, 22, присвячену доброті та суворості Бога. Після цього одна сестра сказала мені, що не вірить, що християнин може втратити своє спасіння. Ця заява стала поштовхом до мого довічного зацікавлення цією темою.

Довгий час я не міг вирішити, яка точка зору ближча до істини – обидві сторони мали сильні аргументи. Однак поширені дебати здебільшого ґрунтувалися на обмеженому виборі біблійних уривків (5-15 віршів), доповнених теологічними принципами. Мені це здавалося недостатнім. За допомогою невеликого вибору біблійних уривків можна обґрунтувати майже будь-яку точку зору.

Тому в мені зріс бажання дослідити *всі* відповідні уривки з Нового Заповіту – без пропусків, без попередніх висновків. Сьогодні, в березні 2025 року, після трьох років інтенсивної роботи, ця мрія стала реальністю: **ВСІ 545 уривків з Біблії, що мають відношення до спасіння, а це близько 35% всього тексту Нового Заповіту, були ретельно проаналізовані.** Основна теза цієї книги підкріплюється на всіх рівнях і в кожному поглибленні та чітко висвітлюється.

Врешті-решт, йдеться про славу Бога. Про народ, який любить Його, радує Його своїм життям – і про те, щоб якомога більше людей було врятовано і приведено до пізнання істини та вічного спасіння.

Відправляйся зі мною в подорож відкриттів – через Божу благодать, вірність, Його любов і мудрість. Він підготував усе, щоб ми – і багато хто з нами – могли впевнено досягти тимчасового і вічного спасіння.

Питання

Новий Заповіт проголошує: Ісус Христос рятує нас від наших гріхів, щоб ми тепер жили в примиренні з Богом. З цього випливає впевненість і надія, що після смерті ми увійдемо у вічну славу.

Грецьке слово *sōtēria* («порятунок», «спасіння») описує як теперішній, так і майбутній вимір спасіння. Воно охоплює прощення, звільнення, збереження і вічне життя у спільноті з Богом. Ми вже маємо спасіння – і водночас очікуємо його завершення.

Це означає, що наше спасіння починається з навернення до Бога, але ще не завершилося. Ми спасенні, ми примирені з Богом, ми є Його улюбленими дітьми – і водночас перебуваємо на шляху до остаточного спасіння. Дух Божий був даний нам як запорука, але шлях до вічної слави ще не завершився.

Звідси випливає головне питання цієї книги: чи отримаємо ми друге, остаточне спасіння після навернення автоматично, чи воно пов'язане з певними умовами? Чи є фактори, які сприяють або перешкоджають цьому?

Новий Завіт показує: Христос здійснив досконале спасіння. Багато хто покликаний взяти в ньому участь через віру. Але те саме Писання ставить перед нами серйозне питання: чи може християнин, який вірить в Ісуса, все-таки загинути?

Роз'яснення цієї суперечності є темою і метою цієї книги.

Підхід до розробки теми

У перший рік своїх досліджень я визначив близько 545 біблійних уривків Нового Заповіту, що стосуються спасіння. При цьому основна увага приділялася таким центральним темам, як спасіння від загибелі, вічне спасіння, можливі втрати на шляху послідовника та нагорода на небі. Кожен біблійний уривок був віднесений до певної причини (наприклад, благодать, вірність Бога, початкова або постійна віра) і відповідній книзі Нового Заповіту.

Для кожної книги я упорядкував вірші, що стосуються спасіння, за темами, прокоментував їх з теологічної точки зору та проаналізував у їхньому контексті. В результаті для кожної книги було сформовано окрему «теологію спасіння» відповідного автора. В середньому, в це дослідження було включено приблизно 35 % біблійного тексту кожної книги (детальніше про це в розділі «Спасіння в цифрах»). Кожен вірш був проінтерпретований, узагальнений і викладений у вигляді лаконічного основного речення.

На цій основі я створив п'ять систематичних рівнів узагальнення для кожної книги Нового Завіту:

- **Огляд:** упорядкований за темами, повний, з нюансами – підходить для глибших теологічних дискусій.
- **Підсумок:** зменшує надмірність, залишається повним, краще читається.
- **Суть:** зосереджується на центральних темах – компактний, чіткий, з нюансами.
- **Основні думки:** зосереджується на головних тезах книги – чіткий напрямок, свідоме спрощення.
- **Девіз:** одна центральна теза на кожну книгу – як стислий вступ або порівняння перспектив книги.

Порівняння цих рівнів у всіх 27 писаннях Нового Завіту чітко показує теологічну єдність у вченні про спасіння різних авторів і стало основою для структури розділів у розділі 2.

У другому році дослідження результати були проаналізовані за темами у всьому Новому Завіті. Тези на однакові теми були об'єднані, розділені на основні теми, і на їх основі була розроблена структура розділів розділу 3 – не задана, а отримана з самих текстів. Тут також використовуються три рівні узагальнення: *огляд*, *суть* і *девіз* – так само як і в розділі 4 (Нагорода на небі), розділі 5 (Збереження в спасінні) та інших розділах.

Цей методично-систематичний підхід до роботи визначив весь проект.

На третьому році було складено та завершено книгу, а також перероблено та розроблено веб-сайт.

Основні переконання

Ця книга базується на таких основних переконаннях. (Тільки) той, хто погоджується з ними, може і буде читати цю книгу з користю і зможе висловити свою конструктивну думку щодо неї.

Вирішальною основою цієї книги є віра в божественне натхнення та непогрішність всього Святого Письма. 66 канонічних книг – і особливо Новий Завіт як досконале одкровення Бога в Ісусі Христі – вважаються найвищою авторитетною інстанцією для вчення та життя. Звідси випливає: *Слово Боже є істинним і не суперечить самому собі.*

Писання тлумачить саме себе – не через теологічні системи чи догматичні моделі, а через власний контекст і взаємодію всіх відповідних висловлювань. Тому в цій роботі біблійні уривки розглядаються не ізольовано, а

- у безпосередньому зв'язку з кожною окремою книгою Біблії (розділ 2)
- у світлі всього новозавітного одкровення (розділ 3)

При цьому чіткі біблійні уривки мають пріоритет над похідними твердженнями.

Жоден окремий вірш не може бути поставлений над іншими як «керівний вірш».

Істина проявляється не в окремих фрагментах, а в гармонійному цілому – і це ціле містить як обіцянки благодаті, так і настійні попередження.

Як читати цю книгу

Поради щодо читання цієї книги та веб-сайту vielesindberufen.de

Ця книга, а також відповідний веб-сайт vielesindberufen.de, мають особливу структуру: вона нагадує піраміду, в якій найважливіше йде першим. На відміну від багатьох теологічних книг, вона починається з головного твердження (рівень 1) і поступово заглиблюється в обґрунтування та дослідження. Хто бажає, може одразу почати читати і поглиблювати свої знання, проходячи рівні 1–7, або, залежно від інтересу, почати читати безпосередньо з відповідного рівня.

Оглядовий блок: рівні 1-4

Перші чотири рівні складають оглядову частину. Вони підсумовують результати дослідження – з наростаючою глибиною і детальністю:

- **Рівень 1:** Основна теза книги
- **Рівень 2:** Найважливіші основні результати та ключові концепції
- **Рівень 3:** Огляд усіх досліджених областей – свідомо стислий, але систематичний
- **Рівень 4:** Детальний, аргументативний рівень – вперше придатний для розмов і дискусій

Блок деталей: рівні 5-7

У другому блоці йдуть три рівні поглибленого дослідження:

- **Рівень 5 (девіз):** дуже компактна, тематична орієнтація на кожну книгу або підтему
- **Рівень 6 (Суть):** Перша глибша оцінка з високим рівнем деталізації та зрозумілою аргументацією – **рівень цієї книги**
- **Рівень 7 (огляд):** найглибший рівень з повним теологічним дослідженням – включаючи тлумачення *всіх* біблійних уривків, що стосуються спасіння (розділ 2), та *всіх* тем, що

стосуються спасіння в Новому Завіті (розділ 3). Через свій обсяг цей рівень доступний виключно на відповідному веб-сайті

<https://vielesindberufen.de>.

Структура книги

Ця книга містить рівні 1 і 2 як швидкий огляд теми та рівень 4 як систематичне, всеосяжне та вичерпне резюме. Далі йде послідовне викладення результатів дослідження на рівні деталізації 6.

В електронній версії цієї книги всі заголовки мають посилання на веб-сайт <https://vielesindberufen.de> з перекладом Біблії NIV, тому рівень дослідження 7 також швидко доступний у разі потреби. Крім того, практично всі наведені біблійні уривки мають прямі посилання на bibleserver.com (дякуємо ERF Medien за цю чудову платформу). Навіть у випадку простих посилань без повного тексту кожне біблійне місце можна швидко знайти та зрозуміти.

Інші самотійно створені матеріали для завантаження також пов'язані посиланнями в електронній книзі. Читачі паперової книги можуть знайти їх за адресою <https://vielesindberufen.de/downloads/>

ЗМІСТ

Початок

Вступ

Рівень 1 – Основна думка (девіз) – Тема

Рівень 2 – Основні думки – Тема

Рівень 3 – Суть – Тема

Рівень 4 – Огляд – Тема

- 1 Багато хто покликаний: чи ти загублений, християнин чи послідовник Ісуса Христа на шляху до вічності?
 - 2 Оцінка ВСІХ 27 книг і 545 біблійних уривків Нового Завіту, що стосуються спасіння
 - 2.1 Основні думки всіх книг Нового Заповіту
 - 2.2 Спасіння в цифрах: аналіз ВСІХ 545 біблійних уривків Нового Заповіту, пов'язаних зі спасінням
 - 2.3 ЗАРАЗ коханий і врятований – ВІЧНО збережений: Любов і страх Божий у всіх книгах Нового Заповіту
 - 3 Спасіння і можлива втрата спасіння: вчення Нового Заповіту, що охоплюють усі книги
 - 4 Нагорода та статус на небі
 - 5 Моє збереження на шляху до вічного спасіння
 - 6 Межі спасіння
 - 7 Підсумок, висновки, перспективи
 - 7.1-5 Підсумок
 - 7.6 Висновки
 - 7.7 Перспективи: Вузький шлях і мета – Необхідні кроки для вірного і постійного наслідування – особисто і як громада
- Додаток: Контраргументи та відповіді зі Слова Божого*

Рівень 5 – Девізи деталей / досліджень

Рівень 6 – Суть деталей / досліджень

1 Багато хто покликаний: чи ти загублений, християнин чи послідовник і учень Ісуса?

- 1.1 Пояснення термінів: християнин, послідовник Ісуса Христа і (вічне) спасіння
- 1.2 Загублений: Звичайно, недосяжний для Божої любові
- 1.3 Покликаний: Єдине справжнє Євангеліє про Божу любов в Ісусі Христі є ключем до твого спасіння
- 1.4 Досягає любові Божої: ти коханий!
- 1.5 Обраний: ЗАРАЗ спасений – тільки завдяки Божій благодаті, через віру і глибоке навернення
 - 1.5.1 Обраний і врятований
 - 1.5.2 Спасіння тільки через кров Ісуса
 - 1.5.3 Прощення гріхів – ключ до спасіння
 - 1.5.4 Визнання Ісуса Господом і Спасителем – єдине спасіння
 - 1.5.5 Праведний тільки через віру
 - 1.5.6 Спасіння відбувається зараз – через справжню віру
 - 1.5.7 Відродження – нове життя у Христі
 - 1.5.8 Очищення Духом – справжнє спасіння
 - 1.5.9 Святий Дух як печатка нашого спасіння
 - 1.5.10 Врятовані внутрішнім оновленням серця
 - 1.5.11 Послух вірі веде до спасіння
 - 1.5.12 Спасіння – це більше, ніж слова – воно проявляється у наверненні та житті
 - 1.5.13 Ісус важливіший за все – справжній доказ спасіння
 - 1.5.14 Хто визнає Ісуса, той буде врятований
 - 1.5.15 Хто входить у Царство Боже, той буде врятований
 - 1.5.16 Твоя нова ідентичність у Христі показує велич твого спасіння
 - 1.5.17 Підсумок: Вибрані: ЗАРАЗ спасенні – тільки завдяки благодаті, живій вірі та справжньому наверненню
- 1.6 Більше видимості, ніж сутності: християни за назвою і удавані учні без справжнього навернення, відродження і наслідування Христа

1.7 *Мертві діла: вони не рятують ні ЗАРАЗ, ні ВІЧНО*

1.8 *Обрані від вічності – збережені Божою вірністю і вічно спасенні*

1.8.1 Вічне спасіння: як воно виглядає?

1.8.2 Розмежування: вічне прокляття, чистилище і всезагальне примирення

1.8.3 Ісус Христос: Він є дверима до Отця і шляхом до неба

1.8.4 Ми вже ЗАРАЗ врятовані – але мета нашого спасіння ще попереду.

1.8.5 Божя вірність зберігає нас до кінця

1.8.6 Наше покликання і обрання

1.8.7 На шляху до вічності: багато хто покликаний 1) слідувати за Ісусом ЗАРАЗ і 2) досягти вічності

1.8.8 На шляху до вічності: що означає справжнє учнівство

1. Основа учнівства

2. Наслідкування коштує всього

3. Характер учня

3. Боротьба учня

4. Мета учнівства

5. Сила для учнівства

6. Шлях учнівства до вічності

1.8.9 На шляху до вічності: відповідна відповідальність

1.8.10 Бог є Богом СЬОГОДЕННЯ

1.8.11 Послідовники Ісуса є і будуть спасенні

1.8.12 Прибуття у вічність: вічне спасіння можуть отримати багато, але отримують його лише деякі

1.8.13 Слідуй своєму покликанню: на шляху до вічності є два шляхи для кожної людини і два шляхи для кожного послідовника Христа

2 Оцінка ВСІХ 27 книг і 545 біблійних уривків Нового Завіту, що стосуються спасіння

2.1 *Фокус книг Нового Завіту та тлумачення біблійних уривків, пов'язаних зі спасінням*

2.1.1 Матвій

2.1.2 Марк

2.1.3 Лука

2.1.4 Іоан

2.1.5 Діяння

2.1.6 Римляни

- 2.1.7 1. Коринтян
- 2.1.8 2 Коринтян
- 2.1.9 Галатам
- 2.1.10 Ефесянам
- 2.1.11 Филип'янам
- 2.1.12 Колосяни
- 2.1.13 1-е до Солунян
- 2.1.14 2-е Послання до Солунян
- 2.1.15 1 Тимофія
- 2.1.16 2 Тимофія
- 2.1.17 Тит
- 2.1.18 Филимон
- 2.1.19 Євреї
- 2.1.20 Яків
- 2.1.21 1. Петра
- 2.1.22 2-е Послання Петра
- 2.1.23 1-е послання Івана
- 2.1.24 2-е Івана
- 2.1.25 3-й Іван
- 2.1.26 Юда
- 2.1.27 Одкровення
- 2.1.31 Висновки

2.2 *Спасіння в цифрах: аналіз ВСІХ 545 біблійних уривків Нового Завіту, що стосуються спасіння*

2.3 *ЗАРАЗ коханий і врятований – ВІЧНО збережений: Любов і страх Божий у всіх книгах Нового Заповіту*

- 2.3.1 Матвій
- 2.3.2 Марк
- 2.3.3 Лука
- 2.3.4 Іоан
- 2.3.5 Діяння
- 2.3.6 Римляни
- 2.3.7 1. Коринтян
- 2.3.8 2 Коринтян
- 2.3.9 Галатам
- 2.3.10 Ефесянам
- 2.3.11 Филип'янам
- 2.3.12 Колосяни
- 2.3.13 1-е до Солунян

- 2.3.14 2-е Послання до Солунян
- 2.3.15 1 Тимофія
- 2.3.16 2 Тимофія
- 2.3.17 Тит
- 2.3.18 Филимону
- 2.3.19 Євреям
- 2.3.20 Яків
- 2.3.21 1. Петра
- 2.3.22 2-е Послання Петра
- 2.3.23 1-е послання Івана
- 2.3.24 2-е Івана
- 2.3.25 3-й Іван
- 2.3.26 Юда
- 2.3.27 Одкровення
- 2.3.28 Підсумок: Зараз кохані та врятовані – навіки збережені:
Любов і страх Божий у всіх книгах Нового Заповіту

3 Спасіння і можлива втрата спасіння: вчення Нового Заповіту, що охоплює всі книги

3.1 *Шлях Духа і наслідування Христа до вічного спасіння*

- 3.1.1 Неспасенні люди знаходять спасіння через спасених: місія та евангелізація є ключем до спасіння людей
- 3.1.2 Ми спасаємося тільки через єдине істинне Слово Боже і нічим іншим, крім Слова Божого
- 3.1.3 Правильне вчення Євангелія є безумовною і справжньою передумовою для досягнення спасіння
- 3.1.4 Хто вірить, той спасеться: віра в істинне Євангеліє є головною передумовою для досягнення спасіння
- 3.1.5 Справжнє відречення від старого життя в щирому наверненні є передумовою для досягнення спасіння
- 3.1.6 Тільки спасіння через кров Ісуса Христа приносить порятунок
- 3.1.7 Хто хоче спастися, той повинен прийняти Ісуса як Царя і Месію і відтепер вірно слухатися Його
- 3.1.8 Ті, хто полюбить Ісуса, будуть врятовані. Любити Ісуса означає вірити Йому і слухатися Його
- 3.1.9 Плоди життя, отримані завдяки благодаті, є знаком справжнього і вічного спасіння
- 3.1.10 Тільки той, хто служить Ісусу від щирого серця, а не просто хоче догодити людям, буде врятований у кінці

- 3.1.11 Умови послідовництва є насправді умовами тимчасового і вічного спасіння
- 3.1.12 ВСЕ для Ісуса – це єдиний рятівний життєвий девіз, а це означає повну відданість нашому Господу відповідно до власних можливостей.
- 3.1.13 (Тільки) той, хто ходить на двох ногах, потрапить до неба: відданість за благодать, дотримання заповідей за вічне спасіння
- 3.1.14 Спасіння полягає в страху Божому, а не (лише) в повазі
- 3.1.15 Твоє відокремлення від цього світу є умовою твого спасіння. Спасений буде той, хто любить (Отця в) небі більше, ніж цей світ
- 3.1.16 Справедливість рятує від смерті: рятівна справедливість – це не тільки заслуга, а й спосіб життя, який перебуває у правильних відносинах з Богом і виконує Його волю
- 3.1.17 (Тільки) той, хто приймає запрошення на небесну весільну вечерю, буде спасений – і тільки ТОДІ, якщо він і вона одягнені в шати спасіння і справедливості
- 3.1.18 (Тільки) той, хто слухає Боже Слово і діє відповідно до нього, буде врятований
- 3.1.19 Ті, хто слухаються Бога і виконують Його волю, будуть врятовані
- 3.1.20 Хто має силу солі і протистоїть гріху, той в кінці буде врятований
- 3.1.21 Будуть врятовані ті, хто через Ісуса люблять Бога більше, ніж себе, і люблять своїх ближніх так само, як себе
- 3.1.22 (Тільки) ті, кому прощено і хто сам прощає, побачать спасіння Боже
- 3.1.23 Хто любить братів і сестер по вірі, той досягне вічності
- 3.1.24 Хто зберігає перед Богом чисте сумління перед собою та іншими, той буде врятований
- 3.1.25 Хто живе в сексуальній чистоті в очах Бога, той досягне неба
- 3.1.26 Правильне поводження з грошима є важливою передумовою на шляху до неба
- 3.1.27 Хто служить як керівник, буде врятований
- 3.1.28 Працьовиті успадкують спасіння
- 3.1.29 Ті, хто постійно роблять добро до кінця, успадкують Боже спасіння
- 3.1.30 Освячення і очищення на шляху є дорогою до неба

- 3.1.31 Поміркована стриманість і боротьба зі своєю старою природою, пожадливостями та бажаннями рятують
- 3.1.32 «У Христі» є спасіння – і доки я «у Христі», я перебуваю в ньому і маю спасіння
- 3.1.33 Спасіння через правильне ставлення: смиренність і милосердя рятують від смерті
- 3.1.34 Врятовуються ті, хто живе так, що вони будуть гідно шановані в майбутньому світі
- 3.1.35 Хто залишається, той буде врятований
- 3.1.36 Хто тримається, той потрапляє до неба
- 3.1.37 Терплячі будуть блаженні
- 3.1.38 Хто зберігає віру і витримує, той успадковує спасіння
- 3.1.39 випробування приходить через збереження. І тих, хто витримав випробування, Бог зберігає
- 3.1.40 Пильне терпіння і миттєва покірність у найбільшій скруті рятують
- 3.1.41 Пильність і молитва є ключем до нашого вічного спасіння
- 3.1.42 Хто НЕ піддається спокусі фальшивих христів або фальшивого Євангелія, той буде спасений
- 3.1.43 Хто залишається з Ісусом до кінця, той залишається спасеним
- 3.1.44 Хто залишається вірним Ісусу до смерті, навіть якщо це мучеництво, той залишається спасеним
- 3.1.45 Ті, хто перемогли звіра, його образ і число його імені, без шкоди потраплять до неба
- 3.1.46 Хто не спокушається, пильнує і віддає своє життя, чекаючи на свого Господа, поки Він прийде, той буде спасений
- 3.1.47 Той, для кого в момент повернення Христа Христос важливіший за все інше, буде вічно з своїм Господом
- 3.1.48 Вінець перемоги отримає той, хто тут, згідно з правилами боротьби, веде добру боротьбу і пробігає дистанцію віри до неба
- 3.1.49 Короткий зміст: Шлях духу і наслідування Христа до вічного спасіння

3.2 *Шлях «тіла» від спасіння до суду і загибелі*

- 3.2.1 Хто марно приймає Божу благодать, той гине
- 3.2.2 Постійне грішення без покаяння вбиває
- 3.2.3 Христос випльовує байдужих
- 3.2.4 Списки смертних гріхів Нового Завіту показують нам межі простору благодаті Христа

- 3.2.5 Твоя непростенність з летальною впевненістю позбавляє тебе спасіння
- 3.2.6 Хто живе в сексуальних гріхах без покаяння, той не матиме місця в Царстві Божому і Христа
- 3.2.7 Хто залишає простір благодаті Божої любові, той безжально покинутий Богом
- 3.2.8 Фальшиве Євангеліє вбиває
- 3.2.9 Ставити під сумнів і перекручувати те, що Бог говорить у Своєму Слові, веде до загибелі
- 3.2.10 Блудні вчителі та вчителі другорядних речей призводять до духовної смерті
- 3.2.11 [Спокуса до] плотських бажань є смертельною
- 3.2.12 Спокуса від Христа через людське вчення позбавляє тебе життя
- 3.2.13 Терпимість до закваски і відсутність церковної дисципліни призводять до смерті
- 3.2.14 Переслідування власних задоволень вбиває
- 3.2.15 Хто зрікається Ісуса або своїми вчинками зрікається віри в Нього, того Ісус не впізнає біля воріт Небес
- 3.2.16 Хто закривається від Божих слів, той закривається від Божої благодаті і дверей до вічності
- 3.2.17 Невірні, перелюбники, двоєдушні, друзі світу є ворогами Бога і будуть горіти у вічному вогні
- 3.2.18 Хто стає безжальним, той втрачає Бога
- 3.2.19 Люби цей світ і помри!
- 3.2.20 Хто засинає (знову) духовно і не пильнує, той прокинеться поза раєм, коли буде вже запізно
- 3.2.21 Духовна лінь є братом загибелі і неминуче веде до смерті
- 3.2.22 Шлях до втрати спасіння пролягає непомітно: попередні етапи та кінцевий етап на прикладі гріхів слова
- 3.2.23 Сумнів: боротьба за твою душу розгорілася
- 3.2.24 Хто забруднився і не очистився, той буде викреслений з Божого народу
- 3.2.25 Відступ від віри означає добровільно відмовитися від спасіння
- 3.2.26 Гріх проти Святого Духа і гріх до смерті – хто боїться їх, той не вчинив їх
- 3.2.27 Якщо інші через мене втрачають своє спасіння, я сам ризикую втратити своє спасіння
- 3.2.28 Проклятий той, хто не любить Господа!

- 3.2.29 Підсумок: Якими способами ми можемо відпасти від Бога, віддалитися від Нього і втратити спасіння
- 3.2.30 Підсумок: Шлях «тіла» від спасіння до суду і загибелі
- 3.3 Безпечний шлях послідовників Христа до життя і корони

4 Нагорода і звання на небі

5 Моє збереження на шляху спасіння до вічного спасіння

5.1 Охорона Богом

- 5.1.1 Бог зберігає нас – ми в Його руках
- 5.1.2 Божа благодать несе нас – не наша власна сила
- 5.1.3 Наш первосвященик Ісус заступається за нас!
- 5.1.4 Бог зберігає своїх обраних завдяки своїй вірності
- 5.1.5 Боже виховання служить нашому збереженню
- 5.1.6 Бог робить нас стійкими і приводить нас до мети

5.2 Наше збереження через Слово Боже

- 5.2.1 Хто дотримується Божого Слова, той залишається збереженим
- 5.2.2 Хто слухає голос доброго пастиря, той у безпеці
- 5.2.3 Зцілююче виправлення через Боже Слово – Не обманюйте себе!
- 5.2.4 Будьте готові до всього – надія, яка підтримує!
- 5.2.5 Ісус попереджає нас – щоб ми могли залишатися стійкими

5.3 Збереження через вашу повну відданість Христу ЗАРАЗ

- 5.3.1 Бог захищає тих, хто належить Йому і служить Йому
- 5.3.2 Бог особливо зберігає тих, хто досі вірно слідував за Ним
- 5.3.3 Твоя відданість СЬОГОДНІ зазнає вірності Бога ЗАВТРА
- 5.3.4 Ми зберігаємося, бо зберігаємо і виконуємо Боже Слово
- 5.3.5 Збереження через страх Божий
- 5.3.6 Охорона через проактивну любов
- 5.3.7 Охорона через працьовитість
- 5.3.8 Збереження через «командну роботу» з Богом
- 5.3.9 Молитва є нашим зв'язком з Богом. Хто шукає Його сьогодні, той завтра зможе витримати випробування

5.4 Збереження через використання духовних засобів благодаті

- 5.4.1 Залишатися чистим – очищатися – щодня оновлюватися
- 5.4.2 Бог зберігає через життя в молитві
- 5.4.3 Віра – ключ до збереження
- 5.4.4 Витримка і очікування Ісуса – мистецтво залишатися твердим

- 5.4.5 Духовна боротьба – збереження через опір злу
- 5.4.6 Випробування і виправдання – зміцнення через випробування

5.5 *Збереження через покайння і своєчасне навернення*

5.6 *Збереження через Церкву Христа*

- 5.6.1 Збереження через заохочення і нагадування
- 5.6.2 Збереження через втіху та заохочення у важкі часи
- 5.6.3 Твоя віра і послух – це спасіння для інших
- 5.6.4 Збереження через церковну дисципліну – захист від збиття з шляху
- 5.6.5 Збереження через взаємну пильність
- 5.6.6 Підкорення духовно налаштованому керівництву
- 5.6.7 Збереження через здорове вчення і вчителів за Божим Словом
- 5.6.8 Збереження через добрі приклади

5.7 *Збереження ЦЕРКОВИ ХРИСТА*

5.8 *Перемога над спокусами – залишатися стійким на вузькому шляху*

- 5.8.1 Божа любов – наш захисний щит
- 5.8.2 Радість у Господі – наша сила
- 5.8.3 Не бійтеся: ми досягаємо цього не власними силами, а завдяки Йому!
- 5.8.4 Охорона від помилкової гордості та осуду
- 5.8.5 Перемога над супротивником – протистояння ворогу

5.9 *Підсумок: Моє збереження на шляху до вічного спасіння*

6 Межі спасіння

6.1 *«Дешевої» благодаті не існує, справжня благодать коштує життя*

6.2 *Божа любов і незмірний простір благодаті*

6.3 *Життя, що засмучує Святого Духа або призводить до втрати спасіння*

6.4 *Що «достатньо» для вічного спасіння, якщо для цього необхідна віра (і справи віри)?*

6.5 *Впевненість у спасінні – впевненість у спасінні*

6.6 *Втратити спасіння і знову його здобути: віднайдений син – віднайдена дочка*

6.7 *Ознаки справжніх врятованих*

6.8 *Гріх проти Святого Духа*

6.9 *Підсумок: Межі спасіння*

7 Підсумок, перспективи

7.1 *Загублені, уявні чи справжні врятовані?*

7.2 *Спасіння відбувається ЗАРАЗ через віру без діл, а ВІЧНЕ спасіння відбувається через віру, яка виявляється в ділах*

7.3 *Вічне спасіння також відбувається тільки завдяки благодаті, вірності та милосердю Бога*

7.4 *Нагорода за послідовність*

7.5 *Це важкі слова, хто може їх почути? Про Божу педагогіку та збалансованість нашої сучасної проповіді*

7.6 *Висновки*

7.7 *(Настійно) рекомендовані практичні кроки для вірного послідовництва, що залишається в нашому спасінні, – для окремих осіб і для тіла Христового*

Додаток Контраргументи та відповіді зі Слова Божого

1 *Контраргумент: «Спасіння відбувається тільки через віру, а не через справи»*

2 *Контраргумент: «Ми запечатані Святим Духом, і ніхто, крім Ісуса, не може зламати цю печатку, і Він не зробить цього».*

3 *Контраргумент: «Спасіння в Старому Завіті було недосконалим, натомість у Новому Завіті воно настільки досконале, що ми не можемо загинути».*

4 *Контраргумент: «Діяльність Христа є досконалою – чи потрібно або чи мусимо ми щось додати до цього?»*

5 *Контраргумент: «Храм Божий тут, храм Божий тут!»*

6 *Контраргумент: «Врятовані освячені раз і назавжди».*

- 7 *Контраргумент: спалені справи, але все одно врятовані*
- 8 *Контраргумент: «Небезпека гордості за справи, небезпека порівняння, небезпека осуду, небезпека відчаю, небезпека зневіри»*
- 9 *Відповідь: «Наше спасіння завжди і тільки «у Христі». Якщо ти «у Христі», то ти в безпеці».*
- 10 *Підсумок: Контраргументи та відповіді зі Слова Божого*

Рівень 1 – Основна теза (девіз) – Тема

Християнин

може загубитися.

Послідовник Ісуса

не буде втрачений.

Ти є послідовником Ісуса?

Ти послідовниця Ісуса?

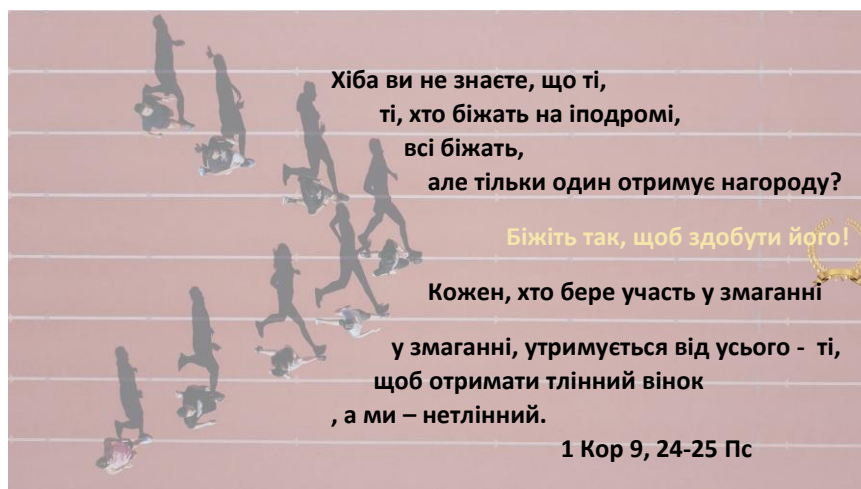
Довготривалий біг

Нове життя з Ісусом подібне до стартового пострілу на марафоні. З ним починається гонка – і перемога належить усім, хто добіжить до фінішу. Тільки вони отримають нагороду за перемогу.

Правильний старт є життєво важливим, але вирішальним є фініш.

Нехристияни стоять лише на узбіччі – вони взагалі не біжать. Християни за назвою наважуються пробігти кілька метрів, не будучи насправді зареєстрованими. Уявні християни носять вкрадені стартові номери і вибирають лише зручні ділянки траси. Але жоден з них не отримає вічний вінок переможця.

Figure 2: 1 Кор 9:24–25 — Біжіть так, щоб отримати нагороду.

Метафора Павла про християнський біг (1 Кор 9:24–25): бігти, щоб перемогти; дисципліна тепер і нетлінний вінець.

Хіба ви не знаєте, що ті, хто біжать на стадіоні, всі біжать, але тільки один отримує нагороду? Біжіть так, щоб її отримати! Кожен, хто бере участь у змаганнях, утримується від усього - ті, щоб отримати тлінний вінок перемоги, а ми - нетлінний. 1 Кор 9, 24-25 Слт

Рівень 2 – Основні думки – Тема

Звичайно, втрачені

Всі люди грішать і не живуть відповідно до Божих стандартів, викладених у Його Слові – Біблії. Ніхто не буде засуджений загалом, але кожен загине перед Богом через свою конкретну провину. Нехристияни, які не визнають Ісуса Спасителем, не спасенні.

Християни за назвою беруть участь у релігійних ритуалах. Їхня віра залишається зовнішньою, без внутрішнього оновлення. Дотримання форм не рятує їх. Те, що вони роблять для Бога (на їхню думку), є мертвими ділами без сили. Вони також втрачені без глибокого навернення до Бога і оновлення життя через відродження.

Уявні християни вважають себе послідовниками Ісуса, але ніколи насправді не знали Його. Вони, можливо, діяли в Його ім'я, але без справжньої відданості та послуху. Вони не померли для себе, щоб жити для Бога. Вони реалізували себе своїм життям, а не служили Богу. Ісус не визнає їх на Страшному суді.

Врятовані – з милості, через віру

Хто є *справжнім християнином*, той був спасений не власними зусиллями чи релігійними стараннями, а виключно Божою благодаттю. Справжні християни усвідомили, що вони винні перед Богом – і що вони не можуть спасти себе самі. Вони визнали свої гріхи у світлі Його істини і прийняли Ісуса Христа як єдиного Спасителя. Його любов торкнулася їхніх сердець, Його благодать перетворила їхню душу.

У справжньому покаянні вони звернулися до Бога – зі зламаним серцем, але сповненими довіри. Бог через Свого Духа народив їх заново, у нове життя, сповнене надії. Відтепер вони вже не вороги, а діти Божі – кохані, прийняті, прощені. Не тому, що вони цього заслужили, а тому, що Син Божий віддав за них Своє життя. Їхнє спасіння є надійним, бо

Кохані – і тому зворушені

Справжні християни сліднують за Христом не для того, щоб заслужити Божу любов – вони роблять це, тому що вже безмежно кохані. Його благодать і любов формують їхнє життя з самого початку. Ми любимо, бо Він першим полюбив нас. Ця любов надихає, наповнює, підтримує і рухає. Вона запалює в серцях справжніх послідовників глибоке прагнення спілкування з Богом – вже тут, і в повній ясності в майбутньому світі.

Ця любов дає опору в скруті, мужність у випробуваннях і вітиху в стражданнях. Бог допомагає своїм дітям, пильнує за ними, захищає їх. Ніщо не може вирвати їх з Його рук. Навіть якщо вони падають, Його милість щоранку оновлюється. Вони можуть приходити до Нього в будь-який час – з радістю і вдячністю, але також зі страхами, турботами і слабкостями. Він зберігає, підтримує, захищає – і допускає тільки те, що в кінцевому підсумку служить їхньому благу.

Справжнє наслідування – плід Його любові

Ця божественна любов не залишається без наслідків. Вона змінює. Вона спонукає справжніх християн до наслідування. Вони більше не живуть для себе, а для свого Господа. Вони сповідують Його ім'я не тільки словами, а й життям, сповненим відданості, покаяння і освячення. Навіть якщо вони спотикаються, вони знову піднімаються завдяки Його силі. Вони тримаються Його любові – і в добрі, і в тяжкі часи.

Їхня віра жива, приносить плоди, служить Богу і людям. Їхнє спасіння проявляється не в минулому моменті, а в постійній зміні: в любові до Ісуса, в уникненні гріха, у витривалості до кінця. Джерелом їхньої стійкості є не власні зусилля, а Божя любов, яка вилилася в їхні серця. Його любов викликає їхню вірність. А Його вірність є їхньою опорою.

Два шляхи послідовників Христа

Спасіння є даром, але воно не є само собою зрозумілим. Не кожен, хто колись почав слідувати за Ісусом Христом, досягне мети. Писання чітко зазначає: той, хто залишає шлях послідовника, віддається гріху, любить світ більше, ніж Бога, або слідує за фальшивою євангелією, ставить своє спасіння під серйозну загрозу. Без покаяння вічне життя може бути втрачене.

Справжні послідовники залишаються вірними не завдяки власним силам, а завдяки захисній благодаті Божій. Проте вони покликані залишатися пильними, боротися і витримувати. Вузький шлях веде до життя, а широкий – до загибелі. Шлях до спасіння – це шлях віри, визнання Ісуса, любові та відданості – набагато більше, ніж просто слова. Той, хто постійно ігнорує свою совість, зрікається віри словами чи вчинками або відмовляється від неї, або служить більше собі, ніж своєму Господу та ближнім, відвертається від Ісуса і втрачає разом з Ним спасіння.

Бог очікує плодів – не з примусу, а як природного вияву справжньої любові. Віра без діл, без змін, без освячення є мертвою. Той, хто нехтує отриманою благодаттю, зберігає її для себе або не використовує, ризикує не тільки втратити нагороду, але й не досягти вічної мети.

Божа любляча опіка

Громада спасених існуватиме вічно, але на шляху до неї всі віруючі вступають у справжню духовну боротьбу. Це боротьба за вірність, істину і стійкість у слідуванні за Христом – не поверхнева, а з вічними наслідками. Сам Ісус є добрим пастирем, який веде, захищає і зберігає – його вівці в безпеці в його руках. Жоден зовнішній ворог, жодна сила темряви не може вирвати їх з його рук. Його любов дає силу, його благодать робить нас стійкими, його Дух діє в нас.

Ісус виступає за нас як первосвященик. Він дає силу витримати, дарує захист у спокусі і скорочує важкі часи заради обраних. Саме

він закликає нас – і дає нам простір для покаяння, коли ми збиваємося зі шляху. Він не хоче, щоб хтось загинув. Кожен може повернутися, кожен може почати заново. Його керівництво, Його втіха, Його любов роблять Його пастирем, за яким можна йти з довірою.

Залишатися відповідальним – зростати в любові

Бог зберігає – але Він робить це не без нас. Він закликає до співпраці: до пильності, до покаяння, до вірності в навчанні, молитві та способі життя. Хто залишається близько до Нього, хто любить і живе Його Словом, той залишається в захисному просторі Його любові. Близькість до Христа – це не теоретична концепція, а практичне наслідування: щоденна відданість, боротьба з власною плоттю, витривалість у вірі.

Наше спасіння ґрунтується не на наших досягненнях, а на любові та спасінні Ісуса. Але тільки той, хто залишається в цій любові, досягне мети. Отець оцінює нас не за досягненнями інших, а за тим, що ми робимо з тим, що отримали від Нього. Пильність, вірність і життя в святій повазі впевнено ведуть до мети, а недбалість і байдужість, навпаки, ставлять нас під загрозу відпадання.

Хто забуває про Боже очищення і задовольняється собою, той живе небезпечно. Але хто любить Ісуса, шанує Його Слово і приносить плоди – той залишається збереженим.

Суд і нагорода

Неспасенні ж не тільки гинуть, але й своїми конкретними гріхами накопичують гнів Божий на вічність. Інтенсивність їхнього проступку визначає міру їхнього суду.

Нагорода на небі є тільки для тих, хто був врятований з чистої милості. Вони мають вічне життя ЗАРАЗ. І все ж для віруючих, які живуть з Христом і для Христа (), вічне життя є також нагородою за послідовність.

Чим вірніше ми служимо Богу і слідуємо за Ісусом, тим славнішою буде наша нагорода у вічному житті. Вирішальними є наша любов до Бога і справи, що випливають з цієї любові. Все, що робиться з власного інтересу, навіть якщо це здається добрим, не приносить нагороди на небі.

Той, хто вірно використовує свої таланти для Бога, страждає заради Христа і практикує любов до ворогів, буде щедро винагороджений на небі.

Хто служить іншим, віддаючи себе, і сам робить те, чого навчає, той буде високо шанований на небі.

Хто любить Ісуса і залишається вірним до кінця, той отримає від Нього вінець життя.

Висновок: проповідувати збалансоване Євангеліє послідовництва

Послання Нового Завіту до народжених знову послідовників Ісуса поєднує в собі заохочення і вимоги. Однобічний акцент – чи то тільки на Божій любові, чи то тільки на Його суді – спотворює сутність Бога і вводить в оману.

Навіть віруючі, які народилися заново у Христі, постійно стоять перед вибором: йти вузьким шляхом відданості, вірності та любові – чи спокуситися широким шляхом власного волевиявлення, самореалізації та ледачих компромісів? Один шлях веде до вічної слави, інший, без своєчасного навернення, закінчується втратою життя і судом – разом з тими, хто ніколи по-справжньому не знав Христа.

Наше вічне спасіння залежить від того, чи залишимося ми в Христі. Це означає визнати Його як люблячого Спасителя і справедливого Суддю – і слідувати за Ним у святій пошані до кінця. При цьому ми можемо бути впевнені: Бог вірний. Він зберігає, зміцнює, веде і несе всіх, хто довіряє Його благодаті і не відступає від Нього – і у Своїй милості приводить їх до мети.

Хто не дозволяє позбавити себе впевненості в любові свого Спасителя до нього, той залишається збереженим. Хто повертається, коли падає, той залишається врятованим. Хто йде вузькою дорогою до вічності, слідуючи за Ісусом зі святою повагою і приносячи плоди до кінця, той неодмінно досягне ВІЧНОЇ мети.

Як особисте, так і спільне учнівство є вирішальним для вірного наслідування. Чи то в парах, чи то в малих групах, чи то в усій громаді – завдяки глибокій спільності, взаємному заохоченню і нагадуванню ми залишаємося на шляху віри. Навіть любляче дисциплінування громади може допомогти нам уберегтися від збиття з шляху і твердо залишатися в Христі.

Але в кінцевому рахунку саме наша незмінна віра в незмінну любов і вірність Бога допомагає нам подолати всі виклики і зберігає нас, поки ми не досягнемо вічної мети.

Християнин може загубитися.

Але послідовник Ісуса не загубиться у вічності.

Рівень 3 – Суть теми

<https://vieleindberufen.de/ebene-3-essenz/>

Рівень 4 – Огляд – Тема

1 Багато хто покликаний: чи ти загублений, християнин чи послідовник Ісуса Христа на шляху до вічності?

Загублений

Кожна людина від природи є духовно мертвою і відокремленою від Бога. *Всі люди* грішать і не живуть відповідно до Божих стандартів, викладених у Його Слові – Біблії. Гріх панує в їхніх серцях, і без живого стосунку з Богом вони залишаються на шляху, що веде від Бога до вічної загибелі. Ніхто не буде засуджений загалом, але кожен буде втрачений перед Богом через свою конкретну провину. Жодна людина не може врятувати себе сама – ні моральна поведінка, ні добрі справи, ні релігійні ритуали не можуть скасувати її гріховний стан. Нехристияни, які не визнають Ісуса Спасителем, не спасенні.

Надія

Але Бог не дозволив нам залишитися безнадійно втраченими. Його любов більша за наші провини: Він хоче, щоб усі люди були спасенні і пізнали істину. Тому Він не тільки створив нас з любові, але ще до заснування світу підготував шлях до спасіння – єдиний шлях, який веде тільки через Ісуса Христа. Євангеліє, добра новина, полягає в тому, що Ісус Христос, Син Божий і справжній Бог, страждав і помер на хресті за наші гріхи, на третій день воскрес із мертвих і тепер живе. Він може спасти всіх, хто через Нього приходить до Бога – зараз і навіки.

Два шляхи для кожної людини

Хто приймає Ісуса Христа як Господа і Спасителя, той знаходить справжнє життя; хто відкидає Його, той залишається в темряві. Кожна людина стоїть перед цим вибором: один шлях веде до вічного життя, інший – до загибелі.

Ів. 3:36

Хто вірить у Сина, той має вічне життя; хто ж не слухається Сина, той не побачить життя, але гнів Божий залишається на ньому.

Спасіння

Справжній християнин – це той, хто був спасений завдяки безмежній любові і милості Божій. Це спасіння відбувається не завдяки власним діям, а виключно завдяки вірі в Ісуса Христа. Така віра передбачає глибоке навернення, під час якого людина усвідомлює свої гріхи, кається в них і свідомо вирішує прийняти Ісуса як Господа і Спасителя. Це рішення веде до нового народження, під час якого Святий Дух діє в віруючому і веде його до нового життя.

Справжні християни люблять Бога більше, ніж себе, і дозволяють Його Духу вести себе. Їхня віра виявляється в любові, послуху і зміненому житті.

Близько до хреста, але все ж загублені

Не кожен, хто називає себе християнином, насправді живе у відносинах з Ісусом. Деякі люди лише зовні вдають благочестя, але їхнє серце не належить Христу.

Уявні християни можуть сповідувати християнські цінності і дотримуватися релігійних обрядів, але їхнє життя насправді не підпорядковане Богу. Вони хочуть реалізувати себе, замість того щоб підкорятися Богу.

Християни за назвою, в свою чергу, покладаються на приналежність до церкви, хрещення або традиції, не маючи живих стосунків з Ісусом. Але бути християнином означає більше, ніж просто назву – це означає знати Ісуса і слідувати за Ним.

Врятовані і назавжди врятовані

Справжні християни слідують за Ісусом, тому що Божя любов досягла їх, оновила і зворушила. Надія на вічну славу приваблює їх, Його Святий Дух веде їх. Бог вірний і дотримується своїх обіцянок – Він зберігає своїх дітей на шляху до вічності. Він виховує, веде і зміцнює нас, не дозволяє нам випробовувати наші сили і відкриває нам шлях до спасіння. З любові Він дає нам простір і час для покаяння, коли ми падаємо на шляху, бо Він не хоче, щоб хоч хтось один загубився. Його вірність дає нам впевненість, захист, силу і радість, щоб неухильно йти вперед – і Він безпечно приведе нас до мети.

Підтримані Божою любов'ю – збережені Його вірністю

Шлях послідовника нелегкий, але він не самотній. Ісус – добрий пастир, який знає своїх овець, веде їх і зберігає. Він сам заступається за нас, несе наші слабкості і дає нам силу, коли ми досягаємо своїх меж. Божя любов – це не лише початковий імпульс до спасіння, вона залишається рушійною силою кожного дня.

Хто впевнений у Його любові, черпає з неї нову мужність – навіть у випробуваннях, спокусах чи невдачах. Божя вірність більша за нашу слабкість. Він не відпускає нас, доки ми хочемо залишатися з Ним. Хто постійно звертається до Нього, той пізнає: Його милість щоранку нова. Його любов не спонукає до байдужості, а пробуджує глибоку вдячність і прагнення жити вірно.

Впевненість попри боротьбу – сила справжньої надії

Надія християн не є невизначеною, а ґрунтується на Божих обіцянках. Той, хто любить Ісуса, досягне мети не власними силами, а завдяки вірності Ісуса. Він завершує те, що розпочав. Навіть у часи

сумнівів, боротьби чи невдач ми можемо бути впевнені: наша впевненість не в нас самих, а в Ньому.

Це дає спокій, але не легковажність. Це закликає до вірності – але не зі страху, а з любові. Бо той, хто усвідомив, як сильно його любить, не втече від Господа, а буде слідувати за Ним усім серцем.

Два шляхи також для послідовників Христа

– необхідне чітке рішення

Але Слово Боже також чітко вказує: тільки той, хто до кінця залишається у вірі, досягне обіцяної мети. Життя християнина означає не слабшати, а залишатися вірним. Є вузький шлях духа, який веде до життя, і широкий шлях плоті, який веде до загибелі.

Послідовники Ісуса також стоять перед цим вибором у своєму віруванні: слідувати за Духом чи піддатися плоті? Тільки той, хто залишається вірним Ісусу, в кінці отримає вічне життя.

Рим. 8, 13

Бо якщо ви живете за тілом, то помрете; а якщо Духом вбиваєте вчинки тіла, то будете жити.

Прибуття у вічність:

Багато хто може бути врятований, але лише небагато залишаються вірними

Багато хто покликаний, але мало хто обраний. Не кожен, хто добре починає, залишається вірним до кінця. Сам Ісус попереджає, що деякі, хто вважає себе спасеним, одного дня зрозуміють, що зійшли з вузького шляху.

Мт 7, 21 Пс

Не кожен, хто каже до мене: «Господи, Господи!», увійде до Царства Небесного, але той, хто виконує волю мого Отця, що на небі.

Але Бог спасає багатьох – Його милість набагато більша, ніж ми думаємо!

Об 7, 9-10

Велика юрба, яку ніхто не міг порахувати, стояла перед престолом і славилася Бога.

2 Оцінка ВСІХ 27 книг і 545 уривків, пов'язаних із спасінням біблійних уривків Нового Завіту

2.1 Основні думки всіх книг Нового Завіту

Матвій

У процесі навернення до Бога ти повинен відмовитися від своїх гріхів і очиститися для спасіння. Той, хто тепер і назавжди залишається вірним істинному Євангелію та Ісусу, який так сильно його любить, і служить Богу, приносячи плоди до кінця, буде спасений навіки.

Марк

Хто навернеться до Ісуса, той буде спасений. Але тільки той, для кого Ісус важливіший за все, хто слухає і поважає Боже Слово, виконує його і приносить плоди, буде в кінці вічно спасений. Кожен обраний Богом може покладатися на Божу вірність, яка хоче і буде провести його до неба.

Лука

Хто навертається до Бога, щоб через Ісуса отримати прощення своїх гріхів, той буде врятований тут і зараз. Хто слухає Ісуса, визнає Його словами і вчинками, не зраджуючи, і слухає Його у всьому, що Він, як добрий і мудрий Цар і Господь, говорить, так, хто любить Ісуса більше за все на світі і свого ближнього, як самого себе, до кінця, той і буде врятований навіки.

Іоан

Вибрані вівці доброго пастиря Ісуса мають вічне життя вже зараз. Як справжні учні Ісуса, вони пізнаються по любові один до одного, по тому, що залишаються з Ісусом і виконують Його волю. І Ісус приведе їх до вічного спасіння, бо ніхто не може вирвати їх з Його рук і з рук люблячого Отця.

Діяння

Прийняття Євангелія, отримання благодаті і спасіння від Бога, а потім щире слідування за Господом Ісусом і вірність Йому – ось шлях до вічного життя.

Римляни

Євангеліє Ісуса Христа закликає людей вийти з області гніву Божого – до віри і послуху Богу. Хто вірить, той спасається благодаттю, виправдовується перед Богом і приймається як Його улюблене дитя. А хто, як спасений, з витривалістю відрікається від старого людини, слідує Духу Божому і прагне до слави, честі та нетлінності в добрих ділах, тому Бог дасть вічне життя.

1 Коринтян

Слово про хрест спасає зараз – але тільки той, хто тримається Євангелія і не повертається до гріха, отримає вічне життя. Хто не залишається стійким, той даремно вірував. Але Бог вірний: Він не піддає нас випробуванням понад наші сили і в своїй любові створює виходи, які ведуть до спасіння.

2 Коринтян

Христос у Євангелії каже «так» нам і при нашому наверненні дає нам Свого Духа як заставу і гарантію вічного життя. Але наше вічне спасіння залежить від нашої постійної щирої відданості і віри в Христа.

Галатів

Хто після гарного початку відкидає Божу благодать в Євангелії, намагаючись вистояти перед Богом власними силами, і хто слідує за бажаннями своєї старої людини в собі, а не за Духом Божим в собі, для того Христос помер даремно, і вони загинуть.

Ефесянам

У Христі ми обрані від вічності. Через віру в Євангеліє любові і благодаті Божої ми викуплені від гріха Його кров'ю і прийняті як діти Божі. Як врятовані, ми маємо прощення і запечатані Святим Духом – заставою нашого вічного спадку. Наше завдання – відкинути стару людину, бути оновленими в думках і одягатися в нову людину з чистими намірами і словами. Хто так живе на землі для Христа, той буде винагороджений Господом у вічності.

Филиппійцям

Ми отримаємо нагороду у вигляді вічного життя на небі (тільки) тоді, коли до кінця свого життя будемо жити за Божими правилами.

Колосяни

Щоб одного разу стати перед Ісусом на небі і отримати від Нього нагороду вічного життя, потрібно три речі: зараз твердо стояти у вірі, від щирого серця служити Господу Христу і не відступати від істинного Євангелія та надії Євангелія – вічного життя з Ісусом.

1. Солунян

Святе і збережене Богом життя є ключем до неба і до того, щоб одного разу бездоганно постати перед Ісусом. Але не все, що є або може бути гідним осуду в нас, коли ми стоїмо перед Ісусом, позбавляє нас вічного спасіння.

2. Солунян

Кожен християнин на своєму шляху до неба може розраховувати на Божу вірність і Божий захист від зла. Той, хто так зберігає вірність

своєму покликанню до вічного життя до самого кінця, буде гідний провести вічність зі своїм Господом як обраний.

1 Тимофія

Тільки той, хто веде добру боротьбу віри і робить добрі справи віри, в кінці отримає вічне життя. А це означає: жити і залишатися в вірі в нашого Господа Ісуса Христа як № 1 у нашому житті і в любові, і вести освячене життя з добре загостреною і непорушеною совістю від Божого Слова, з самоконтролем.

2 Тимофій

(Тільки) той, хто тримається істинного Євангелія, постійно очищається і, відповідно до Божих правил, готовий страждати до кінця у призначеній йому боротьбі за віру, отримає вінець перемоги вічного життя. На цьому шляху нам обіцяно збереження і допомогу нашого вірного Бога.

Тит

Євангеліє Божої благодаті спасає людей, які завдяки йому починають жити з повагою до Бога відповідно до свого пізнання Бога і які на своєму шляху віри і поваги мають надію на вічне життя. Кожен послідовник Христа, заохочений і напучений здоровим проповіданням, повинен на шляху до вічності позбутися багатьох поганих звичок і навчитися та практикувати нові добрі звички.

Філемон

Хто зараз слідує за Ісусом і любить братів і сестер по вірі, той зараз спасений.

Євреї

Наше спасіння є спасінням на певних умовах: ми повинні в нашій вірі в Господа Ісуса Христа в найвищій мірі звертати увагу на те, що ми почули (щоб це виконувати), щоб бути спасеними навіки. Інакше ми пропливемо повз мету – вічне життя – як корабель, що зазнав аварії, повз рятівний острів.

Яків

Для Якова вчинки віри є виразом і відображенням справжньої спасительної віри.

Вінчальну корону і, отже, вічне життя отримають ті, хто витримає випробування, які Бог допускає в їхньому житті, або вчасно повернуться зі своїх смертоносних шляхів, на які вони збились, бо вони люблять Бога. І в кінці кінців, ті, хто любить Бога, виконуючи Його волю, отримають вічне спасіння.

1. Петро

Наша віра в Ісуса і наша любов до Нього випробовуються і зміцнюються у випробуваннях. Випробувана віра є справжньою вірою і дорожчою за золото. Вона знає невимовну радість, сповнену слави. Вона успадкує вічність. Через нашу віру Господь береже нас. Тільки Його благодать спасає навіть випробувану золотом віру у вічність.

2. Петра

Втікаючи від скверни і пожадливоростей світу через пізнання нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, старанно зростаючи в любові в непорочному і бездоганному житті, таким чином утверджуючи Його покликання і вибання, бережучи нас від фальшивих пророків, швидко каючись, де це необхідно, довіряючи довготерпінню Господа для нашого спасіння: так нам буде дано – щедро – вхід у вічне Царство нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа.

1. Іоан

Вічне життя має той, хто вірить у Сина Божого, що став людиною, живе у світлі та істині, любить братів і сестер по вірі та дотримується Божих заповідей. Хто на цьому шляху до неба все більше очищається від своєї старої сутності та гріхів, той одного разу побачить Ісуса таким, яким Він є.

2. Іоан

Врятованим є і залишається той, хто вірить у втілення Христа, любить братів і сестер по вірі і живе за Божими заповідями.

3. Іоан

Бути вірним істині означає жити правдиво. Хто робить добро, той є дитиною Божою. Хто робить зло, той ніколи не знав Бога.

Юда

Вічно спасений той, хто приймає добру новину і віруючи, непохитно, незаплямовано і неспокушений до кінця дотримується її, ведучи богобоязливий спосіб життя, який характеризується дотриманням Божих заповідей, хто зберігається Божою любов'ю і вірністю і зберігає себе, залишаючись, молячись і чекаючи на швидке пришествя Христа.

Одкровення

Кров Агнца викупує віруючих зараз і навіки, вона робить нас гідними Небес і дітьми Божими. Бог любить нас і у своїй вірності та милості зберігає тих, хто вірно слідує за Ним. Хто дотримується любові до Бога і Його Слова без відступів і додавань, дотримується Його заповідей і залишається вірним свідком Ісуса аж до смерті, той буде вічно спасений.

Підсумок

оцінок окремих книг Нового Завіту

Загубленість

З часу гріхопадіння всі люди відокремлені від Бога і через свою гріховну природу відчужені від Його життя. Вони слідують своїй гріховній природі, що призводить до непокори і гріха. Безбожні вчинки, такі як ідолопоклонство, брехня, аморальність, жадібність або невіра, призводять до того, що вони губляться і підпадають під гнів Божий. Тільки через навернення до Бога і послух Його волі можна подолати цю відокремленість.

Ознаки духовної втрати

Той, хто не визнає Бога як Творця, порушує свою совість або перекидає Його істину, живе в гріху. Закон Божий у 10 заповідях є дзеркалом нашої втрати. Той, хто хоч у чомусь винен перед Богом, є порушником і винним у порушенні всього Закону і йде назустріч прокляття. Людські спроби (само)спасіння не допомагають нам вийти з нашого загубленого стану. Особливо небезпечними є фальшиві вчителі, які проповідують спасіння через власні справи або зовнішні форми. Євангеліє, яке ігнорує Божий суд і відповідальність людини, веде не до життя, а до смерті.

Спасіння: зараз і на вічність

Спасіння відбувається тільки через Ісуса Христа, який помер на хресті за гріхи людства і воскрес. Віра в живого Спасителя, Господа і Спасителя Ісуса Христа та Його любов приносить прощення, нове життя і отримання Святого Духа. Але справжнє навернення також означає відмову від старого життя і оновлення в послуху та відданості Божій волі. Спасіння є даром благодаті, який приймається через віру, а не через власні заслуги.

Вимоги до послідовників на шляху до слави

Той, хто слідує за Ісусом, повинен послідовно усувати гріх зі свого життя, не давати приводу іншим і приносити плоди. Справжнє послідовництво проявляється в любові до Бога, який так сильно нас любив і любить. Воно проявляється в дотриманні Його Слова і служінні ближньому. Важливо любити Ісуса більше за все інше і залишатися стійким у випробуваннях.

Євангеліє та його умови

Євангеліє – це добра новина про люблячого Бога, який рятує загублених грішників. Це спасіння коштувало Йому, як Отцю, і Його Сину Ісусу Христу всього. І в своїй любові Бог хоче вести, направляти і провести кожного зі своїх спасених і улюблених дітей у вічність.

За це Він поручився. На шляху до слави вічності тільки (справжні) послідовники Ісуса Христа досягнуть мети. Це умова нашого спасіння ЗАРАЗ і НАВІКИ. Необхідно слідувати за нашим Господом у великій лінії життя, залишатися пильними і триматися доброї новини про любов Бога. Хто відходить від віри або свідомо живе проти Божої волі, ризикує своїм спасінням. Віра без діл, які свідчать про Божу волю, мертва. Послідовництво вимагає витривалості, самодисципліни та готовності протистояти спокусам і стражданням.

Вірність до кінця

Справжні віруючі залишаються відданими Христу. Вони дозволяють Святому Духу вести себе і ведуть чисте життя. Непохитність, вірність вірі та дотримання Божих заповідей є основними ознаками життя, яке веде до вічного спасіння.

Попередження про хибні шляхи

Фальшиві вчителі, які поширюють євангеліє пробагатство або єресі, ставлять під загрозу вічне спасіння. Так само життя в аморальності, жадібності або свідомому відкиданні Бога веде до віддалення від Нього. Християни покликані бути пильними і триматися подалі від таких впливів.

Надія на вічне життя

Впевненість у спасінні лежить у Божій благодаті та вірності. Хто залишається у вірі, того Ісус береже і отримує він вінець перемоги життя. Нагорода на небі залежить від вірності та відданості у земному житті. Зрештою, Божя мета для своїх послідовників – це життя в Його присутності і на славу Його імені.

2.2 Спасіння в цифрах: оцінка ВСІХ 545 новозавітних біблійних уривків, пов'язаних зі спасінням

У Новому Завіті було проаналізовано всі 545 біблійних уривків, що становить приблизно 35% всього тексту, які мають відношення до нашого

- тимчасове та
- вічне спасіння
- , включаючи нагороду на Небі, а також до
- загубленістю та прокляттям.

І вони були пов'язані з найважливішими причинами та наслідками цього:

- вибрання і покликання
- милості та вірності Бога
- початкова / перша віра і
- подальша віра, що виражається в ділах віри.

Перша і найважливіша таблиця розподілу всіх біблійних уривків, що стосуються спасіння, в Новому Завіті просто показує розподіл і скупчення шуканих тем в Новому Завіті з їх основними причинами. Це показує, скільки і що Бог має сказати на кожну тему. Ця таблиця є найбільш інформативною з усіх щодо того, на чому Бог робить особливий акцент у Своєму Слові.

Розподіл тем спасіння в Новому Завіті з їхніми основними причинами всередині ВСІХ 545 біблійних уривків, що стосуються спасіння

		приблизно	точно	кількість
		о		
Тема П р и ч и н и	Втрачений і проклятий	33	34	186
	Спасіння зараз	50	53	291
	Спасіння вічне	50	48	259
	через обрання (О) / покликання (П)	10 %	11 %	60
	через Божу благодать (Б) / Божою вірністю (В)	40	41	221
	через початкову віру	33	35	189
	через продовження (продовження) / Віра твори	67 %	68 %	369
	Втрата спасіння	25	23	128
	Заробітна плата /Ранг на небі	10	9	48

В одному біблійному уривку може бути одночасно порушено кілька тем і названо кілька причин, тому в сумі виходить більше 100% і 545 біблійних уривків.

Стани спасіння

Приблизно **третина** всіх біблійних уривків у Новому Завіті, які стосуються вічності та спасіння, мають за тему **основну загубленість і вічне прокляття людей** через Божий суд.

Приблизно **половина всіх уривків присвячена нашому можливому спасінню ЗАРАЗ** як грішних людей від нашої природної ворожнечі до Бога, віддаленості від Бога і наших гріхів до здорових відносин з Богом через покаяння і відродження.

Приблизно інша **половина біблійних уривків присвячена вічному спасінню, обіцяному** Богом послідовникам Ісуса, коли віруючі переходять від віри до бачення і входять у вічну славу.

Приблизно **чверть усіх біблійних уривків** стосується **можливої втрати відносин з Богом і спасіння на шляху істинних віруючих до неба**, куди вони не потраплять після викриття їхнього життя на останньому суді Божому.

Приблизно **10 %** всіх біблійних уривків **стосуються нагороди віруючих у небі або рангу**, який вони матимуть у небі.

Причини стану спасіння

Розподіл причин прийняття або неприйняття Богом у вічності – без віднесення до конкретної теми – є таким:

Приблизно **10 %** біблійних уривків у Новому Завіті, які стосуються вічності та нашого теперішнього або вічного спасіння, пов'язані з **Божим вибором (57 %) та покликанням (43 %)**.

Близько **40 %** біблійних уривків називають причиною відповідної події **благодать (2/3) і вірність (1/3) Бога**.

Приблизно в **третині** всіх біблійних уривків йдеться про **спасительну початкову віру**, щоб увійти в цілісні відносини з Богом.

Приблизно **дві третини** всіх біблійних уривків стосуються **продовження віри** після початкової віри, **яка виражається в ділах віри** на шляху до вічності.

Стає зрозуміло:

Загубленість і прокляття є важливою темою в Новому Завіті (33 %), але **ще більшою темою є спасіння, яке Бог хоче дарувати загубленому світу в цьому житті (53 %)**. Але практично **стільки ж уваги (47 %) Бог приділяє досягненню вічного спасіння тих, хто вже спасений**.

Так, те, як ми, люди, взагалі можемо увійти в здорові відносини з Богом, є для Бога, з огляду на частоту згадок, настільки ж важливим, як і важлива сфера спасіння, як ми, тепер спасенні, можемо в кінці кінців потрапити в небо.

Бог є дійовою особою в будь-якому виді спасіння – це **стає очевидним у половині всіх біблійних уривків** (40% Божа благодать і вірність +10% Боже обрання і покликання).

Однак Боже спасіння для нас, людей, включає **віру** як настільки **важливий елемент** (33 % початкова віра +67 % постійна віра, що виражається в ділах), що **будь-яке спасіння нерозривно пов'язане з вірою з нашого боку**. При цьому залишається відкритим питання, чи ця віра є виключно даром Божим, дією Божою, чи також є чимось, чого Бог вимагає від нас як власної умови для спасіння.

Жахливо багато біблійних уривків (близько **25%**) стосуються **можливої втрати спасіння тими, хто завдяки початковій вірі увійшов у здорові стосунки з Богом**. У цих уривках йдеться не про тих, хто насправді не навернувся, але вважає себе наверненим, а про тих, хто колись зробив хороший початок з Ісусом. Інші, які насправді ніколи не вступили в здорові стосунки з Богом, у біблійних уривках називаються «загубленими і проклятими».

Примітно, що **Бог приділяє нашій постійній вірі після навернення приблизно вдвічі більше уваги, ніж нашій початковій вірі, яка привела нас до навернення і спасіння**. Бог дуже цінує нашу постійну віру в Нього!

Ісус неодноразово наголошував, що нам не слід так перейматися своїм становищем на небі, а служити собі та іншим тут, на землі. Тому **біблійні уривки про нашу майбутню нагороду та становище на небі, з точки зору Бога, становлять важливі, але стримані близько 10%.**

Підсумок взаємозв'язків

Загубленість і прокляття є важливою темою в Новому Завіті (33 %). Той, хто не знає Бога і не вірить в Євангеліє, яке Бог у своїй любові пропонує нам для нашого тимчасового і вічного спасіння, буде загублений і проклятий. **Спасіння, яке Бог хоче дати загубленому світу в цьому житті, згадується в 53 % всіх біблійних уривків про спасіння.**

Існує **майже 1:1 взаємозв'язок між вічним спасінням і постійною вірою, яка виражається в ділах віри.**

Наступне за величиною, але майже вдвічі менше значення (46 %) припадає на «милість / вірність Бога» і пояснює, де **можна знайти джерело цих постійних діл віри: у самому Бозі**, який уможлиблює, підтримує, захищає і сприяє цій вірі.

Ще одна висока, **майже 1:1 залежність існує між «втратою спасіння» сама по собі в контексті «постійної віри / постійних діл віри»**. Бог надзвичайно чітко показує нам у Своєму Слові, що постійні «діла віри», або постійна віра, що стає практичною, є незамінною необхідністю для досягнення нашого вічного спасіння.

Якщо розглядати нашу **нагороду і статус у небі** окремо, то, як і очікувалося, найвищий **зв'язок існує з нашими постійними ділами віри** – 79%. У небі ми пожнемо те, що посіяли в цьому житті, дотримуючись і виконуючи волю Божу.

Якщо розглядати біблійні уривки про **обрання і покликання** Бога окремо, то існує високий і приблизно однаковий зв'язок як із **спасінням зараз**, так і з **вічним спасінням** (обидва 66-67%). З цього стає зрозуміло, що як наше початкове навернення, так і наше подальше спасіння залежать від Божого покликання і вибору, і що ми не можемо приписувати наше спасіння зараз і навіки в кінці собі, а тільки Богу, без якого жодна людина в світі не може взяти те, до чого Бог її не покликав і не вибрав.

І все ж Бог пов'язує нас з нашим буттям, сутністю і бажанням у Своїй спасительній дії. Адже наступний майже такий же великий зв'язок між **«вибранням і покликанням»** знову існує з **«постійною вірою / постійними ділами віри» (65 %)**. Боже покликання і вибрання завжди мають цілком конкретні завдання і наслідки. І це, по-перше, наше навернення, а потім постійні діла віри.

Можна було б подумати, що для обраних постійні діла віри є абсолютно неважливими. Але все навпаки. **Найбільший зв'язок існує між обранням Божим і постійними ділами віри (70 %)**. Той, хто обраний Богом, повинен слідувати за Богом і просто вести

життя, яке характеризується постійними ділами віри, бо Боже обрання ніколи не буде без наслідків.

Ми покликані втілювати нашу віру на шляху до неба, щоб дійсно успадкувати вічне життя – і в кінцевому підсумку ми можемо це зробити тільки завдяки Божій благодаті та вірності.

«Початкова віра», звичайно, майже 1:1 пов'язана з **«спасінням зараз»** (86 %). Ми можемо бути спасенні тільки і виключно **завдяки Божій благодаті та вірі.**

Якщо розглядати тільки **Божу благодать**, то вона насамперед спрямована на наше спасіння зараз (83 %) через початкову віру (70 %). Так, тільки благодаттю ми спасаємося при нашому наверненні, і це через віру, яка є даром Божим.

І справжня початкова віра має наслідки. **Бог у своїй благодаті та вірності** (64 %) **супроводжує** тих, хто через віру став **Його дітьми**, на їхньому шляху до неба, що, в свою чергу, **має наслідком продовження віри та продовження справ віри** (59 %).

Якщо ми зосередимося головним чином на **вірності Бога**, то на **першому плані** стоїть переважно **постійна віра в Його діла (78%)**. Вірність Бога дозволяє нам, як спасеним, жити так, як Він того бажає, – і результатом цього буде вічне спасіння (69%).

Щодо теми можливої втрати спасіння, то тут впадає в око абсолютна залежність 1:1 від постійної віри, або від постійних діл віри. Якщо відбувається втрата спасіння, то її слід шукати і знаходити насамперед тут. Той, хто більше не слідує за Ісусом з активною вірою, втрачає своє спасіння – і погляд біблійних свідків часто (71 %), але не завжди, спрямований на майбутню вічність, яка автоматично від цього залежить.

Вічне спасіння на 100% пов'язане з обранням/покликанням.

Той, хто отримує вічне спасіння, був попередньо покликаний і обраний Богом, це найменше, що можна сказати. Але від Ісуса ми знаємо, що не всі покликані увійдуть до неба. Чим це може бути зумовлено? Звичайно, не браком Божої благодаті та вірності, з 63%

впевненістю. У тій же мірі (63%) постійні справи віри пов'язані з вічним спасінням і покликанням. Це показує дві речі. **З одного боку, той, хто потрапляє до неба, був покликаний і обраний (100%).** З іншого боку, при потраплянні до неба благодать і вірність Божа відіграють таку ж велику роль, як і постійні справи віри – так, перше, здається, взагалі уможлиблює друге. **Адже благодать і вірність Божа насправді також мають вражаюче співвідношення 1:1 до 100% з вічним спасінням.**

Дивно, що **наше спасіння ЗАРАЗ на 100% пов'язане з постійними ділами віри.** Але це і є метою нашого спасіння зараз: щоб ми відтепер шанували Бога своїм життям, що стає можливим завдяки нашій вірі та любові до Нього.

Спасіння ЗАРАЗ, пов'язане з обранням/покликанням, має приблизно однакову інтенсивність у всіх інших важливих сферах:

- початкова віра
- постійні справи віри:
- Благодать і вірність Бога
- вічне спасіння

Все це потрібно на шляху до неба.

2.3 Зараз коханий і врятований – вічно збережений: любов і страх Божий у всіх книгах Нового Заповіту

Аналіз 27 книг Нового Заповіту показує надзвичайну єдність у висловлюваннях про любов Бога, спасіння тут і зараз, значення страху Божого, а також умови вічного спасіння. 26 з 27 книг розглядають усі три аспекти: любов Бога, спасіння через віру, необхідність здорового страху Божого та шлях до вічного спасіння. Ця узгодженість вражаючим чином свідчить про божественне натхнення Писання і підкреслює центральне послання Нового Заповіту.

Євангелія

Чотири Євангелія (Матвія, Марка, Луки, Івана) послідовно підкреслюють любов Бога, яка проявляється в Ісусі Христі. Вони показують, що теперішнє спасіння відбувається через покаяття, віру і прийняття Божої благодаті. Водночас вони застерігають від життя без страху Божого і заохочують до способу життя, який характеризується святістю і послухом. Всі Євангелія підкреслюють, що вічне спасіння залежить від вірності Христу і вимагає послідовного наслідування.

Листи

Листи апостолів, особливо Павла, підхоплюють теми Євангелій і поглиблюють їх. Вони пояснюють, що любов Божа є основою спасіння, але також, що спасіння потрібно зберігати у вірі. Боязнь Божа описується як необхідна для життя у слідуванні за Христом. Листи підкреслюють, що вічне життя є не тільки даром, але й метою, якої можна досягти завдяки наполегливості, послуху та вірності. Відмінності проявляються в основних акцентах: наприклад, тоді як листи до коринтян попереджають про небезпеку переоцінки себе, лист до римлян зосереджується на виправданні виключно вірою, але ділами як плодом справжнього оновленого життя.

Одкровення

Остання книга Біблії, Одкровення, підсумовує центральні теми Нового Завіту в есхатологічному контексті. Вона настійно закликає до страху Божого і показує наслідки життя в гріху, аж до втрати спасіння. Водночас любов Божа стає видимою через остаточне спасіння віруючих, які перемагають і залишаються вірними. Одкровення підкреслює, що вічне спасіння вимагає активного, переможного життя у вірі.

3 Спасіння і можлива втрата спасіння: Вчення Нового Заповіту, що охоплюють усі книги

3.1 Шлях Духа і наслідування Христа до вічного спасіння

Дослідження загальних вчень Нового Заповіту підтверджує попередні висновки:

Віра в Ісуса Христа – це довгий і складний шлях, який веде нас до вічного життя. Цей шлях вимагає не тільки гарного старту, але й постійної витримки та терпіння. Завдяки надприродній допомозі Бога, яку нам дає Святий Дух, ми здатні подолати виклики віри та досягти мети. Найважливіші теми:

Переважає любов Бога як мотивація

Любов Бога, яку ми зустрічаємо в наверненні, є основою нашої віри. Вона дарує нам прощення гріхів і мотивує нас продовжувати шлях віри. Навіть якщо ми спотикаємося і падаємо, ми знаємо, що в будь-який момент можемо прийти до Бога, щоб очиститися. Невимірна любов і благодать Бога є нашим рушієм, щоб вірно пробігти дистанцію до кінця.

Святий Дух, якого ми отримали при народженні, є нашим щоденним джерелом сили. Завдяки Йому ми здатні залишатися вірними на шляху віри.

Старанність, витримка і терпіння: шлях до мети

Життя у вірі вимагає терпіння, витривалості та дисципліни. Ми покликані витримувати та триматися у важкі часи. Хто терпляче переносить випробування і виправдовує себе в них, той у кінці буде нагороджений вічним життям, як Бог обіцяв тим, хто Його любить. Ця витривалість допомагає нам завершити біг до мети і отримати вінець перемоги.

Заступницька спокутна смерть Ісуса і його воскресіння

Смерть Ісуса на хресті і його воскресіння через три дні є основою християнської віри. Через цю заступницьку спокутну смерть ми примирилися з Богом і отримали прощення наших гріхів. Віра в Ісуса, який помер і воскрес за нас, є основою, на якій ми будуємо наше життя.

Плоди для Бога: мірило справжнього спасіння

Справжнє спасіння проявляється у плодах, які ми приносимо для Бога. Ісус сказав у : той, хто живе в тісному зв'язку з Христом, буде вести плідне життя, бо черпає силу з цього зв'язку. Цей плід є природним наслідком спасеного життя і проявляється в добрих ділах та служінні іншим.

Братська любов і прощення: основа життя в спільноті

Ще однією ознакою вірного християнського життя є любов до братів і сестер у вірі. Ісус закликає нас любити один одного, як Він любить нас (). Взаємна любов між віруючими є центральною рисою учнівства – вона повинна бути такою ж сильною, як любов самого Христа. Ця любов виявляється у готовності прощати і підбадьорювати один одного.

Смиренність і любов до Бога: умова для послідовництва

Послідовництво за Ісусом вимагає смирення. Ісус вчив, що найбільшими в Царстві Божому є смиренні. Справжня велич проявляється не в пануванні над іншими, а в служінні та готовності захищати інших. Це смирення проявляється в готовності служити Богу та іншим з любов'ю.

Любов до Бога повинна бути найбільшою любов'ю в нашому житті. Вона є основою нашого наслідування і нашого життя в послуху Його заповідям.

Поводження з грошима та сексуальна чистота

Поводження з грошима вимагає, щоб ми любили Бога більше, ніж гроші. Ісус наголошує: людина не може слідувати двом протилежним цілям – вона завжди буде більше схильна до однієї, ніж до іншої. Ми покликані відповідально поводитися з грошима і використовувати їх як інструмент, який Бог довірив нам для побудови Його Царства.

Сексуальна чистота також є центральною складовою християнського життя. Бог каже нам, що наше тіло є храмом Святого Духа і що ми повинні уникати сексуального гріха, щоб зберегти свою чистоту.

Зберігати незаплямовану совість

Дуже важливо зберігати чисту совість, оскільки вона є внутрішнім мірилом нашої поведінки. У сказано: «Міцна віра і чиста совість нерозривно пов'язані між собою, бо вони допомагають жити в гармонії з істиною» (). Чиста совість допомагає нам жити в істині і бути послухними перед Богом.

Важливість місії та євангелізації

Викуплена людина має завдання проповідувати Євангеліє. У Ісус дає нам місійне завдання: завдання передавати віру стосується всіх послідовників Христа – вони повинні привести інших до спілкування з Богом. Кожен віруючий покликаний поширювати Євангеліє і допомагати іншим також прийти до віри в Ісуса.

Постійне очищення Божою благодаттю

Навіть якщо ми залишаємося вірними у вірі, ми будемо постійно спотикатися. Але в усьому цьому ми можемо знати, що Божі любов і благодать завжди доступні для нас. Бог залишається вірним і справедливим – той, хто приходить до Нього і визнає свої гріхи та помилки, отримує прощення і очищення. Ми можемо постійно

приходити до Бога і очищатися – не тому, що ми цього заслуговуємо, а тому, що Бог прощає нас.

Рим. 2:6-7

[Бог] 6 який відплатить кожному за його ділами: 7 тим, хто з витривалістю прагне до добра, слави, честі та нетлінності, – вічне життя.

1 Тим. 2, 14-15

[але вони будуть врятовані, якщо] залишаться у вірі та любові і вестимуть освячене життя з розсудливістю/скромністю.

Як 1, 12 Слт

12 Блаженний той чоловік, який витримує випробування, бо, витримавши, він отримає вінець життя, який Господь обіцяв тим, хто Його любить.

1 Ів 1, 9 Слт

Якщо ж ми визнаємо свої гріхи, то Він вірний і справедливий, щоб простити нам гріхи і очистити нас від усякої неправди.

1 Петра 5, 2-4

[Напуття до старших] 2 Пасіть Боже стадо, яке у вас, не з примусу, а добровільно, не заради ганебної наживи, а з відданістю, 3 не як ті, хто панує над довіреним вам, а як зразки для стада! 4 Тоді, коли з'явиться найвищий Пастир, ви отримаєте нев'янучу вінець слави.

Об'явл. 3, 11

11 Ось, я скоро прийду; тримай те, що маєш, щоб ніхто не забрав твою корону!

Об'явл. 2:10

10 Не бійся нічого з того, що тобі доведеться пережити! Ось, диавол кине деяких з вас до в'язниці, щоб ви були випробувані, і ви будете мати скорботу десять днів. Будь вірним аж до смерті, і я дам тобі вінець життя!

3.2 Шлях «тіла» від спасіння до суду і загибелі

Великий огляд шляху «тіла» від спасіння до суду і загибелі показує:

Божа благодать – дар, який не можна зневажати

Бог у своїй безмежній любові покликав нас і через Ісуса Христа спас нас з чистої благодаті. Але ця благодать не є дозволом, щоб залишатися в житті плоті. Той, хто віддається гріху, любить світ або розмиває Євангеліє, не тільки зневажає любов Божу, але й зловживає нею і ставить під загрозу своє власне спасіння. Справжні учні Ісуса залишаються в Його благодаті, тримаються Його і дозволяють Його Духу змінювати себе.

Смертельна небезпека забути про Божу благодать

Наша віра і наше служіння Христу не марні – доки ми тримаємося їх. Але той, хто відвертається від істинного Євангелія або веде життя без покаяння, отримує Божу благодать даремно. Писання настійно застерігає від забуття Божої любові і благодаті та повернення до плотських вчинків. Віра без постійного очищення і освячення мертва.

Той, хто свідомо віддається гріху і не кається, показує, що не цінує Божу благодать. Ісус врятував нас, але Він очікує, що ми залишимося з Ним і в Ньому. Той, хто не дозволяє Божому Духу вести себе, а вибирає шлях плоті, в кінцевому підсумку відкидає любов, яка колись врятувала його.

Серйозне попередження: байдужість і свідомий гріх віддаляють від Бога

Можна почати з Ісусом, але не досягти мети. Той, хто стає байдужим і не кається, буде виплюнутий Ісусом. Наслідкування вимагає пильності та стійкості, особливо в часи випробувань. Той, хто звертається до світу, біжить за ним і ігнорує Божі заповіді, нехтує любов'ю, через яку він був спасений, і ризикує своїм спасінням.

Особливо згубним є свідомий, постійний гріх. Той, хто не готовий порвати зі своїм старим життям, хто відсуває Бога і Його заповіді на другий план, одного дня зрозуміє, що віддалився від Божої благодаті. Любов, яка колись його врятувала, була зневажена і, зрештою, зловжита. Ісус не має спілкування з тими, хто свідомо живе в бунті проти Нього.

Справжня нагорода: життя для Бога, а не для себе

Бог винагороджує тих, хто живе з любов'ю до Нього і залишається в Його волі. Той, хто використовує свої таланти для Господа, залишається стійким у стражданнях і безкорисливо служить, отримує велику нагороду на Небі. Але той, хто діє лише для власного визнання або не використовує свої даровані Богом можливості, не тільки не отримує нагороди, але й втратить вічне життя.

Справжні учні Ісуса розуміють, що їхнє життя належить не їм самим, а Богу. Той, хто знову заплутується в бажаннях світу, не тільки діє всупереч Божим заповідям, але й показує, що більше не шанує Божу любов. Життя для себе – це життя проти Бога.

Руйнування через плотське життя

Бог оновив нас у Христі, але плоть залишається ворогом, який хоче нас відвернути. Той, хто піддається плоті, хто ставить свої бажання вище Бога, помре духовно. Біблія чітко вказує, що ті, хто живе за плоттю, не успадкують Царства Божого. Тому той, хто свідомо вирішує проти Божого Духа, не тільки відкидає Його керівництво, але й зневажає благодать, яка колись його врятувала.

Ісус очікує, що ми щодня будемо нести свій хрест, зректися себе і слідувати за Ним. Хто ж замість цього вирішує жити за плоттю, той забуває про незмірну любов, яка колись його врятувала, і в кінці зловживає нею, використовуючи її для власних цілей.

Небезпека спокуси і фальшивого Євангелія

Фальшиве Євангеліє вбиває. Тільки чисте, непідробне Євангеліє Ісуса Христа веде до життя. Той, хто піддається спокусі блудних вчень або світських філософій, відпаде від Бога. Особливо небезпечно розбавляти Євангеліє і ігнорувати Божу святість. Євангеліє без покаяння, без освячення і без послуху Христу не є Євангелієм. Хто тримається чогось іншого, той зневажає істину і гине.

Любов до світу веде до загибелі

«Ніхто не може служити двом панам». Хто любить світ, той втрачає вічне життя. Писання настійно застерігає від того, щоб піддаватися бажанням цього світу. Жадоба грошей, прагнення слави, комфорт і самореалізація – це оманливі пастки, які відволікають погляд від Бога. Хто ставить ці речі вище за Ісуса, той зневажає любов, яка колись врятувала його, і загине разом зі світом.

Багато хто починає з Христом, але турботи цього світу заглушають їхню віру. Спокуси життя, гонитва за майном і прагнення визнання змушують багатьох втратити з виду справжній скарб. Але в кінці важливо лише одне: хто залишиться вірним до кінця, той буде врятований.

Милість і відновлення – Боже серце для своїх дітей

Наш шлях послідовництва не полягає в безгрішній досконалості, а в нашій великій лінії життя. Кожен день дає нам можливість очиститися від Бога – від речей, які засмучують Його, але не зачіпають нашого спасіння в Христі. Але навіть якщо ми відхиляємося від Бога настільки, що, як блудний син або загублена вівця, залишаємо безпечно притулок у Отця або доброго пастиря, Його любов залишається незмінною. Він з великою радістю чекає, щоб знову прийняти нас і повністю відновити. Його благодать не є дозволом на гріх, але вона є невичерпною для кожного, хто кається і повертається.

Висновок: залишаймося пильними і шануймо Божу любов

Наше життя – це дар Божий, куплений кров'ю Ісуса. Ми не повинні зневажати Його любов, віддаючись гріху або обираючи шлях плоті. Той, хто вирішує проти Бога, зловживає благодаттю, яка колись врятувала його, і ставить під загрозу своє вічне майбутнє.

Але Божа благодать залишається більшою за наші провини. Той, хто зійшов на хибний шлях, може в будь-який час повернутися до Нього. Як батько прийняв блудного сина, так і Бог з радістю приймає кожного, хто з каяттям звертається до Нього.

Тому важливо: залишаймося пильними, тримаймося Христа і любімо Бога більше за все інше. Тільки той, хто до кінця залишається у вірі, отримає вінець життя. Бо Божа любов вірна – але вона вимагає від нас, щоб ми залишалися вірними їй.

4 Нагорода і статус на небі

Нагорода в небі дається виключно тим, хто був спасений благодаттю Ісуса Христа. Вони мають вічне життя від самого початку.

Неспасенні не тільки гинуть, але й накопичують гнів на вічність через свої гріхи. Інтенсивність їхнього проступку визначає міру їхньої негативної нагороди у вічності.

Для тих, хто був спасений благодаттю, хто живе з Христом і для Христа, справедливе наступне:

Вічне життя є винагородою для тих, хто любить Бога і виявляє цю любов своїм життям і служінням Йому. Вирішальними є наші внутрішні мотиви. Все, що ми робимо з любові і для слави Божої, буде винагороджено Ним.

Велика винагорода у вічному житті чекає на віруючих, які щедро і вірно використовують свої таланти для Бога, для страждань заради Христа або заради справедливості і для прояву любові до ворогів. Однак дії, які робляться насамперед для власного визнання, а не для Господа, не приносять винагороди.

Так, ми можемо прагнути бути великими в Царстві Небесному, але шлях до цього – СЛУЖИТИ, робити те, що ми говоримо і вчимо, і страждати заради Христа. І все ж ми можемо бути повністю спокійними і не вступати в уявну боротьбу за владу на . В кінці кінців, ієрархія в Небі буде такою, як її передбачив Отець Небесний.

Той, хто нічого не робить для Господа зі своїх дарованих Богом можливостей, не тільки не отримає нагороди, але й втратить вічне життя і зазнає тієї ж долі, що й невіруючі. Також той, хто, хоча і перебуває на службі Божій, більше служить собі, ніж Богу, не є і не буде спасеним.

Рим. 2, 6-8 Слт

[Бог] 6 який відплатить кожному за його ділами: 7 тим, хто з витривалістю прагне до добра, слави, честі та нетлінності, – вічне життя; 8 а тим, хто егоїстичний і неслухняний істині, але слухняний неправді, – гнів і лють!

2 Кор 9, 6 Менг

6 Хто скупю сіє, той скупю й пожне, а хто щедро сіє, той щедро й пожне.

Мт 6, 1 Менг

1 Стережіться, щоб не чинити своєї справедливості перед людьми, щоб вони бачили вас, інакше не матимете нагороди від Отця вашого, що на небі!

Кол 3, 23-25 Слт

23 І все, що ви робите, робіть від щирого серця, як для Господа, а не для людей, 24 знаючи, що від Господа отримаєте нагороду у вигляді спадщини, бо ви служите Христу, Господу! 25 А хто чинить неправду, той отримає те, що чинив неправдиво, і не буде упередження до особи.

Лк 6, 22-23 + 35 Менг

Любіть своїх ворогів, робіть добро і позичайте, не чекаючи нічого натомість! Тоді ваша нагорода буде великою.

Рим 2, 4-7; Лк 19, 16-19; Мт 25, 25-30; 2 Кор 9, 6; Мт 6, 1; Мт 20, 20-28; 1 Кор 4, 5; Об 22, 11-12; Лк 6, 22-23 + 35; Кол 3, 23-25; 1 Кор 3, 11-15; Мт 7, 21-23; Мт 5, 19

5 Моє збереження на шляху до вічного спасіння

Бог у своїй милості та вірності піклується про наше збереження на шляху до вічного спасіння. І той, хто слідує за Ісусом і користується Його милістю (засобами милості), неодмінно досягне вічного спасіння.

Охорона Богом

Наше збереження на шляху до вічного спасіння

Який величний Бог! Наше спасіння не є нашою власною справою – воно лежить у Його руках. Він тримає нас, веде нас і зберігає нас до кінця.

Фил. 1:6

Я також переконаний, що Той, хто розпочав у вас добру справу, довершить її до дня Ісуса Христа.

Бог є нашим охоронцем

Сам Бог дбає про те, щоб ми залишалися на шляху спасіння. Ніхто не може відлучити нас від Нього: Ів. 10, 29. Його рука тримає нас надійно!

Благодать несе нас

Наше спасіння – це благодать, яка почалася з Божої любові і триватиме до кінця: Еф 2, 8.

Ісус заступається за нас

Ми не самотні – наш Первосвященик живе, щоб заступатися за нас: Євр 7, 25. Він бореться за нас!

Божа вірність тримає нас

Він залишається вірним, навіть коли ми хитаємося: 2 Сол 3, 3; 2 Тим 2, 13.

Бог використовує виклики для зміцнення

Складні часи – це не покарання, а знак Його любові: Євр. 12:6.

Він безпечно приведе нас до мети!

Рим. 8:38-39

Бо я впевнений, що ні смерть, ні життя, ні ангели, ні князівства, ні сили, ні теперішнє, ні майбутнє, 39 ні високе, ні глибоке, ні будь-яке інше створіння не зможе відлучити нас від любові Божої, яка є в Христі Ісусі, нашому Господі.

Він наділив нас усім необхідним, щоб ми залишалися вірними. Хто тримається Його, той надійно дійде до мети.

2 Петра 1, 3 Пс

Бо Його божественна сутність дала нам усе, що потрібно для життя і благочестя, через пізнання Того, хто покликав нас Своєю славою і чеснотою.

Охорона через Церкву Христа

Бог покликав нас не як самотніх борців, а як члени одного тіла, Церкви Христової. За допомогою заохочення, нагадування, духовного керівництва та спільної пильності Церква допомагає нам залишатися на шляху спасіння. Хто віддаляється від Церкви, той наражається на небезпеку духовного охолодження та відпадання від віри. Бог зберігає нас, коли ми закріплюємося в спільноті святих.

Євр 10, 25 Пс

Не залишаймо наших зібрань, як це роблять деякі, але заохочуймо один одного, тим більше, що бачите наближення того дня!

Збереження через заохочення і нагадування

Ніхто не може йти шляхом віри самостійно – нам потрібні брати і сестри, які нас заохочують, але й нагадують, коли ми спотикаємося . Здорова громада – це місце взаємного виправлення і зміцнення. Без люблячого виправлення і підбадьорення людина стає сліпою до власних помилок і ставить під загрозу свій шлях. Бог використовує братів і сестер, щоб ми залишалися вірними.

1 Сол. 5:11

Тому нагадуйте один одному і підбадьорюйте один одного, як ви це робите!

Збереження через втіху і заохочення у важкі часи

Коли приходять випробування і спокуси, нам потрібні брати і сестри, які втішають нас і зміцнюють у правді. Громада – це місце, де нас заохочують триматися і не зневірятися. Через спілкування і молитву ми отримуємо нову силу, щоб залишатися стійкими: 2 Кор 1, 3-4

Послух вірі як спасіння для інших

Наша віра впливає не тільки на нас самих, але й на інших. Якщо хтось залишається вірним, це може стати порятунком для іншого. Як світло в темряві, віра окремої людини допомагає іншим знайти правильний шлях: Флп 1, 14

Збереження через церковну дисципліну – захист від збиття з шляху

Справедливе і любляче ставлення до гріха в громаді захищає віруючих від спокуси. Той, хто свідомо живе в гріху, ставить під загрозу не тільки себе, але й інших. Церковна дисципліна служить для збереження чистоти віри і виправлення помилкових шляхів: 1 Кор 5, 12-13

Збереження через взаємну пильність

Християни покликані піклуватися одне про одного. Коли ми засинаємо духовно, нам потрібні брати і сестри, які пробудять нас. Взаємне нагадування допомагає нам залишатися вірними і не відхилятися від істини: Євр 3, 13

Підкорення духовно налаштованому керівництву

Бог призначає пастирів і керівників, які несуть відповідальність за громаду. Той, хто підкоряється духовному керівництву, отримує захист, наставництво і духовне зростання. Керівник не повинен панувати, а служити в душі Христа: Євр 13, 17

Збереження через здорове вчення і вчителів за Божим Словом

Хибні вчення руйнують віру. Громада залишається збереженою, якщо дотримується здорового вчення, що відповідає Писанню. Бог дає своїй громаді вчителів, які вірно тлумачать Його Слово і захищають від спокуси: 2 Тим. 4:3-4

Збереження через добрі приклади

Ми найбільше вчимося через те, що бачимо. Хороші приклади в громаді допомагають нам залишатися вірними у вірі. Хто є духовно зрілим, той повинен давати приклад іншим, щоб вони могли зростати у вірі: 1 Кор. 11:1

Висновок: Церква є Божим інструментом для збереження

Хто закріпився в Церкві Христовій, той не тільки залишається зміцненим, але й духовно збереженим. Заохочення, виправлення, духовне керівництво і здорове вчення допомагають нам залишатися на шляху спасіння.

Еф 4, 16 Слт

Від нього все тіло, з'єднане і пов'язане кожним суглобом, що надає

те, що потрібно, завдяки дії кожного окремого члена, зростає для збудування самого себе в любові.

Збереження Церкви Христової на шляху спасіння до вічності

Покликання і довершення Церкви як нареченої Христа

Церква Христа є покликаною Богом нареченою Ісуса Христа, яку Він приготував для Себе чистою і бездоганною.

Еф 5, 25-27 Слт

Христос полюбив Церкву і віддав Себе за неї, щоб освятити її, очистивши водою купання в слові, щоб представити її собі як Церкву славу, без плями, без зморшки чи чогось подібного, але святу і бездоганну.

Церква як ціле, як тіло Христа на землі, НИКОЛИ не загине, а в кінці прийде до Христа на небі, успадкує Царство з Ним і буде царювати у вічності.

Мт 16, 18 Слт

Але і я кажу тобі: ти є Петро, і на цій скелі я збудую свою Церкву, і сили пекла не переможуть її.

Об 19, 7-8 Слт

Радійте і веселіться, і віддайте Йому славу, бо настав шлюб Агнця, і його дружина приготувалася. І їй було дано одягнутися в чисте і блискуче тонке полотно, бо тонке полотно – це праведність святих.

Місцева громада Ісуса – послідовництво на роздоріжжі

Але як виглядає кожна окрема місцева громада? Їхнє вічне існування і духовне життя аж ніяк не гарантовані.

Ісус вимагає освячення і церковної дисципліни на рівні місцевої громади, тобто відлучення кожного, хто не кається у гріхах (Мт 18, 17; Лк 9, 60), бо інакше гріх проникне в усю громаду (1 Кор 5, 6-7). Крім того, Ісус недвозначно пояснює, які наслідки матиме те, що

місцева громада відступить від першої любові, не збереже чистого вчення і відмовиться від церковної дисципліни: загрожує духовна смерть, свічник буде відсунутий, і громада буде зрештою виплюнута з Його уст (Об 2, 4-5; Об 3, 16).

Об 3, 1-2 Пс

1 І ангелу церкви в Сардах напиши: Так говорить Той, хто має сім духів Божих і сім зірок: Я знаю твої діла: ти маєш ім'я, що ти живий, але ти мертвий. 2 Прокинься і зміцни те, що залишається, бо я не знайшов твоїх діл досконалими перед Богом.

Об 2, 4-5 Слт

Але я маю проти тебе те, що ти залишив свою першу любов. Згадай, від чого ти відпав, і покайся, і чини перші діла! Інакше я швидко прийду до тебе і зсуну твій свічник з його місця, якщо ти не покаєшся.

Об'явл. 3, 16 Слт

Оскільки ти теплий, а не холодний і не гарячий, то я виплону тебе з моїх уст.

Збереження місцевої громади на шляху спасіння

а) Збереження від спокуси фальшивою євангелією

Вже перші громади мали боротися зі спокусами. Павло попереджає, що фальшиве Євангеліє, яке не проповідує справжнє спасіння через Ісуса Христа, може зіпсувати громаду.

Гал. 1, 6-9 Менг

6 Я дивуюся, що ви так швидко відступаєте від того, хто покликав вас благодаттю Христа, і звертаєтеся до іншого послання спасіння, 7 хоча іншого (послання спасіння) немає; тільки є певні люди, які заплутують вас і хочуть перекрутити послання спасіння Христа. 8 Але навіть якщо ми самі або ангел з неба проповідували б вам інше спасіння, ніж те, яке ми проповідували вам, нехай буде проклятий! 9 Як ми вже говорили раніше, так і тепер повторюю: «Якщо хтось проповідує вам інше спасіння, ніж те, яке ви отримали (від мене), нехай буде проклятий!»

Збереження: Старші та керівники повинні пильнувати за спасительним вченням, викладати його без спотворень і жити ним як приклад для інших. (Тит 1, 9)

б) Збереження від духовного сну та байдужості

Духовна байдужість є серйозною небезпекою.

Об'явл. 3:16 Слт С

О, бо ти теплий, а не холодний і не гарячий, я випльну тебе з моїх уст.

Збереження: Громада повинна бути пильною і зберігати першу любов (Об'явл. 2:4-5).

с) Збереження від гріха і відсутності церковної дисципліни

Гріх у житті окремих осіб може осквернити всю громаду і відокремити її від Бога.

1 Кор 5, 6-7 Слт

Ваша хвала не є доброю! Хіба ви не знаєте, що трохи закваски закисає все тісто? Тому виметіть стару закваску, щоб ви були новим тістом, бо ви безквасні. Бо і наша Пасха, Христос, за нас пожертвована.

Збереження: необхідні святість у житті та дисципліна в громаді (2 Тим 4, 2).

д) Збереження через духовне керівництво

Слабке керівництво часто є початком відступництва.

Ді 20, 28

Тож пильнуйте за собою і за всією отарою, в якій Святий Дух поставив вас наглядачами, щоб ви пасли Церкву Божу, яку Він придбав Своєю власною кров'ю!

Збереження: керівники повинні любити Слово і жити прикладом. (1 Тим. 3:1-7; 1 Тим. 4:16)

Висновок

Церква в цілому, ті, хто перемогли і залишилися вірними Христу, існуватимуть вічно. Але кожна місцева церква веде духовну боротьбу на життя і смерть. Пильність, здорове вчення, церковна дисципліна і духовне керівництво є ключовими для місцевої церкви, щоб залишатися на шляху спасіння у вічності.

Хибне вчення: вже перші громади були під загрозою хибних євангелій. Павло проклинає будь-яке інше послання, окрім благодаті в Христі, оскільки воно означає духовну смерть (Гал. 1:6-9). Тому старші та керівники повинні пильнувати за спасительним вченням і жити ним як зразкові приклади (Тит. 1:9).

Духовна байдужість є не менш небезпечною. Байдужа громада буде виплюнута з уст Ісуса. Тому громада повинна залишатися пильною, щоб зберегти своє духовне життя в Ісусі (Об 2, 4-5).

Гріх окремих осіб забруднює всю громаду. Тільки якщо громада очиститься від нього, вона залишиться на шляху життя. Якщо гріх продовжує терпіти, це вже означає смерть громади. Тому необхідні святість і дисципліна в громаді (2 Тим. 4, 2).

Слабке або недуховне керівництво часто є початком відступництва, кінцем якого є духовна загибель всієї громади. Керівники повинні любити Слово і бути прикладом (1 Кор. 5, 6-7; Дії 20, 28).

Громада буде існувати, але кожна місцева громада перебуває в духовній боротьбі. Пильність, навчання, церковна дисципліна і духовне керівництво є ключовими факторами для того, щоб громада Христа залишалася на шляху спасіння.

Перемога над спокусами – залишатися стійкими на вузькому шляху

Шлях віри не є легкою прогулянкою – випробування, спокуси та опір є його частиною. Але Бог дає нам усе, що нам потрібно, щоб

залишатися стійкими. Завдяки Його любові, радості, захисту та силі ми можемо бути переможцями.

1 Кор 10, 13 Пс

Досі вас спіткали лише людські спокуси, але Бог вірний і не дозволить, щоб ви були спокушені понад свої сили, а разом із спокусою дасть і вихід, щоб ви могли її витримати.

Божа любов – наш захисний щит

Божа любов – це більше, ніж почуття, це наш найміцніший захист. Хто залишається в ній, той не може бути похитнутий, бо знає, що ніщо не може вирвати його з Божої руки. Його любов несе нас через будь-які випробування.

Рим. 8:39 Пс.

Ні високе, ні глибоке, ні будь-яке інше створіння не може відлучити нас від любові Божої, яка є в Христі Ісусі, нашому Господі!

Радість у Господі – наша сила

У світі є багато турбот, але справжня сила походить від радості в Господі. Той, хто залишається близько до Нього, отримує надприродну силу і стійкість. Наша радість не залежить від обставин, а від Нього.

Неем. 8, 10 Пс.

Не сумуйте, бо радість у Господі – ваша сила!

Не бійтеся: ми досягаємо цього не своїми силами, а завдяки Йому!

Страх перед невдачею заважає багатьом сміливо жити для Бога. Але Бог не очікує, що ми будемо витримувати своїми силами – Він сам дає нам те, що нам потрібно. Хто покладається на Нього, той вистійть!

Фил. 4:13 Пс.

Я все можу в Того, хто мене зміцнює, Христа!

Захист від помилкової гордості та осуду

Самоправедність і зарозумілі судження про інших можуть відвести нас від вузького шляху. Бог береже нас, коли ми залишаємося смиренними і звертаємо свій погляд на Нього, замість того, щоб засуджувати інших. Він бачить серце – і тільки Він судить справедливо.

Як 4, 6 Пс

Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать.

Перемога над супротивником – протистояння ворогу

Диявол хоче звести нас з дороги за допомогою брехні, страху і сумнівів. Але той, хто підкоряється Богу і довіряє Йому, може протистояти йому. Ми не боремося самі – Христос уже переміг!

Як 4, 7 Слт

Тож підкоріться Богу! Опирайтеся дияволу, і він втече від вас!

Підсумок:

Моє збереження на шляху до вічного спасіння

Церква в цілому, ті, хто перемогли і залишилися вірними Христу, існуватимуть вічно. Але кожна місцева громада веде духовну боротьбу на життя і смерть. Постійна любов до Ісуса, пильність, здорове вчення, церковна дисципліна і духовне керівництво є ключовими для місцевої громади, щоб залишатися на шляху спасіння до вічності.

Бог зберігає нас, як члени Христа, на нашому шляху до вічності завдяки своїй непохитній вірності та милості. Наше спасіння ґрунтується не на наших власних досягненнях, а на любові Ісуса та Його жертві. Він не очікує досконалості, а серце, яке залишається Йому слухняним і живе близько до Нього. Його милість дає нам

можливість покаятися і зміцнює нас, щоб залишатися стійкими навіть у важкі часи.

Бог використовує Своє Слово, молитву, Своє виховання та духовних наставників, щоб тримати нас на правильному шляху. Той, хто серйозно ставиться до Його Слова і діє відповідно до нього, захищає себе від зла. Але збереження не відбувається автоматично – воно вимагає нашої активної відданості. Духовна пильність, хороше вчення і нагадування мають вирішальне значення. Лінощі і недбалість ставлять під загрозу наше спасіння, тоді як життя в святій повазі веде нас впевнено до мети.

Найбільша небезпека полягає в гордості та постійному гріху. Той, хто покладається на власні досягнення, віддаляється від Бога. Але справжня любов до Ісуса проявляється в житті, яке довіряє Йому і діє згідно з Його волею. Гріху потрібно рішуче протистояти, бо він руйнує нашу духовну цілісність. Той, хто віддається йому, ставить під загрозу свої стосунки з Богом.

Ми покликані піклуватися одне про одного, любити і зміцнювати одне одного, щоб разом досягти вічної слави. Вирішальним для збереження громади є виховання духовних лідерів, які люблять Боже Слово, зберігають його і навчають. Старійшини і лідери несуть відповідальне завдання пильнувати за спасительним вченням єдиної істинної Євангелії, навчати його і жити за його прикладом. Громада, яка віддаляється від суті єдиної, істинної Євангелії і в слові та ділі звертається до фальшивої Євангелії, випадає з Божої благодаті – як майже галати – і втрачає своє спасіння. Так будуть громади, які зовні ще виглядають як громада Ісуса, але насправді є мертвими і будуть виплюнуті Ісусом з Його уст.

Церковна дисципліна, заповідана Ісусом, служить нашому зціленню і попередженню. Церква, яка уважно і вірно її виконує, захищає себе від суду свого Господа і допомагає тим, хто був виправлений, залишатися на шляху до вічності. Але вирішальне збереження від таких подій або відновлення після вже відбулого відпадання полягає в покаятні і наверненні до істинної Євангелії благодаті Божої в Ісусі Христі. До цього належить ставлення страху Божого,

яке уникає гріха, зарозумілості і прагнення до власних високих цілей. Натомість важливо заново відкрити перше кохання до Ісуса і спрямувати власне життя на відданість Йому. Грішні керівники та брати і сестри по вірі повинні бути приведені до навернення в любові, через застереження та чітке звернення, щоб громада як тіло Христа залишалася збереженою в істині, чистоті та вірності.

Божя вірність є нашою безпекою. Він не дозволяє випробовувати нас понад наші сили і дає нам можливість покаятися. Водночас Він закликає нас бути пильними, молитися і активно очікувати Його повернення. Хто залишається близько до Нього, той особливим чином відчуває Його захисну благодать.

Духовна боротьба є реальною. Ворог намагається підірвати нашу віру і тим самим привести нас до духовної смерті. Але через Боже Слово, молитву і смиренність ми можемо протистояти його нападам. Боже озброєння захищає нас, а молитва тримає нас близько до Христа.

Зрештою, Боже збереження і наша відданість йдуть рука в руку. Наше спасіння ґрунтується на Його любові і вірності, але саме від нас залежить, чи залишимося ми в Ньому, чи дозволимо очистити себе і чи збережемо Його Слово. Хто залишається в Ісусі, слідує за Ним і слухає Його голос, той обов'язково досягне мети – слави вічності.

6 Межі спасіння

1. Межі спасіння і незмінна любов Божя

Спасіння – це дар Божий, що ґрунтується на Його любові. Він не хоче, щоб хтось загинув (2 Пет. 3:9), а щоб усі навернулися і знайшли вічне життя. Проте кожна людина несе відповідальність за те, щоб залишатися на вузькому шляху життя.

- **Гріхи слова та їхні наслідки:** навіть якщо легковажні слова можуть засмутити Святого Духа, Бог у своїй вірності залишається готовим прощати (1 Ів. 1, 9).

- **Втрата спасіння через свідоме відступництво:** той, хто залишається назавжди запеклим, ризикує своїм спасінням – але Божя рука залишається простягнутою, доки хтось готовий покаятися.
- **Він залишається вірним:** навіть якщо ми невірні, Він залишається вірним (2 Тим. 2:13). Його благодать більша за наші слабкості, і Він бореться за нас, щоб ми не загинули.

2. Простір Божої благодаті та його широкі межі

Бог дає своїм дітям простір для покаяння і терпіння на шляху віри. Він знає наші боротьби і не покидає нас, доки ми свідомо не відмовляємося від Нього.

- **Етапи ескалації падіння:** навіть якщо віруючі спотикаються, Божя благодать тримає їх. Він піднімає їх, доки вони готові до покаяння.
- **Приклади з Біблії:**
 - Галати коливалися у вірі, але Павло боровся за них, бо Бог не хотів їх покидати.
 - Коринтяни жили в безладі, але Бог працював через Павла над їхнім відновленням.
- **Залишатися в Христі:** Бог зміцнює нас, щоб ми залишалися в Христі. Але той, хто свідомо і остаточно відривається від Нього, виходить за межі Його спасительної благодаті – проте до останнього подиху залишається Його заклик до повернення.

3. Впевненість у спасінні та відповідальність – Божя зацікавленість у нашому спасінні

Найбільша турбота Бога – наше спасіння. Хто довіряє Йому, може бути впевнений, що Він не тільки спасає, але й зберігає (Ів. 10, 28-29).

- **Виконувати Божу волю:** не як тягар, а з любові до Нього (Мт 7, 21).
- **Плоди, необхідні для спасіння:** любов до братів і сестер у вірі, смиренність, прощення і вірність.
- **Що нас підтримує:** не наші досягнення, а Божа вірність. Навіть якщо ми падаємо, Він піднімає нас – доки ми свідомо не відкидаємо Його рятівну дію.

4. Блудний син – блудна дочка:

Божі відкриті обійми для тих, хто повертається

Навіть якщо хтось віддаляється від Бога, Його батьківське серце залишається сповненим любові.

- **Бог нікого не відкидає передчасно!** Той, хто віддаляється, є духовно мертвим – але Бог шукає його.
- **Небесна радість за кожного, хто повертається:** «Радійте зі мною, бо я знайшов свою вівцю, яка була загублена!» (Лк 15, 6-7).
- **Безмежна милість:** Жодна прірва не є занадто глибокою для Божого милосердя.

5. Впевненість у спасінні – нерозривна вірність Бога

Наше спасіння не є крихким. Хто живе з Богом, може бути впевнений, що його тримають.

- Бог береже своїх дітей: ніхто не може вирвати їх з Його руки (Ів. 10, 28).
- Печатка Святого Духа: наше спасіння забезпечене в Христі (Еф 1, 13).
- Сам Бог діє в нас: Він дає нам силу залишатися на шляху життя (Флп. 2:13).

6. Розпізнавальна ознака істинних врятованих – любов як основа

Справжньою ознакою спасених є не досконалість, а любов.

Божя сила перемагає світ: наша віра є ключем до того, щоб залишатися в Його благодаті.

Любов до Бога виражається в послуху: хто любить Бога, той дотримується Його заповідей.

Братська любов є незамінною: хто любить Бога, той любить і братів та сестер у вірі.

7 Підсумок, висновки, перспективи

7.1-5 Підсумок

Спасіння відбувається ЗАРАЗ через віру без діл, а ВІЧНЕ спасіння відбувається через віру, яка виявляється в ділах

У Новому Завіті грецькі ключові слова для спасіння (G4991 – σωτηρία – soteria) і спасенний (G4982 – σῶζω – sozo) та їх похідні однаково часто вживаються як для спасіння, яке вже відбулося через Христа під час нашого навернення, так і для майбутнього спасіння. Це майбутнє спасіння відбудеться, коли Ісус повернеться і ми перейдемо з цього земного, сповненого спокус життя до досконалого воскресіння з Ним, де ми не будемо грішити і не будемо вмирати. Це майбутнє спасіння в цій книзі називається «вічним спасінням».

Після нашого першого спасіння ми перебуваємо на шляху до цього другого, вічного спасіння. Христос викупив нас – і він викупить нас. Він спас нас – і він спасе нас. Як завдаток на це остаточне спасіння, він дав нам під час нашого першого спасіння свого Духа, заставу нашого майбутнього, досконалого спасіння.

Аналіз усіх 545 біблійних уривків, пов'язаних зі спасінням, у розділі 2 показує: приблизно 250 уривків, що стосуються першого спасіння, завжди пов'язані з благодаттю, прийняттям і вибором. Натомість приблизно 250 біблійних уривків, що стосуються другого, вічного спасіння, завжди пов'язані з нашою постійною вірою, яка виявляється у справах віри та наших діях.

Благодать – так, так і ще раз так! Але також і людська відповідальність за те, щоб з цієї благодаті створити життя на славу Божу – так само так, так і ще раз так!

Євангеліє – це не тільки добра новина про любов Бога, яка нас спасає. Це також заклик Бога відтепер слухатися Його, бо Ісус є Господом. Хто приймає любов Бога і вірою впускає Ісуса в своє життя як Господа, той любить Ісуса. А хто любить Ісуса, той робить щось для Нього. Бо мова любові Бога – це дія.

Хто відчуває любов Бога і залишається байдужим до неї – або згодом знову стає байдужим – той йде шляхом зловживання благодаттю. Але Бог не дозволяє зловживати своєю благодаттю.

Під час останнього суду, який вирішує питання про отримання вічного життя, завжди йдеться про справи – однак на основі незаслуженої благодаті.

Чи означає це, що Євангеліє втрачає силу? Адже Павло в Посланні до римлян, особливо в розділах 1-3, доводить, що всі люди є грішниками і що жодна людина не може спастися своїми ділами. Так, неможливо заслужити спасіння своїми власними зусиллями. Це стосується нашого першого спасіння, вступу в примирені відносини з Богом.

Але коли йдеться про остаточне, вічне спасіння, Павло також у Посланні до римлян каже:

Рим. 2, 6-8

6 [Бог] відплатить кожному за його ділами: 7 тим, хто з витривалістю прагне до добра, слави, честі та нетлінності, –

вічне життя; 8 а тим, хто егоїстичний і неслухняний істині, а навпаки, слухається неправди, – гнів і лють!

Як це поєднується? Чи в кінці кінців ми будемо спасенні через діла? Адже вічне життя дається тільки тим, хто вірить в Ісуса Христа?

Так, це узгоджується: ті, хто вірить в Ісуса Христа, є слухняними у вірі (Рим. 1:5). Їхнє життя характеризується однією вирішальною рисою: вони наполегливо чинять добро і прагнуть Божої слави, честі та безсмертя.

Це опис тих, хто почув Божий заклик в Євангелії, був виправданий і спасений Його благодаттю і залишається на шляху до вічності. Бог дасть їм вічне життя за їхні діла. Але ці діла не є причиною їхнього спасіння. Їхнє спасіння ґрунтується виключно на Ісусі Христі та їхній вірі в Євангеліє. Але вони змінили своє мислення, покалися і слідуєть за Богом у послуху вірі. Їхні діла віри є наслідком їхньої спасительної віри і водночас умовою для того, щоб вони досягли мети. Не тільки добрий початок спасає, а й вірний шлях до кінця.

Сам Ісус чітко зазначає: Широкі ворота і широка дорога, що ведуть до погибелі, і багато хто йде ними. Вузькі ворота і вузька дорога, що ведуть до життя. Одних воріт недостатньо – завжди потрібна і дорога.

Яків підтверджує це: віра без діл мертва. Така віра не може спасти. Справжня віра оживає і досягає досконалості лише через діла.

Діла віри не рятують нас безпосередньо. Але справжня рятівна віра виявляється в ділах віри, які, в свою чергу, підтверджують наше спасіння.

Згідно з цими двома розділами, благодать Божа в Ісусі Христі має чотири наслідки і цілі для нас, віруючих, – і всі вони є частиною Божого плану дати нам вічне життя. Цей шлях починається з нашого навернення, і **благодать Божа навчає нас**

- служити живому і істинному Богу,
- відмовлятися від безбожності та мирських бажань,
- жити в цьому світі розсудливо, справедливо і благочестиво,

- очікувати блаженної надії і появи слави нашого великого Бога і Спасителя Ісуса Христа.

Чи справді це очікування Господа є необхідним для спасіння? Так, це встановлена Богом складова нашого спасіння.

Хто чує слово Христа і вірить, той одразу отримує вічне життя. Він або вона не мусять показувати свої діла, щоб бути прийнятими. Людина одразу встановлює правильні стосунки з Богом і перебуває з Богом, коли помирає.

Але той, хто не хоче чути голос Сина Божого, проживе своє життя в злі і в кінці почує вирок про засудження.

Тут стає зрозуміло: слухання в біблійному розумінні – це не просто слухання, а завжди слухання, щоб виконувати. Хто вірить, той виконує, а хто не виконує, той не вірить. Тому Новий Завіт часто говорить про «послух віри».

Справжня віра в Ісуса охоплює всю особистість і має чіткі наслідки: вона проявляється в тому, що ми слухаємо Бога і робимо добро. Робити добро – з любові до Бога і людей – це божественний критерій спасительної віри. Той, хто живе з таким ставленням, доводить справжність своєї віри () і, оскільки він справді вірить, буде спасений. А той, хто робить зло, не вірить в Ісуса – і гине. Ці люди ніколи не чули поклику Ісуса або відвернулися від нього.

Ів. 5:24

*[Ісус Христос говорить] 24 Істинно, істинно кажу вам: **хто слухає моє слово і вірить тому, хто послав мене, той має вічне життя і не підлягає суду, але перейшов від смерті до життя.***

Ів. 5:28-29 Meng

28 Не дивуйтеся цьому! Бо настане година, коли всі, хто спочиває в гробах, почують його голос, 29 і вийдуть: одні, хто чинив добро, на воскресіння для життя, а інші, хто чинив зло, на воскресіння для суду.

Іс 50, 4-5 Пс

4 Господь Бог дав мені язик учня, щоб я знав, як одним словом

підбадьорити втомлених. Він пробуджує мене щоранку, пробуджує моє вухо, щоб я чув, як чують учні. 5 Господь Бог відкрив мені вухо, і я не опирався і не відступав.

Мк 12, 28-31 F

Слухай, Ізраїлю, Господь є нашим Богом, Господь єдиний. І ти повинен любити Господа, Бога свого, всім серцем своїм, всією душею своєю і всією силою своєю, і ближнього свого, як самого себе.

3 Ів 1, 11 Менг

*Улюблений, **не** бери за приклад зло, а добро: хто **робить** добро, той від **Бога**; хто **робить** зло, той **не** бачив **Бога**.*

Як 2, 17 Слт

17 Так само і з вірою: якщо вона не має діл, то вона сама по собі мертва.

Євр 9, 28 Менг

28 Так само і Христос, після того як один раз приніс себе в жертву, щоб зняти гріхи багатьох, вдруге з'явиться без (відношення до) гріха тим, хто чекає на нього, для спасіння.

Рим. 3, 28 Слт

28 Отже, ми доходимо висновку, що людина виправдовується вірою, без діл Закону.

Рим. 2:6-8 Slt

6 Він відплатить кожному за його ділами: 7 тим, хто з витривалістю прагне до добра, слави, честі та безсмертя, – вічне життя; 8 а тим, хто егоїстичний і неслухняний істині, але слухняний неправді, – гнів і лють!

Рим. 8, 13 Слт

13 Бо якщо ви живете за тілом, то помрете; а якщо Духом вбиваєте тілесні вчинки, то житимете.

Рим. 2:6-11; Рим. 3:28; Рим. 5:1; Рим. 8:13; Рим. 6:20-23; Ді 5, 32; Рим 1, 5; Євр 5, 9; 1 Пет 4, 17; Мк 16, 16; Рим 2, 8; Гал 5, 7; 2 Сол 1, 8;

1 Пет 4, 17; Мт 7, 14; Як 2, 14-26; Іс 50, 4-5; Мк 12, 28-31; Ів 5, 24; Євр 5, 9; Євр 11, 8; Євр 13, 17; Рим 1, 5; Ді 6, 7; Як 2, 17; 3 Ів 1, 11

Вічне спасіння також відбувається тільки завдяки благодаті, вірності та милосердю Бога

Саме Божа благодать і вірність, а також віра (і справи віри), які вони викликають у мені після мого спасіння, зберігають мене в спасінні, яке було дано мені колись виключно з благодаті і буде дано повністю.

Чому ж інакше ми повинні сподіватися на благодать Христа в той день (вічності), якщо ми можемо бути впевнені в ній (1 Петра 1, 13)? І чому Онесифор, якого Павло дійсно вважає відродженим (Фил. 1, 10) і який бездоганно служить Христу, згідно з найкращими знаннями і совістю, повинен ще знайти «милосердя» з боку Господа в «той день»? Відповідь така: *в кінці тільки благодать і милосердя Христа рятують навіть золотопробиту віру на переході до вічності*. В кінці кінців, ніхто не потрапляє до неба завдяки власним заслугам, основою завжди залишається незаслужена благодать. Але Бог так переплітає нашу частину – віру (і справи віри) – зі своєю частиною – охоронною силою Бога і Його благодаттю, що це стає нерозривним цілим, яке діє і досягає мети тільки в своїй цілісності.

Вічне спасіння є для тих, хто не зловживає дарованою їм милістю, а виявляє себе гідним її і робить щось з цієї милості на славу Божу. І про це вирішує наш милосердний, але й святий Господь.

1 Петра 1, 13

13 Тому підпережіть стегна вашого розуму, будьте тверезі і покладайте всю вашу надію на благодать, яка буде вам дана в одкровенні Ісуса Христа.

2 Тим. 1, 16-18

16 Нехай Господь проявить милосердя до дому Онесифора, бо він часто мене підбадьорював і не соромився моїх кайданів; 17 а коли був у Римі, то тим більше шукав мене і знайшов. 18 Нехай

*Господь дасть йому отримати милосердя від Господа в той день!
А скільки він мені послужив в Ефесі, ти знаєш найкраще.*

Рим. 5:21

*21 Щоб, як гріх панував у смерті, так і благодать панувала через
справедливість до вічного життя через Ісуса Христа, нашого
Господа.*

1 Петра 1:13; 2 Тимофія 1:16-18; Римлянам 5:21; Філемону 1:10

Нагорода за послідовність

Біблія вчить, що вічне життя є як незаслуженим даром Божої благодаті, так і нагородою за вірне, слухняне життя в наслідуванні Ісуса. Ці два аспекти нерозривно пов'язані між собою: благодать і відповідальність.

Хто справді вірить, той любить Христа і служить Йому. Ці діла підтверджують віру і доводять її справжність. Спасительна віра завжди виявляється в ділах.

Отже, вічне життя є даром для всіх, хто щиро довіряється Ісусу, і водночас воно пов'язане з обіцянкою нагороди. Вірність і відданість віруючого на землі визначають міру нагороди на небі. Деякі будуть щедро винагороджені, бо вони вірно служили Богу в любові та послуху. Інші будуть врятовані, але без особливої нагороди, бо їхні справи не мали тривалої цінності. Але є також серйозне застереження, що той, хто не використовує можливості, довірені йому Богом, і залишається духовно ледачим, в кінці може бути відкинутий і загинути.

Ісус показує це, серед іншого, у притчі про таланти. Той, хто примножує довірене йому, буде винагороджений і отримає більшу відповідальність у вічності. Той же, хто нічого не робить з отриманим, буде викинутий у зовнішню темряву до невіруючих.

Павло говорить про те, що справа християнина в кінці буде випробувана вогнем. Хто вірно будує на Христі, той збереже свою справу і отримає нагороду. Хто ж живе з неправильними мотивами

або байдужістю, той спалить свою справу. Він може бути врятований, але тільки як через вогонь – без особливої нагороди.

Не кожна дія для Бога автоматично винагороджується. Ісус у Нагірній проповіді вчить нас, що вирішальним є стан серця. Той, хто служить з любові до Христа, а не для того, щоб догодити людям, отримає від Бога багату винагороду. Той же, хто шукає схвалення людей, вже отримав свою винагороду тут і залишиться ні з чим у вічності.

Справжня велич у Царстві Божому полягає в служінні. Хто принижує себе і служить іншим з любов'ю, той буде піднесений у вічності і щедро винагороджений.

Так, ми можемо прагнути величі в Царстві Небесному, але шлях до цього лежить через СЛУЖІННЯ, через те, щоб самі робити те, що говоримо і вчимо, і страждати заради Христа. І все ж ми можемо бути цілком спокійними і не вступати в жодні видимі боротьби за владу. Ієрархія в Небі в кінці буде такою, як її передбачив Отець Небесний.

Підсумовуючи, Новий Заповіт чітко показує: вічне життя є даром благодаті для всіх, хто довіряється Ісусу у вірі. Але ця спасительна віра завжди виявляється у житті любові, служіння та вірності. Хто живе так, той не тільки успадкує вічне життя, але й отримає багату нагороду у вічності. Однак той, хто байдуже або егоїстично зловживає отриманою благодаттю, ризикує в кінці залишитися в вічності з порожніми руками або навіть втратити своє спасіння.

Це суворі слова, хто може їх почути? Про Божу педагогіку та збалансованість нашої сучасної проповіді

Ти не згоден або зовсім не згоден з результатом і посланням цієї книги? У Євангелії від Івана Ісуса також звинувачували в цьому багато хто з тих, хто слідував за ним, з приводу його промови. Питання скоріше в тому, чи є «сувора промова» правильною чи неправильною.

Для цього я маю для тебе домашнє завдання, перш ніж ти продовжиш читати. Воно вимагає трохи часу, зусиль і ретельності, але продовжувати читати має сенс тільки тоді, коли ти його виконаєш:

1. Запишіть або позначте всі обіцянки Бога і Ісуса та всі підбадьорливі вірші з Євангелія від Матвія.

Скільки проповідей ти вже чув про це?

2. Наступним кроком запишіть або позначте всі відкриті попередження або погрози Ісуса в Євангелії від Матвія.

Потім порівняйте: скільки проповідей, молитов або біблійних роздумів ви вже чули на цю тему?

Чи те, що ти чуєш від інших про Слово Боже, збалансовано відображає те, що сказав Ісус? Якщо ні, то тобі проповідували однобічного Ісуса, і ти маєш спотворене уявлення про те, яким є Ісус.

Заохочення і вимоги – збалансоване Євангеліє?

Я сам детально дослідив Євангеліє від Матвія. Для цього я розділив усі уривки тексту на 4 частини, позначив їх кольорами і в кінці проаналізував (детальніше див. рівень «Огляд»). Результат такий:

На прикладі Євангелія від Матвія ми бачимо чудову рівновагу між заохоченням і вимогами Бога.

Приблизно 15 % тексту містять заклики до того, що ми, як віруючі, повинні робити, тоді як 13 % підкреслюють заохочення, обіцянки та Божу любов. Однак найбільша частина, приблизно 32 %, присвячена суворим промова Ісуса, які попереджають про наслідки та суд. Приблизно 40 % тексту є нейтральними.

Ця пропорція ставить перед нами виклик: чи сприймаємо ми Ісуса в усій його правді, чи лише вибираємо приємні аспекти його послання?

У сучасному проповідницькому середовищі – навіть в євангельській сфері – майже виключно підкреслюється доброта і милосердя Бога. Його святість і серйозні вимоги, які також стосуються віруючих, часто ігноруються. Результат? Спотворене Євангеліє, яке однобічно представляє Бога і породжує послідовників, які не знають Його по-справжньому в усій повноті і не сліднують за Ним з повною серйозністю. Але Біблія чітко показує: Божа святість є такою ж важливою, як і Його любов.

Це стосується не тільки Євангелія від Матвія, але й інших писань Нового Завіту. Однак Бог, як добрий педагог, який знає, що нам, як послідовникам Ісуса, потрібна насамперед велика підтримка, часто представляє дуже серйозні факти в педагогічно чуйній формі, що робить їх для нас більш прийнятними.

Приклади з листів – заохочення і чіткі межі

Апостоли і сам Ісус у своєму посланні часто наголошують на складних, але необхідних істинах, вбудованих у заохочення і підбадьорення.

1. Чистота і святість – «Утікайте від розпусти!» (1 Кор 6, 15-20)

Павло закликає коринтян усвідомити свою приналежність до Христа і вшановувати Бога чистотою. Тут він підходить до питання позитивно, не висловлюючи погроз. Проте в інших уривках стає зрозуміло: тривала розпуста веде до виключення з Царства Божого. Позитивне заохочення і чіткі попередження необхідні однаково.

2. Відданість істинному Христу – «Немає іншого Ісуса!» (2 Кор 11, 2-4)

Павло люб'язно застерігає громаду, щоб вона не далася спокусити. Він порівнює це зі спокусою Єви, яка закінчилася духовним смертю. Хоча попереджувальні наслідки лише натякаються, послання залишається чітким: наше вічне спасіння залежить від нашої постійної відданості істинному Христу та істинному Євангелію.

3. Спосіб життя – «Немає частки в Царстві Божому!» (Еф 5, 3-11)

Павло наголошує, що послідовники Ісуса повинні жити інакше. Позитивне заохочення і чіткі наслідки – такі як виключення зі спасіння у разі тривалого гріха – йдуть рука в руку. Заклик шанувати Бога доповнюється серйозними попередженнями про безбожне життя.

4. Духовна сила – «Одягніть зброю Божу!» (Еф 6, 10-13)

Павло закликає одягати зброю Божу, щоб вистояти в духовній боротьбі. Він не говорить, що станеться, якщо ми цього не зробимо – ймовірно, щоб зосередити увагу на шляху до перемоги. Проте ясно: цього шляху немає альтернативи, а поразки вимагають покаєння і відновлення через Христа.

Висновок

Проповідувати збалансоване Євангеліє

Послання Біблії показує поле напруги між запевненням і вимогою. У нашій культурі проповіді важливо зберігати баланс між цими двома аспектами, щоб проповідувати цілісність Бога. Однобічний акцент – чи то тільки на любові, чи то тільки на суді – призводить до спотвореного образу Бога і неправильного наслідування.

Наше спасіння залежить від постійних віри і відносин з Христом. Це означає, що ми повинні пізнати Христа в цілому: люблячого Спасителя і справедливого Суддю. Тільки так ми можемо залишатися вірними Йому, ставитися до Нього з повагою і йти шляхом життя до мети.

7.6 Висновки

Дослідження численних біблійних уривків про спасіння і віру в Новому Завіті чітко показує, що шлях до вічного спасіння не може бути зведений до одноразового визнання. Навпаки, Біблія представляє спасіння як шлях, який починається з навернення, але завершується життям у вірі і послуху до кінця.

1. **Спасительна віра – це слухняна, активна віра:** аналіз показує, що справжня спасительна віра завжди охоплює всю особистість. Вона виявляється в послуху Божому Слову і в добрих ділах. Слухання Слова в біблійному розумінні означає не пасивне слухання, а активне виконання. Хто вірить, той слідує. Хто вірить, той робить добро. Хто вірить, той залишається на вузькому шляху.

Сам Ісус описує вічне життя як мету тих, хто виконує Божу волю і робить добро, тоді як ті, хто чинить зло, підуть на суд (Мт 7, 15-28; Ів 5, 28-29). Павло підсумовує життя тих, хто отримає вічне спасіння, як постійне життя і прагнення до Божої слави через добрі справи і відокремлення від зла (Рим 2, 7; Рим 8, 13). Яків чітко зазначає (Як 2, 17-26), що віра без діл мертва. Віра в Ісуса є початком, але постійна послух і вірність у повсякденному житті доводять справжність цієї віри.

2. **Спасіння є благодаттю – і все ж вимагає вірності до кінця:** Писання підкреслює благодать Божу як основу будь-якого спасіння. Ніхто не виправдовується ділами. Проте людина залишається відповідальною за те, щоб ця благодать стала дієвою в її житті. Новий Заповіт показує, що остаточне спасіння пов'язане з ділами. Ці діла не є причиною спасіння, але є доказом того, що віра є справжньою.

Павло в Посланні до римлян 2, 6-8 каже, що в кінці Бог відплатить кожному за його вчинки: хто з витривалістю робить добро, той отримає вічне життя. Цей текст не суперечить благодаті, а описує наслідки життя, яке було позначене благодаттю Божою.

3. **Шлях є таким же необхідним для спасіння, як і початок:** Ісус описує шлях до спасіння як вузький і важкий. Вхід через вузькі ворота є початком. Але сам шлях веде до остаточного спасіння. Хто зупиниться на початку, той не досягне мети. Спасительна віра проявляється в тому, що вона залишається. Благодать дає здатність до послуху, але цей послух залишається необхідним.

4. **Надія і освячення є частиною спасіння:** Біблія чітко показує, що очікування Христа і прагнення до освячення є важливими елементами шляху віри. В Євр 9, 28 сказано, що Христос з'явиться для спасіння тим, хто чекає на Нього. Ця позиція очікування не є пасивністю, а виражається в житті відданості і освячення.

Писання показує (Тит 2, 11-13), що Божя благодать не тільки спасає нас, але й виховує до благочестивого життя. Очікування на повернення Христа зміцнює нас у освяченні. Остаточне спасіння тісно пов'язане з життям, яке ведеться в надії на Христа і в відокремленні від гріха.

5. **Остаточний суд оцінить плоди життя:** суд в кінці днів виявить діла. Ісус і апостоли підкреслюють, що йдеться не про нову основу спасіння, а про втілення реальності віри. Діла показують, чи була віра справжньою. Хто відступив від віри, хто зловживав благодаттю, хто залишається в гріху, той загине.
6. **Запевнення благодаті:** ми спасенні завдяки Божій благодаті. Ми залишаємося спасеними завдяки Божій благодаті, навіть якщо ми падаємо на шляху. Бог завжди приймає нас, незалежно від того, скільки разів ми падаємо на вузькому шляху, якщо ми знову повертаємося до Нього.
7. **Попередження про зловживання благодаттю:** Основним результатом дослідження є попередження про неправильне розуміння благодаті. Благодать не є дозволом на гріх. Той, хто зловживає благодаттю, знецінює її. Писання попереджає про те, щоб не перетворювати благодать на розпусту. Благодать веде до освячення. Той, хто відходить від освячення, відходить від шляху благодаті.
8. **Благодать і відповідальність утворюють єдине ціле:** Біблія підтримує напругу між благодаттю і відповідальністю. Людина спасається виключно благодаттю. Але ця благодать діє в житті. Хто залишається в благодаті, той спасається. А хто відходить від благодаті, чи то через невіру, гріх чи

байдужість, той втрачає спасіння. Відповідальність людини полягає в тому, щоб залишатися в благодаті.

Висновок

Результати дослідження приводять до чіткого і водночас складного висновку: спасіння є даром благодаті, який отримується через віру. Але ця віра є слухняною, активною вірою, яка залишається до кінця. Той, хто перестає вірити, перестає слухатися і не направляє своє життя згідно з Божою волею, втрачає дар спасіння.

Справжня благодать не є дешевою, вона вимагає всього нашого життя. Але вона також дає нам силу йти цим шляхом – до мети, до вічної слави з Христом.

7.7 Перспектива: вузький шлях і мета – необхідні кроки для вірного і постійного наслідування – особисто і як громада

Я настійно рекомендую наступні практичні кроки, щоб сприяти і забезпечити те, як ми, як окремі особи і як громада, можемо вірно і спасительно слідувати за Ісусом. Цей список не є вичерпним.

1. Індивідуальне зміцнення у вірі

- **Зміцнення надії:** Слово Боже нагадує нам про повернення Ісуса і вічну славу.
- **Біографії зразків для наслідування:** читання історій життя віруючих християн, які вірили до кінця.
- **Теологія страждання:** переосмислення та навчання про страждання і переслідування відповідно до обіцянок Ісуса та апостолів.
- **Сприяння витривалості та відданості:** вже у вихованні через спорт, зобов'язання та приклади для наслідування.
- **Заохочення та нагадування:** ключ до особистого зростання та зміцнення віри.

- **Щоденне вивчення Біблії:** самостійне читання Біблії захищає від поверхневого вчення та поглиблює віру.

2. Заходи на рівні громади

- **Проповідь і навчання:** заохочення відданості Ісусу та відречення від мирських речей через чіткі проповіді, засновані на Біблії.
- **Матеріали для молитви:** розробка глибоких книг і молитовників, які передають біблійні істини про спасіння і послідовництво.
- **Мистецтво та ЗМІ:** використання сучасного християнського мистецтва (наприклад, картин, театру, фільмів), яке ілюструє шлях до вічного життя, особливо сучасна реконструкція картини «Широка і вузька дорога».
- **Культурна чутливість:** навчання про різницю між формою та змістом у богослужінні та житті.
- **Церковна дисципліна:** Відкриття заново та впровадження біблійної церковної дисципліни як відповідь на зростаючий індивідуалізм.
- **Зміст проповідей:** створення рівноваги між Божою любов'ю і святістю, щоб сприяти повазі до Бога і справжньому покаяттю.

3. Основні вчення

- **Праведні плоди покаяття:** необхідні ознаки справжнього послідовництва та умова для спасіння.
- **Спасіння через благодать і вірність:** спасіння дається через благодать, але зберігається через постійну віру і відданість.
- **Час і відповідальність:** Більше знань і ресурсів означають більшу відповідальність перед Богом. Водночас навіть найменша вірність бачиться Богом і шанується Ним.

- **Виховання в побожності:** навчання розрізняти культурні впливи та біблійну істину.
- **Співпраця з Богом:** співпраця божественної благодаті та людської відповідальності на шляху до спасіння
- **Заохочення через приклади:** заохочення до наслідування через духовні приклади, включаючи Ісуса як найвищий приклад.

Висновок

Збалансоване вчення, особиста відданість і спільна участь є необхідними для збереження віри і для того, щоб залишатися громадою Ісуса на шляху до вічності. Для сприяння глибокому, ефективному наслідуванню необхідні як індивідуальні, так і спільні кроки.

Додаток: Конtrarгументи та відповіді зі Слова Божого

Спасіння відбувається виключно з благодаті, а не через діла (Еф 2, 8-9), але справжня віра неодмінно приносить добрі діла (Як 2, 17. 26). Віруючі запечатані Святим Духом (Еф 1, 13), але ця печатка діє тільки для тих, хто залишається в Христі (Ів 10, 27). Діяльність Христа є досконалою (Ів 19, 30), але ми повинні залишатися в ній, щоб бути спасеними (Мт 7, 24).

Виклад контраргументів щодо спасіння лише вірою та їх спростування

Контраргумент 1: Спасіння відбувається тільки через віру, а не через діла

Аргументація: спасіння відбувається з благодаті, а не через власні діла (Еф. 2:8-9). Діла до навернення є «мертвими ділами» і не можуть бути приємними Богу (Євр. 6:1). Спасительна віра є одноразовим актом, а не процесом.

Спростування: Боже Слово чітко розрізняє наше спасіння ЗАРАЗ через віру без діл і наше майбутнє ВІЧНЕ спасіння через віру (діла). Справжня віра неодмінно приносить діла (Як 2, 17. 26). Ісус вчить, що справжні учні повинні виконувати волю Божу (Мт 7, 21-23). Добрі діла є ознакою справжньої віри і справжнього спасіння (Еф 2, 10).

Контраргумент 2: Ми запечатані Святим Духом, і ніхто не може зламати цю печатку

Аргументація: Віруючі запечатані Святим Духом (Еф 1, 13). Ніхто не може вирвати їх з руки Ісуса (Ів 10, 27-29).

Спростування: Писання наводить приклади, коли Бог знімає Свою печатку через непослух (Єр 22, 24; Єз 28, 12 і далі). Ісус обіцяє безпеку тільки тим, хто йде за Ним (Ів 10, 27).

Контраргумент 3: Спасіння в Старому Завіті було недосконалим, у Новому Завіті воно є досконалим

Аргументація: спасіння в Новому Завіті є остаточним, оскільки ґрунтується на досконалій жертві Ісуса (Євр 7, 25).

Спростування: Принцип необхідної вірності Богу з боку Його дітей залишається незмінним в обох завітах (Юда 1, 5; Євр 3, 1-4). Хто не залишається в Христі, той втрачає спасіння (Ів 15, 6).

Контраргумент 4: Діяльність Христа є досконалою – ми нічого не можемо додати до неї

Аргументація: Ісус здійснив спасіння (Ів. 19:30), і той, хто сумнівається в цьому, применшує Його жертву.

Спростування: Біблія розрізняє основу спасіння і необхідність залишатися в ньому (Мт 7, 24-27).

Контраргумент 5: Храм Божий тут, храм Божий тут!

Аргументація: Віруючі є храмом Святого Духа (1 Кор 3, 16), який Бог не руйнує.

Спростування: Храм Божий може бути зруйнований, спустошений і покинутий через гріх (Єз 8, 6-7; 1 Кор 3, 17).

Контраргумент 6: Спасенні освячені раз і назавжди

Аргументація: Хто раз освячений, той залишається святим (Євр 10, 14).

Спростування: Освячення є як одноразовим актом під час нашого навернення, так і процесом, що триває все життя, а не завершеним станом (Євр 10, 19-22). Хто залишає шлях освячення, той залишає і втрачає своє початкове освячення.

Контраргумент 7: Згорілі діла, але все одно спасенні

Аргументація: У 1 Кор. 3:15 сказано: «Якщо чиєсь діло згорить, той зазнає шкоди, але сам буде врятований, проте як через вогонь». З цього робиться висновок, що навіть при відсутності або поганих ділах спасіння не втрачається.

Спростування: Цей уривок показує, що міцним фундаментом, на якому все ще потрібно будувати, є те, що Ісус визначив у Нагірній проповіді. А саме – виконувати волю Божу. Той, чиї діла згорять, виконав волю Божу, але з неправильних мотивів – і тому втратить свою нагороду, а не спасіння. Багато інших місць Писання застерігають від помилкового почуття безпеки (Євр. 10:26-27). Хто не виконує Божу волю, той не будував на фундаменті Ісуса Христа і не буде спасений (Мт. 7:21).

Контраргумент 8: Небезпека гордості за справи, небезпека порівняння, небезпека осуду, небезпека зневіри

Аргументація: Якщо добрі справи вважаються необхідними для спасіння, може виникнути гордість за власні досягнення. Так само

наголос на справах може призвести до порівняння себе з іншими або до засудження інших. Той, хто відчуває себе нездатним зробити достатньо справ, може зневіритися.

Спростування: Писання підкреслює, що сам Бог підготував наші добрі справи і що без Нього ми не можемо зробити нічого цінного (Ів. 15:5; Еф. 2:10). Оскільки наші справи для Бога є результатом віри і любові до Бога, вони не є приводом для гордості (Еф. 2:8-10; 1 Ів. 5:3). Кожен має різні дари, тому порівняння є недоречними (Рим. 12:4-6). Бог судитиме нас лише за нашими власними можливостями (Мт. 25:15). Ісус вчить не судити інших (Мт. 7:1-2). Наше спасіння і наша нагорода не залежать від кількості справ, а від настрою серця, що стоїть за ними. Врешті-решт, ми всі будемо спасенні завдяки Божій благодаті і довготерпінню нашого Господа (Флп 1, 6; 2 Пет 3, 9).

Відповідь і ВИСНОВОК

Наше спасіння завжди і тільки в Христі – якщо ти в Христі, то ти в безпеці

Наше спасіння не в нас самих, а тільки в Христі. Він несе нас своєю незмінною любов'ю (Ів. 10, 28-29). Хто живе в Ісусі і залишається в Ньому, той вічно в безпеці. Ісус є нашим добрим пастирем (Ів. 10, 11). Навіть коли ми хитаємося, Він залишається вірним (2 Тим. 2, 13). Він дає нам усе, щоб ми залишалися в Ньому: Своє Слово, Свій Дух і Свою благодать. Коли ми грішимо, двері прощення залишаються відкритими (1 Ів. 1, 9). Хто слідує за Ісусом ЗАРАЗ, той залишається в Христі. А хто в Христі, той може жити в глибокій радості та безпеці – сьогодні, завтра і на віки віків. Але храм Божий може бути зруйнований через тривалий не виправлений гріх і покинутий Богом (Єз 8, 6-7). Освячення – це безперервний процес (Євр 10, 19-22). Хто не залишається в Христі, той буде кинутий у вогонь, як суха лоза (Ів. 15:6). Проте Бог хоче, щоб усі вчасно навернулися і були спасенні (2 Пет. 3:9), і Він завжди з радістю приймає блудного сина і блудну дочку (Лк. 15:20-24). Добрий пастир з любов'ю шукає кожну заблукалу вівцю, поки не знайде її і не візьме в свої обійми. Той,

хто, будучи врятованим, постійно слідує за Ісусом, залишається в Христі. Він і вона можуть жити в глибокій радості та безпеці – сьогодні, завтра і на віки віків.

Рівень 5 – Девізи деталей / дослідження

<https://vieleindberufen.de/ebenen-5-6-7-details-untersuchungen/>

Рівень 6 - Суть деталей / досліджень

1 Багато хто покликаний: чи ти загублений, християнин чи послідовник і учень Ісуса?

Наступні розділи запрошують вас задати собі фундаментальні питання про вашу віру та особисті стосунки з Богом. Йдеться не лише про релігійні ярлики – йдеться про істину вашого серця та вашого життя. Наступні підрозділи висвітлюють вирішальні відмінності між станом загубленості, формальним християнством та справжнім послідовництвом Ісуса Христа.

Ти дізнаєшся, як Біблія описує спасіння, що означає жити в Божій любові і як виглядає життя учня Ісуса – позначене відданістю, послухом і справжньою спільнотою з Богом. Ці уявлення спонукають тебе замислитися над своїм шляхом віри і, якщо потрібно, переорієнтуватися. Нехай ця подорож стане для тебе викликом і натхненням відкрити та жити справжньою сутністю віри.

1.1 Пояснення термінів: християнин, послідовник Ісуса Христа і (вічне) спасіння

Ласкаво просимо на цю сторінку, яка детально пояснює такі основні поняття, як «християнин», «послідовник Ісуса Христа» та «вічне спасіння». Наведені тут визначення та пояснення були ретельно досліджені та відображають загальноприйняті теологічні та лінгвістичні погляди у 2025 році.

Метою цього контенту є створення кращого розуміння термінів, що використовуються на цьому веб-сайті та у відповідній книзі. Вони надають ґрунтовну основу для класифікації теологічного значення ключових слів, що розглядаються, та пов'язаних з ними концепцій. Представлена інформація не є інтелектуальною власністю видавця,

а служить фоновими знаннями для більш чіткого розуміння мовного вжитку та основних тем веб-сайту.

Спасіння та порятунок у Новому Завіті

У Новому Завіті поняття спасіння зустрічається як багатогранна і всеосяжна тема. Грецькі ключові слова σωτηρία (soteria – спасіння, порятунок) і σωζω (sozo – рятувати, спасати) використовуються як для позначення теперішнього, першого спасіння людини при її наверненні, так і для позначення майбутнього, остаточного спасіння у вічному житті. Ця мовна однорідність іноді призводить до непорозуміння, які можуть затуманити погляд на біблійне вчення про спасіння.

Перше спасіння описує початок життя з Богом: коли людина приймає Євангеліє Ісуса Христа, довіряє Йому і приймає прощення гріхів, вона в цей момент спасається Божою благодаттю. Вона стає дитиною Божою і може бути впевнена в любові і прийнятті Небесним Отцем.

Але Біблія також говорить про друге, майбутнє спасіння. Воно відбудеться, коли Ісус Христос повернеться і забере своїх віруючих до себе. Це спасіння у вічній славі, мета шляху віри, порятунок від земних страждань і влади гріха у досконалій спільності з Богом, де більше не існує смерті та спокус.

Грецькі терміни σωτηρία і σωζω часто використовуються в Новому Завіті для обох аспектів спасіння. Це ясно показує, що Писання розглядає спасіння як всеосяжний процес: воно починається в часі і завершується у вічності.

Розуміння цього подвійного характеру спасіння допомагає правильно класифікувати багато висловлювань Біблії. Так, деякі вірші стоять у контексті першого спасіння, прийняття благодаттю, тоді як інші вірші мають на увазі друге, остаточне спасіння, яке охоплює весь шлях віри.

Тому, читаючи терміни «спасіння» і «бути спасеним» у Новому Завіті, слід завжди пам'ятати, що Біблія описує спасіння як вже

здійснене діло благодаті, так і як майбутню мету. Обидва аспекти нерозривно пов'язані між собою і утворюють всеосяжне спасіння, яке Бог дарує нам в Ісусі Христі.

Християни за назвою і удавані християни проти народжених знову християн

Формальні християни за назвою

Християнин за назвою — це людина, яка називає себе християнином через культурний, соціальний або традиційний вплив. Часто їм бракує свідомого рішення за Христа і особистого стосунку з Богом. Ця форма християнства має історичні корені, наприклад, у Константинінському переломі (4 століття), коли християнство стало державною релігією. Іменне християнство поширене і в сучасних народних церквах, де бути християнином розуміють скоріше як культурну ідентичність, ніж як живий віру.

Особливості:

Зовнішня релігійність: участь у церковних ритуалах без глибокої прихильності.

Відсутність трансформації: відсутність видимих змін у житті внаслідок зустрічі з Христом.

Пасивність у вірі: відсутність прагнення до освячення або наслідування (пор. 2 Тим 3, 5 F: «... зовнішня повага до Бога, але заперечення його сили...»).

Відсутність досвіду справжнього спасіння, а отже, відсутність перетворення і впевненості та надії на майбутнє спасіння у вічності.

Уявні християни

Лицемірні християни живуть у зовнішніх рамках віри, але без справжньої відданості Богу. Вони відстоюють християнські цінності, говорять релігійно і здаються відданими, але їхнє серце насправді не підкорене Христу. Їхня віра залишається зовнішньою – без покаяння, послуху і живого стосунку з Ісусом. Замість того, щоб служити Богу, вони переслідують власні цілі і шукають

самореалізації. Справжня віра ж проявляється в житті, яке підкоряється Божій волі і приносить плоди. Коли приходять випробування, стає видно, чи їхня віра справжня, чи лише фасадна. Ісус описує цю реальність у притчі про бур'ян на полі (Мт 13, 24-30). Поряд із справжнім пшеницею росте й бур'ян, який зовні виглядає схожим, але в кінці його збирають і спалюють. Притча показує: не кожен, хто «належить», є справді від Бога – справжній вирок виноситься в кінці. **Справжня віра живе в відданості та послуху. Все інше виявиться оманливим.**

Християни, що народилися заново

Відроджені християни завдяки Божій благодаті пережили духовне відродження (Ів. 3, 3). Ця трансформація виявляється у зміні способу життя, який характеризується любов'ю до Бога і ближнього.

Ознаки:

- **Відродження:** «Якщо хтось у Христі, той є новим створінням...» (2 Кор. 5, 17).
- **Досвід спасіння:** впевненість у прощенні гріхів і спасінні через Ісуса Христа ЗАРАЗ, а також певна надія і впевненість у майбутньому спасінні у вічності.
- **Особисті стосунки з Ісусом:** щоденний зв'язок через молитву, вивчення Біблії та послух.
- **Плоди Духа:** життя відродженого християнина виявляється через любов, радість і мир (Гал. 5:22).
- **Наслідкування та учнівство:** Наслідувати Ісуса означає самозречення та відданість (Лк 9, 23).

Необхідність відродження

Відродження є центральним аспектом християнства. Сам Ісус підкреслює, що ніхто не може побачити Царство Боже, якщо не народиться знову (Ів. 3, 3). Ця духовна трансформація є необхідною умовою для того, щоб стати послідовником Ісуса Христа.

Біблійна основа

- **Ів. 3:3** Ісус відповів і сказав йому: «Поправді, поправді кажу тобі: якщо хтось не народиться знову, не може побачити Царства Божого!
- **Тит 3, 5 Slt:** Він врятував нас ... через купіль відродження і оновлення Святого Духа.

Ознаки відродження

- **Діла віри:** Справжня віра виявляється в ділах любові та справедливості (Як. 2, 17).
- **Зміна життя:** Відродження веде до життя, яке прославляє Бога.

Послідовник Ісуса Христа

Послідовник Ісуса – це той, хто свідомо вирішив зосередити своє життя на Ісусі, довіряти Йому і жити за Його цінностями. Це послідовництво виходить за межі простого визнання словами і виявляється в глибокій відданості та зміненому житті.

Ознаки послідовника

1. **Покликання:** Ісус закликає до послідовництва: «Прийдіть за Мною...» (Мт 4, 19).
2. **Відданість:** Послідовництво означає взяти на себе свій хрест і йти за Ісусом (Лк 9, 23).
3. **Приносити плоди:** послідовник живе так, що його життя відображає Божу любов (Мт 7, 16).

Виклики послідовництва

Послідовництво вимагає жертви і відданості. Ісус вказує, що воно пов'язане з переслідуванням і самопожертвою (Мт 16, 24; 2 Тим 3, 12).

Значення для Церкви та суспільства

Християнство за назвою є викликом для Церкви. Воно призводить до розмивання віри і створює хибне уявлення про християнство. Церква покликана сприяти справжньому християнству і закликати людей до наслідування Ісуса.

Заклик до справжнього наслідування

- Проповідування Євангелія: акцент повинен бути зроблений на посланні спасіння і відродження.
- Заохочення до учнівства: християн потрібно заохочувати до поглиблення їхніх стосунків з Богом і зростання в освяченні.

Висновок

Справжній послідовник Ісуса є новим створінням завдяки відродженню. Його послідовництво характеризується живими відносинами з Богом, слухняними вчинками та життям, яке приносить плоди. На відміну від цього, номінальне християнство та удаване християнство залишаються поверхневими та без стійких змін. Церква має чітко показати цю різницю та вести людей до справжнього послідовництва Ісуса Христа.

**Християнство за назвою, удаване християнство
та справжнє послідовництво в порівнянні**

Аспект	Християнин за назвою	Уявне християнство	Християнин, що народився заново
Основа віри	Традиція, культура, виховання	Власна релігійна діяльність без справжньої відданості	Особисте рішення і благодать Божа
Спосіб життя	Без змін	Частково змінений, але без справжнього внутрішнього оновлення	Перетворення через Святого Духа
Відносини з Богом	Поверхневі, формальні	Самообман: вірять, що знає Бога, але живе автономно	Глибокі, живі та особисті
Плоди віри	Відсутні	Непостійний, несправжній, часто зосереджений на зовнішньому враженні	Видимий через справи любові та справжню покірність
Орієнтованість на мету	Орієнтований на земне, релігійний Безпека	Поєднання самопожертви та служіння Богу	Життя на славу Божу, орієнтація на вічну мету
Духовна пильність	Незначна, звична	Млявий, але переконаний, що «на правильному шляху»	Пильний, перевіряє себе у світлі Слова Божого

Аспект	Християнин за назвою	Уявне християнство	Християнин, що народився заново
Перспектива спасіння	Збитий з правильного шляху Безпека без справжньої основи	Уявна впевненість — небезпека відкинення Христом в кінці	Заснована на благодаті, видима через постійні плоди

1.2 Втрачені: звичайно, недосяжні для Божої любові

Існує життя до Євангелія. Воно характеризується гріхом, життям у темряві та відсутністю спілкування з Богом-Отцем і Його Сином Ісусом Христом. В очах Бога жодна людина не є праведною, навіть одна. Ніхто не має розуміння і не запитує про Бога. Всі люди від часів Адама відійшли від правильного шляху і стали непридатними. Немає нікого, хто робить добро, нікого. І це стосується також усіх гуманістів, учасників руху «П'ятниця для майбутнього», захисників творіння, які не роблять зла ні людям, ні тваринам, ні творінню (на мою думку). Адже вони не виконують найважливішу заповідь свого Творця: любити єдиного Бога неба і землі всією душею, всім серцем і всією силою, як Він відкрився у Своєму Слові в Біблії та в Своєму Сині, що став людиною, і Слові Божому Ісусі Христі. Але для Бога загубленість і гріх ніколи не є підставою для вічного прокляття. Завжди саме наші конкретні гріхи виявляють нашу гріховність перед Богом і приводять нас до гніву Божого, а в кінці – до Божого суду і, зрештою, до прокляття.

Рим. 1-3 Менг

1, 18 Бо гнів Божий відкривається з неба на всяку безбожність і неправду людей, які пригнічують правду неправдою.

Римлянам 3, 9-12 Слт

9 Як же? Чи маємо ми перевагу? Зовсім ні! Бо ми раніше

звинувачували і юдеїв, і греків, що всі вони під гріхом, 10 як написано: «Немає праведного, немає жодного; 11 немає розумного, немає того, хто б шукав Бога. 12 Всі вони відступили, всі вони негідні; немає того, хто робить добро, немає жодного!

2 Сол. 2, 12 Менг

Всі, хто не повірив істині, а знайшов задоволення в неправді, підлягають суду.

Рим 1-3; 1 Ів 1, 5-7; 2 Сол 2, 12; 1 Ів 1, 5-7

1.3 Покликані: Єдине справжнє Євангеліє про Божу любов в Ісусі Христі є ключем до твого спасіння

Євангеліє є ключем до нашого вічного спасіння, відкритим Богом. Іншого ключа немає

Неправдиве Євангеліє вбиває духовно тих, хто вірить у нього і дотримується його.

Єдине справжнє Євангеліє – це послання про любов Бога, який хоче, щоб усі люди були спасенні через віру в Ісуса Христа і не загинули. В основі Євангелія лежить таке твердження:

- Всі люди є грішниками, загубленими і прямують до прокляття. Ніхто не може своїми силами і власними заслугами прийти до Бога і примиритися з Ним. Ісус Христос, Син Божий, з любові до наших гріхів помер на хресті і був (для нашого виправдання) фізично воскреснений з мертвих. Через нашу віру в Ісуса Христа, Сина Божого, даровану нам Богом, Він спасає і виправдовує нас без наших власних заслуг і повертає нам спілкування з Богом. У вірі в Нього ми примирені з Богом і любими Богом. Для всіх, хто відтепер слухається Ісуса, Він є автором їхнього вічного спасіння.

Це є спасительне послання, Євангеліє. Будь-яке відхилення від цього спасительного послання виключає спасіння. Це Євангеліє, яке спасає нас навіки, ми повинні зберігати протягом усього життя в чистому вигляді. Ми не маємо права відхилятися від нього ані в чому до самого кінця.

Невід'ємною частиною Євангелія Ісуса є також вчення

- про справедливість
- утримання
- майбутнього суду.

Євангеліє, яке не містить цього, є фальшивим Євангелієм. Євангеліє, в якому грішники не бояться Бога через свої гріхи, не є Євангелієм.

Там, де благодать Божа в Євангелії Ісуса Христа і віра зустрічаються, там є спасіння. І навіть спасительна віра є даром Божим.

Для нашого спасіння необхідно

- вірити в правильного Ісуса
- вірити в правильне Євангеліє
- і, як наслідок обох, прийняти єдиного спасительного Духа Божого

Вічне спасіння отримає (тільки) той, хто до кінця дотримується спасительного Євангелія Ісуса Христа.

1 Кор 15, 1-2 Слт

Але я нагадую вам, брати, Євангеліє, яке я вам проповідував, яке ви також прийняли, в якому ви також твердо стоїте, 2 через яке ви також будете спасенні, якщо будете триматися слова, яке я вам проповідував, — якщо тільки ви не вірили даремно.

Ів 3, 16 Слт

Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого єдинородного Сина, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, а мав вічне життя.

Євр 5, 9-10 Слт

9 І, досягнувши досконалості, він став для всіх, хто слухається його, автором вічного спасіння, 10 названий Богом первосвященником за чином Мелхиседека.

Гал. 1, 6-9 Пс.

6 Дивуюся, що ви так швидко відвертаєтесь від того, хто покликав вас благодаттю Христа, до іншого Євангелія, 7 хоча іншого немає; тільки є деякі, які хочуть збити вас з пантелику і

перекрутити Євангеліє Христа. 8 Але навіть якщо ми або ангел з неба проповідуватиме вам інше Євангеліє, ніж те, яке ми проповідували вам, нехай буде проклятий! 9 Як ми вже казали раніше, так і тепер знову кажу: якщо хтось проповідує вам інше Євангеліє, ніж те, яке ви прийняли, нехай буде проклятий!

1 Кор 15, 1-58; Гал 1, 6-9; Євр 5, 9; Ів 3, 16; Мт 25, 41; Рим 9, 2; Еф 2, 10; Ів 3, 36; Ді 24, 24-25; Рим 1-3 ; 1 Сол 1, 10; Мт 9, 11-13; Мк 14, 22-2; Мт 4, 17; Мт 5; Мт 6; Мт 7; Рим 6; Рим 8, 13; Об 4, 8-10

1.4 Досягнутий Божою любов'ю: Ти коханий!

Тут ти знайдеш цілком особисті обіцянки Бога:

Ти коханий!

Ти безмежно і беззастережно любимий Богом. Через Христа всі твої гріхи прощені, і ти звільнився від гріха. Ти є новою людиною, відродженою і освяченою Духом Божим. Його любов проявляється в тому, що ти тепер є частиною Його святого народу, живим храмом, наповненим Його Духом. Ти маєш нову ідентичність у Христі – ти є улюбленою дитиною Бога, яку Він повністю прийняв. Ця любов звільняє тебе від принципів світу і дарує тобі життя в Божій благодаті. Бог не тільки врятував тебе, але й обіцяв тобі вічне життя, щоб ти міг жити в Його присутності. Він завжди з тобою і дає тобі силу жити за Його волею. Через Христа ти багатий на мудрість, справедливість і спасіння. Його любов залишається незмінною і підтримує тебе, що б не трапилося.

Ти коханий!

Бог любить тебе безмежно!

Бо так полюбив Бог світ, що дав Свого Сина, народженого у світі, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, а мав вічне життя. *Ів. 3:16*

Бог завжди любив тебе – вічною любов'ю

Я полюбив тебе вічною любов'ю, тому притягнув тебе до себе з чистої доброти. *Єр 31,3*

Бог знає тебе особисто

Ще до того, як я сформував тебе в утробі матері, я вибрав тебе; ще до того, як ти вийшов з лона, я виділив тебе. *Єр 1,5*

Ти – улюблена дитина Божа

Подивіться, якою любов'ю обдарував нас Отець, що ми називаємося дітьми Божими! І ми дійсно є ними. *1 Ів 3,1*

Ніщо не може відлучити тебе від Божої любові

Бо я впевнений: ні смерть, ні життя, ні ангели, ні демони, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ні висоти, ні глибини, ні будь-яке інше створіння не може відлучити нас від любові Божої, яка є в Христі Ісусі, нашому Господі. *Рим. 8:38-39*

Бог несе твої тягари

Покладіть на нього всі ваші турботи, бо він піклується про вас. *1 Петра 5,7*

Сам Ісус постійно заступається за тебе

Отче, я прошу Тебе, захисти їх від лукавого.

Ів. 17:15

Я молився за тебе, щоб твоя віра не зникла.

Лк 22,32

**Ісус повністю розуміє тебе і може та хоче допомогти
тобі в будь-який час**

Бо ми маємо не такого первосвященника, який не міг би співчувати нашим слабкостям, а такого, який у всьому був випробуваний, як і ми, але без гріха. Тому підійдімо сміливо до престолу благодаті, щоб отримати милосердя і знайти благодать для своєчасної допомоги! *Євр 4,14-16*

Бог ЗАВЖДИ дарує тобі новий початок

Коли ми визнаємо свої гріхи, Бог виявляє свою вірність і справедливість: Він прощає нам наші провини і очищає нас від усякої неправди, яку ми вчинили. *Ів. 1:9*

Бог може, хоче і буде берегти тебе!

Тому, хто має силу зберегти вас від кожного проступку і хто може поставити вас бездоганними і радісними перед своєю славою, цьому єдиному і неповторному Богу, який через нашого Господа Ісуса Христа є нашим Спасителем, належить слава, велич, сила і влада – від віків, тепер і на віки віків! Амінь. *Юда 24-25*

Бог дарує тобі мир

Ісус говорить своїм учням: Мир вам! *Лк 24,36*

1.5 Обрані: ЗАРАЗ спасенні – тільки завдяки Божій благодаті, через віру і глибоке навернення

Послання про Божу любов в Ісусі Христі відкриває нам можливість вже зараз досвідчити спасіння. Біблія показує, що спасіння – це не просто надія на майбутнє, а дар, який можна отримати тут і зараз. Наступні розділи висвітлюють різні аспекти цієї істини.

1.5.1 Обрані та врятовані

Через Євангеліє Бог закликає всіх людей до навернення, але ніхто не може прийти до Нього власними силами – це можливо лише завдяки Його вибору. Сам Ісус каже: «Не ви Мене вибрали, а Я вас вибрав» (Ів. 15:16). Той, кого вибрав Бог, отримує ефективне покликання через Святого Духа, отримує віру в Христа і стає Його дитиною.

Обраних можна впізнати по тому, що вони люблять Бога і від щирого серця сліднують за своїм Господом, бо «тих, кого Він заздалегідь пізнав, тих Він і заздалегідь призначив бути подібними до образу Свого Сина» (Рим. 8, 29). Вони отримують не тільки прощення і благодаті, але й змінене життя в силі Святого Духа.

Спасіння є виключно Божим даром, а не результатом людських зусиль: «Бо ви спасенні благодаттю через віру, і це не від вас – це дар Божий; не від діл, щоб ніхто не хвалився. Бо ми є Його творінням, створені в Христі Ісусі для добрих діл, які Бог наперед приготував, щоб ми в них ходили» (Еф 2, 8-10).

У Солунян показано, як стає видимим справжнє обрання: «Наше Євангеліє прийшло до вас не тільки словом, але й силою, і Святим Духом, і великою впевненістю» (1 Сол 1, 5). Той, хто обраний Богом, пізнає силу Євангелія, любить Бога від щирого серця і залишається послідовником Ісуса.

Бо «багато покликаних, але мало обраних» (Мт 22, 14; Мк 16, 15-16; 1 Кор 1, 23-28).

Ів 15, 16 Пс

Не ви вибрали мене, а я вибрав вас і призначив вас, щоб ви йшли і приносили плоди, і щоб ваші плоди залишалися.

Еф 2, 8 Слт

Бо ви спасенні благодаттю через віру, і це не від вас — це дар Божий.

2 Сол 2, 13

А ми зобов'язані завжди дякувати Богові за вас, брати, улюблені Господом, що Бог від початку вибрав вас для спасіння у святості Духа і вірі в істину.

Ів 15, 16; Еф 2, 8-10; 2 Сол 2, 13; 1 Сол 1, 5; Рим 8, 29

1.5.2 Спасіння тільки через кров Ісуса

Наше спасіння приходить тільки через благодать Ісуса Христа – зараз і на віки віків – а не через дотримання правил, ритуалів або релігійних приписів, навіть з Біблії. Тільки через пожертвуване тіло і пролиту кров Ісуса ми можемо увійти в завіт благодаті з Богом, який дарує нам прощення гріхів і спасає нас навіки.

Еф 1, 7 Слт

У Ньому [Ісусі Христі] ми маємо спасіння через Його кров, прощення гріхів за багатством Його благодаті.

Кол 2, 8 Слт

8 Стережіться, щоб ніхто не пограбував вас філософією та порожніми обманами, згідно з переказами людей, згідно з принципами світу, а не згідно з Христом!

Ді 15, 11 Слт

11 Натомість ми віримо, що ми спасенні благодаттю Господа Ісуса Христа, так само як і вони.

Еф 1, 7; Кол 2, 8; Ді 15, 11; Мт 26, 26-28; Мк 14, 24; Лк 22, 20; Ів 6, 53; Ів 19, 34-37; Ді 20, 28; 1 Кор 10, 16; Еф 1, 7; Кол 1, 20; Євр 9, 12-14; Євр 10, 19; Євр 13, 12; 1 Пет 1, 2; Об 1, 5; Об 5, 9; Об 12, 11

1.5.3 Прощення гріхів – ключ до спасіння

Тільки через прощення наших гріхів ми можемо бути спасенні і мати здорові стосунки з Богом як з Отцем. Тільки люди, яким було прощено їхні гріхи, зможуть славити Бога у вічності. Без прощення небеса залишаються для нас закритими.

Це прощення ми отримуємо виключно через:

– свідоме навернення до життя з Богом і відмову від старого життя в гріху

– віри в Ісуса Христа, який своєю смертю на хресті спокутував наші гріхи і тепер є нашим заступником перед Богом.

Обидва пункти є вирішальними – якщо один з них відсутній, ми не знайдемо спасіння.

На шляху наслідування Христа ми ще не досконалі і можемо грішити, і в гіршому випадку навіть грішити тяжко. Але Бог завжди готовий пробачити нас і очистити. Його любов і терпіння не мають меж, якщо ми знову і знову повертаємося до Нього. Хто, незважаючи на всі невдачі і гріхи, тримається Ісуса, приймає Його прощення і продовжує слідувати за Ним, той залишається під захистом Його любові і прощення, яке є вирішальним для нашого спасіння.

Біблія чітко вказує, що ми можемо втратити прощення і, отже, спасіння, якщо не прощаємо іншим, особливо нашим братам і сестрам по вірі. Боже прощення залежить від того, чи готові ми самі прощати іншим.

Той, хто залишається у своїй провині і відмовляється покаятися, ризикує втратити спасіння. Особливо, якщо інші брати і сестри по вірі або громада звертають нашу увагу на наші помилки, а ми не реагуємо на це. Прощення є для тих, хто щиро слідує за Ісусом і не віддається гріху легковажно. Воно є для тих, хто не сприймає Боже прощення як дозвіл грішити, а цінує його через справжнє життя покаяння і наслідування.

Кол. 2:13-15

13 І вас, які були мертві через ваші провини і необрізаність вашого тіла, Бог оживив разом з Ним, простивши нам усі провини з милості, 14 тим, що знищив і усунув заповіді, які були проти нас і перешкоджали нашому спасінню, прибавивши їх до хреста. 15 Потім, повністю обеззброївши сили і влади, він виставив їх на публічний огляд і тріумфував над ними в Ньому.

Ді 26, 18

18 щоб відкрити їм очі, щоб вони навернулися від темряви до світла і від влади сатани до Бога, щоб вони отримали прощення гріхів і спадщину серед тих, хто освячений вірою в Мене!

Євр 7, 25 Менг

Тому він [Ісус] може також забезпечити повне спасіння тим, хто через нього наближається до Бога: адже він живе вічно, щоб заступатися за них (перед Богом).

1.5.4 Визнати Ісуса Господом і Спасителем – єдине спасіння

Все залежить від правильного пізнання Ісуса Христа. Тільки дане Богом справжнє пізнання Отця і Його Сина приносить спасіння, а не наші власні вчинки. Постійна віра зберігає вічне життя, яке вже дано нам. Саме учні, які пізнали Ісуса як справжнього Месію і визнали це, пішли за ним після цього пізнання. Пізніше Ісус підтвердив їх як справжніх віруючих і потужно використовував їх для побудови свого Царства.

Мт 16, 16-17 Менг

16 Симон Петро відповів йому [Ісусу]: «Ти – Христос, Син Бога живого!» 17 Тоді Ісус відповів йому: «Блаженний ти (хвалий), Симоне, сине Йони!

Ів 17, 2-3 Менг

[Ісус Христос говорить] 2 Ти дав йому владу над усією плоттю, щоб він дав вічне життя всім, кого ти дав йому. 3 А вічне життя полягає в тому, щоб вони пізнали тебе, єдиного істинного Бога, і того, кого ти послав, Ісуса Христа.

Ів. 8:24 Менг

24 Тому я сказав вам, що ви помрете у своїх гріхах, бо якщо ви не повірите, що це я, то помрете у своїх гріхах.

Мт 16, 16; Ів 8, 24; Ів 17, 3; Ів 11, 27; Ді 2, 1-4

1.5.5 Праведний тільки через віру

Той, хто вважає себе праведним перед Богом через свої нібито добрі вчинки, не буде визнаний Богом праведним і загине. Тільки той, хто визнає і сповідує, що є грішником перед Богом, буде прийнятий Ним. Ми є праведними перед Богом тільки завдяки Божій благодаті і без власних заслуг – через віру і спасіння, яке є в Ісусі Христі.

Лк 18, 11-14 Пс

14 Кажу вам: той пішов до свого дому виправданий, на відміну від того. Бо кожен, хто підносить себе, буде понижений, а хто понижує себе, той буде піднесений.

Рим. 3, 23 Слт

23 Бо всі згрішили і не досягають слави Божої, 24 і без заслуги виправдовуються Його благодаттю через спасіння, яке є в Ісусі Христі.

Рим. 4, 22-25 Слт

22 Тому [його віра] була зарахована йому за праведність. 23 Але це написано не тільки заради нього, що [його віра] була зарахована йому, 24 але й заради нас, яким вона буде зарахована, якщо ми віримо в Того, хто воскресив нашого Господа Ісуса з мертвих, 25 Його, що був відданий за наші гріхи і воскреслий для нашого виправдання.

1 Ів 1, 8-9 Слт

8 Якщо ми кажемо, що не маємо гріха, то обманюємо самих себе, і правда не в нас. 9 Але якщо ми визнаємо наші гріхи, то Він вірний і справедливий, щоб простити нам гріхи і очистити нас від усякої неправди.

Лк 18, 11-14; Рим 3, 23; Рим 4, 22-25; 1 Ів 1, 8-9; Римляни 3

1.5.6 Спасіння відбувається зараз – через справжню віру

Хто вірить в Ісуса Христа, Сина Божого, той має вічне життя – і може бути впевнений, що володіє ним ЗАРАЗ. Як же приємно знати: ми не мусимо заслужувати вічне життя, воно дається нам як безкоштовний дар через нашу віру в Ісуса і наше з'єднання з Ним. Кожен, хто слідує за Ісусом, в цю мить спасений і живе в Божій благодаті та спасінні.

1 Петра 5:12

12 Через Силувана, який, я переконаний, є для вас вірним братом, я написав вам короткого листа, щоб нагадати вам і засвідчити, що це є справжня Божя благодать, в якій ви стоїте.

1 Ів 5, 13 Слт

13 Я написав вам, які вірите в ім'я Сина Божого, щоб ви знали, що маєте вічне життя, і щоб ви [продовжували] вірити в ім'я Сина Божого.

Фил. 4:3

3 І тебе, мій вірний співслужитель, прошу: піклуйся про тих, хто разом зі мною боровся за Євангеліє, про Климентія та інших моїх співробітників, імена яких записані в книзі життя.

1.5.7 Відродження – нове життя у Христі

Вірити в Ісуса, довіряти Йому і прийняти Його – це шлях, щоб ЗАРАЗ стати дитиною Божою. Це шлях до спасіння. Ніхто не може самотійно, своїми силами чи власною волею, «народитися» заново; це може зробити тільки Бог. Між нашим рішенням прийняти Христа і божественним відродженням для спасіння лежить свята таємниця.

Ів. 3:3 Менг

Істинно, істинно кажу тобі: якщо хтось не народиться згори, не може побачити Царства Божого.

Ів. 1, 12-13

12 А всім, хто прийняв Його, Він дав право стати дітьми Божими,

тим, хто вірує в Його ім'я; 13 які не від крові, ні від волі тіла, ні від волі чоловіка, але від Бога народилися.

1 Петра 1, 23 Мєг

Ви ж народилися не з тлінного, а з нетлінного насіння, а саме через живе і вічне Слово Боже.

Ів. 1:1-13; Ів. 3:3; 1 Пет. 1:3; Тит. 3:5

1.5.8 Очищення Духом – справжнє спасіння

На початку свого духовного життя відродження і оновлення Святим Духом спасають і очищають усіх, хто слідує за Ісусом. Це очищення тісно пов'язане з відданістю і любов'ю нашого серця до Ісуса, як це було у випадку з Петром. Хто не прив'язує своє серце до Ісуса і не віддає себе Йому повністю, той не очищається – навіть якщо зовні здається пов'язаним з Ісусом – і гине. Але хто спасений і очищений, той на шляху свого послідовництва зберігається в спілкуванні з Ісусом завдяки постійному очищенню Його благодаттю.

Ів. 13, 8-11 Пс.

Ісус відповів йому [Петру]: Якщо я не вмию тебе, ти не матимеш спільності зі мною.

Тит 3, 5 Слт

[Бог] спас нас не за наші праведні вчинки, які ми зробили, а за своєю милістю, через купіль відродження і оновлення Святого Духа.

1 Ів 1, 9 Слт

9 А якщо ми визнаємо свої гріхи, то Він вірний і справедливий, щоб простити нам гріхи і очистити нас від усякої неправди.

Ів. 13, 8-11; Тит. 3, 5; 1 Ів. 1, 9; Дії 15, 9; Еф. 5, 26; Тит 3,5; 1 Петр 1, 22; Євр 1, 3; Євр 9, 14; Ів 15, 2; 2 Кор 7, 1; 2 Кор 12, 21; 2 Тим 2, 21; 1 Ів 1, 7; 1 Ів 3, 3

1.5.9 Святий Дух як печатка нашого спасіння

Під час нашого навернення Бог дарує нам Свого Святого Духа, який живе в нас. Ми стаємо храмом Святого Духа, і Ісус живе в нас через Свого Духа. Святий Дух є Божою печаткою для всіх, хто слідує за Ісусом – Він є обіцянкою нашого майбутнього спасіння і нашої спадщини на небі. Святий Дух у нас гарантує наше повне спасіння і пробудить нас до нового життя. Це дарує нам велику впевненість і вітиху.

Еф 1, 13-14 Слт

У Ньому [Христі] ви також, почувши слово істини, Євангеліє вашого спасіння, – у Ньому ви також, увірувавши, були запечатані обіцяним Святим Духом, 14 який є запорукою нашого спадку до викупу власності, на хвалу Його слави.

Рим. 8, 9-11 Слт

Але ви не в тілі, а в Дусі, якщо дійсно Дух Божий живе у вас; а хто не має Духа Христового, той не є Його. ... 11 Але якщо Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, живе у вас, то Той, Хто воскресив Христа з мертвих, також оживить ваші смертні тіла Своім Духом, що живе у вас.

Еф 4, 30 Слт

І не засмучуйте Святого Духа Божого, яким ви були запечатані на день спасіння!

Мк 1, 8; Ді 5, 32; Рим 8, 9-11; 1 Кор 12, 13; 1 Кор 3, 16; 1 Кор 6, 19; 2 Кор 1, 22; Еф 1, 13; Еф 4, 30

1.5.10 Спасіння через внутрішнє оновлення серця

Справжнє спасіння відбувається не зовні, а глибоко в серці – це оновлення, яке здійснює сам Бог. Той, хто дозволяє Йому змінити своє серце, любить Його більше, ніж себе самого, і живе Його Духом. Це внутрішнє перетворення дає нам можливість дотримуватися Божих заповідей з любові, а не з власної сили чи з метою виправдання.

Справжнє духовне обрізання означає слухати Бога і серйозно ставитися до Його слова. Той, хто протистоїть Духу Божому і не дотримується Його закону, є необрізаним перед Богом, навіть якщо зовні виглядає релігійним. Але той, хто виправданий вірою, служить Богу через Його Духа і слідує за Ним у любові. Це проявляється в настрої серця, яке налаштоване на виконання Божої волі і любов до ближнього.

Справа не в тому, щоб бути досконалим або безгрішним, а в тому, щоб мати серце і життя, орієнтовані на Бога. Той, хто живе з благодаті, слідує Духу Божому – не з примусу, а з любові.

Кол 2, 11-13 Менз

1 У Ньому ви також отримали обрізання, яке не виконується руками, а полягає у відмові від плотського тіла: обрізання Христа, 12 оскільки ви були поховані разом з Ним у хрещенні. У Ньому ви також були воскресені через віру в силу Бога, який воскресив Його з мертвих. 13 І вас, які були мертві через ваші гріхи і необрізаність вашого тіла, Бог також оживив разом з Ним, простивши нам усі гріхи з милості.

1 Кор 7, 19 Пс

19 Обрізання нічого не значить, і необрізання теж нічого не значить, але важливо дотримуватися Божих заповідей.

Фил 3, 3 Слт

Бо ми є обрізання, які служимо Богу в Дусі і хвалимося в Христі Ісусі, а не покладаємося на плоть.

Кол 2, 11-13; 1 Кор 7, 10; Флп 3,3; Гал 6, 15; Рим 2, 25-29; Рим 7; Рим 8, 13; Гал 5, 13-14; 1 Кор 7, 19; Гал 5, 6; 1 Кор 7, 19; Ді 7, 51; Рим 2, 25-29; Єр 4, 4; Єз 44, 7

1.5.11 Послух віри веде до спасіння

Наше спасіння полягає в послуху Богу. Цей послух починається з віри в Євангеліє і веде нас вузькою стежкою, щоб ми до кінця були послухними Ісусу. Так наш послух віри буде довершений, поки одного дня ми не побачимо нашого Господа у вічності.

Рим. 1, 5

5 Через Нього [Ісуса Христа] ми отримали благодать і апостольське служіння для Його імені, щоб привести до послуху віри всі народи, в серед яких є й ви, покликані Ісусом Христом.

Ді 6, 7

7 І слово Боже поширювалося, і число учнів дуже зростало в Єрусалимі; також велика кількість священників підкорилася вірі.

Євр 5, 9

9 і, досягнувши досконалості, він став для всіх, хто слухається його, автором вічного спасіння.

Рим. 1:5; Дії 6:7; Євр. 5:9; Євр. 3:18; Мт. 7:26-27; Рим. 6:16; Дії 7:51-53; Дії 6:7; Рим. 1:5

1.5.12 Спасіння – це більше, ніж слова – воно виявляється у наверненні та житті

Сам Ісус, Іван Хреститель та апостоли постійно наголошують, що справжнє навернення є передумовою спасіння. Справжнє навернення проявляється у житті, яке приносить плоди для Бога. Прощення, яке стало можливим завдяки жертовній смерті Ісуса, є основою наших відносин з Богом. Це прощення дається тільки тому, хто відвертається від свого старого життя без Бога і виконує Божу волю – що виявляється в діях, які свідчать про справжнє навернення. Без рішення відвернутися від безбожного життя і вести життя, яке вшановує Бога, немає спасіння, немає прощення і немає порятунку.

Мт 3, 2-10 Пс

[Іоанн Хреститель] 2 Покайтеся, бо наблизилося Царство Небесне... 8 Приносьте ж плоди, гідні покаяння! 9 І не думайте, що можете сказати собі: «Ми маємо Авраама за батька». Бо кажу вам: Бог може з цих каменів створити дітей Авраамові! 10 А сокира вже прикладена до кореня дерев. Кожне дерево, що не приносить доброго плоду, буде зрубане і кинуте у вогонь!

Лк 13, 3 Слт

[Ісус] 3 Ні, кажу вам, але якщо ви не покаєтесь, то всі так само загинете!

Ді 26, 20 Слт

[Павло] 20 Але я спочатку проповідував у Дамаску і в Єрусалимі, а потім по всій Юдеї і навіть язичникам, щоб вони покалися і навернулися до Бога, роблячи діла, гідні покаяння.

Мт 3, 2-10; Лк 13, 3; Ді 26, 20; Мт 4, 17; Лк 24, 44-49

1.5.13 Ісус важливіший за все – справжній доказ спасіння

Спасеться той, хто усвідомлює, що означає слідувати за Ісусом і Царством Небесним, і готовий відмовитися від усього заради цього. Однак той, хто відкидає запрошення Євангелія, бо для нього важливіші речі цього світу, загине. Не обов'язково це мають бути тяжкі гріхи, які віддаляють нас від Бога – часто достатньо звичайних, добрих речей життя, таких як стосунки, робота чи гроші. Якщо ми ставимо їх вище за Божий заклик, ми ризикуємо своїм вічним спасінням.

Лк 14, 26-27 Слт

26 Якщо хтось приходить до мене і не ненавидить свого батька і матір, дружину і дітей, братів і сестер, а також своє власне життя, той не може бути моїм учнем. 27 І хто не несе свого хреста і не йде за мною, той не може бути моїм учнем.

Лк 14, 23-24 Слт

23 І сказав пан слугі: Вийди на дороги та за паркани і примусь їх увійти, щоб наповнився мій дім! 24 Бо кажу вам, що жоден з тих, хто був запрошений, не скуштує моєї вечері!

Лк 14, 33 Слт

33 Так само ніхто з вас не може бути моїм учнем, якщо не зречеться всього, що має.

Лк 14, 26-27; Лк 14, 23-24; Лк 14, 33; Лк 14, 15-24

1.5.14 Хто визнає Ісуса, той буде спасений

Біблія в багатьох місцях показує нам, що спасенні будуть тільки ті, хто визнає Ісуса Христа. Це визнання охоплює як те, що ми говоримо словами, так і те, як ми живемо і слухаємося Бога. Саме наше життя є справжнім визнанням віри. Ті люди, які, спасенні кров'ю Агнця, живуть за Божими заповідями і вірно дотримуються послання Ісуса – навіть до смерті, – спасенні як зараз, так і в вічності.

Римлянам 10, 8-10 Менг

9 Бо якщо ти «устами» визнаєш Ісуса Господом і «серцем» віриш, що Бог воскресив Його з мертвих, то будеш спасений.

Лк 12, 8 Менг

А я кажу вам: хто визнає мене перед людьми, того і Син Людський визнає перед ангелами Божими.

Мт 10, 33 Менг

А хто зречеться Мене перед людьми, того і Я зречуся перед Моїм Отцем Небесним.

1 Тим. 5:8

8 А хто не дбає про своїх, особливо про своїх домашніх, той зрікся віри і гірший за невірющого.

Об 12, 10-11 Слт

10 І я почув голосний голос у небі, що говорив: «Тепер настало спасіння, і сила, і царство нашого Бога, і влада Його Христа! Бо скинутий був той, хто звинувачував наших братів, який звинувачував їх перед нашим Богом день і ніч. 11 І вони перемогли його заради крові Агнця і заради слова свого свідчення, і не полюбили свого життя аж до смерті!

Лк 12, 8; Мт 10, 33; 1 Тим 5, 8; Об 12, 10-11; Рим. 10, 8-10; 1 Ів. 2, 23; 1 Ів. 4, 15; Євр. 10, 23; 1 Тим. 6,12; Мт. 7, 21; Об. 12, 17

1.5.15 Хто входить до Царства Божого, той спасеться

Хто входить до Царства Божого, той буде спасений.

Є два основні стовпи, щоб увійти в Царство Боже: відвернутися від свого старого життя самовладдя і гріха і стати підданим славного Царя Ісуса в Царстві Небесному – і, як наслідок, слухати Ісуса у всьому, слухати Ісуса у всьому, що Він, як добрий і мудрий Цар і Господь, говорить.

Хто навернеться і зробить Ісуса своїм Господом і Царем зараз, і хто буде служити Йому вірно до кінця, той буде спасений навіки.

Хто тільки говорить «Господи, Господи», але не робить того, що говорить Ісус, той не зазнає радості Царства Божого.

Мт 21, 31 Пс

31 Хто з цих двох виконав волю Отця? Вони сказали Йому : Перший. Тоді Ісус сказав їм: Поправді кажу вам: митники і повії раніше увійдуть до Царства Божого, ніж ви!

Лк 19, 17 Слт

Добре, добрий рабе! Оскільки ти був вірний у найменшому, ти матимеш владу над десятьма містами!

Мк 9, 47 Менг

І якщо твоє око спокушає тебе, вирви його! Краще тобі однооком увійти в Царство Боже, ніж маючи обидва ока, бути кинутим у пекло.

Лк 19, 11-27; Лк 13, 22-30; Лк 18,17; Мт 21, 28-32

1.5.16 Твоя нова ідентичність у Христі показує велич твого спасіння

Через наше навернення і відродження ми отримали нову ідентичність у Христі. Ми більше не живемо у нашій старій, людській природі; Бог освятив і очистив нас як нове створіння. За своєю суттю ми тепер святі, чисті і добрі – більше не «грішники», а святі. Бог бажає, щоб ми жили відповідно до цього.

Наше завдання як новостворених людей у Христі полягає не просто в тому, щоб не допускати вчинків «тіла», а в тому, щоб подолати їх

за допомогою Святого Духа і «скинути» їх. Хоча ми є «новими людьми» у Христі, ми повинні спочатку повністю прийняти це у своїй свідомості та повсякденному житті. Це процес, під час якого ми одягаємо «нового чоловіка» і остаточно залишаємо «старого чоловіка» позаду. У центрі цього процесу стоїть нова ідентичність, яку Бог дарував нам у Христі () – вона є основою і печаткою нашого спасіння.

2 Кор 5, 17 Слм

17 Тому: якщо хтось у Христі, той є новим створінням; старе минуло, ось, все стало новим!

Об 1, 5-6

5 [Ісус Христос] ... який полюбив нас і омив нас від гріхів наших кров'ю Своєю, б і зробив нас царями і священиками для Бога Свого і Отця Свого.

Рим 8, 5

5 Бо ті, хто за [природою] плоті, прагнуть того, що належить плоті; а ті, хто за [природою] духа, [прагнуть] того, що належить духу.

2 Кор. 1:1; Рим. 8:5; Об. 1:4-6; Кол. 3:9; Еф. 4:22; Еф. 4:24; 2 Кор. 5:17

1.5.17 Короткий зміст: Вибрані: ЗАРАЗ спасенні – тільки завдяки благодаті, живій вірі та справжньому наверненню

Наше спасіння – це дар Божий, а не наша заслуга, а Його дія. Через Ісуса Христа Він створив єдиний шлях, яким ми можемо прийти до Нього. Хто вірить у Нього і приймає Його як Господа, той отримує нове життя – тут і в вічності.

Еф 2, 8-9 Пс

Бо ви спасенні благодаттю через віру, і це не від вас – це дар Божий; не від діл, щоб ніхто не хвалився.

Спасіння тільки через кров Ісуса

Ніщо з того, що ми робимо, не може очистити нас – тільки кров Ісуса прощає наші гріхи. Його смерть на хресті була найвищою ціною, щоб ми могли бути вільними.

1 Ів 1, 7

Але якщо ми ходимо у світлі, як Він у світлі, то маємо спілкування один з одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, очищає нас від усякого гріха.

Прощення гріхів – ключ до спасіння

Бог відкриває шлях до прощення – він закликає нас до покаяння. Хто визнає свої гріхи, той звільняється від провини і вступає в нові відносини з Богом.

Ді 3, 19

Тож покайтеся і наверніться, щоб ваші гріхи були знищені.

Праведні лише через віру

Не діла роблять нас праведними, а лише віра в Христа. Він проголошує нас праведними, коли ми довіряємо Йому – не своїми силами.

Рим. 3:28

Отже, ми дійшли висновку, що людина виправдовується вірою, без діл Закону.

Відродження – нове життя у Христі

Спасіння – це більше, ніж прощення, це повне нове створення. Хто вірить в Ісуса, той отримує нове серце і нове життя.

Ів. 3:3

Якщо хтось не народиться знову, він не може побачити Царства Божого!

Спасіння через внутрішнє оновлення серця

Справжнє обрізання відбувається в серці – Бог змінює наше внутрішнє єство, щоб ми служили Йому всім серцем.

Фил. 3:3

Бо ми є обрізання, які служимо Богу в Дусі і хвалимося в Христі Ісусі, а не покладаємося на плоть.

Спасіння проявляється в покаянні та послуху

Хто слідує за Ісусом, той не залишається незмінним. Справжня віра проявляється в новому житті, яке вшановує Бога.

Мт 7, 21

Не кожен, хто каже до мене: «Господи, Господи!», увійде до Царства Небесного, але той, хто виконує волю мого Отця, що на небі.

Ісус важливіший за все – справжній доказ спасіння

Той, хто справді спасений, ставить Ісуса понад усе. Він цінніший за майно, репутацію чи власне життя.

Лк 14, 26

Якщо хтось приходить до мене і не ненавидить свого батька, матір, дружину, дітей, братів, сестер, а також своє власне життя, той не може бути моїм учнем.

Хто визнає Ісуса, той буде спасений

Віра не залишається прихованою – хто визнає Ісуса, той визнається ним.

Рим. 10, 9

Якщо ти визнаєш своїми устами Ісуса Господом і віриш у своєму серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то будеш спасений.

Твоя нова ідентичність у Христі показує велич твого спасіння

Якщо ти належиш до Христа, ти є новим створінням. Бог вивів тебе з темряви – твоє старе життя минуло.

2 Кор. 5:17

Отже, якщо хтось у Христі, той є новим створінням; старе минуло, ось, все стало новим!

1.6 Більше видимості, ніж сутності: християни за назвою і удавані учні без справжнього навернення, відродження і наслідування Христа

Новий Завіт неодноразово застерігає від віри, яка є лише зовнішньою і не спричиняє справжньої зміни серця. Ісус сказав: *«Не кожен, хто постійно каже мені «Господи», увійде до Царства Небесного, а лише той, хто виконує волю мого Отця, що на небі»* (Мт 7, 21). Християни за назвою або удавані учні можуть формально визнавати Христа або жити в релігійних традиціях, але не переживши справжнього навернення і відродження Святим Духом. Вони схожі на фарисеїв, які зовні здавалися благочестивими, але всередині були порожніми (Мт 23, 27).

Ісус чітко говорить про те, що є люди, які, здавалося б, слідує за Ним і зовні відомі як Його учні, але не мають справжніх стосунків з Ним і не є відродженими та спасеними. Причина в тому, що вони ніколи по-справжньому не прийняли Ісуса як Господа свого життя і продовжують слідувати своїй волі, а не волі Божій. Їхнє життя залишається позначеним самовільністю, світським мисленням і егоїстичною природою. Вони ніколи від щирого серця не підкорилися волі Божій і, зрештою, залишилися господарями самих себе.

Справжнє послідовництво, навпаки, вимагає глибоких відносин з Ісусом, що виявляються у вірі, любові та послуху. *«Якщо ви будете триматися мого слова, то ви справді будете моїми учнями»* (Ів. 8:31). Послідовництво означає більше, ніж просте визнання – воно виявляється в житті, яке було перетворене Божою благодаттю. Той, хто справді навернувся і спасся, повністю віддає себе Богу і підкоряється Його волі. Справді народжена згори дитина Божа приймає Його Дух (), дозволяє Йому вести себе і живе за Словом Божим – незважаючи на можливі невдачі. Вона довіряє Ісусу, приносить плоди для Бога і відвертається від неправди. *«Бо Господь знає Своїх»* (2 Тим. 2:19, переклад Менга).

Справжні послідовники врятовані і будуть врятовані навіки.
Християни за назвою і удавані учні без справжнього навернення і послідовництва Христа зараз не врятовані і будуть навіки втрачені.

Мт 7, 20-21 Пс

20 Тому ви пізнаєте їх по їхніх плодах. 21 Не кожен, хто каже до мене: «Господи, Господи!», увійде до Царства Небесного, але той, хто виконує волю мого Отця, що на небі.

Тит 1, 16

16 Вони вдають, що знають Бога, але своїми вчинками зрікаються Його, бо вони огидні, неслухняні і не здатні до жодного доброго вчинку.

Лк 17, 34 Слт

34 Кажу вам: тієї ночі двоє будуть на одному ліжку; один буде взятий, а другий залишений.

Гал 5, 4-6; Флп 3, 17-19; Мт 13, 27-30; Ів 1, 11-12; Лк 17, 34-36; Тит 1, 15-16; 3 Ів 1, 11; 1 Ів 2,9; 2 Пет 2, 1-3; Юд 1, 18-19; Мт 23, 27; Ів 8, 31

1.7 Мертві діла: вони не рятують ні ЗАРАЗ, ні ВІЧНО

Мертві діла – це марні спроби людини самотужки знайти стосунки з Богом (та) [<https://youtu.be/j6MWVxE7AEw?feature=shared>].

Справжні стосунки з Богом виникають лише з благодаті і виключно через кров Ісуса Христа, яку Він пролив за нас на хресті – якщо ми віримо в це. Ми повинні відвернутися від мертвих справ – марних спроб догодити Богу власними силами і зусиллями – покаятися і повірити в Бога, який виправдовує загублених. Тільки через кров, пролиту Ісусом за наші гріхи, наша совість очищається від цих мертвих справ, щоб ми стали чистими і взагалі здатними служити живому Богу.

Тут лежить вирішальний поворот від смерті до життя – як для нас самих, так і для наших діл. Коли ми померли і воскресли з Христом, служіння Богу стає нашою новою сутністю і завданням. Відтепер все, що ми робимо для Бога, є прийнятним завдяки прощенню і

очищенню Ісуса. Бог хоче, щоб ми робили для Нього такі добрі діла в достатку, бо вони приносять плоди і прославляють Його.

Діла віри для Бога показують, що наша віра жива. Вони відображають нашу вдячність і любов до Ісуса та показують, що Він дійсно є Господом у нашому житті. Через них ми живемо в пошані до Бога і Його Слова. Ці діла віри є плодом Євангелія в нашому житті і приємні Богу через Ісуса. Той, хто, як улюблений Богом, сам виявляє свою любов до Бога через (віру) справи, знайде вічне життя.

Мк 7, 6-7 Менг

6 Цей народ шанує мене (лише) устами, але їхні серця далекі від мене; 7 вони марно шанують мене, бо роблять людські заповіді своїми вченнями.

Євр 6, 1 Пс

1 Тому ми хочемо залишити початкові основи слова Христа і перейти до повної зрілості, не закладаючи знову основи покаюнням від мертвих діл і вірою в Бога.

Гал 5, 6 Менг

Бо в Христі Ісусі ні обрізання, ні необрізання не мають ніякого значення, а тільки віра, що виявляється через любов.

Як 1, 12 Слт

12 Блаженний той чоловік, який витримує випробування, бо, витримавши, він отримає вінець життя, який Господь обіцяв тим, хто Його любить.

Мт 7, 24-29; Мк 7, 6-7; Євр 6, 1; Рим 3, 28; Гал 5, 6; Ів 15; 8; Об 3, 1-13; Євр 6, 1; Рим 3, 28; 2 Кор 3, 5; Ів 15; 8; Мт 7, 24-29; Об 3, 1-13; Лк 19, 11-27; 1 Пет 1, 17; Об 22, 12

1.8 Обрані від вічності – збережені Божою вірністю і вічно спасенні

Євангеліє обіцяє не тільки спасіння в сьогоденні, але й вічне спасіння – життя в спілкуванні з Богом, яке ніколи не закінчується.

Це вічне спасіння є метою нашої віри і досягається в єднанні з Богом у Його славі.

Наступні підрозділи висвітлюють різні аспекти цього вічного спасіння і відокремлюють його від інших шляхів.

1.8.1 Вічне спасіння: як воно виглядає?

Вічно спасенні в небі

- стоятимуть перед престолом Бога і Агнця, в білих одежах і з пальмовими гілками в руках, і голосно вигукуватимуть:
«Спасіння належить нашому Богу і Агнцю!»
- Служити Богу і Агнцю як священики
- Бачити Боже обличчя і жити в Його світлі
- Царювати вічно
- їсти від Ісуса з дерева життя в раю Божому
- бути в безпеці від другої смерті
- їсти приховану манну і отримати білий камінь з таємним новим ім'ям
- мати владу над народами і керувати ними залізним жезлом; крім того, Ісус дасть їм ранкову зірку
- будуть одягнені в білі шати і не будуть викреслені з книги життя, бо Ісус визнає їхні імена перед Отцем і Його ангелами
- будуть стояти як стовпи в храмі Божому і ніколи більше не підуть; Ісус напише на них ім'я Бога і нового Єрусалима, а також своє нове ім'я
- сидітимуть разом з Ісусом на його троні
- день і ніч служитимуть Богу в храмі, і Бог буде жити з ними. Вони не будуть відчувати голоду чи спраги, і ні сонце, ні спека не будуть їх мучити. Агнець посередині трону буде вести їх і приведе до джерел життя. Бог зітре кожную сльозу з їхніх очей
- будуть у тісній спільності з Богом, який живе серед них, і будуть Його народом

Іс 35, 10 Пс

10 І викуплені Господні повернуться і прийдуть до Сіону з радісним

вигуком. Вічна радість буде над їхніми головами; вони отримають втіху і радість, але смуток і зітхання втечуть!

Об 7, 15-17 Пс

15 Тому вони перед престолом Божим і служать Йому день і ніч у Його храмі, і Той, хто сидить на престолі, розкине над ними Свій намет. 16 І вони більше не будуть голодувати, і не будуть спрагнені, і сонце не буде їх палити, ні будь-яка спека; 17 бо Агнець, що посеред престолу, пастиме їх і вестиме їх до джерел живої води, і Бог зітре всі сльози з їхніх очей.

Об'явл. 21:3

І він [Бог] буде жити з ними, і вони будуть його народом, і сам Бог буде з ними.

Іс 35, 10; Об 7, 14-17; Об 2-3; Об 21; Об 22, 3-5

1.8.2 Розмежування: вічне прокляття, чистилище і всезагальне примирення

Від вічності до вічності – чітке застереження від помилкових сподівань

Коли Біблія хоче особливо підкреслити справжнє «вічне», вона використовує вираз «*від вічності до вічності*» – що також можна перекласти як «*від віку до віку*» або «*від віку до віку*». Цей вираз описує власне нерозривне життя Бога: тільки Бог і Ісус мають життя, яке ніколи не закінчується.

Усі чіткі біблійні уривки говорять про вічне прокляття невірних. Вони чітко вказують, що це «вічне» триває так само довго, як і саме життя Бога: *від вічності до вічності*. Тому майже неможливо, щоб хтось, хто потрапив у стан загубленості, колись все-таки зазнав змін.

Деякі менш однозначні біблійні місця залишають теологічний простір для спекуляцій. Дехто робить з цього висновок, що в кінці Бог буде «*всім у всьому*», а смерть буде скасована. Однак виводити з цього всезагальне примирення не є ні біблійним, ні відповідальним. Адже Біблія цього чітко не говорить, а того, чого вона не говорить, ми не повинні вчити.

Можливе скасування другої смерті може також означати, що ті, хто в ній загинули, після суду будуть повністю спалені і знищені, а не врятовані. Звичайно, перша смерть також була знищена, що деякі трактують як вказівку на пізніше скасування другої смерті. Однак ніде в Писанні не засвідчено, що друга смерть також буде подолана або скасована. Така надія залишається спекулятивною і ніколи не повинна ставати основою обов'язкового вчення.

Слово Боже говорить просто, чітко і з серйозним наміром: загубленість є *від вічності до вічності*. Той, хто проповідує вчення про всезагальне примирення, пробуджує помилкову надію. Ця надія призводить до того, що люди більше не бояться Бога і Його святості. Вони стають лінивими, розслабляються і більше не роблять усе можливе, щоб врятувати себе та інших.

Уявлення про те, що хтось страждає «від вічності до вічності» в муках, тільки щоб потім, *можливо*, бути врятованим або знищеним, не є ні біблійним, ні логічним. Воно суперечить як здоровому глузду, так і свідченню Писання.

Будь-яке вчення або навіть натяк на всезагальне примирення є небезпечним з духовної точки зору. Воно затуманює відповідальність людини за те, що вона повинна прийняти рішення *зараз і в*. Воно послаблює нагальність покаяння і применшує значення суду.

«Непевні» біблійні місця можуть навчити нас лише одному: Ми не можемо обмежувати Бога нашими теологіями. Він залишається суверенним. Він дав нам уявлення про вічний суд – але не більше. Те, що відбудеться після останнього суду, залишається Божою таємницею. І це добре.

Наше завдання – відстоювати істину тут і зараз і готувати себе та інших до суду. Хто виходить за межі цього і додає речі, яких Бог не говорив, ризикує не тільки своїм спасінням, але й спасінням багатьох інших.

Одк. 15, 7

7 І одна з чотирьох живих істот дала семи ангелам сім золотих чаш, повних гніву Божого, що живе від вічності до вічності.

Одк. 14, 11

11 І дим їхніх мук піднімається від вічності до вічності, і ті, хто поклоняються звірові та його образу, не мають спокою ні вдень, ні вночі, і хто приймає знак його імені.

Од 11, 15 Слт

15 І сьомий ангел засурмив у трубу, і пролунали голоси в небі, які говорили: Царства світу стали власністю нашого Господа і Його Христа, і Він буде царювати від вічності до вічності!

Об 15, 7; Об 11, 15; Об 14, 11; Еф 1, 9-10; 1 Тим 4, 10; 1 Кор 15, 24-28; 1 Тим 6, 16; Об 1, 18; Об 4, 9-10; Об 10, 6; 1 Кор 15, 53-54; Євр 8, 7; Ів 17,2; Євр 7, 16; Ів 14,19; Об 1, 6; Еф 1, 9-10; 1 Тим 4, 10; 1 Кор 15, 24-28; Єз 28, 18; Мт 3, 12; Ів 15, 6; 1 Кор 3, 15

1.8.3 Ісус Христос: Він є дверима до Отця і дорогою до неба

Якщо ми зводимо Ісуса до дверей до вічного життя, ми не робимо йому справедливості. Ісус є і дверима, і дорогою до вічного життя. ТІЛЬКИ той, хто входить через двері Ісуса у здорові стосунки з Богом, буде спасений. І тільки той, хто йде дорогою Ісуса до вічності, також туди дійде.

Мт 7, 12-14 Менг

[Ісус Христос говорить] 12 «Все, чого ви очікуєте від людей, те й ви робіть їм, бо в цьому полягає (виконання) Закону і Пророків. – 13 Входить (в Царство Боже) через вузькі ворота, бо широкі ворота і просторий шлях, що веде до погибелі, і багато хто йде ним. 14 Вузькі ж ворота і тісний шлях, що веде до життя, і мало хто знаходить його [шлях]».

Ів. 10, 9 F

«Я є двері» [каже Ісус]. Якщо хтось [через двері Ісуса] входить у здорові стосунки з Богом, то він і вона будуть спасенні, і будуть входити і виходити, і знаходити пасовище.

Ів. 14, 6

«Я є дорога» [каже Ісус]. Ніхто не може прийти до Отця, хто не йде цією дорогою.

Мт 7, 12-14; Ів 10, 9; Ів 14, 6

1.8.4 Ми вже ЗАРАЗ спасенні, але мета нашого спасіння ще попереду.

Під час нашого відродження Бог багато чого, навіть усе, зробив новим. Дещо з цього ми переживаємо свідомо, інше вже є духовним фактом і відбулося, але ми ще маємо прийняти це вірою, зрозуміти і зберегти до кінця. Це є частиною нашого шляху до спасіння. Ми живемо в цій напрузі: ми вже маємо вічне життя, але все ще сподіваємося на нього. Це змушує нас прагнути його і терпляче чекати.

Ось огляд, який чітко показує ці протилежності та напругу в них:

Рим. 2:7

Ів. 3:36 Менг

Хто вірить у Сина, той має вічне життя; а хто не вірить у Сина, той не побачить життя, але гнів Божий залишається на ньому.

А саме вічне життя тим, хто, витримуючи в добрих ділах, прагне слави, честі та нетлінності; 8 натомість (Його) гнів і лють тим, хто впертий і не слухається істини, а служить неправді.

Ів. 5, 24 Менг

Істинно, істинно кажу вам: хто слухає моє слово і вірить тому, хто послав мене, той має вічне життя і не підлягає суду, але перейшов від смерті до життя.

Рим. 6:22

Тепер же, коли ви звільнилися від гріха і стали рабами Божими, ви маєте як плід освячення і як кінцевий результат вічне життя.

Ів 6, 40 Менг

Бо це є воля Отця Мого, щоб кожен, хто бачить Сина і вірує в

Гал. 6:8

Бо хто сіє для своєї плоті, той від плоті пожне загибель, а хто сіє для

Нього, мав вічне життя, і Я
воскрешу його в останній день.

Духа, той від Духа пожне вічне
життя.

Ів. 6:47 Менг

Істинно, істинно кажу вам : хто
вірує, той має вічне життя!

Ів. 12:25 Хто любить своє життя,
той його втратить; а хто
ненавидить своє життя в цьому
світі, той збереже його для вічного
життя.

Ів. 6, 54

хто (навпаки) їсть моє тіло і п'є
мою кров, той має вічне життя,
і я воскрешу його в останній
день.

Ів. 10, 27-28

27 Мої вівці слухають мій голос, і я
знаю їх, і вони йдуть за мною; 28 і
я даю їм вічне життя, і вони не
загинуть навіки, і ніхто не вирве їх
з моєї руки.

Ів. 17, 3 Менг

А вічне життя полягає в тому,
щоб вони пізнали Тебе,
єдиного істинного Бога, і того,
кого Ти послав, Ісуса Христа.

1 Тим. 6:12 Боріться добрим боєм
віри, захопіть вічне життя, до якого
ви покликані і за яке ви склали
славне визнання перед багатьма
свідками.

1 Ів 5, 13 Це я написав вам, які
вірите в ім'я Сина Божого, щоб
ви знали, що маєте вічне
життя.

1 Ів 3, 15 Кожен, хто ненавидить
свого брата, є вбивцею, і ви знаєте,
що жоден вбивця не має вічного
життя, яке залишається в ньому.

1 Ів. 5:20 Менг

Ми є в Істині, (будучи) в Його
Сині Ісусі Христі. Він є істинний
Бог і вічне життя.

Юда 1, 21 Менг

і тим самим зберігайте себе в
Божій любові, сповнені
впевненості в очікуванні
милосердя нашого Господа Ісуса
Христа, (яке) приведе вас до
вічного життя!

1 Ів 5, 11-121 Менг

І що це означає для нас? Це означає, що Бог дав нам вічне життя, життя, яке є в Його Сині.

1 Ів 5, 12 Хто ж з'єднаний із Сином Божим, той має життя; хто не з'єднаний, той не має його.

Інші приклади:

Духовно правдиво		Завдання	
Кол 3, 3+20	Ми вже померли	Ми або померемо фізично, або будемо перетворені	1 Кор 15
Еф 2, 1+6; Кол 2, 12	Ми вже воскресли	Бог ще воскресить нас (тілесно)	1 Кор 6, 14; 1 Кор 15
Еф 2, 6; Кол 1, 13; Євр 12, 22	Ми вже перенесені на небо	Ми повинні йти до неба непохитно і бездоганно у вірі, поки не дійдемо туди	1 Кор 9, 24; Флп 3, 14; Євр 12, 1
Кол 3, 9; Еф 4, 22	Ми вже зняли стару людину	Ми повинні зняти стару людину з усіма її вчинками	Еф 4, 25; Кол 3, 8; Як 1, 21; 1 Пет 2, 1
Кол 3, 10; Гал 3, 27	Ми вже одягнули нову людину	Ми повинні одягати нову людину з усіма її якостями – Христа	Рим. 13, 14; Кол. 3, 12+14
Рим. 6, 6; Гал. 5, 24	Бог вже розіп'яв нашу стару людину разом з Ісусом	Ми повинні розіп'яти і вбити нашу стару людину	Мт 10, 38; Рим 8, 13; Кол 3, 5
Рим. 6, 7+22; Рим. 7, 6; Гал. 5, 1	Ми звільнені від Закону і гріха через Христа	Ми ще маємо пізнати це звільнення і маємо жити ним	Рим 7; Рим 8, 1; 1 Кор 8, 9; Гал 5, 1+13; 1 Пет 2, 16
Рим. 3, 23-25; 2 Тим. 1, 9;	Наше спасіння (зараз) є даром, який ми можемо отримати	Наше спасіння (вічне) залежить від нашої	Ів. 15, 6; Кол. 1, 23; 1 Ів. 4, 16; 2

1 Ів. 5, 10-13	лише вірою, без власних діл	постійної віри і справ віри тут, на землі	Ів. 1, 9; Юда 1, 5
Ів. 6, 40; 1 Ів. 5, 13	Ми вже маємо вічне життя	Ми ще маємо здобути вічне життя (через перемогу)	Флп 2, 12; 1 Тим 6, 12; Об 2+3

Ів. 5, 24 Менг

Хто слухає моє слово і вірить тому, хто послав мене, той має вічне життя і не підлягає суду, але перейшов від смерті до життя.

Рим 8, 24-25 Менг

24 Бо ми спасенні, але (поки що) тільки надією. ... 25 Якщо ж ми сподіваємося на те, чого ще не бачимо (реалізованого), то терпляче чекаємо на це.

Ів. 5,24; Рим. 8, 23-25

1.8.5 Божя вірність зберігає нас до кінця

Вірність Бога є основою нашого спасіння. Він розпочав у нас добре діло і доведе його до кінця (Флп 1:6). Навіть коли ми слабшаємо, Він залишається вірним (2 Тим 2:13). Його бажанням є, щоб ніхто не загинув, а всі мали можливість покаятися (2 Пет 3:9).

На нашому шляху ми піддаємося випробуванням, але Бог дбає про те, щоб жодне випробування не було занадто важким (1 Кор. 10:13). Він захищає нас від падіння і поставить нас перед Собою бездоганними (Юда 1:24). Його рука тримає нас міцно, і ніхто не може вирвати нас з неї (Ів. 10:27-29).

Наша надія покладається не на нас, а на Бога. Ніщо не може відлучити нас від Його любові (Рим. 8:38-39). Ісус заступається за нас і може повністю нас спасти (Євр. 7:25). Ми запечатані Святим Духом (), що є запорукою нашого вічного спадку (Еф. 1:13-14).

Тому ми повинні триматися надії без вагань, бо Бог вірний (Євр 10, 23). Він зміцнить нас до кінця, Йому слава навіки (Рим 16, 25-27). Хто покладається на Нього, може бути впевнений: Він проведе нас!

Євр 7, 25 Пс

Тому Він може повністю спасти тих, хто через Нього приходить до Бога, бо Він завжди живе, щоб заступатися за них.

Фил. 1:6

6 Я впевнений, що Той, хто розпочав у вас добру справу, також завершить її до дня Ісуса Христа.

2 Тим. 2:13

Якщо ми невірні, Він залишається вірним, бо не може зректися Себе.

2 Петра 3, 9

Господь не зволікає з виконанням обіцянки, як дехто вважає, але Він довготерпеливий до нас і не хоче, щоб хтось загинув, а щоб кожен мав можливість покаятися.

Євр 7, 25; 2 Тим 2, 13; 2 Петр 3, 9; Флп 1, 6; 1 Кор 10, 13; Юд 1, 24; Ів 10, 27-29; Рим 8, 38-39; Еф 1, 13-14; Євр 10, 23; Рим 16, 25-27

1.8.6 Наше покликання і обрання

Про покликання і обрання можна написати багато. Тільки моя колекція доказів на цю тему заповнює майже цілу книгу. Суть усіх досліджень полягає в наступному:

1. У Божому Слові існує вирішальна різниця між тим, чи про «обраних» говорять Бог-Отець і Ісус, Син Божий, у Новому Завіті, чи апостоли.
2. Триєдиний Бог завжди говорить про обрання з точки зору вічності. Він бачить тих, хто дійсно прийде до Неба, і називає їх обраними.
3. Божі обрані не спасаються автоматично або через незворотне відродження, а через Бога, який веде їх у своїй благодаті, захищає їх, оберігає і не дозволяє їм спокушатися понад їхні сили, і провадить своїх обраних до кінця.

4. Апостоли використовують зовсім інше слово для позначення «обраних». У кожному з їхніх віршів про обраних стає ясно, що апостоли не мають попереднього знання про обрання. Натомість вони наводять докази: хто живе відповідно до Євангелія і показує відповідні плоди віри і життя, того вони вважають обраним (вірою). А хто, будучи віруючим, залишається вірним Ісусу з радістю, незважаючи на опір і переслідування, той, безсумнівно, є обраним, бо приносить плоди справжнього обраного.
5. Частково апостоли називають віруючих у Христа в одному і тому ж вірші або уривку обраними – тими, хто зараз справді вірить – частково покликаними – до майбутнього небесного спадку. Таким чином стає очевидним двоступеневий характер віри зараз (обрані вірою) і ще не досягнута надія на вічність (покликані до вічності).
6. Тому всі обрані ЗАРАЗ (для віри) повинні тільки зараз закріпити своє обрання (жити зараз з Богом) і покликання (до вічної слави) і здійснити своє спасіння, покладаючись на Божу любов, захист і доброту, але також із страхом і трепетом.
7. З людської точки зору, без (попереднього) знання Бога, НІКОЛИ не можна з абсолютною впевненістю говорити про ВІЧНЕ обрання і виконане покликання до кінця, поки хтось не був дійсно вірним Христу до смерті.

Тому Христос може сказати: багато хто покликаний, але мало хто обраний.

Багато хто покликаний слідувати за закликом Агнця і взяти на себе хрест. З людської точки зору, всі могли б слідувати цьому заклику слідувати за Христом. Але мало хто слідує цьому заклику.

Але всі, хто почав слідувати за Ісусом, покликані до паломництва до небесного міста і до прибуття туди. Далеко не всі вірно слідують своєму небесному покликанню до кінця.

На цьому шляху паломництва спасіння можна досягти тільки і виключно виконанням волі Божої.

У всій Біблії ніколи не існує впевненості у спасінні через магічний початковий досвід, який робить подальше життя у вірі та послуху (віра в Бога за визначенням є послухом Богу) непотрібним.

Старий і Новий Завіти повністю збігаються в цьому питанні.

Чи існує вільна воля людини щодо спасіння?

З Божої точки зору, ні: кожен обраний, який потрапляє до неба, зобов'язаний своїм спасінням виключно Богу

- за те, що взагалі мав можливість почути Євангеліє
- можливість справді вірити
- взагалі мати можливість слідувати за Христом до кінця

це все дари Божі, а не власні заслуги.

З іншого боку, з людської точки зору, людина повинна докласти всіх зусиль, без яких її спасіння не буде досягнуто.

З божественної точки зору, ми не маємо вільної волі, але Бог вибрав і призначив нас для вічного спасіння.

З людської точки зору, нам категорично заборонено використовувати цю істину навіть як найменший аргумент для невіри з нашого боку, непокори з нашого боку або невірності з нашого боку.

Як люди, ми можемо і повинні жити і діяти так, **ніби ми самі і кожна інша людина маємо вільну волю.**

Покликання і обрання

Спочатку Павло в першому розділі свого листа до Солунян підтверджує *обрання* солунян на підставі очевидного діяння Святого Духа в їхньому житті. Потім у другому розділі він нагадує їм, що вони покликані. Покликані, щоб пізніше взяти участь у Божому царстві та славі. Використовуючи слово «обрані», ми інстинктивно

припускаємо, що спасіння вже є певним і недоторканим. Однак слово «покликані» несе в собі певну невизначеність щодо того, чи покликані дійсно виконують своє покликання. Таким чином, стає зрозуміло, що для Павла *теперішнє* спасіння фессалонікійців є певним. Натомість майбутнє спасіння ще не є певним.

Чи це так?

З людської точки зору покликання і обрання – це одне й те саме. Доки покликані слухняно і явно сліднують своєму покликанню, їм може бути надано статус «обраних», як це сталося з фессалонікійцями, коли вони стали слухняними своєму покликанню до віри. Вони були покликані до віри в Бога, слідували цьому покликанню, були спасенні і стали обраними щодо свого поточного статусу спасених.

Таким чином, кожен покликаний потенційно може бути обраним, якщо він або вона слідує за Богом і слухається Його.

Однак стосовно їхнього вічного, тобто остаточного спасіння, Павло називає фессалонікійців не обраними, виходячи зі свого недосконалого людського бачення, а покликаними. Вони ще не досягли вічного спасіння, вони ще чекають на нього і з нетерпінням його очікують. Оскільки вони ще не мають вічного спасіння в своїх руках, вони все ще є покликаними до вічного спасіння. Але коли вони досягнуть вічності, то, згідно з логікою Павла, застосованою тут до фессалонікійців, вони належатимуть до обраних Божих, бо тоді їхнє покликання буде виконане, і фессалонікійці виконують своє покликання до небесної спадщини.

Мт 22, 12-14 Мені

Багато покликаних, але мало обраних

— каже Ісус гостю весілля, який не має весільного одягу, і викидає його з неба.

Таким чином, слово «покликаний» стає ще більш зрозумілим: воно означає отримати завдання, яке потрібно виконати: одягти весільне вбрання.

«Покликаний» означає людську сторону і відповідальність. І тут люди можуть повністю відмовитися слідувати за покликом Бога. А послідовники Христа можуть частково або повністю слідувати покликанню Бога в рамках свого послідовництва Христу. Покликання завжди включає в себе питання, чи робить покликаний те, до чого він покликаний.

Вибір, з іншого боку, завжди є божественним кінцевим результатом, який досягається через дію Бога.

Той, хто слухається поклику віри в Ісуса, відроджується від Святого Духа і стає обраним на землі.

Тепер до обраного (вірою) застосовується покликання дотримуватися Євангелія і жити за ним. Якщо він робить це до кінця, він є обраним (небесним) і остаточно врятованим у небі.

І якщо такий обранець виконав все, що Бог доручив йому за життя, він також є обраним у сенсі свого покликання до служіння.

У кожному випадку стати і бути обраним можна тільки завдяки Божій дії і покликанню. Про це також чітко говориться в багатьох місцях Писання. Без дії Бога через Ісуса Христа за допомогою Святого Духа ніхто не може стати обраним на всіх трьох рівнях.

Це служить прославленню Бога, який все це здійснює і якому належить за це вся честь. І це служить нашим захистом як послідовників Христа, щоб ми не могли хвалитися нічим перед Богом – навіть якщо Бог включає нас у свої плани.

Отже, бути обраним з людської точки зору означає повністю відповідати божественному покликанню. Обрання передбачає покликання Бога.

Підсумовуючи, це означає:

Не всі, але багато хто покликані Богом до наслідування Його Сина Ісуса Христа. Якщо ми слідуємо Божому покликанню, ми є обраними (вірою), доки слідуємо своєму покликанню.

Наше друге покликання як обраних (вірою) полягає в тому, щоб дістатися до неба. Це включає в себе слідування Євангелію і Слову Божому та молитву один за одного, щоб ми отримували заохочення і ставали сильними в добрих ділах і словах. Якщо ми будемо слідувати нашому небесному покликанню як обрані (вірою) до кінця, то в кінці ми будемо належати до обраних (небесних), яких Бог знає заздалегідь.

І наше третє покликання як обраних (вірою) полягає в тому, щоб повністю виконувати служіння, яке Бог дає кожному з нас. Міра виконання нашого покликання до служіння Ісусу колись визначить нашу нагороду в небі.

Покликання і обрання в Новому Завіті

- НІКОЛИ не подаються як концепція безпеки або безкоштовний проїзний квиток, яка дозволяє нам скласти руки і нічого не робити
- а як концепцію вдячності та заохочення, яка захищає нас від гордості і водночас дає нам впевненість, що Бог любить нас і є вірним нам

Вчення про обрання – правильно застосоване – означає:

- довіряти всією силою Божій благодаті і постійно залишатися з Богом, ніби все залежить тільки від мене
- і при цьому знати, що кожен міліметр успіху в моєму слідуванні за Ним є виключно заслугою вибраної Божої благодаті і я не можу нічого приписати собі

Або коротко

* вірити, ніби все обрання не допомагає, і

* довіряти Божому обранню, ніби твоя власна віра нічим не допомагає

Чи може хтось, хто спочатку довіряв Ісусу, слідував за ним і був слухняним, знову відмовитися від свого покликання? Однак, за словами Ісуса, поняття «покликання» і «покликаний» завжди несуть в собі можливість не слідувати (більше) покликанню (Мт 13, 20-22).

Однак у Новому Завіті слова та поняття «обраний» і «обраний» завжди вживаються з огляду на Боже передбачення. Бог знає, хто колись у вічності прийде до Нього, хто, наприклад, переживе страшний період кінця світу і залишиться вірним Йому до кінця (). І це, з точки зору Бога, є обрані. Бог призначив їх провести вічність з Ним. З людської точки зору ми не маємо цього знання Бога. Ми можемо лише за плодами в житті людини розпізнати, чи належить вона, ймовірно, до обраних. Кожен, хто зараз довіряє Ісусу і слухняно слідує за Ним, може, згідно з цим уривком з Послання до коринтян, з упевненістю вважати себе обраним. Всі ознаки і всі плоди свідчать про це. І найголовніше: наша віра в рятівну силу Євангелія і те, що ми слідуємо за покликом Бога в Євангелії.

Тут Павло змінює порядок: спочатку в попередньому розділі Павло підтверджує обрання фессалонікійців на підставі очевидної дії Святого Духа в їхньому житті. Їх зараз слід називати обраними, бо вони нічим не відрізняються від того, як Бог уявляє собі обраних: вони слідує за Ісусом через Святого Духа і приносять плоди для Бога.

Потім Павло нагадує фессалонікійцям, що вони є покликаними. Покликаними колись взяти участь у Божому царстві та славі. Таким чином Павло знижує впевненість, яка полягає в слові «вибрання» (Мт 24, 22), до невпевненості, яка пов'язана зі словом «покликання» (Мт 20, 16). Чому так?

Тому що з людської точки зору покликання і обрання є одним і тим самим – доки вони збігаються. Доки покликані слухняно і явно слідує своєму покликанню, їм може бути визнано статус «обраних». Той, хто явно і активно слідує своєму покликанню, ймовірно, досягне мети свого покликання. А той, хто досяг мети і потрапив до неба, належить до обраних, які залишилися вірними своєму покликанню. Безсумнівно, що фессалонікійці ЗАРАЗ врятовані. Але ще не відомо, чи будуть вони врятовані в майбутньому. Поклик неба до вічного спасіння все ще висить над їхнім життям і ще не виконаний. Але він може бути виконаний і буде виконаний, якщо фессалонікійці будуть слідувати застереженням і заохоченням апостола. І якщо вони будуть і надалі

дотримуватися слова апостолів як слова Божого. Бо слово Боже діє в їхньому житті, і в ньому виявляється вірність Бога – Його слову і, отже, фессалонікійцям.

Все це дає нам велику надію: кожен покликаний може потенційно бути обраним, вже зараз за своїм статусом у цьому житті – і тим більше, коли він або вона досягнуть вічного життя з Богом.

Не Бог винен у тому, що обраних менше, ніж покликаних (Мт 20, 16). Бог вірний у житті кожної людини, яку Він покликає. І доки ми вірно слідуємо за Христом, ми можемо знати, що ми є обраними, і з нашої людської точки зору називати себе обраними.

Всі, кого покликав Бог, можуть як викуплені отримати вічне спадщину

Євр 9, 15

І тому Він є посередником нового завіту, щоб через смерть, яка відбулася для прощення гріхів, скоєних під час першого завіту, покликані отримали обіцяне благо вічного спадку.

Всі покликані Богом – не тільки обрані – можуть потенційно отримати вічне спадщину як викуплені.

Тут знову стає зрозуміло, що всі покликані Богом можуть отримати вічне спадщину як викуплені. Це не тільки обрані. Потенційно кожен, кого покликав Бог, може бути вічно спасений. Чи відбувається це? Якщо ні, то це, у всякому разі, не через Бога. Бо Христос є посередником нового завіту, щоб ВСІ, кого покликав Бог, могли отримати як викуплені вічне спадщину, яку Він їм обіцяв. Бог вірно пильнує за покликаними, він хоче, щоб його покликані отримали вічне спадщину. З людської точки зору ми бачимо тільки покликаних, а не обраних в кінці. Але кожен покликаний може бути повністю і остаточно спасений. Це надзвичайно хороша новина.

Вибрані, вірні і стійкі

Об'явл. 13, 8-10 Слт

8 І всі, хто живе на землі, поклоняться йому, чий імена не записані в книзі життя Агнца, що був забитий від заснування світу. 9 Хто

має вуха, нехай слухає! 10 Хто веде в полон, той піде в полон; хто вбиває мечем, той мечем буде вбитий. Ось тут виявляється терпеливість і віра святих!

Вибрані Божі будуть жити вічно. Бог записав їх у Книгу Життя ще від заснування світу. Вони вірні Христу і стійкі до смерті і не поклоняються образу звіра

Тут ми бачимо великий контраст. Є ті, хто від створення світу записаний у книзі життя Жертвенного Агнця. Вони будуть вічно спасенні і житимуть. Чи вони пасивні, чи їхнє спасіння приходить до них без їхніх зусиль? Ні, вони дуже активні. Вони не поклоняються звірові, що означало б для них вірну вічну загибель (Об. 14, 9-13). І за це рішення та свою непохитність вони платять ув'язненням і мученицькою смертю. Таємниця божественного вибору та людської відповідальності тут зливаються в одне ціле. І з усього стає зрозуміло, що тим, хто дає силу до перемоги, в найглибшій суті є саме Агнець, який своїм милосердним ділом вибору своїх обраних узагалі робить можливою їхню перемогу.

Вчення про обрання – правильно застосоване – означає:

Вірити і з повною довірою покладатися на Божу благодать, з усією силою і наполегливо залишатися з Богом, ніби все залежить тільки від мене

І при цьому знати, що кожен міліметр успіху в моїх діях має як причину і результат лише вибираючи благодать Божу, і я не можу нічого приписувати собі.

Ів. 15, 16

*Не ви **вибрали** мене, а я **вибрав** вас. Я призначив вас, щоб ви йшли і приносили плід – плід, який залишається.*

Мк 13, 20 Слт

20 І якби Господь не скоротив тих днів, то ніхто не врятувався б; але заради вибраних, яких він вибрав, він скоротив ті дні.

Мт 22, 14 Слт

14 Бо багато покликаних, але мало обраних!

1 Сол 2, 11-12 Пс

11 Ви знаєте, як ми наставляли і підбадьорювали кожного з вас, як батько своїх дітей, 12 і свідчили вам, щоб ви поводитися так, як гідно Бога, який покликав вас до Свого Царства і слави.

2 Петра 1, 10

10 Тому, брати, тим більше старайтеся утвердити своє покликання і вибрання, бо, роблячи це, ви ніколи не спіткнетесь.

2 Петра 1, 10; 1 Солунян 2, 11-12; Івана 15, 16; Марка 13, 20; Матвія 22, 14; Матвія 20, 16; Євреїв 9, 15; Об'явлення 13, 8-10; Об'явлення 14, 9-13; Мт 24, 22; Мт 20, 16; Мт 13, 20-22

*1.8.7 На шляху до вічності: багато хто покликаний 1)
слідувати за Ісусом ЗАРАЗ і 2) досягти вічності*

Божя любов і послання спасіння стосуються всього світу. Ісус, наш Спаситель, сам каже: багато хто покликаний. Божий погляд спрямований на весь світ, щоб усі були спасенні – ніхто не повинен бути виключений зі спасіння, аж до вічної слави.

1 Тим. 2:3-4

3 бо це добре і приємне перед Богом, нашим Спасителем, 4 який хоче, щоб усі люди спаслися і прийшли до пізнання істини.

Ів 3, 16 Слт

*Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого єдинородного Сина, **щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, а мав вічне життя.***

Євр 2, 10 Слт

10 Бо це було доречно для Того, через кого все є і через кого все існує, коли Він привів багатьох синів до слави, щоб завершити через страждання Творця їхнього спасіння.

1 Тим. 2, 3-4; Ів. 3, 16; Євр. 2, 10; Мт. 20, 16; Мт. 22, 14; Мт. 24,14; Об. 7, 9

1.8.8 На шляху до вічності: що означає бути справжнім учнем

Справжні і, отже, спасенні учні Ісуса

[<https://viesindberufen.de/wp-content/uploads/2025/04/Viele-sind-berufen-Jesus-heilsgewiss-nachfolgen.pdf>]

- люблять Ісуса більше за все
- мають силу солі проти гріха
- люблять один одного
- є і залишаються гілками на виноградній лозі
- керуються Духом Божим

Мт 10, 37 Менг

37 Хто любить батька чи матір більше, ніж мене, той не гідний мене, і хто любить сина чи дочку більше, ніж мене, той не гідний мене.

Ів 13, 34-35 Слт

34 Нову заповідь даю вам, щоб ви любили один одного, як я полюбив вас, щоб і ви любили один одного. 35 По тому всі пізнають, що ви мої учні, якщо будете мати любов між собою.

Мт 5, 13 Менг

13 «Ви – сіль землі! Але якщо сіль втратила смак, чим її знову посолити? Вона вже ні на що не придатна, хіба що викинути її з дому і потоптати людьми.

Рим 8, 13-15 Менг

13 Бо якщо ви живете за тілом, то смерть вам певна; якщо ж Духом вбиваєте тілесні вчинки, то житимете. 14 Бо всі, хто керуються Духом Божим, ті є сини Божі. 15 Дух, який ви отримали, не є духом рабства, щоб ви знову мусили боятися, але ви отримали Духа синівства, в якому ми кличемо: «Авва, (любий) Отче!»

Мт 10, 37; Мк 9, 47-50; Ів 13, 34-35; Мт 5, 13; Ів 15, 5-6

Слідувати за Ісусом з

Радійте, що ваші імена записані на небі Лк 10,20

1. Основа учнівства

Біблійний вірш: *«Хто хоче йти за Мною, той нехай зречеться себе, нехай візьме свій хрест і йде за Мною» (Мт 16,24).*

- Зречення себе: ти підкоряєш свої бажання та інтереси владі Ісуса.
- Відданість: своє життя Ісусу та Євангелію.

2. Наслідкування коштує всього

Біблійний вірш: *«Так само ніхто з вас не може бути моїм учнем, якщо не зречеться всього, що має». Лк 14,33*

- Повна покірність: жодна сфера твого життя не залишається осторонь.
- Готовність відмовитися від власності, комфорту та стосунків, якщо це необхідно.

3. Характер учня

Біблійний вірш: *«Нову заповідь даю вам: любіть один одного! Як я вас полюбив, так і ви повинні любити один одного». Ів. 13:34*

- Постійна любов до Ісуса, який так сильно нас полюбив.
- Любов: безкорислива відданість іншим.
- Милосердя і прощення в повсякденному житті.

3. Боротьба учня

Біблійний вірш: *«Якщо ви живете за своєю людською природою, це веде до смерті, але якщо ви Духом вбиваєте вчинки тіла, то будете жити. Рим. 8:13*

- Не йдіть на компроміси з гріхом!
- Хто витримає боротьбу, той буде одягнений у святкове біле вбрання. Ісус не викреслить його ім'я з книги життя, а увінчає його і визнає його перед судом.
Об'явл. 3,5

4. Мета учнівства

Біблійний вірш: *«Ідіть же і навчіть всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа» (, Мт 28,19).*

- Євангелізація: Поширюй Євангеліє.
- Формування учнівства: пари, малі групи та громада: (дозволь) навчати та супроводжувати.

5. Сила для учнівства

Біблійний вірш: *«Ви отримаєте силу Святого Духа, що зійде на вас, і будете Моїми свідками» () Дії 1:8*

- Святий Дух: твоє джерело мудрості, мужності та сили.
- Молитва і залежність від Бога.
- Завжди знаходити прощення, очищення і новий початок у Ісусі. 1 Ів. 1:8

6. Шлях учнівства до вічності

Біблійний вірш: *«Будьте виконавцями Слова, а не тільки слухачами, які обманюють самих себе». Як 1,22*

- Багато читайте Біблію, інтенсивно моліться та беріть участь у житті громади.
- Падіння + підйом: залишайтеся пильними у своєму послідуванні та у своїх стосунках з Ісусом.
- Через любов Божу робити добро віруючим і всім людям і не втомлюватися.

Хто як учень слідує за Ісусом і живе так, той ніколи не загине, а буде жити вічно

1.8.9 На шляху до вічності: відповідна відповідальність

Існують різні рівні віри, досвіду та пізнання у слідуванні за Христом. Але незалежно від того, як довго хтось вірить у Христа і наскільки глибоким є його пізнання Бога, він завжди є частиною Божої родини.

Отже, ми всі перебуваємо на різних стадіях розвитку у слідуванні за Христом. І Писання чітко показує, що Бог це добре знає і враховує. Бог завжди спочатку дарує нам свою безумовну любов, як у випадку із загубленим і знайденим сином. Ніхто не повинен і не потрібно спочатку давати щось Богу. Кожен може і повинен спочатку дозволити Богу любити себе, дарувати собі і очищати себе, так як Ісус омив ноги своїм учням і Петру під час Вечері (Ів. 13, 1-17). Любов вимагає лише взаємної любові в міру можливостей іншої людини.

Бог не вимагає нічого, чого народ не міг би знати, і нічого, що не супроводжується попереднім позитивним досвідом спасіння, Божої доброти та досвіду. Бог судить кожного відповідно до його можливостей.

Але одне ми можемо знати напевно: Бог не діє за жорстким алгоритмом, а в своєму суді і розсуді завжди виходить з того, що людина могла знати і дати.

Але Слово Боже чітко говорить нам, що ми дуже швидко наражаємося на небезпеку знати про Бога більше, ніж ми реалізуємо. Або ми ліниві в слуханні. Або ми занадто швидко забуваємо те, що могли б знати. Павло у листі до коринтян постійно закликає: «*Хіба ви не знаєте?*», Автор Послання до євреїв закликає, навіть благає своїх читачів згадати те, що вони вже знали, і (знову) застосовувати це, а в Посланні Одкровення Ісус п'яти з семи громад () вказує на їхню провину в тому, що вони не живуть так, як могли б, якби брали до серця все, що знають або колись знали. І крім простого докору та несподівано низького рангу у воскресінні, сильне витіснення та забуття того, що ми знаємо, може мати наслідки з вічними наслідками.

Від того, кому дано багато одкровенень Божих через Слово Боже, очікують багато – той, хто в принципі знає Божу волю і потім отримує ще більш чітке підтвердження через особливе дію Бога, має особливу відповідальність за те, щоб реалізувати те, що йому дано.

З усього цього стає зрозуміло, що Ісус – що Бог судить нас за нашими особистими мірками, які відповідають нашим власним можливостям і нашій власній відповідальності.

Лк 12, 48 Менг

48 А кому багато дано, від того багато й вимагатимуть, а кому багато довірено, від того ще більше вимагатимуть.

Лк 13, 30 Менг

30 І знайте: останні будуть першими, а перші будуть останніми.

Мт 11, 20-24

20 Тоді він [Ісус] почав виголошувати пророцтва проти міст, в яких відбулося найбільше його чудес, бо вони не покалися: 21 «Горе тобі, Хоразине! Горе тобі, Вифсаїдо! Бо якби в Тирі та Сидоні відбулися чудеса, які відбулися у вас, то вони давно покалися б у мішках і попелі. 22 Але я кажу вам: Тиру та Сидону буде легше в день суду, ніж вам!

Мт 25, 24-30; Лк 12, 48; Мт 11, 20-24; Лк 8, 18; Євр 2, 1-3; Об 3, 2-3; Лк 11, 31-32; Рим 1, 20-21; Рим 2, 1-3; Рим 2, 17-24

1.8.10 Бог є Богом СЬОГОДЕННЯ

Наша віра завжди є станом буття і життя. Справжня віра можлива тільки через Духа Божого в нас. Справжня віра чекає на остаточне спасіння Боже. Справжня віра любить і діє через любов. І справжня віра ЗАРАЗ в кінці також успадкує вічне спасіння.

Апостолів **не** хвилює питання: чи хтось дійсно народився заново і чи можу я раз і назавжди гарантувати йому вічну безпеку. Ні, вони кажуть, що є впевненість у спасінні, якщо ти ЗАРАЗ перебуваєш у волі Божій – тому ЗАРАЗ зроби все, щоб виконувати волю Божу

ЗАРАЗ і зростати в ній. Нам дається простір для гріхів, які раптово нас охоплюють. Але ніде звичне свідоме грішення не представлено як сумісне з безпекою спасіння у Христі. Безпечний тільки той, хто, як тільки може, відвертається від свого гріха і не залишається в ньому. І все це кульмінує в раптовому, несподіваному для всіх поверненні Христа. Хто ж захоче в цей момент (звичним чином) грішити? Ми спасаємося вірою і вірою, яка є слухняною, яка є слухняною ЗАРАЗ.

Бог є Богом СЬОГОДЕННЯ. Святе ім'я Бога JHWH означає «Я є – той, хто є».

Ми не можемо спочивати на попередніх успіхах.

Ми не повинні дозволяти собі занепадати духом через минулі невдачі.

Ми повинні і можемо залишити все, що позаду, і прагнути до того, що попереду...

Ми ЗАРАЗ залежимо від милосердя Бога, щоб бути вічно спасеними, і ЗАРАЗ маємо Спасителя, який допомагає нам і спасає нас.

2 Мойсей 3, 14 Менг

14 І сказав Бог Мойсеєві: «Я є той, хто є».

Ів. 14:6 Пс.

6 Ісус сказав йому: «Я є дорога, істина і життя; ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене!»

3 Мой 6, 6 Менг

6 На вівтарі має горіти постійний вогонь, який ніколи не повинен згасати!

2 Мой 3, 14; 3 Мой 6, 6; Ів 14, 6; Євр 4, 14-16; Ів 5, 24-29; Мт 5, 21-26; Мк 9, 47; Лк 15, 11-32

1.8.11 Послідовники Ісуса є і будуть спасенні

Ісус покликав своїх учнів, і вони залишили все і пішли за Ним. Незважаючи на всі їхні помилки, їхні імена були записані в небі з

самого початку, і вони були спасенні, тому що вони пішли за Ісусом і слідували за Ним.

Однак Ісус не приймає послідовників з умовами та застереженнями. Якщо ти хочеш бути учнем Ісуса, Ісус повинен бути для тебе важливішим за все на світі. І тільки той, хто залишається з Ісусом навіть у важкі часи, є або залишається справжнім (спасеним) учнем Ісуса.

І навіть той, хто слідує за Ісусом і є учнем, а отже, спасеним, повинен і надалі ставати учнем Ісуса.

Лк 10, 20 Менг

*[Ісус сказав до 70 учнів, які служили Йому] Радійте краще тому, що ваші імена **записані** на небі!*

Мт 19, 28 Менг

*Ісус відповів їм: «Поправді кажу вам: ви, що **пішли** за мною, при відродженні, коли Син Людський сяде на престолі своєї слави, також сядете на дванадцять престолів і судитимете дванадцять колін Ізраїлевих.*

Мт 19, 27-29; Мк 10, 28; Лк 18, 28; Лк 10, 20; Ів 14, 3; Лк 9, 57-62; Мт 10, 37-39; Лк 14, 26-33; Ів 8, 31; Ів 15, 8

1.8.12 Прибуття у вічність: вічне спасіння можуть отримати багато, але отримують його лише деякі

Врятуються небагато, але всі, хто докладають усіх зусиль, щоб відвернутися від свого колишнього життя, яке суперечило Божій волі, і почати жити за Його волею.

Хто не відвернеться від свого колишнього життя, що суперечить Божій волі, і не докладе всіх зусиль, щоб пройти крізь вузькі ворота до Неба, той не пройде крізь небесні ворота до вічного життя. І є останні, які будуть першими, і перші, які будуть останніми. Це показує нам: наше справжнє ставлення до Бога відомо тільки Богу, і ми можемо дуже помилятися.

«Двері до Царства Небесного і до спасіння вузькі», – каже Ісус. І: «Зробіть усе, щоб увійти!» Тут фокус повністю зміщується з Божого вибору на відповідальність слухачів. Вони самі відповідальні за те, щоб пройти крізь вузькі двері. Багато хто спробує і не зможе. Чому? Новий євангельський переклад каже (вірш 27): *«Ви ніколи не слухали мене!»* Інші переклади говорять про несправедливість слухачів, про нехтування правом, про злочинців, яких Ісус не знає. Тут Ісус дуже сильно пов'язує спасіння з виконанням праведних вчинків, з волею Божою і слуханням Ісуса. Немає сенсу просто бути близько до Ісуса, слухати його і знати про нього все. Хто не робить того, що каже Ісус, і хто не перетворюється з грішника на богобоязливого учня Ісуса, який виконує Боже слово, той не буде спасений. Ми мусимо слухати те, що каже Ісус, якщо хочемо пройти крізь вузькі ворота до Царства Божого. Але якщо ми слухатимемо Ісуса, то разом з Ісусом, Авраамом, Ісааком, Яковом і всіма пророками будемо в Царстві Божому.

Більше того, порядок або ранги будуть зовсім іншими, ніж ми очікували б за земними мірками. Тільки Ісус знає, що, як і скільки кожен з нас робить для нього, виходячи зі своїх дарованих Богом можливостей, і він поставить кожного на місце, яке йому належить від Бога.

У цій притчі Ісуса ми можемо легко подумати про неверуючих, які не приймають Євангеліє. Але чи це правда? Ісус тут, як і в Нагірній проповіді, говорить про вузькі ворота – і контекст дає зрозуміти, що це ворота до неба. І потім Ісус пояснює, що не невіруючі не потрапляють до неба, а ті, хто чинить несправедливість, хто не ВИКОНУЄ Божу волю. Вирішальним є не (лише) навернення, а життя після навернення. Ісус звертається з такими словами до благочестивих, які мали Боже Слово, але не слідували Божому Слову і Ісусу. Вся промова Ісуса наводить на думку, що лише небагато (здавалося б) благочестивих будуть врятовані. Чи проповідується це коли-небудь з наших амвонів? Ні, я цього ніколи не чув. З наших амвонів завжди лунає лише заохочення. Заохочення – це добре. Але якщо ми опускаємо чіткі попередження Ісуса, ми стаємо винними перед Богом і людьми, і перед тим, що деякі або

навіть багато з них колись опиняться перед зачиненими воротами Небес. Хто не живе життям повної відданості Богу і Його волі на основі вчення Ісуса, хто не робить усе можливе, щоб потрапити до Небес, той **не** потрапить до Небес.

Але що стосується Бога: сам Бог хоче привести багатьох людей як своїх дітей до слави. Тому багато хто покликаний. Бог хоче врятувати багатьох і привести їх до мети. Не обмежуймо Його. І Він веде всіх своїх дітей до слави. Давайте слідувати за Ним.

І хоча

Мт 7, 14 Менг

Вузькі ж ворота і тісний шлях, що веде до життя, і мало хто знаходить його

, Бог все ж рятує багатьох людей крізь часи, мови та культури. Так, врятовуються небагато, але врятовуються всі, хто докладає всіх зусиль, щоб відвернутися від свого попереднього життя проти Божої волі і перейти до життя за Його волею.

Мт 7,13-14 Менг

13 Входить (в Царство Боже) через вузькі ворота, бо широкі ворота і просторий шлях, що веде до погибелі, і багато хто входить ним. 14 Натомість вузькі ворота і тісний шлях, що веде до життя, і мало хто знаходить його.

Лк 13, 22-29 Менг 22 І ходив він [Ісус] від міста до міста і від села до села, навчаючи і прямуючи до Єрусалима. 23 І запитав його хтось: «Господи, чи мало хто спасеться?» Він відповів їм: 24 «Намагайтеся увійти через вузькі ворота! Бо багато хто, кажу вам, буде намагатися увійти і не зможе. 25 Коли ж господар уже встане і зачинить двері, і ви, стоячи зовні, почнете стукати в двері і кликати: «Господи, відчини нам!», він відповість вам: «Я не знаю, звідки ви». 26 Тоді ви почнете запевняти: «Ми ж їли і пили перед твоїми очима (з тобою), і ти навчав на наших вулицях», 27 але він відповість: «Кажу вам: я не знаю, звідки ви; геть від мене всі, хто чинить неправду!» 28 Там буде голосний плач і скрегіт зубів, коли ви побачите Авраама, Ісаака, Якова і всіх пророків у Царстві Божому, а самі будете викинуті геть. 29 І придуть вони

зі сходу і заходу, з півночі і півдня, і сядуть у Царстві Божому на бенкет. 30 І знайте: останні будуть першими, а перші будуть останніми».

Ів. 6, 66-70

66 Відтоді багато його учнів відійшли від нього і більше не супроводжували його в його мандрівках. 67 Тоді Ісус сказав дванадцятьом: «Ви ж не хочете піти?» 68 Симон Петро відповів йому: «Господи, до кого ми підемо? Ти маєш слова вічного життя; 69 і ми отримали віру і пізнали, що Ти є Святий Божий». 70 Ісус відповів їм: «Хіба не Я сам вибрав вас дванадцятьох? А один з вас є диявол».

2 Тим. 1:15 Менз

Ти (вже) знаєш, що всі в провінції Азії відвернулися від мене, серед них Фігел і Гермоген.

Євр 2, 10 Слт

10 Бо це було доречно для Того, через кого все існує і через кого все є, коли Він привів багатьох синів до слави, щоб завершити через страждання Творця їхнього спасіння.

Ів 14, 1-2 Слт

1 Нехай не тривожиться серце ваше! Вірте в Бога і вірте в Мене!
2 У домі Отця Мого багато осель; якби не так, то Я сказав би вам. Я йду приготувати вам місце.

Об 7, 9 Слт

9 Після цього я побачив, і ось, велика громада, яку ніхто не міг порахувати, з усіх народів і племен, і народів, і мов; вони стояли перед престолом і перед Агнцем, одягнені в білі одежі, і в руках їх були пальмові гілки.

Лк 13, 22-29; Ів 6, 66-70; 2 Тим 1, 15; Євр 2, 10; Ів 14, 2; Об 7,9

1.8.13 Слідуй своєму покликанню: на шляху до вічності є два шляхи для кожної людини і два шляхи для кожного послідовника Христа

Ми можемо

- пройти через широкі ворота і широку дорогу до прокляття
- через вузькі ворота і вузьку дорогу потрапити до неба

або

- йти прямою дорогою до неба, а потім знову її покинути

1 Петра 2, 6-10; Мт 7, 13; Мт 7, 14; 2 Петра 2, 10-22; Мк 4, 16-17; Мт 13, 30; Об 21, 1-8; 2 Івана 1, 9; 3 Івана 1, 9-12; 1 Івана 2, 3-11

Мт 7, 13-14 Пс

13 Входить вузькими воротами! Бо широкі ворота і простора дорога, що веде до погибелі, і багато хто входить ними. 14 А вузькі ворота і тісна дорога, що веде до життя, і мало хто знаходить її.

Мк 4, 16-17 Пс

16 А ті, що посіяні на кам'янистому ґрунті, це ті, хто, почувши слово, відразу з радістю приймають його; 17 але вони не мають в собі кореня, а є мінливі. Пізніше, коли через слово виникають утиски чи переслідування, вони відразу спокушаються.

2 Петра 2, 21

21 Бо краще було б для них, щоб вони ніколи не пізнали шляху праведності, ніж, пізнавши його, відвернутися від святого заповіту, який їм було передано.

2 Оцінка ВСІХ 27 книг і 545 біблійних уривків Нового Завіту, що стосуються спасіння

Книги Нового Заповіту свідчать про Божий план для людства і Церкви Христа. Вони відкривають, як через Божу любов в Євангелії від Ісуса ми спасаємося від нашої віддаленої від Бога природи і стаємо дітьми Божими. Крім того, вони вказують нам, як спасенням і послідовникам Ісуса, шлях до життя з Богом – в надії на славу вічного життя.

Але як вони відповідають на головне питання: чи може християнин втратити своє спасіння? Чи може послідовник Ісуса загубитися?

Щоб відповісти на це питання, були ретельно досліджені **ВСІ 27 книг і ВСІ 545 біблійних уривків Нового Заповіту, що стосуються спасіння.**

Основна ідея кожної біблійної книги коротко викладена на **рівні деталізації 5**. Більш детальний опис можна знайти на **рівні деталізації 6** – це відповідає обсягу цього видання книги.

Усі заголовки розділів у цій книзі мають посилання на головний веб-сайт vielesindberufen.de. Там, окрім рівнів 5 і 6, ти також знайдеш **найповніший аналіз на рівні 7**. На цьому рівні ретельно досліджуються біблійні тексти, що мають значення для спасіння.

Результати досліджень на рівні 7 розділені на три чіткі розділи, до яких ви можете перейти безпосередньо через зміст веб-сайту.

Огляд Тематичний і найдетальніший підсумок тверджень про спасіння в книзі Біблії

Біблійні уривки Огляд біблійних віршів книги, що стосуються спасіння, з посиланнями на коментар і біблійний вірш

Коментар Кожен вірш про спасіння спочатку детально коментується, а потім узагальнюється за змістом

Таблиця ВСІХ 545 біблійних уривків, що стосуються спасіння, в Новому Завіті є основою всіх досліджень і тлумачень. Тому вона наведена тут для власного дослідження та огляду. Крім того, її можна завантажити на веб-сайті «Viele sind berufen» (Багато хто покликаний).

Таблиця ВСІХ 545 біблійних уривків, що стосуються спасіння, в Новому Завіті

Figure 3: Заголовки колонок в аналізі спасіння в НЗ (зліва направо).

Заголовки колонок, уживані в аналізі спасіння в НЗ (зліва направо):
 Біблійні посилання · Загиблі / Засуджені · Нинішнє спасіння · Вічне спасіння · За вибранням (E) · За Божою благодаттю (G) · За Божим покликанням (C) · За Божою вірністю (F) · Через початкову віру · Через витривалу віру, виражену в ділах · Втрата спасіння · Нагорода / Ранг на небі · Тема / Коментар

Bible reference(s)	lost / condemned	Present salvation	Eternal salvation	By election (E)	By God's grace (G) / calling (C)	By initial faith	Through persevering faith expressed in works	Reward / Rank in heaven	Subject / Comment
Мт 1, 21+23		x	x		G				наш Спаситель
Мт 3, 1-12		x	x			x	x		Нове спрямування в житті
Мт 4, 17+23		x	x	B	G				слухати і виконувати

Мт 5, 1-12			х				х		х	ті, хто справді щасливі
Мт 5, 13								х		сильні чи мляві
Мт 5, 14-16							х			ти здаєшся заразливим добром
Мт 5, 17-20	х	х	х		Г		х		х	автентичне нове творіння
Мт 5, 21-26			х				х	х		перший смертний гріх
Мт 5, 27-30			х				х	х		другий смертний гріх
Мт 5, 43-48							х		х	Якість спасіння
Мт 6, 5-6; Мт 6, 17-18							х		х	хороший+поганий інфлюенсер
Мт 6, 7-15			х				х	х		Смертний гріх № 1, пережавантаження
Мт 7, 1-2; Мт 7, 12-14	х		х				х			Як ти мені, так Бог тобі
Мт 7, 15-23	х		х				х			Спасіння для діячів, а не для ораторів
Мт 7, 24-29	х		х				х			9/11 благословенно вижити
Мт 8, 5-12		х	х			х				(Не)віра у світі
Мт 9, 1-2		х			Г	х				Віра, прощення, зцілення
Мт 9, 11-13		х			Г	х				ніхто не є грішним
Мт 10, 6-15		х	х			х				Відповідальність за слухання
Мт 10, 28-33			х		Т	х	х	х		добрий страх/безстрашність
Мт 10, 37-39	х	х	х				х			найбільша любов
Мт 10, 40-42									х	не без нагороди
Мт 11, 3-6			х				х	х		відвернутися чи залишитися
Мт 11, 20-24	х									висока відповідальність
Мт 11, 25-30		х		Е		х	х			запрошення до одкровення

Мт 12, 30-37	x	x	x				x		небезпечні для життя розмови
Мт 12, 41-42	x		x				x		врятовані судді
Мт 12, 47-50		x					x		справжня родина Ісуса
Мт 13, 10-16	x	x		E/B		x	x		Відкриті почуття роблять щасливими
Мт 13, 18-23	x		x	B			x	x	врятовані плодоносні дерева
Мт 13, 36-43	x		x	E/B			x		Беззаконня + гріх вбивають
Мт 13, 44-46		x				x	x		Цей розрахунок повністю виправдовується
Мт 13, 47-50	x		x				x		вічний вплив благодаті
Мт 15, 7-20	x								Губи близько, серце далеко
Мт 16, 15-19		x		E/B		x	x		Визнання Ісуса рятує
Мт 16, 21-28	x	x	x				x	x	Страждання для життя
Мт 18, 1-17	x	x	x		G	x	x	x	Порятунок і вічна смерть
Мт 18, 20-34			x				x	x	77 разів пробачено для життя
Мт 19, 13-14		x			G	x			Небо для дітей (те саме)
Мт 19, 16-26			x			x	x		Спочатку Ісус, а потім все інше
Мт 19, 27-30			x				x		врятовані і щедро винагороджені
Мт 20, 20-28							x		марні суперечки чи служіння
Мт 21, 18-19	x							x	проклинаючий Ісус
Мт 21, 28-32	x		x			x	x		Дії рятують, а не сповідання
Мт 21, 38-44	x		x				x	x	Безплідні втрачають все
Мт 22, 1-14	x		x		G	x	x	x	Відмовники, 2-й вибір + одяг

Мт 22, 36-40							х		найважливіша з усіх заповідей
Мт 23, 13	х								смертельне вчення
Мт 23, 26-32	х								всередині нечисті і загублені
Мт 24, 3-27	х		х		Т		х	х	Спокуса, лихо + порятунок
Мт 24, 37-51	х		х				х	х	злі раби на шматки
Мт 25, 1-13	х		х			х	х	х	Мудрість і олія рятують
Мт 25, 14-30	х		х				х	х	Діяти, а не ховатися
Мт 25, 31-46	х		х				х		Останній суд над усіма народами
Мт 26, 26-28		х			G				через тіло і кров Ісуса
Мт 28, 16-20		х	х			х	х		Місійне доручення
Мк 1, 4		х			G	х			Покаяння рятує
Мк 1, 14-15		х			G	х			Змінитися і вірити рятує
Мк 2, 5		х			G	х			Вірити і прощати
Мк 2, 17		х			G				Надія для грішників
Мк 3, 33-35		х					х		Через дії стати родиною Ісуса
Мк 4, 10-20		х	х		G		х	х	Зберігати насіння слова
Мк 4, 24-25	х		х				х	х	х як я тобі, так Бог мені
Мк 6, 7-13	х	х	х		G	х			Порятунок чи суд
Мк 7, 5-13	х								людське чи божественне
Мк 7, 14-23	х								нечистий зсередини
Мк 8, 27-29		х	х			х			рятівне пізнання Месії
Мк 8, 34-38	х		х			х	х	х	Умови порятунку
Мк 9, 1		х							Приходить Боже царство
Мк 9, 33-41								х	Зміна мотивації

Мк 9, 38-40									х	інше для Ісуса, але винагорода
Мк 9, 42-50	х		х				х	х		Маю силу солі проти гріха
Мк 10, 13-16	х	х			G	х				Стати дитиною рятує
Мк 10, 17-27	х		х				х		х	Ісус на першому місці
Мк 10, 35-45							х		х	близький до Ісуса служити і страждати
Мк 11, 12-14	х							х		проклята безплідність
Мк 11, 24-25		х					х			прощати заради прощення
Мк 12, 1-11	х									бунтівні чиновники
Мк 12, 28-34							х			найважливіші заповіді
Мк 12, 38-40	х									дуже суворий вирок
Мк 13, 4-23			х	E	T		х	х		Не дайте себе ввести в оману
Мк 13, 33-37			х				х	х		Пильна вірність рятує навіки
Мк 14, 22-24		х	х		G/T	х				Новий Завіт, тіло і кров Ісуса
Мк 14, 38							х			Пильнуйте і моліться, це захистить вас
Мк 16, 14-20	х	х	х			х				Віра вирішує
Лк 1, 16-17						х	х			Хто є праведним?
Лк 1, 50-55	х	х	х		G	х	х			Суд і милосердя
Лк 1, 68-79		х	х		G/T	х	х			визволений до миру
Лк 2, 11-14		х	х		G					Спаситель+Месія+Господь
Лк 2, 30-35	х	х			G	х				Роздоріжжя
Лк 3, 2-6		х			G	х				Покаяння + хрещення для прощення
Лк 3, 7-14	х	х	х			х	х			Змії або плононосні
Лк 3, 15-17	х		х				х			Плевелі чи пшениця?

Лк 4, 33-34		x	x						Радісна звістка
Лк 5, 20		x			G	x			Віра і прощення
Лк 5, 31-32		x			G	x			Хворі та здорові
Лк 5, 34		x	x		G	x	x		Гості весілля
Лк 6, 20-49	x	x	x			x	x	x	порожнє «Господи», «Господи»
Лк 7, 18-23		x	x				x		не збийся з шляху Ісуса
Лк 7, 24-30	x	x				x			Божий план спасіння
Лк 7, 36-49		x			G	x			Прощення, любов, віра
Лк 8, 1		x			G	x			Радісна звістка
Лк 8, 9-15	x	x	x		G	x	x	x	Притча про дію слова
Лк 8, 16-18	x		x				x	x	x уважно слухати, робити
Лк 8, 19-21		x					x		Що пов'язує нас з Ісусом?
Лк 9, 1-6	x	x	x			x			Чиста відповідальність
Лк 9, 18-20	x	x	x			x	x	x	Пізнати Ісуса і йти за Ним
Лк 9, 35		x	x			x	x		Батько і син
Лк 9, 46-48								x	великі малі
Лк 9, 49-50		x					x		інший, але все одно хороший
Лк 9, 57-62		x	x			x	x		Без застережень!
Лк 10, 5-16	x	x	x			x			Світло і відповідальність
Лк 10, 17-20		x					x		Написані імена
Лк 10, 21-22		x		E					Божественна таємниця
Лк 10, 25-37			x				x		Спасіння через добрі справи?
Лк 11, 14-23	x								Небезпечне приписання
Лк 11, 27+28		x					x		слухати і виконувати рятує
Лк 11, 31-32			x			x	x		Діла віри рятують

Лк 11, 33		х				х	х		Вирішальне око	
Лк 11, 37-54	х								Тричі «Горе!»	
Лк 12, 1-10	х		х		G/T		х	х	Лицемірство + страх? Визнай!	
Лк 12, 33-34			х				х		х	Скарб і серце на небі
Лк 12, 35-48			х				х	х	х	палаючі лампи рятують
Лк 12, 58-59	х				G	х				Лицемір у в'язниці
Лк 13, 1-8	х		х		G	х	х			плідне покаяння для життя
Лк 13, 22-29	х		х			х	х		х	вузькі двері відкриті для всього світу
Лк 14, 11							х		х	підносити або принижувати
Лк 14, 12-14							х		х	давати, не чекаючи нічого натомість
Лк 14, 15-24	х		х		G	х	х			Смертельні виправдання
Лк 14, 25-35	х					х	х	х		де б'ється моє серце
Лк 15, 7+9- 10, 31-32	х	х			G	х	х	х		небесна радість
Лк 16, 9-13	х		х				х			справжнє богослужіння
Лк 16, 16-17		х			G		х			Мойсей, Закон, Слово радісті
Лк 16, 30-31	х		х			х	х			Мойсей і пророки
Лк 17, 1-4	х		х				х	х		к. Давати поштовх і прощати
Лк 17, 10							х			правильне ставлення
Лк 17, 20-21		х								невидиме
Лк 17, 22-36	х		х				х	х		з Ісусом ти. випробування вогнем
Лк 18, 11-14	х	х			G	х				Хто є праведним перед Богом?
Лк 18, 15-17	х	х			G	х				прийняти може врятувати

Лк 18, 18-30	x	x	x			x	x		x	тільки моє все віддавання достатньо
Лк 19, 5-10		x				x				Віддати все рятую
Лк 19, 12-27	x		x				x	x	x	Вірно використовувати дари
Лк 19, 41-44	x									Смертельна втрата шансу
Лк 20, 9-16	x									Вороги Божі
Лк 20, 45-47	x							x		Остерігайтеся благочестивого вигляду
Лк 21, 8-19			x		T		x			бути стійким, щоб здобути життя
Лк 21, 25-28							x			підніміть голови
Лк 21, 29-36	x		x				x	x		Уникнути пастки
Лк 22, 14-30	x	x	x		G	x	x			Новий завіт у жертві Ісуса
Лк 22, 31-34		x			T		x	x		Воскресіння рятую
Лк 22, 39-46		x					x			Молитва, що зберігає
Лк 23, 28-32	x									плакати над собою
Лк 23, 39-43	x	x	x		G	x				Пройдіть через вузькі ворота
Лк 24, 44-49		x			G	x	x			Повернення до Бога + прощення
Ів 1, 1-13		x			G	x				2-факторне спасіння
Ів. 1, 29+41		x			G		x			Спасіння людства
Ів. 3, 1-20	x	x	x		G	x				рятівне відродження
Ів. 3, 31-36	x	x	x		G	x				Гнів Божий чи вічне життя
Ів. 4, 7-15		x	x		G	x				Вода життя
Ів. 4, 34							x			Їжа для життя
Ів. 4, 42						x				Вірити означає знати
Ів. 4, 53						x				Вірити навіть без знаків
Ів. 5, 14	x		x				x			Продовжувати грішити має наслідки

Ів. 5, 23-29	x	x	x		G	x	x		Віра проти добрих справ
Ів. 5, 37-47	x	x			G	x			Причини (не)віри
Ів. 6, 26-29		x	x	E	G	x			Харч життя
Ів 6, 35-40		x	x	E	T	x			Впевненість у тому, що ти обраний
Ів 6, 43-58		x	x	E	G/T	x	x		справжня їжа + справжній напій
Ів 6, 63-71	x	x		E		x	x		Віра – це дар
Ів. 7, 7	x								Ненависть до Ісуса вбиває
Ів. 7, 17		x				x	x		готовий виконувати Божу волю
Ів. 7, 37-39		x				x	x		Спрага і вода життя
Ів. 8, 7-11	x	x				x	x		всі є грішниками
Ів. 8, 12			x				x		Слідувати за світлом до життя
Ів. 8, 21	x								Померти у своєму гріху
Ів. 8, 31-47	x	x		E			x		Дитина Божа чи дитина диявола?
Ів. 8, 54-55	x	x					x		справжнє пізнання = послух
Ів. 9, 35-41	x	x			G	x			Вірити в Сина Людського
Ів 10, 1-26	x	x		E/B		x	x		Ознаки врятованих
Ів. 10, 26-30		x	x	E/B	T		x		ще більше ознак
Ів 11, 23-27			x		G		x		рятівна віра
Ів. 11, 52		x	x	E					Боже передбачення
Ів. 12, 24-26	x	x	x			x	x	x	померти, слідувати, честь
Ів. 12, 35-36	x					x	x	x	використовуйте світло з вірою
Ів 12, 37-50	x	x	x	E/B		x			Вірити серцем і очима
Ів 13, 8-11	x	x			G/T	x	x		рятівне/рятівні обмивання
Ів 13, 18-19	x			E	T		x		Вибрання і збереження

Ів 13, 34-35		x					x		Нова заповідь
Ів. 14, 1-6			x		G/T		x		Шлях, істина і життя
Ів. 14, 15-24			x				x		Любити Ісуса означає слідувати за Ним
Ів 14, 29		x			T		x		Залишатися вірним. Попереднє знання
Ів. 15, 1-17		x	x	E/B			x	x	Виноградар Виноградна лоза Лоза
Ів. 15, 18-25				E			x		вибрані зі світу
Ів 16, 1-4					T		x	x	Будьте готові!
Ів. 16, 27		x				x	x		Батько любить тебе
Ів. 17, 2-3		x	x	E					пізнання Христа рятує
Ів. 17, 6-8		x		E	G/T	x	x		Ісус відкриває Отця
Ів 17, 9-24	x	x	x		T		x		Христос зберігає
Ів 18, 37		x				x			справжню реальність
Ів. 20, 21-23					G				врятований Духом
Ів. 20, 29		x				x			щасливий той, хто вірить
Ів. 20, 30-31		x				x			Вірте в Ісуса і живіть
Ді 2, 21+36-42		x			G	x			Заклики до Ісуса про спасіння
Ді 3, 18-19		x			G	x			повернися до нового життя
Ді 3, 22-26	x	x			G	x	x		пророк, як Мойсей
Ді 4, 11-12		x			G	x			лише ім'я
Ді 5, 1-10	x							x	смертний гріх
Ді 5, 30-32		x			G	x	x		Дух покірних
Ді 6, 7		x				x	x		Послух віри
Ді 7, 51-53	x								непокірний = необрізаний
Ді 8, 12-24	x	x			G	x			Лицемір

Ді 9, 31		x			T	x	x		Боязнь Бога є заразною
Ді 10, 34-44 + Ді 11, 14		x			G	x			тільки Євангеліє спасає
Ді 11,22+23					G	x	x		Заохочення до залишення
Ді 13, 38-41	x	x			G	x			Зневажений або виправданий
Ді 13, 46-48	x	x	x	E/B	G	x			Обрані вірують
Ді 13, 50-52	x								Попередження переслідувачам
Ді 14, 3		x			G	x			підтверджене послання любові
Ді 14, 21-22		x	x		G	x	x		ти. Скрута для спасіння
Ді 15, 1-11	x	x	x		G	x	x	x	Спасіння тільки завдяки благодаті
Ді 15, 28-29 + Ді 16, 4-5							x	x	Культурні особливості та біблійна сексуальна етика
Ді 16, 14-15		x		E	G	x			Господь відкриває серце
Ді 16, 17 + Ді 16, 30-34		x	x			x	x		Ісус є дверима і дорогою
Ді 17, 2-4		x	x			x	x		Розуміння Ісуса як Месії
Ді 17, 11-12						x			Писання веде до Ісуса
Ді 18, 5-11	x	x		E/B		x			Євангеліє розділяє
Ді 18, 28						x			Ісус є Месією
Ді 19, 1-7		x				x			Віра, Ісус, Святий Дух
Ді 19, 18-20		x				x	x		Наслідки спасіння
Ді 20, 2			x				x		Ключовий фактор – заохочення
Ді 20, 20-32			x		T	x	x	x	залишаються в істинному вченні
Ді 24, 24-25	x		x				x		жити праведно + стримано
Ді 26, 19-20		x				x	x		Доказ життя

Ді 28, 23-28	x				G	x			не хочуть або відкриті вуха
Рим 1, 1-7		x	x	B	G	x	x		це є Євангеліє
Рим 1, 16-17		x			G	x			Божя сила рятує віруючих
Рим. 2, 6-11	x		x				x		Робити добро для вічного життя
Рим 2, 25-29	x	x	x		G		x		Обрізання Духом Божим
Рим. 3, 19-20	x								Дотримання заповідей не рятує
Рим. 3, 21-28		x			G	x			Божий дар рятує
Рим. 4, 3+5		x			G	x			Віра для праведності
Рим. 4, 12		x					x		Слідувати вірі Авраама
Рим. 4, 23-25		x			G	x			Хто вірить, той спасеться
Рим. 5, 1-5		x			G	x			Мир з Богом через благодать
Рим. 5, 9-11		x	x		G/T	x			майбутнє спасіння ти. Ісус
Рим. 5, 17-19	x	x			G				Кровне споріднення
Рим. 6, 6-8		x	x		G	x	x		Помер для життя
Рим 6, 15-23		x	x		G	x	x		Раб з небесним чеком
Рим. 7, 4+6		x			G	x	x		Плоди через Ісуса + Дух
Рим. 8:1-2		x			G	x			d. Закон Духа звільняє
Рим. 8, 4-5		x					x		d. Дух Божий визначає
Рим. 8, 6-11	x	x	x		G/T	x			d. Дух приносить+веде до життя
Рим 8, 12-17		x	x		G	x	x	x	два шляхи
Рим. 8, 23-25		x	x		G		x		терпляче чекати рятує
Рим. 8, 28-39		x	x	E/B	G/T	x	x		обраний, покликаний, праведний, +
Рим 9, 14-33	x	x	x	E/B	G	x			обраний для спасіння чи втрачений
Рим. 10, 1		x			G		x		Надія для кожного

Рим. 10, 4		x			G	x			Кожен віруючий буде спасений
Рим. 10, 8-13		x			G	x			Звернутися до Ісуса + визнати Його
Рим. 11, 3-6				E	G/T		x		випробуваний кризою
Рим. 11, 16-24		x			G/T	x	x	x	Суворість + доброта Бога
Рим 11, 28-32		x		E/B	G	x	x	x	Знання про благодать зберігається
Рим. 12:1-2		x			G		x		Милосердя і служіння
Рим. 13, 11-14		x	x			x	x		наше наближення до спасіння
Рим. 14:9-12			x				x		не засуджувати+не зневажати
Рим. 14, 15-23		x	x				x	x	Любіть, рятуйте мене + інших
Рим. 15, 4			x				x		d. Писання вчить сподіватися на мету
Рим. 15:15-16							x		освячена жертва
Рим. 16, 17-19			x		G		x	x	залишатися непохитними у послуху
Рим. 16:25-27					G/T		x		бути зміцненими + слухатися
1 Кор 1, 1-9			x	B	G/T		x		через Божу вірність бездоганний
1 Кор 1, 18	x	x	x		G	x	x		потужний рятівний хрест
1 Кор 1, 21-31	x	x		E/B		x			покликані та обрані
1 Кор 2, 4-5		x				x			потужна проповідь, що спасає
1 Кор 2, 9-10		x			G	x			для тих, хто любить Бога
1 Кор 2, 12		x			G				Дух Божий, а не світський
1 Кор 3, 6-8					G/T		x	x	Джерело зростання + наймані працівники

1 Кор 3, 11-15		x	x		G	x	x		x	Випробування вогнем
1 Кор 3, 16-17	x							x		Храм Божий
1 Кор 4, 5							x		x	Наші таємні мотиви
1 Кор 5, 1-13	x		x				x	x		Церковна дисципліна для спасіння
1 Кор 6, 7-11	x	x	x		G	x	x	x		Виправлення для збереження
1 Кор 6, 14-20		x					x			Шанувати Бога своїм тілом
1 Кор 7, 19							x			Дотримання заповідей має значення
1 Кор 8, 8-13							x	x		Не ставати пасткою для інших
1 Кор 9, 14-18								x	x	Горе мені!
1 Кор 9, 22-27			x				x	x		істинно+стриманий = корона
1 Кор 10, 1-13					T		x	x		СТ+НТ Смертні гріхи
1 Кор 10, 31-33		x					x			робіть все на славу Богу
1 Кор 11, 27-32			x		T			x		Виховання для спасіння
1 Кор 15, 1-58	x	x	x			x	x	x		Смерть і воскресіння Христа
1 Кор 16, 22	x							x		Прокляті нелюбиві
2 Кор 1, 1										Громада святих
2 Кор 1, 12					G		x			праведний+ щирий d.d. благодать
2 Кор 1, 18-21		x			T	x				У Христі є «так»

2 Кор 2, 15-16	x	x							запах життя або смерті
2 Кор 3, 4-6		x			G/T		x		здатні завдяки Божому Духу
2 Кор 4, 1-4	x	x					x		відкритий, рекомендований, прихований
2 Кор 4, 5		x				x	x		Ісус Христос є Господом
2 Кор 4, 7-14			x		T		x		Смерть і життя Христа в нас
2 Кор 5, 1-10		x	x		G	x	x	x	Подобатися Ісусу, у. Життєве діло
2 Кор 5, 11		x				x	x		Страх Господній посиляє
2 Кор 5, 14-17		x			G	x	x		померли для життя
2 Кор 6, 1-10		x	x		G		x	x	не марна благодать
2 Кор 6, 14-18 + 2 Кор 7, 1	x	x	x				x		Освячення для часу + вічності
2 Кор 7, 10	x	x	x		G/T		x		Біль від Бога для спасіння
2 Кор 9, 6							x	x	щедро сіяти і жниувати
2 Кор 9, 13							x		Випробування благословляє інших
2 Кор 10, 13-18					G/T		x		Слова + плоди ≥ самі слова
2 Кор 11, 2-4			x				x	x	Ісус, Дух і Євангеліє
2 Кор 11, 11-15	x								Фальшиві апостоли
2 Кор 12, 19-21							x		Відвертати (смертні) гріхи
2 Кор 13, 1-13							x		Справжня віра виправдовує себе
Гал 1, 1-4		x			G				Ісус рятує від гріхів + світу

Гал. 1, 6-12	x	x				x	x	x		немає іншого Євангелія
Гал. 2:15-16	x	x			G	x				d. Віра перед Богом
Гал. 2:19-21		x			G	x	x			Євангеліє, благодать, Христос
Гал 3, 1-5		x			G	x	x	x		Дійсно марно?
Гал. 3:6-14	x	x			G	x	x			Жити вірою
Гал 3, 24-29		x				x				Через віру діти + спадкоємці
Гал. 4, 5-11		x			G	x	x	x		марне спасіння?
Гал. 4:19								x		Болі народження
Гал. 4:28		x								Простір благодаті
Гал. 5, 1-5		x				x	x	x		в. Відокремлені від Христа + втрачені
Гал 5, 5-6		x	x				x			Віра + любов мають значення
Гал. 5, 7-10	x	x		B			x	x		(тільки) слідувати істині
Гал 5, 24-26		x			G	x	x			Мати + вести Боже життя
Гал 6, 1-2							x			Падіння і відновлення
Гал. 6, 7-10	x						x	x	x	Власне життя або духовне життя
Гал. 6:15-16		x			G	x	x			нове творіння
Еф 1, 1							x			пов'язані вірністю
Еф 1, 2-14		x	x	E	G	x				запечатаний вірою
Еф 2, 1-7	x	x	x		Г					Благодать тепер і навіки
Еф 2, 10		x			G	x	x			обдаровані для слави Божої
Еф 2, 12-13	x	x			G					через Його кров близько до Бога
Еф 2, 18-22		x								у Дусі доступ до Отця
Еф 3, 11-13		x					x			Доступ до Бога через віру

Еф 4, 1-6		x		В			x		Покликані до надії + любові
Еф 4, 17-22	x	x					x		не жити так, як раніше
Еф 4, 20-32		x			Т		x		Слова гріхи засмучують Бога
Еф 5, 3-11	x	x					x	x	не згадувати і не робити
Еф 6, 8								x	Служіння Ісусу буде винагороджено
Еф 6, 10-13							x		Боротися справедливо
Фил. 1:5-6			x		Т		x		Досвід вірності Вірність Бога
Фил. 1, 19-20			x		Т		x		Заступництво і спасіння Ісуса
Фил. 1, 21			x				x		Життя = Христос? Смерть = виграш!
Фил. 1:28	x	x					x		Ті, хто залишаються стійкими, будуть врятовані
Фил. 2:12-13			x		G/T		x		з боязню і трепетом
Фил. 2, 14-16			x				x		триматися слова життя
Фил. 3, 2-9	x								Фальшиві місіонери
Фил. 3, 10-15			x	Б			x	x	з усією силою до мети
Фил. 3:17-21	x	x	x					x	Вороги хреста Христового
Фил. 4:1-4		x				x	x		Тепер добре боротися рятує зараз
Кол 1, 21-23	x	x	x		G	x	x	x	твердо триматися Євангелія
Кол 2 N+E+F	x		x				x	x	Зберегти нагороду за боротьбу
Кол 3, 5-8	x						x		Гнів Божий Гріхи
Кол 3, 11-14 H+5		x		Е	G	x	x		Христос живе в нас
Кол 3, 23-25	x		x				x	x	Спадщина нагорі? Хвалить Бога за життя!
1 Сол. 1, 2-10	x	x	x	Е	G/T	x	x		Плоди підтверджують обрання

1 Сол 2, 11-13			x	B	B		x		покликані до неба
1 Сол 2, 15-16	x								які не подобаються Богу
1 Сол 2, 19-20								x	наш небесний вінець слави
1 Сол 3, 2-6		x					x	x	випробувані і повалені?
1 Сол. 4, 3-8			x				x	x	Господь карає аморальність
1 Сол 4, 16-18			x				x		Віра рятує
1 Сол 5, 2-11	x		x	B			x		не призначені для гніву
1 Сол 5, 23-24			x		T		x		бездоганно збережений
2 Сол 1, 3-12	x	x	x		T	x	x		виявити себе гідним спасіння
2 Сол 2, 13-17		x	x	E/B	G/T	x	x		вибрані для покликання
2 Сол 3, 3		x			T				Бог вірний
2 Сол 3, 6;13-15							x		Церковна дисципліна для збереження
1 Тим. 1, 3-11	x						x		Головна мета Любов
1 Тим. 1, 12-16		x	x		G/T	x	x		довготерпіння Христа рятує
1 Тим. 1:18-20							x	x	Борись добре, зберігай свою совість
1 Тим. 2, 14-15			x				x		Вір, люби, будь святою, будь цнотливою
1 Тим. 4, 1-7	x							x	Відступництво через слухання обману
1 Тим. 4, 8		x	x				x		Вправи для життя
1 Тим. 4, 16			x				x		стеж за своїм життям і проповіддю
1 Тим. 5:6								x	d. власне задоволення вбиває
1 Тим. 5, 8								x	гірше, ніж невірний
1 Тим. 5:11-15								x	Запобігання лінощам

1 Тим. 5, 24-25	x		x				x	x	Гріхи чи добрі справи?
1 Тим. 6:3-14			x				x	x	Боязнь Бога проти смертельних оман
1 Тим. 6, 17-21			x				x	x	Бог замість грошей на прямому шляху
2 Тим. 1, 1			x	B		x			спасіння є в Ісусі Христі
2 Тим. 1:5							x		щира віра
2 Тим. 1, 9-14		x	x	B	G/T	x	x		Покликані благодаттю, збережені вірністю
2 Тим. 1, 15-18			x		G		x		Знайти милосердя у великий день
2 Тим. 2, 10			x	E	G/T		x		допомогти обраним до спасіння
2 Тим. 2, 11-14			x		G/T		x		стійко слідувати за Ісусом - сповідувати
2 Тим. 2, 16-21	x	x					x	x	Належати до Ісуса + уникати несправедливості
2 Тим. 2:24-26		x					x		Духовно зрілі проповідники
2 Тим. 3, 1-8	x								не пройти випробування
2 Тим. 3, 11-13		x			T		x		Спасіння і збереження
2 Тим. 3:14-17			x		G/T		x		Зразки+Святе Письмо рятують
2 Тим. 4, 2-4		x					x		Проповідувати з терпінням
2 Тим. 4, 6-8			x				x		добре боротися, зберігати віру
2 Тим. 4, 9-10								x	Любити світ замість Христа
2 Тим. 4, 14	x								Зло за зло
Тит 1, 1-3			x	E			x		більше страху Божого, більше надії
Тит 1, 4		x							Тит, істинний віруючий

Тит 1, 5-16 Тит 3, 9-11	x	x					x	x	d. Заперечувати свою віру своїми вчинками + засуджувати себе
Тит 2, 10-15 + Тит 3, 1-15	x	x	x		G/T	x	x	x	хто справді вірить, той дозволяє благодаті навчити себе
Флм 1, 1-25		x					x		Спасіння через Бога + людей
Євр 1, 3		x	x		G				Піднесений жертвний агнець
Євр 1, 14			x		T				вірність Бога
Євр 2, 1-3			x				x	x	Бережи своє життя!
Євр 2, 10		x	x	B	G/T				Ісус хоче врятувати багатьох навіки
Євр 2, 14-15		x			G				Ісус позбавляє влади лукавого
Євр 2, 17-18		x			G/T				Ісус, первосвященик, допомагає
Євр 3, 1-6			x	B	T		x		впевнено триматися І
Євр 3, 7-14		x	x		G/T		x	x	впевнено триматися ІІ
Євр 4, 1- 11			x				x	x	не відставати
Євр 4, 12-13			x		T				Живе Слово Боже
Євр 4, 14-16		x			G/T		x		Милість для своєчасної допомоги
Євр 5, 7-9			x		G		x		Слухатися Ісуса для спасіння
Євр 6, 4-12		x	x		G/T		x	x	рятівні заслуги + ревність до кінця
Євр 6, 11-14			x				x		терпляче очікування виконання
Євр 6, 18-20			x				x		докласти всіх зусиль
Євр 7, 24		x	x		G/T		x		Ісус завжди може врятувати всіх
Євр 8, 10-12		x			G/T				прощення + Божий закон у серці
Євр 9, 15			x	B	T				всі покликані можуть жити вічно

Євр 9, 27-28		x	x		G/T	x	x		будуть врятовані + чекають на спасіння
Євр 10, 14-18		x	x		G/T	x			назавжди довершено
Євр 10, 19-22		x			G	x	x		покроплений кров'ю для життя
Євр 10, 23-39		x	x		G/T	x	x	x	постійно вірити + здобувати
Євр 11, 5			x		G	x	x		Незмінна віра рятує
Євр 11, 7	x		x				x		слухатися + довіряти
Євр 11, 13-16			x				x		Довіряти Богові до смерті
Євр 11, 24-26			x				x		Дивитися на нагороду
Євр 11, 27-40			x				x		Довідо Бога до кінця
Євр 12, 1-3			x				x		бігти вільно до кінця
Євр 12, 12-14			x				x	x	біжить зміцнені та освячені
Євр 12, 15-17			x				x	x	Дбайте один про одного на шляху
Євр 12, 25+28			x				x	x	Остерігайтеся відкидати Бога
Євр 13, 4			x				x	x	Бог судить неправдивий секс
Євр. 13:7							x		Наслідувати інших віруючих
Євр. 13:9							x		d. Благодать + правильне вчення сильне
Євр 13, 12-14			x				x		з Ісусом нести ганьбу з. спасіння
Євр 13, 17							x	x	слухайте своїх духовних провідників
Як 1, 1-12			x				x		випробовуйте як радість
Як 1, 13-16		x	x					x	Не обманюйте! Спокуса→ Пожадливість→ Гріх→ Смерть
Як 1, 17-18		x	x	E/B	G				нове творіння
Як 1, 21-22		x	x		G/T		x		d. Слово + діяти врятований
Як 2, 5			x	E			x		ті, хто люблять Бога, успадкують Царство

Як 2, 12-13	х						х	х		безжалісний / суд
Як 2, 14-26	х	х					х	х		Мертва віра не спасає
Як. 3, 1-2									х	Не поспішай навчати
Як 4, 1-4	х	х						х		Друг світу = ворог Бога
Як 4, 5-10	х	х			G	х	х	х		Гордість чи смиренність
Як 5, 1-6	х									Зіпсоване багатство
Як 5, 7-8			х				х			терпіть
Як 5, 9									х	не скаржтеся один на одного
Як 5, 10-11			х		G/T		х			дивіться на стійких пророків
Як 5, 12			х				х		х	не кляніться
Як 5, 19-20		х			G		х	х		Навернути грішника
1 Петра 1, 1-5		х	х	E	G	х	х			сподіваючись+віруючи зберігає
1 Петра 1, 6-9			х				х			випробувана віра любить+успадковує
1 Петра 1, 13			х		G/T		х			свідомо сподівається на милість
1 Петра 1, 14-25	х	х	х		G/T	х	х			d. Віра, очищена любов'ю
1 Петра 2, 1			х				х			Слово-зростання для спасіння
1 Петра 2, 6-10	х	х		E/B		х				Спасіння і падіння на наріжному камені
1 Петра 2, 24-25		х			G	х	х			помер для гріха жити для Бога
1 Петра 3, 10-12	х	х					х	х		тільки правильні вчинки рятують
1 Петра 3, 20-21		х			G/T	х				ти. Ісус чиста совість
1 Петра 4, 3	х									Не знати Бога в ділах

1 Петра 4, 12-14							х		х	радіючи через вогонь як нагороду
1 Петра 4, 17-19	х		х		Т		х			нелегко врятуватися
1 Петра 5, 3-5	х		х				х	х		Не пануйте, будьте прикладом
1 Петра 5, 8-9		х					х	х		Пильнувати, протистояти леву
1 Петра 5, 10			х	В	G/T					Бог усієї благодаті вірний
1 Петра 5, 12		х			G	х	х			ми стоїмо в істинній благодаті
2 Петра 1, 1-5		х	х	E/B	G	х	х			Покликання + обрання
2 Петра 2, 1-10	х	х	х		Т		х	х		в спокусі врятований
2 Петра 2, 10-22	х	х						х		відступити від прямого шляху
2 Петра 3, 7-14	х		х		G/T	х	х	х		терпіння Господа
2 Петра 3, 17+18							х	х		не втрачати твердості
1 Ів 1, 1-10 1 Ів 2, 1-2	х	х			G/T	х	х			Бог є світло
1 Ів 2, 3-11	х	х					х			Пізнати Бога = жити як Христос
1 Ів 2, 12-14		х				х	х			Рівні віри + досвіду
1 Ів 2, 15-17		х					х	х		хто робить те, що хоче Бог, той залишається і живе вічно
1 Ів 2, 18-23	х	х					х			Визнавати Сина – це спасіння
1 Ів 2, 24-28		х				х	х		х	життя в постійній єдності з Христом
1 Ів 3, 1-10	х	х					х			від Бога чи від диявола
1 Ів 3, 13-18	х	х				х	х	х		Вічна любов рятує

1 Ів 3, 19-20		x			G/T				Божа благодать і вірність	
1 Ів 3, 24-28		x					x		Дотримуватися Божих заповідей = життя	
1 Ів. 4, 1-6	x	x			G/T	x	x		немає визнання Ісуса, немає спасіння	
1 Ів 4, 7-8	x	x					x		той, хто народжений від Бога, любить	
1 Ів 4, 13	x				G/T				Дух чи не Дух	
1 Ів 4, 15		x					x		Постійне визнання	
1 Ів 4, 16-17			x				x		Любити дає впевненість	
1 Ів. 4:20-21 1 Ів. 5:1-5	x	x			G		x		через віру і нове народження до любові + послуху	
1 Ів 5, 10-13	x	x			G/T	x	x		хто має Ісуса, той має життя	
1 Ів 5, 16-18		x					x	x	Гріх вбиває	
1 Ів 5, 18-20	x	x			G	x	x		не грішити без роздумів	
2 Ів 1, 1-6		x	x	E			x	x	Істина + Любов + Божі заповіді	
2 Ів 1, 7-11	x		x				x	x	x	пильний, щоб не втратити нагороду спасіння
3 Ів 1, 9-12	x	x					x			Наші вчинки показують, хто ми є
Юда 1, 1-2		x	x	B	G/T					як покликані, улюблені+збережені
Юд 1, 3-4	x	x	x				x	x		Ісус, ти. зректися свого життя
Юда 1, 5-6		x	x		G			x		спочатку врятовані, потім знищені
Юда 1, 17-19	x									Люди, що керуються інстинктами, без духу
Юда 1, 20-21		x	x		G/T	x	x			залишайтеся, будуйте і довіряйте
Юд 1, 22-23	x	x	x				x	x		Сумніви, полум'я + милосердя
Юда 1, 24		x	x		G/T		x			Бог може нас пронести
Об'явл. 1, 4-6		x			G/T					Очищені та улюблені

Об'явл. 1, 9		x					x		терплячі королі
Об'явл. 1, 17-20	x	x	x						Ісус має ключі
Об'явл. 2:1-7		x	x				x	x	Геть свічник!
Об'явл. 2, 8-11			x				x		вірний до смерті і життя
Об'явл. 2, 12-17			x				x	x	Не терпи/не терпи блудних вчителів!
Об'явл. 2, 18-29			x				x	x	Покайся і тримайся
Об'явл. 3, 1-6		x	x				x	x	Не впускайте злодія
Об'явл. 3, 7-13		x	x		G/T		x	x	тримаймося того, що маємо
Об'явл. 3, 14-22		x	x		G/T		x	x	Ісус випльовує байдужих
Об'явл. 4, 8-10		x	x		G				викуплені для нашого Бога
Об'явл. 6, 9-11			x		G		x		через смерть до життя
Об'явл. 7, 3		x			T		x		захищені слуги Божі
Об'явл. 7, 9-17			x		G/T		x		Благодать, скорбота і вірність
Об'явл. 11, 17-18	x		x		G		x	x	зіпсований або винагороджений
Об'явл. 12, 10-12			x		G/T		x		два основоположні стовпи спасіння
Об'явл. 12, 17		x					x		Дотримання заповідей + сповідання
Об'явл. 13, 8-10		x	x	E			x		обрані вірні
Об'явлення 14, 1-5			x		G/T		x		викуплені послідовники

Об'явлення 14, 9-13	x		x				x	x		d. Господу до смерті
Об'явл. 15, 2-4			x				x			переможці звіра
Об'явл. 17, 5-6			x		G		x			освячені свідки крові
Об'явл. 17, 8		x		E						Наслідки книги життя
Об'явлення 18, 4-5		x	x				x	x		Залиште місто, мій народі!
Об'явлення 19, 4-5		x	x		G		x			викуплені служать Богу
Об'явл. 19, 6-9			x		G/T		x			справедливі вчинки святих
Об'явл. 20, 4-6			x				x		x	мученики панують
Об'явл. 20, 11-15			x	E			x		x	Книга життя
Об'явлення 21, 1-8	x		x		G		x	x		перемогти або померти навіки
Об'явл. 21, 27			x	E			x			(Не)чисті та (не)брехуни
Об'явлення 22, 3-5			x							Життя у вічності
Об'явл. 22, 6		x	x				x			Блаженні ті, хто виконують слово Боже
Об 22, 10-14	x		x		G		x		x	злий брудний або справедливий святий
Об'явл. 22, 18-21	x		x		G		x	x		Не змінюйте Боже Слово

2.1 Фокус книг Нового Заповіту та тлумачення біблійних уривків, що стосуються спасіння

Ці підрозділи показують, як книги Нового Заповіту відповідають на питання, чи може християнин втратити своє спасіння. Євангелія наголошують на наслідуванні та послуху, листи підкреслюють віру та справи, Діяння апостолів наголошують на значенні спільноти віруючих, а Одкровення закликає до пильності та подолання. Незважаючи на різні акценти, головне послання залишається єдиним: любов до Ісуса та Його Слова, що виявляється у вірній вірі в Нього, є ключем до вічного життя.

2.1.1 Матвій

Матвій – це книга про послух Богу.

Тільки той, хто на основі відкритої любові Ісуса на хресті змінює своє життя і починає бути слухняним Богу, може бути врятований.

У процесі навернення до Бога ти повинен відмовитися від своїх гріхів і очиститися для спасіння. Під час і після навернення до Ісуса ти повинен якнайшвидше і якнайретельніше відмовитися від кожного усвідомленого гріха і очиститися від нього, як від хворої частини тіла, яка отрує твою кров і вб'є тебе, якщо її не ампутувати.

І тільки той, хто в своєму житті дотримується послуху і пильності, залишається з Ісусом зараз і назавжди, хто так сильно любить Його і, служачи Богу, не збивається з шляху і пильно приносить плоди до кінця, буде спасений навіки.

2.1.2 Марк

Кожен, хто визнає Ісуса Месією, відвернеться від свого старого життя і повернеться до Бога, повірить у благовістя Ісуса, свого Спасителя, і піде за Ісусом, може бути врятований. Але це навернення і наслідування коштують (власного) життя. Тільки той, для кого Ісус важливіший за все, хто слухає і поважає Боже Слово, виконує його і приносить плоди, в кінці буде врятований навіки. А

це означає послідовне викорінення гріха з власного життя, не ставати спокусою для зневажених, прощати інших, пильно, вірно і не збиваючись з шляху слідувати за Ісусом до кінця. Той, хто вірно служить братам і сестрам по вірі і охоче страждає за Ісуса, отримує нагороду на небі. Кожен обраний Богом може покладатися на Божу вірність, яка хоче і буде провести його на небо.

2.1.3 Лука

За Лукою, є два основні стовпи, щоб увійти в вічне Царство Боже:

1. Повернення до Бога, щоб через Ісуса отримати прощення своїх гріхів на цій землі, і наступне
2. слухати Ісуса і визнавати Його в словах і вчинках, не збиваючись з шляху, слухати Ісуса у всьому, що Він, як добрий і мудрий Цар і Господь, говорить, любити Ісуса більше за все і свого ближнього, як самого себе, доки ми не станемо перед Ним.

Загубиться і/або втратить спасіння той, хто ставить себе вище за Бога та інших, хто словами та/або вчинками відрікається від Бога і не змінює своє ставлення вчасно в цьому житті та не кається за це, є мертвим в очах Бога і загубиться.

2.1.4 Іоан

Хто завдяки Божій благодаті визнає Ісуса Сином Божим, вірить в Ісуса, той має ЗАРАЗ вічне життя. Він і вона слухняно слідують за Ісусом як обрані вівці, виконують Його волю, приносять плоди і залишаються в Ньому. Ісус береже їх, молиться за них до Отця і своїми словами готує їх до часів, коли без Його слова вони зіткнуться з Ісусом і відпадуть від Нього. Хто лише здається, що слідує за Ісусом, або в процесі свого учнівства спотикається об Ісуса і залишає Його, той не має в собі Слова і Любові Божої (більше). Але своїх обраних овець Ісус приводить до вічного спасіння, і ніхто не може вирвати їх з Його руки і руки Отця. Справжніх учнів Ісуса можна впізнати по їхній любові один до одного, по тому, що вони залишаються з Ісусом і виконують Його волю.

2.1.5 Діяння апостолів

Ісус є Месією. Це усвідомлення є вирішальним для спасіння євреїв і для кожної людини. Той, хто отримує правдиве свідчення про

Євангеліє та Ісуса як Месію, але не приймає його, а відкидає, особливо як благочестивий віруючий у Бога, буде підданий Божому суду. Той, хто лише удає навернення або навмисно грішить, навіть як послідовник Ісуса, не знає, чи має він ще час для навернення до вічного спасіння і скільки його залишилося. Проповідування спасіння через діла, перекручування Божої істини, бажання робити бізнес на Слові Божому, сексуальна аморальність, відмова від віри і розпусний спосіб життя замість стриманості вбивають проповідників і слухачів. Добра новина про милість і любов Бога, при якій грішники не бояться Бога через свою вічну відповідальність у майбутньому суді, не є Євангелієм, а ще гірше, є фальшивим Євангелієм.

Покаятися від старого гріховного життя, покликати ім'я Господа Ісуса Христа і таким чином отримати прощення гріхів, прийняти Святого Духа як знак і заповість нашого спасіння, а потім постійно слухати Христа Господа і Його Слово – так можна спастися тут і зараз, негайно. Так, віра в Євангеліє спасає, а добрі справи – ні. Але ті, хто спасенні благодаттю, роблять добрі справи і таким чином зберігають своє спасіння. Отримати благодать від Бога і від щирого серця залишатися вірним Господу Ісусу – ось шлях до спасіння. Ті, хто назавжди спасенні, ведуть життя, яке свідчить про їхнє змінене ставлення і навернення до Бога. Учні Ісуса залишаються стійкими у вірі навіть у скруті. Підготовка до важких часів, заохочення, здорове вчення, пильність, нагадування і культурна повага зберігають нас і інших у Божому спасінні.

2.1.6 Римляни

З моменту гріхопадіння Адама всі люди за своєю природною природою відчужені від життя в Бозі і грішні. Вони втрачені і ведуть життя під гнівом Божим. Євангеліє Ісуса Христа закликає людей до віри і послуху Богу. Послух і віра нерозривно пов'язані між собою. Віра робить людину слухняною, а послух приходить через віру. Божа сила в Євангелії спасає кожного, хто вірить:

Якщо ти покличеш ім'я Ісуса і визнаєш своїми устами, що Ісус є Господом, і повіриш у своєму серці, що Бог воскресив Його з мертвих, ти будеш спасений.

Хто вірує, той спасеться: Бог дарує йому і їй свою справедливість через віру. Хто вірує, той спасеться: Ісус Христос був відданий за наші гріхи і воскрес для нашого виправдання. В Євангелії ми пізнаємо Бога як нашого люблячого Отця і Ісуса Христа як нашого милосердного Господа. Ми проголошені праведними через віру в Ісуса Христа, нашу жертву спокути, а не через власні діла (закону). Це унеможливорює гордість за власні досягнення.

Хто є В Христі і з'єднаний з Ним, той перейшов від гріха і смерті до життя. Справді навернений отримав Духа Божого і дозволяє Духу Божому керувати собою. Дух Божий у нас є гарантією вічного життя. Наше остаточне спасіння є даром благодаті і подібне до чека, який для остаточного погашення пов'язаний з дотриманням умови: як раб Божий слідувати шляхом праведності аж до вічності.

Плоди для Бога є ознакою справді спасених, чие життя Бог через Ісуса Христа поставив на нову основу. Хто любить Бога і свого ближнього, той виконує волю Божу і зберігає себе в Божому спасінні, так само як і кожен, хто не відходить від істинної Євангелії і не піддається спокусам або не слідує інстинктам своєї старої людини. Знання про Божий вибір захищає нас від зарозумілості щодо власної мудрості. Вибраність проявляється у вірності Богу, навіть якщо все оточення відвертається від Бога.

2.1.7 1. Коринтян

Слово про хрест може врятувати кожну людину:

Ісус Христос помер за наші гріхи і воскрес із мертвих (для нашого виправдання). Через віру в цю добру новину наші гріхи прощаються нам у процесі нашого навернення. Цю Євангелію, яка рятує нас зараз і навіки, ми повинні зберігати в чистоті протягом усього життя, якщо хочемо увійти у вічність.

Той, хто навертається, стає храмом Святого Духа, який відтепер живе в ньому. (Тільки) через Святого Духа ми можемо називати Ісуса Господом і пізнавати Бога та Божі дари і жити за Божою волею. Той, хто має Духа Божого, любить Ісуса і слідує за Ним, і не живе в (смертних) гріхах, може бути впевнений у своєму спасінні. А коли ми грішимо: своєчасне і оперативне виправлення, щоб відвернутися від нашого гріха і/або від дій, що суперечать нашій совісті, зберігає нас у просторі Божої благодаті, чи то через власне розуміння, виправлення через братів і сестер по вірі, чи через церковну дисципліну.

Смертні гріхи, які призводять до втрати спасіння при тривалій нерозкаяності, це: сексуальна аморальність, позашлюбний секс, перелюбство, практикування гомосексуалізму, поклоніння ідолам, жадібність. Смертні грішники – це також злодії, грабіжники, наклепники, пияки, богохульники, ті, хто обманює братів і сестер, і тому подібні. Вони також не побачать неба. Піддаватися бажанням зла, кидати виклик Богу і нарікати при постійній нерозкаяності також є смертними гріхами. Ніхто не може самостійно захиститися від таких спокус і гріхів. Спасіння є тільки в смиренному погляді на Бога, який не піддає нас випробуванням понад наші сили і може допомогти нам протистояти спокусі або піднятися після падіння.

Боже прощення і необхідна божественна послідовність через гріх у місцевій громаді – це дві різні речі. Бог любить свою громаду і карає її як ціле, щоб ми не були засуджені разом зі світом. Але Бог проголошує вічне горе тим, хто не виконує вірно своє Божественне служіння – вони не побачать неба, так само як і ті, хто не любить Господа. Спасіння інших людей залежить від нашого правдивого життя і слів як послідовників Христа. Наша власна нагорода на небі залежить від того, що ми будемо в цьому житті на фундаменті Ісуса Христа в нашому житті. У своїй вірності Бог дасть нам твердість до кінця, щоб ми могли стояти без докору в день нашого Господа Ісуса Христа. Ми можемо мати цю впевненість.

2.1.8 2 Коринтян

Наше вічне спасіння залежить від нашої постійної щирої відданості та віри в Христа: ми повинні вірити в справжнього Христа, в справжнє Євангеліє і прийняти справжнього Святого Духа та залишатися з Ним, якщо хочемо отримати вічне спасіння.

Не прийняти даремно Божу благодать означає жити ЗАРАЗ і сьогодні відповідно до отриманого відповіді і благодаті на славу Божу і ні в якому разі не давати приводу іншим також вірити в Христа. До цього належить також стійкість у скруті і переслідуваннях.

Господь настільки гідний поваги, що спасіння інших і наше власне вірне наслідування Христа стають нашим найпалкішим бажанням як спасених.

Наше випробування у вірі має позитивний вплив на інших і їхні стосунки з Богом.

Чим більше ми вчимося тут любити Христа і віддавати, тим більшою буде наша нагорода і щастя на небі. Наше прагнення до неба, щоб одного разу бути з Господом і бачити Його, дозволяє нам зараз вважати за честь догоджати Йому своїм життям.

Фальшиві апостоли з фальшивим (процвітаючим) Євангелієм, замасковані під ангелів світла, є небезпечними і смертельними для нашого духовного і вічного життя.

Ми повинні остерігатися суперечок і заздрості, гніву і сварки, наклепів і злісних пліток, зарозумілості і великого безладу в громаді, а також нечистоти, розпусти і розпусного способу життя. Падіння громади або учня Ісуса в усілякі подібні гріхи не обов'язково загрожує спасінню, але постійне грішення в цих сферах без покаяння – вже так. Своєчасне покаяння позбавляє від суворих (призначених Богом) дисциплінарних заходів громади.

Те, що хтось дійсно має правильну віру в Ісуса Христа і що Ісус дійсно живе в людині, проявляється в його випробуванні вірою.

2.1.9 Галатів

Пошук визнання Бога через власні справи і власні сили не має нічого спільного зі спасінням через Євангеліє благодаті Христа. Той, хто через віру справді називає Христа своїм Господом, хто справді увійшов у простір благодаті спасіння від своїх гріхів через Євангеліє Христа, той є новим творінням і спасеним. Навіть спокуси, сумніви і впадання в окремі гріхи нічого не змінюють. Доки послідовник Христа готовий до покаяння і непохитно тримається благодаті Христа, а отже, і справжнього Євангеліє, і слідує Духу Божому на благо іншим і для власного самозречення, він буде вічно спасений, цього ми вчимося з Послання до галатів.

Ті, хто спочатку навернулися, а потім відкинули благодать Божу в Євангелії, намагаючись власними силами вистояти перед Богом і дотримуватися Божого закону, для них Христос помер даремно, і вони загинуть. Жити врятованим для Христа і через Христа можливо тільки завдяки благодаті, тільки завдяки істинному Євангелію і тільки завдяки Христу та Його Духу. Наша віра завжди є станом і способом життя.

Справжня віра любить і діє через любов. Справжня віра чекає на остаточне спасіння Боже. Навіть послідовник Ісуса може в принципі піти двома шляхами, і галати не повинні себе обманювати. Слідування власному життю і бажанням веде до загибелі. Той, хто постійно слідує Духу і робить добро іншим людям та братам і сестрам по вірі, йде до вічного життя. І його нагорода там буде відповідати його життю тут.

2.1.10 Ефесянам

Всі природні люди у світі сліднують своїй гріховній природі, неслухняні Богу і загублені під гнівом Божим. Послідовники Христа обрані і викуплені з любові і благодаті Божої, щоб бути Його дітьми через пролиту кров Ісуса Христа для прощення їхніх гріхів. Як спадкоємці і нове творіння Боже, вони призначені для прославлення Божої слави. Все це відбувається

через слухання Євангелія і віру в його спасительне послання, дар Божої благодаті. Як прямий наслідок, ми запечатуємося Святим Духом як заставу нашого спадку і як гарантію нашого повного спасіння, що ми тепер належимо Йому.

Там, де зустрічаються благодать і віра, там є спасіння. І навіть спасительна віра є даром Божим. І це має одну мету: робити добрі справи, через які прославляється ім'я Боже.

Наше покликання як послідовників Христа – жити в смиренності та любові як частина єдиного тіла Ісуса і храму Божого та зберігати даровану Богом єдність тіла. Гріхи слова засмучують Святого Духа. Позбутися старого людини з його поведінкою, оновитися у своєму розумінні та одягнутися в нову людину – ось найкращі протиотрути. Для послідовників Христа важливо стати сильними, одягнувши духовну зброю Господню, щоб протистояти нападам зла. Ми, як викуплені, не повинні навіть у думках і словах брати участь у речах, які викликають гнів Божий. Участь у цих речах не є нешкідливою, а стосується життя і смерті. Але той, хто живе на землі для Христа, буде винагороджений за це Господом у вічності.

2.1.11 Филип'ян

Люди без Христа в цьому світі «спотворені і зіпсовані». Фальшиві місіонери, які проповідують спасіння через зовнішні прояви і власні зусилля, самі є загубленими. Ті, хто має земні наміри, закінчать у погибелі. Вічне життя є нагородою за вірне життя, присвячене з усією силою наслідуванню Христа.

Що нас підбадьорює і зміцнює, щоб до кінця «триматися слова життя»? Вірність і допомога Бога, наша єдність як віруючих, наша молитва і заступництво один за одного, Писання, наш страх Божий, сильно надихаючі позитивні приклади здорового наслідування Христа, обережність щодо земних і, отже, ворожих до Бога людей, навіть у найпобожнішому вбранні, і впевненість, що всі, хто ЗАРАЗ бореться за поширення доброї новини і ЗАРАЗ живе відповідно до доброї новини, ЗАРАЗ знаходяться в книзі життя.

Хто не «тримається слова життя» до кінця, яке він колись справді прийняв, той загине. Для нього ті, хто приніс йому Євангеліє, працювали марно і, буквально, «намарно трудилися».

2.1.12 Колосяни

Природна людина мертва у своїх гріхах і в своїй необрізаній гріховній природі.

Коли ми віруючими звертаємося до Бога, ми відкидаємо те, що не подобається Богу, як-от сексуальна аморальність, безсоромність, пристрасті, злі бажання і жадібність, ідолопоклонство. Ми стаємо викупленими послідовниками Ісуса, обраними, святими і улюбленими Божими. Це наш статус як врятованих ЗАРАЗ у Бога.

На нашому шляху ми все ще боремося зі своєю старою природою, ми ще не досконалі. Щоб одного разу стати перед Ісусом на небі і отримати від Нього нагороду вічного життя, потрібно три речі: зараз твердо стояти у вірі, від щирого серця служити Господу Христу і не відступати від істинного Євангелія та надії Євангелія – вічного життя з Ісусом.

2.1.13 1. Солунян

Хто служить ідолам, переслідує посланців Божих і перешкоджає поширенню доброї новини, той не подобається Богу і перебуває під гнівом Божим.

Хто слідує за покликом Бога в Євангелії, той обраний, чи то покликом до покаяння і віри для спасіння тут і зараз, чи то покликом Бога до вічної слави через послух Євангелію (), приносячи плоди у вірі – навіть через негаразди і страждання – і через пильність у вірі до кінця. Пильний той, хто не спить, тверезий, одягнений у броню віри і любові та в шолом надії спасіння.

Попереднє знання про необхідні переслідування і скорботи важливе для віруючих, щоб залишатися твердими у вірі, а також є розрадою і заохоченням для їхнього збереження. Бог має на меті

для нас тільки найкраще. Він і наше вірне життя з Ісусом та тримання за Нього до вічності рятують нас. Святе і збережене Богом життя є ключем до неба і до того, щоб одного разу бездоганно стояти перед Ісусом. За це ми можемо молитися за себе та інших.

Нашою нагородою, коли наш Господь Ісус повернеться, будуть ті, хто прийшов до Бога через нас.

Зовнішні обставини можуть змусити послідовників Христа відпасти від віри настільки, що вони будуть втрачені. На нашому шляху до неба Божий заклик до нашого освячення є вирішальним для спасіння: сексуальна чистота, перемога над природними бажаннями і захист від обману братів і сестер необхідні нам, щоб одного разу зустріти нашого Господа не як месника, а як Спасителя. І все ж таки: не все, що є або може бути гідним осуду в нас, коли ми стоїмо перед Ісусом, позбавляє нас вічного спасіння.

2.1.14 2. Солунян

Той, хто вірить в істину любові до свого спасіння через благодать Христа в Євангелії, є обраним благодаттю Божою в цьому житті. І він є покликаним Богом до вічного життя. Той, хто вірно слідує своєму покликанню до вічного життя до самого кінця, буде гідний, як обраний, провести вічність зі своїм Господом. Він і вона вже заздалегідь відомі Богу.

Заступництво і заохочення братів і сестер, а також наше духовне зростання допомагають нам йти цим шляхом, а особливо Божа вірність і захист від зла. Але якщо ми все ж падаємо і залишаємося в гріхах, то церковна дисципліна є Божою допомогою, яка повертає нас на прямий шлях до неба. Однак не кожна погана поведінка одразу ж призводить до втрати спасіння.

2.1.15 1 Тимофія

Ніхто не може своїми добрими вчинками досягти спасительного стосунку з Ісусом на землі. Перед початком християнського життя

стоять покаювання, навернення і прощення гріхів, а також те, що Ісус Христос стає Господом твого життя.

Головною метою всього подальшого християнського вчення є любов:

любов із чистого серця, доброї совісті та щирої віри.

Кожне вчення і кожен вчитель, які не мають цього за головну мету, поширюють смертельно небезпечне помилкове вчення і, в кращому випадку, лише марні вчення, які, однак, небезпечно відволікають від суті.

Тільки той, хто веде добру боротьбу віри і робить добрі справи віри, в кінці отримає вічне життя.

Терпіння Христа, віти і напучення через Писання та братів і сестер по вірі на цьому шляху є нашим найкращим підкріпленням і впевненістю.

Ми боремося добре, коли

- ми зберігаємо віру в нашого Господа Ісуса Христа як номер 1 у нашому житті та чисте сумління
- ми залишаємося у вірі та любові і ведемо освячене життя, старанно працюючи для Бога, проявляючи самоконтроль і стриманість
- ми пильні і завжди добре стежимо за собою і за тим, чого навчаємо

Натомість, вбивцями спасіння є

- коли ми постійно грішимо проти своєї совісті
- єресі в благочестивій оболонці, такі як суто людські заповіді та формальні правила як передумова спасіння
- коли ми зрікаємося своєї віри злими вчинками, які говорять голосніше за наші слова.

- Любов до грошей, лінощі, скупість, егоїзм, безвідповідальність і безжалісність

2.1.16 2 Тимофій

Непокірні Богу і фальшиві послідовники Христа будуть вічно втрачені.

Обіцяне (вічне) життя є (тільки) В Ісусі Христі. Щира віра в Ісуса рятує ЗАРАЗ і тут і наділяє силою для життя в наслідуванні Христа.

(Тільки) той, хто відповідно до Божих правил бореться до кінця у призначеній йому боротьбі, отримає від Господа вінець перемоги вічного життя. До цього належать готовність терпіти страждання, непохитна вірність Христу, наше визнання Христа словами і ділами, наше дотримання істинного Євангелія, постійне очищення від несправедливості в нашому житті.

Найкращими помічниками на нашому шляху є перебування в навчанні Святого Письма, наслідування добрих прикладів і утримання від спілкування з лицемірними людьми. У будь-якому випадку, спасений буде той, хто радіє видимому поверненню Ісуса, тобто любить Ісуса більше за все на світі.

Збереження нашим вірним Богом і допомогою Його Духа обіцяно нам на нашому шляху, який приведе нас до мети, навіть якщо ми іноді буваємо невірними в деяких речах і постійно падаємо.

Від справжніх проповідників Євангелія, які проповідують справжнє Євангеліє згідно з Писанням, залежить вічне спасіння їхніх слухачів і громади. Послідовник Христа [на жаль] вільний залишити наслідування Христа для вічного життя.

2.1.17 Тут

Загублені люди полонені поганими думками і вчинками і не живуть так, як того хоче Бог. Через Євангеліє Божої благодаті люди спасаються. В результаті вони починають жити з повагою до Бога відповідно до свого пізнання Бога і на своєму шляху віри і поваги мають надію на вічне життя.

Кожен послідовник Христа повинен на цьому шляху позбутися багатьох поганих звичок і виробити нові, хороші. Бог дає нам, віруючим, для цього час, Своє Слово і проповідників. За Його волею, вони не повинні давати приводу для обурення ні всередині громади, ні зовні своїм власним життям і життям своїх сімей. Вони повинні бути духовно зрілими і бездоганними. (Тільки) здорові вчителі і вчення, а також, де це необхідно, суворі застереження, зберігають нас і всіх дітей Божих у всьому світі на шляху до неба.

У громаді Ісуса Христа є лицеміри. Є також фальшиві вчителі, які приділяють занадто багато уваги другорядним питанням віри, відволікаючи віруючих від того, що дійсно важливо для їхнього вічного спасіння. Вони прагнуть лише особистої вигоди, не підкоряються і потребують одного-двох суворих доган. Якщо вони не слухають, вони самі виносять собі вирок і для захисту громади їх потрібно виключити з громади.

2.1.18 Філемон

Наше практичне життя доводить справжність нашої віри в Ісуса Христа. Шануймо наших людських спасителів, які принесли нам Євангеліє.

2.1.19 Євреям

Наше спасіння є спасінням на певних умовах: ми повинні з найбільшою увагою ставитися до того, що ми почули (щоб виконувати це), щоб отримати вічне спасіння. Якщо ми довіряємо Ісусу Христу, слідуємо за Ним і слухаємося Його, якщо ми постійно освячуємося, якщо ми з упевненістю і гордістю тримаємося надії на вічне життя з усією рішучістю, яку ми мали на початку, доки не досягнемо мети, ми також будемо вічно спасенні. Якщо ж ми зневажаємо наше теперішнє спасіння, відмовляємося від страху Божого і перестаємо рішуче виконувати Божу волю, ми пропливемо повз мету – вічне життя – як корабель, що зазнав аварії, повз рятівний острів.

2.1.20 Яків

Мертвий і втрачений той, чия (удавана) віра нічого не робить для Бога і його ближнього.

Терпіння в діях для Господа і в очікуванні на Нього, а також стійкість у стражданнях рятують навіки. Милосердні витримують Божий суд. Вінчальну корону і, отже, вічне життя отримають ті віруючі, які витримують випробування, які Бог допускає в їхньому житті. Бо вони люблять Бога. І в кінці кінців, ті, хто любить Бога, виконуючи Його волю, будуть вічно врятовані.

Хто як послідовник Ісуса НЕ перемагає свої спокуси, а дозволяє їм відривати себе від великої лінії свого життя і захоплювати себе, той в кінці отримає смерть, а не вічне життя. Про це не повинні обманювати себе брати і сестри по вірі.

Але добра новина полягає в тому, що кожен у будь-який час може повернутися від свого життя, далекого від Бога, і бути врятованим від своїх гріхів і смерті.

2.1.21 1. Петра

Ніхто не буде врятований формальностями. Тільки той, хто слідує Божому заклику до покаєння в Євангелії, буде врятований. Непокора, невіра і загубленість є одним цілим. Божий Дух і кров Христа дарують Його обраним – тим, хто вірить у Нього і слідує за Ним – взаємну любов і дають їм можливість любити Ісуса і слідувати за Ним.

І так пролягає шлях до остаточного здійснення вічної і незнищенної надії обраних у вічності: ми любимо і довіряємо Богові, завдяки нашій довірі Бог зберігає, зміцнює і підсилює нас на цьому шляху. Якщо ми, як віруючі, робимо правильні речі, стримуємо язик, відвертаємося від зла, робимо добро і прагнемо миру, ми отримаємо вічне життя і побачимо добрі дні.

Наша віра в Ісуса і наша любов до Нього повинні зміцнитися і випробуватися в випробуваннях, стражданнях і переслідуваннях.

Віра, яка витримує такі випробування, є справжньою вірою, яка переживе вічність. Але той, хто чинить зло, хто б він не був, має Бога проти себе і відчує Його гнів.

2.1.22 2. Петро

Загублений той, хто слідує за фальшивими пророками і вчителями зі згубними особливими вченнями і своїм життям зрікається Господа, який викупив його.

Ми отримаємо вічне спасіння лише за умови, що скористаємося нашою можливістю покаятися і навернутися до Бога через благодать Ісуса Христа і знову і знову повертатимемося на шлях святого життя в пошані до Бога, повністю покладаючись на благодать і терпіння нашого Господа Ісуса Христа.

Ключовою рисою справжніх віруючих є те, що вони борються проти похотей, які борються у світі і в них самих, і що вони не ведуть розпусне життя, а ведуть стриманий спосіб життя.

За словами Петра, саме наше відповідальне ставлення до наших можливостей у вірі визначає, чи вистачить нам завтра віри, щоб витримати до неба і одного разу постати перед Христом – як покликані і вибрані Богом тут, на землі. І це відбувається насамперед завдяки нашим спогадам про колишнє очищення від наших гріхів і нашому старанному, самоконтрольованому та зразковому віддаванню всього нашого єства справі Божій.

2.1.23 1. Іоан

Той, хто явно пізнав Ісуса, любить Його і слідує за Ним, може бути названий обраним Богом. І для нього справедливо: істина залишається в ньому і буде з ним навіки.

- Жити в істині
- Любити один одного як братів і сестер по вірі

- жити за Божими заповідями

Це початкові заповіді, постійні заповіді і знаки справжності для істинних послідовників Христа, які успадкують вічне життя. Святий Дух у нас допомагає нам у цьому.

Віра в Христа – це шлях. Важливо ЗАРАЗ залишатися на цьому шляху. Але навіть якщо ми грішимо на цьому шляху і наша совість звинувачує нас: Бог більший за нашу совість. Якщо ми визнаємо перед Ним свої гріхи, Він вірний і справедливий, щоб простити нам гріхи і очистити нас від усякої неправди.

Хто постійно очищається таким чином і хто ЗАРАЗ живе так, як хоче і любить Бог, той може бути впевненим ЗАРАЗ. Він може з упевненістю дивитися на день суду, бо за своєю основною орієнтацією він живе в цьому світі, як Ісус.

Хто дотримується хибного вчення про особу Ісуса, а отже, і про діло Христа, хто любить світ і хто робить зло, той загине, не покавшись.

2.1.24 2. Іоан

Врятованим є і залишається той, хто вірить у втілення Христа, любить братів і сестер по вірі і живе за заповідями Божими. Хто не залишається з Христом і в цьому житті, той втрачає нагороду на небі або навіть своє спасіння.

2.1.25 3. Іоан

Справжніх християн можна впізнати за плодами їхнього життя: хто робить добро, той є дитиною Божою. Хто робить зло, той ніколи не знав Бога.

2.1.26 Юда

Врятується і залишиться врятованим той, хто

- приймає добру новину про любов Бога і милосердя Христа і дотримується її до кінця
- має повагу до Бога і веде спосіб життя, який характеризується дотриманням Божих заповідей
- зберігається Богом у Його любові та вірності і зберігає себе, залишаючись, молячись і чекаючи на швидке пришествя Христа
- бережеться від лжевчителів і слідування власним інстинктам
- бережеться від сумнівів або брудних оман, що ведуть до вічного вогню, або вчасно повертається звідти.

Загублені будуть люди, які не мають побожності перед Богом, які зловживають Божою благодаттю, щоб вести розпусне життя, і які таким життям зрікаються Ісуса Христа.

2.1.27 Одкровення

Наше вічне спасіння під Божим правлінням має три основи: пролита кров Агнця спочатку робить нас гідними Небес і членами Божої родини. По-друге, Бог у своїй вірності та милості зберігає тих, хто вірно слідує за Ним. І по-третє: той, хто залишається вірним Ісусу аж до смерті, бо дотримується Божого Слова без відступів і доповнень, дотримується Його заповідей і залишається вірним Ісусу як свідок, буде вічно спасений.

Третє неможливе без перших двох, а без третього перші два не мають сенсу. Божа благодать, вірність і збереження, а також усвідомлена відповідальність послідовників Христа на землі зливаються в чудовій гармонії і ведуть до панування і прославлення Бога у вічності, в яку нас попереду провів Христос, який любить нас як початок і завершення віри.

2.1.31 Висновки

Спасіння через благодать

Спасіння можливе тільки через віру в Євангеліє Ісуса Христа, який помер на хресті за гріхи людей і своєю кров'ю викупив Божу благодать. Без власних діл люди приймаються Богом, але тільки через діла віри і вірність до кінця вони потрапляють до неба. Віра без діл мертва, а життя в гріху, егоїзмі або фальшивому Євангелії веде до вічного відокремлення від Бога.

Любов до Бога і послух

Не всі, кого любить Бог, будуть врятовані, а тільки ті, хто любить Бога і служить Йому. Вибрані Божі показують своє спасіння плодами свого життя. Вирішальним є не порівняння з іншими, а особиста, щира віра, яка виявляється в послуху і добрих ділах.

Умови спасіння

Ісус приймає грішників тільки тоді, коли вони залишають своє старе гріховне життя і йдуть за Ним. Спасіння починається з покаяння, але передбачає життя у вірності. Той, хто відвертається від благодаті або свідомо залишається в гріху, ризикує своїм спасінням. Шлях до спасіння вимагає самозречення, несіння власного хреста і відданості Божій волі.

Баланс благодаті та відповідальності

Спасіння є даром благодаті, але послідовники Ісуса покликані залишатися у вірі, робити добрі справи і усунути гріх зі свого життя. Ісус є не тільки Спасителем, але й Царем, якому віруючі повинні підкорятися. Хто не слідує за Ним у любові та послуху, той втратить своє спасіння.

Шлях до Царства Небесного

До Царства Небесного можна потрапити через покаяння і благодать. Той, хто одного разу був спасений, повинен залишатися послідовником Ісуса і зробити Його найвищим скарбом свого життя.

Бог зберігає своїх обраних, але тільки якщо вони залишаються у вірі, дотримуються закону любові і тримаються подалі від (тяжких) гріхів.

Сутність істинної віри

Справжня віра проявляється в житті, яке любить Бога і ближнього. Навіть грішні послідовники можуть (завжди) повернутися до Божої благодаті через покаєння і покаяння. Жива віра веде до життя, яке приносить плоди і виконує Божу волю.

Висновок

Спасіння є ділом Божої благодаті, яке приймається через віру. Але тільки той, хто залишається вірним Ісусу, любить Його і слідує Його волі, в кінці увійде у вічне життя. Той, хто починає в благодаті, але закінчує в гріху або невірності, не проведе вічність з Богом.

2.2 Спасіння в цифрах: аналіз ВСІХ 545 біблійних уривків Нового Завіту, що стосуються спасіння

У Новому Завіті було проаналізовано всі 545 біблійних уривків, що становить приблизно 35% всього тексту, які мають відношення до нашого тимчасового і вічного спасіння, включаючи нагороду на небі, а також до втрати і прокляття.

І вони були пов'язані з найважливішими причинами та наслідками цього:

вибрання і покликання, благодать і вірність Бога, початкова / перша віра і постійна віра, що виражається в ділах віри.

Результати підсумовані нижче.

Незважаючи на дуже високий рівень ясності більшості біблійних уривків, очевидно, що деякі віднесення до окремих тем можуть бути суб'єктивно змінними.

Важливо зазначити, що це не наукові математичні залежності. Але через накопичення та комбінацію окремих тем сам Бог чітко показує, що для нього важливо. І це до певної міри стає зрозумілим завдяки цим дослідженням. Однак дослідження тем спасіння, засноване на частоті, може лише підтверджувати висновки. Врешті-решт, прямі висловлювання окремих біблійних текстів мають нормативну силу.

Перша і найважливіша таблиця розподілу всіх біблійних уривків, що стосуються спасіння, в Новому Завіті просто показує розподіл і скупчення шуканих тем в Новому Завіті з їх основними причинами. Це показує, скільки і що Бог має сказати на кожну тему. Ця таблиця є найбільш інформативною з усіх щодо того, на чому Бог робить особливий акцент у Своєму Слові.

Figure 4: Розподіл тем спасіння в НЗ та їхніх причин (545 уривків).

**Distribution of Salvation Topics in the New Testament
with their underlying causes
across ALL 545 salvation-relevant Bible passages**

		approx.	exact	Number
C a u s e s Theme	Lost / condemned	33 %	34 %	186
	Present salvation	50 %	53 %	291
	Eternal salvation	50 %	48 %	259
	By election (E) / calling (C)	10 %	11 %	60
	By God's grace (G) / faithfulness (F)	40 %	41 %	221
	By initial faith	33 %	35 %	189
	Through persevering faith expressed in works	67 %	68 %	369
	Loss of salvation	25 %	23 %	128
	Reward / Rank in heaven	10 %	9 %	48

In a single Bible passage, several topics and causes can appear at the same time. Therefore, the totals add up to more than 100% across a total of 545 Bible passages.

Розподіл у 545 уривках, дотичних до спасіння (прибл./точно/кількість):

Загиблі/Засуджені 33%/34%/186; Нинішнє спасіння 50%/53%/291; Вічне спасіння 50%/48%/259;

За вибранням 10%/11%/60; За Божою благодаттю/вірністю 40%/41%/221; Через початкову віру 33%/35%/189;

Через витривалу віру, виражену в ділах 67%/68%/369; Втрата спасіння 25%/23%/128;

Нагорода / Ранг на небі 10%/9%/48.

Примітка: підсумки перевищують 100%, бо в одному уривку можуть одночасно бути кілька тем і причин.

Стани спасіння

Приблизно **третина** всіх біблійних уривків у Новому Завіті, які стосуються вічності та спасіння, мають за тему **основну загубленість і вічне прокляття людей** через Божий суд.

Приблизно **половина всіх уривків присвячена нашому можливому спасінню ЗАРАЗ** як грішних людей від нашої природної ворожнечі до Бога, віддаленості від Бога і від наших гріхів до здорових відносин з Богом через покаяння і відродження.

Приблизно інша **половина біблійних уривків присвячена вічному спасінню, обіцяному** Богом послідовникам Ісуса, коли віруючі переходять від віри до бачення і входять у вічну славу.

Приблизно **чверть усіх біблійних уривків** стосується **можливої втрати відносин з Богом і спасіння на шляху істинних віруючих до неба**, куди вони не потраплять після викриття їхнього життя на останньому суді Божому.

Приблизно **10 %** всіх біблійних уривків **стосуються нагороди віруючих** у небі **або рангу**, який вони матимуть у небі.

Причини стану спасіння

Розподіл причин прийняття або неприйняття Богом у вічності – без віднесення до конкретної теми – є таким:

Приблизно **10 %** біблійних уривків у Новому Завіті, які стосуються вічності та нашого теперішнього або вічного спасіння, пов'язані з **Божим вибором (57 %) та покликанням (43 %)**.

Близько **40 %** біблійних уривків називають причиною відповідної події **благодать (2/3) і вірність (1/3) Бога**.

Приблизно в **третині** всіх біблійних уривків йдеться про **спасительну початкову віру**, щоб увійти в цілісні відносини з Богом.

Приблизно **дві третини** всіх біблійних уривків стосуються **продовження віри** після початкової віри, **яка виражається в ділах віри** на шляху до вічності.

Стає зрозуміло:

Загубленість і прокляття є важливою темою в Новому Завіті (33 %), але ще більшою темою є спасіння, яке Бог хоче дарувати загубленому світу в цьому житті (53 %). Але практично стільки ж уваги (47 %) Бог приділяє досягненню вічного спасіння тих, хто вже спасений.

Так, те, як ми, люди, взагалі можемо увійти в здорові відносини з Богом, є для Бога, з огляду на частоту згадок, настільки ж важливим, як і важлива сфера спасіння, як ми, тепер спасенні, можемо в кінці кінців потрапити в небо.

Бог є дійовою особою в будь-якому виді спасіння – це стає очевидним у половині всіх біблійних уривків (40% Божа благодать і вірність +10% Боже обрання і покликання).

Однак Боже спасіння для нас, людей, включає **віру** як настільки **важливий елемент** (33 % початкова віра +67 % постійна віра, що виражається в ділах), що **будь-яке спасіння нерозривно пов'язане з вірою з нашого боку**. При цьому залишається відкритим питання, чи ця віра є виключно даром Божим, дією Божою, чи також є чимось, чого Бог вимагає від нас як власної умови для спасіння.

Жахливо багато біблійних уривків (близько **25%**) стосуються **можливої втрати спасіння тими, хто через початкову віру увійшов у здорові відносини з Богом**. У цих уривках йдеться не про тих, хто насправді не навернувся, але вважає себе наверненим, а про тих, хто колись зробив хороший початок з Ісусом. Інші, які насправді ніколи не вступили в здорові відносини з Богом, у біблійних уривках називаються «загубленими і проклятими».

Примітно, що **Бог приділяє нашій постійній вірі після навернення приблизно вдвічі більше уваги, ніж нашій початковій вірі, яка привела нас до навернення і спасіння**. Бог дуже цінує нашу постійну віру в Нього!

Ісус неодноразово наголошував, що нам не слід так перейматися своїм становищем у небі, а служити собі та іншим тут, на землі. Тому **біблійні уривки про нашу майбутню нагороду та становище у небі,**

з точки зору Бога, становлять **лише близько 10 %** від усього тексту, що є важливим, але стриманим.

2.3 Зараз кохані і врятовані – навіки збережені: любов і страх Божий у всіх книгах Нового Заповіту

Новий Заповіт – це збірка з 27 книг, які пропонують різні погляди на дію Бога через Ісуса Христа та Його стосунки з людьми. Кожна з цих книг по-своєму розкриває центральні теми християнської віри, такі як любов Бога, спасіння та значення здорового страху перед Богом. Дане дослідження присвячене питанню, що окремі книги Нового Заповіту говорять про три центральні теми:

1. **Божя любов і спасіння тут і зараз:** яку роль відіграє досвід Божої любові і прощення для поточного стану віруючого?
2. **Страх Божий:** як описується повага і страх перед Богом, і яке значення їм надається у відношенні до життя віри і спасіння?
3. **Вічне спасіння:** які передумови та умови для остаточного спасіння згадуються в біблійних книгах?

Метою цього дослідження є з'ясувати, чи достатньо досвіду Божої любові та спасіння в сьогоденні, щоб провести вічність у небі, чи страх Божий відіграє доповнювальну або навіть незамінну роль. Водночас слід висвітлити, які вимоги різні книги Нового Завіту висувають до спасіння в сьогоденні та до вічного спасіння.

Важливим аспектом дослідження є розгляд кожної книги окремо, щоб виявити можливі відмінності або спільні риси в поглядах біблійних авторів. Це дає можливість виявити або різноманітність поглядів, або вражаючу єдність у представленні Божої істини. Збіг думок усіх авторів особливо підкреслив би головне послання Писання і продемонстрував би Божу істину більш чітко і переконливо завдяки великій кількості свідків.

Цим дослідженням прагнеться не тільки систематично розглянути зазначені теми, але й поглибити знання про шлях до Бога та умови вічного життя на небі, як про це свідчить Новий Заповіт.

2.3.1 Матвій

Ісус прийшов для грішників і прощає гріхи, незалежно від того, наскільки велика провина (Мт 18, 20-34). Він показує, що закликає до покаяння не праведників, а грішників, і ставить милосердя вище за законні жертви (Мт 9, 11-13).

Ісус підкреслює, що не тільки вчинки, а й думки та слова можуть привести до прокляття, якщо вони керуються ненавистю або жадобою (Мт 5, 21-26; Мт 5, 27-30). Він закликає до поваги до Бога, який вирішує вічну долю навіть своїх учнів, і вчить, що справжнє наслідування означає відкласти все інше (Мт 10, 28-39) і прощати інших, щоб самому залишатися в Божому прощенні (Мт 18, 20-34).

Ісус підтверджує Івана Хрестителя як посланця спасіння і вказує на силу Євангелія спасати (Мт 11, 3-6). У притчі про сіяча він показує, що тільки глибоко вкорінена і плід на віра є стійкою (Мт 13, 18-23). Притча про кукіль пояснює останній суд, під час якого праведники, які принесли плоди, будуть сяти в Царстві Божому, а неправедні, чиє життя було подібне до куколю, зазнають його суду (Мт 13, 36-43).

2.3.2 Марк

Іоанн Хреститель закликав людей до покаяння і хрещення, щоб отримати прощення гріхів (Мк 1, 4). Ісус пояснив, що Царство Боже належить тим, хто приймає його з покірною, як дитина (Мк 10, 13-16). Під час останньої вечері він відкрив, що його пролита кров є новим завітом, через який багато хто отримає спасіння (Мк 14, 22-24).

Ісус застерігав, що багатство може бути великою перешкодою для входу в Царство Боже, тому що часто важко повністю покластися на Нього (Мк 10, 17-27). Справжня спільнота з Христом ґрунтується не на людських умовах, а на виконанні волі Божої (Мк 3, 33-35). Так само важливо прощати іншим, щоб самому отримати прощення від Бога (Мк 11, 24-25).

Ісус застерігав від лицемірства та використання інших під релігійним прикриттям, що спричинить суворий суд (Мк 9, 38-40). Той, хто відвертає інших від віри, несе велику відповідальність і буде суворо покараний. Краще уникати всього, що веде до гріха, ніж через це втратити вічне життя (Мк 9, 42-50). Зрештою, тільки той, хто до кінця залишається стійким у сповіданні Ісуса і в чистоті свого способу життя, буде врятований (Мк 13, 13).

2.3.3 Лука

Ісус приносить спасіння і виконує Божу обітницю Ізраїлю (Лк 1, 68-79). Він відкриває, що справжня радість полягає не в силі над духами, а в тому, щоб бути записаним на небі (Лк 10, 17-20). Ісус молиться за своїх, щоб їхня віра не зникла, і закликає їх зміцнювати інших у вірі (Лк 22, 31-34).

Іоанн Хреститель попереджає, що справжнє навернення має приносити плоди, інакше загрожує суд Божий (Лк 3, 7-14). Ісус пояснює, що тільки той, хто будує своє життя на фундаменті Його слова, залишається стійким (Лк 6, 20-49). Він нагадує, що все приховане вийде на світло, тому потрібно бути пильним (Лк 8, 16-18).

Ісус вчить, що шлях до Царства Божого вузький і не всі зможуть ним пройти (Лк 13, 22-29). Хто втратить своє життя заради Ісуса, той збереже його (Лк 17, 22-36). Останній суд настане неминуче, і тільки пильні зможуть вистояти перед Сином Людським (Лк 21, 29-36).

2.3.4 Іоан

Бог виявив свою любов, пославши свого Сина, щоб усі, хто вірує в Нього, не загинули, а мали вічне життя (Ів. 3, 1-20). Ісус підкреслює, що його вівці чують його голос і слідують за ним, завдяки чому отримують вічне життя (Ів. 10, 26-30). Він молиться за єдність своїх послідовників, щоб вони пізнали його славу (Ів. 17, 9-24).

Ісус закликає відмовитися від власного життя заради Нього, щоб здобути вічне життя (Ів. 12, 24-26). Він застерігає не продовжувати грішити, щоб не сталося нічого гіршого (Ів. 5, 14). Справжнє наслідування проявляється в тому, щоб залишатися в слові Ісуса (Ів. 8, 31-47).

Ісус вчить, що ті, хто зневажає своє життя заради Нього, збережуть його для вічності (Ів. 12, 24-26). Хто не залишається з Ним, той буде викинутий, як непотрібна лоза (Ів. 15, 1-17). Під час останнього суду всі люди воскреснуть, але тільки ті, кого Ісус врятував і хто завдяки цьому і після цього робив добро, увійдуть у життя (Ів. 5, 23-29).

2.3.5 Діяння апостолів

Ісус є єдиним ім'ям, через яке люди можуть бути врятовані (Ді 4, 11-12). Петро проповідує, що кожен, хто вірить у Христа, отримає прощення гріхів, а Святий Дух зійде на всіх, хто приймає Євангеліє (Ді 10, 34-44). Також Собор апостолів свідчить, що спасіння відбувається тільки завдяки благодаті (Ді 15, 1-11).

Хто обманує Святого Духа, той піддає себе суду, як показує приклад Ананії (Ді 5, 1-10). Апостоли закликають залишатися стійкими у вірі, бо Царство Боже досягається через утиски (Ді 14, 22). Павло застерігає громаду від фальшивих вчителів, які після його від'їзду проникнуть у громаду, щоб її знищити, і закликає до пильності (Ді 20, 20-32).

Павло свідчить про Євангеліє, незважаючи на опір, і звертається до язичників, після того як євреї відкидають його послання (Ді 18, 5-11). Симон намагається купити дар Божий за гроші, але його закликають покаятися, оскільки він перебуває в гріху (Ді 8, 12-24). Павло закликає старших залишатися твердими у вірі, оскільки слово благодаті має силу вести святих до вічного спадку (Ді 20, 20-32).

2.3.6 Римляни

Божою любов'ю і спасіння відкриваються в Євангелії Христа і пропонуються всім людям у світі. Євангеліє є Божою силою для спасіння всіх, хто вірує, і відкриває Його справедливість (Рим. 1:16-17). Всі люди згрішили, але через спасительну дію Ісуса вони виправдовуються благодаттю (Рим. 3:21-28). Хто вірує серцем і визнає устами, що Ісус є Господом, той спасеться (Рим. 10, 4). Ніщо і ніхто не може відлучити віруючих від Божої любові, яка є в Ісусі Христі (Рим. 8, 28-39).

Але з Божою любов'ю йде також і страх перед Ним. Хто живе за тілом, той помре, а хто живе за Духом, той буде спасений (Рим. 8, 12-17). Бог є милостивим, але й суворим до тих, хто відвертається від Нього (Рим. 11:16-24). Павло застерігає від розколів і фальшивих вчень, які ставлять під загрозу віру і, отже, духовне життя (Рим. 16:17-19).

Вічне спасіння залежить від вірності до кінця. Бог відплатить кожному за його вчинки, дасть праведним вічне життя і судитиме безбожних (Рим. 2:6-11). Хто керується Духом Божим, той має частку у воскресінні та вічному житті (Рим. 8, 6-11). Діти Божі не будуть жити за тілом, а будуть слідувати Духу Божому, будуть перетворені Духом і отримають вічне життя (Рим. 8, 12-17).

2.3.7 1 Коринтян

Бог любить усіх людей, і той, хто вірить в Євангеліє, пізнає Його дивовижну велику любов. Христос, розп'ятий, є Божою силою і мудрістю для всіх, хто вірить у Нього (1 Кор 1, 21-31). Бог вибирає непомітних, щоб явити Свою славу, і через Христа ми отримуємо мудрість, справедливість і спасіння (1 Кор 1, 21-31). Хто хоче хвалитися, нехай хвалиться Господом (1 Кор 1, 21-31).

Хто проповідує Євангеліє, той робить це не для власної слави, а з обов'язку, бо горе тому, хто цього не робить (1 Кор 9, 14-18), горе тому, хто на шляху наслідування Христа дається спокусити до гріха. Народ Ізраїлю служить застережливим прикладом того, що

непокора веде до суду (1 Кор 10, 1-13), так само і для тих, хто вірить у Христа. Бо неправедні не успадкують Царства Божого, але через Христа є очищення і освячення (1 Кор 6, 7-11).

Хто буде на фундаменті Христа, той буде випробуваний, і тільки те, що було побудовано для Бога, залишиться (1 Кор 3, 11-15). Для нас, віруючих, необхідно боротися за нетлінний вінець перемоги і не відступати від мети (1 Кор 9, 22-27). Воскресіння є надією всіх віруючих, які тримаються Христа і Його Євангелія, , бо для тих, хто слідує за Ним і до кінця тримається Євангелія, Христос переміг смерть (1 Кор 15, 1-58).

2.3.8 2 Коринтян

Бог так сильно нас любить: через Христа Бог примирив нас із Собою і доручив нам розповідати іншим про це примирення (2 Кор 1, 18-21). У Ньому здійснюється Боже «так» до всіх обіцянок (2 Кор 1, 18-21). Ми є храмом живого Бога, в якому Він хоче жити (2 Кор 6, 14-18).

Божа благодать не повинна сприйматися легковажно, а повинна вести до стійкості, навіть у скруті та нужді (2 Кор 6, 1-10). Хто з'єднується з невіруючими, той піддає себе впливу темряви (2 Кор 6, 14-18). Кожен гріх буде викритий, і Христос буде судити справедливо (2 Кор. 13:1-13).

Проповідування Євангелія приносить життя врятованим, але загибель загубленим (2 Кор. 2:15-16). Кожен постане перед судом Христа і дасть звіт за своє життя (2 Кор. 5:1-10). Фальшиві вчителі спотворюють Євангеліє, але їхній кінець буде відповідним до їхніх вчинків (2 Кор. 11:11-15).

2.3.9 Галатів

У цьому ми пізнаємо Божу любов до нас: Христос пожертвував собою за наші гріхи, щоб визволити нас із нинішнього злого світу

(Гал. 1:1-4). Закон привів до Христа, але тепер ми виправдані вірою і стали спадкоємцями Божими (Гал. 3:24-29).

Але ми також боїмося Бога: інше Євангеліє, ніж справжнє, приносить прокляття, і той, хто його фальсифікує, підлягає Божому суду (Гал. 1, 6-12). Той, хто посилається на Закон, зобов'язаний дотримуватися його повністю. Справжня і спасительна справедливість походить виключно від віри (Гал. 5, 1-5).

Вічне спасіння залежить від вірності до кінця. Бог не дасть зневажити Себе: кожен віруючий пожне те, що посіяв (Гал. 6:7-10). Хто сіє в Дусі, той пожне вічне життя, а хто слідує за тілом, того чекає загибель.

2.3.10 Ефесянам

Бог обдарував нас у Христі всіма духовними благословеннями і покликав нас до святості ще до заснування світу (Еф 1, 2-14). Через Нього ми маємо доступ до Отця і вбудовані як цеглини в Його духовний дім (Еф 2, 18-22).

Але любов до Бога супроводжується також страхом перед Ним. Гнів і непримиренність не повинні мати місця в житті віруючих, щоб не дати дияволу доступу (Еф 4, 20-32). Аморальність, жадібність і безсоромність ведуть до виключення з Царства Божого, тому віруючі повинні дистанціюватися від них (Еф 5, 3-11).

Кожен отримує від Бога винагороду за свої вчинки (Еф 6, 8). Той, хто спасений Христом, більше не живе під владою гріха, а може вільно слідувати за Христом і таким чином пізнає безмежну милість Божу тепер і навіки (Еф 2, 1-7).

2.3.11 Филип

Справжня справедливість приходить не через власні справи, а тільки через віру в Христа (Флп 3, 2-9). Сам Бог завершить Свою працю у віруючих, поки Христос не повернеться (Флп 1, 5-6).

Але з Божою любов'ю йде також і страх перед Ним. Віруючі повинні здобувати своє спасіння з боязню і трепетом, оскільки сам Бог викликає в них бажання і здійснює діло (Флп 2, 12-13). Христос є справжнім надбанням, а все інше є нікчемним у порівнянні з Ним (Флп 3, 2-9).

Вічне спасіння залежить від вірності до кінця. Життя віруючих повинно прославляти Христа, чи то через їхнє життя, чи то через їхню смерть (Флп 1, 28). Вони повинні жити без нарікань і світити як світло у світі (Флп 2, 14-16). Надія покладається на нагороду небесного покликання (Флп 3, 10-15).

2.3.12 Колосяни

Бог оживив нас у Христі, пробачив наші гріхи і визнав боргове зобов'язання недійсним, прибавши його до хреста (Кол 2, 13-15). Хто вірить у Христа, той оновлюється і стає все більш подібним до Його образу (Кол 3, 11-14).

Хто відвертається від Христа і слідує хибним вченням, той втрачає мету і спасіння (Кол 2, 18-20). Віруючі повинні відкинути свою земну сутність, щоб не зазнати Божого гніву (Кол 3, 5-8).

Хто служить Христу, той отримає своє небесне спадщину, а неправедні будуть притягнуті до відповідальності за свої вчинки (Кол. 3:23-25).

2.3.13 1. Солунян

Бог вибрав віруючих у Христа і підтвердив їх Святим Духом (1 Сол. 1:2-10). Він сам завершить Свою роботу в них і збереже їх до повернення Христа (1 Сол. 5:23-24).

Віруючі повинні жити в пошані перед Богом і твердо зберігати свою віру, незважаючи на випробування і виклики (1 Сол. 2, 9-13). Чисте життя необхідне, щоб отримати визнання Бога і не підпасти під Його суд (1 Сол. 4, 3-8).

Віруючі повинні зростати в любові і підбадьорювати один одного, щоб при поверненні Христа вони стояли без докору перед Богом (1 Сол. 3:12-13). Христос повернеться, щоб забрати до себе своїх, які справді належать йому, і вони будуть з ним назавжди (1 Сол. 4:16-18).

2.3.14 2 Солунян

Віруючі обрані Богом і освячені Духом, щоб мати участь у славі Христа (2 Сол. 2, 13-17). Його втіха і благодать дають їм силу для кожного доброго діла.

Віруючі не повинні припиняти робити добро, але повинні триматися подалі від тих, хто не слухається апостольського вчення (2 Сол. 3, 6; 13-15). Це робиться не з ворожості, а для того, щоб спонукати братів до покаяння.

Христос з'явиться у славі, щоб дати спокій своїм віруючим і судити тих, хто відкинув Євангеліє (2 Сол. 1, 3-12). Вони будуть покарані вічним прокляттям і виключені зі слави Божої.

2.3.15 1 Тимофій

Христос прийшов у світ, щоб спасти грішників, і Його терпіння є прикладом для всіх, хто вірить у Нього (1 Тим. 1, 12-16).

Віруючі повинні вести добру боротьбу і залишатися стійкими у вірі, оскільки деякі зазнали краху через невірність (1 Тим. 1:18-20). Той, хто піддається спокусі фальшивих вчень або залишається в гріху, наражається на Божий суд (1 Тим. 4:1-7).

Хто залишається вірним істині, той врятує себе і інших (1 Тим. 4:16). Діла кожного стануть явними, і Бог буде судити про них (1 Тим. 5:24-25). Хто бореться добрим боєм віри, той отримає вічне життя (1 Тим. 6:3-14).

2.3.16 2 Тимофій

Христос через Євангеліє відкрив нетлінне життя і дає своїм віруючим впевненість у ньому (2 Тим. 1:9-14). Хто помирає з Христом, той буде жити з Ним, і Його вірність залишається незмінною, навіть коли ми слабкі (2 Тим. 2:11-14). Господь рятує Своїх слуг від усіх небезпек і безпечно приведе їх до Свого Царства (2 Тим. 4:17-18).

Віра вимагає відданості та дисципліни, як від солдата чи спортсмена, який повинен дотримуватися правил (2 Тим. 2:3-5). Хто зречеться Христа, того і Христос зречеться (2 Тим. 2:12). Віруючі повинні проповідувати Слово Боже, навіть якщо зустрічають опір, бо Христос буде судити живих і мертвих (2 Тим. 4:1-4).

Вічне спасіння залежить від вірності до кінця. Господь дарує милосердя тим, хто залишається вірним Йому (2 Тим. 1:15-18). Павло боровся добрим боєм і зберіг віру, тому йому належить вінець праведності (2 Тим. 4:6-8).

2.3.17 Тит

Божа благодать з'явилася, щоб спасти всіх людей і навчити їх жити в праведності та благоговінні перед Богом (Тит 2, 10-15). Христос пожертвував собою, щоб створити чистий народ, який з ревністю робить добро.

Віра повинна залишатися здоровою, а фальшивих вчителів слід виправляти, щоб їхня віра не зазнавала подальшої шкоди (Тит 1, 5-16).

Той, хто спричиняє розколи, своєю поведінкою показує, що відкидає істину, і після двох застережень повинен бути відкинутий і не буде спасений (Тит 3, 1-15).

2.3.18 Філемон

-/-

2.3.19 Євреям

Ісус є нашим милосердним первосвящеником, який спокутував гріхи людей і може допомогти в спокусах (Євр 2, 17-18). Через Нього віруючі можуть з упевненістю підійти до Божого престолу і отримати милість (Євр. 4:14-16). Його священство вічне, і Він повністю спасає всіх, хто через Нього приходить до Бога (Євр. 7:24-25).

Але Божя любов супроводжується також страхом перед Ним. Віруючі повинні ревно прагнути Божого спокою, щоб не впасти, як неслухняні (Євр. 4:1-11). Хто терпляче залишається у вірі, той отримає Божі обіцянки (Євр. 6:18-20). Хто ж свідомо грішить, той наражається на загибель у Божому суді, бо без віри неможливо догодити Йому (Євр. 10:23-39).

Вічне спасіння залежить від вірності до кінця. Ісус є посередником нового завіту, через якого віруючі отримують вічне спадщину (Євр 9, 15). Хто зневажає Сина Божого, той буде суворіше засуджений (Євр 10, 23-39). Але ті, хто витримують у вірі, очікують небесної батьківщини, яку Бог приготував для них (Євр 11, 13-16).

2.3.20 Яків

Усі добрі дари походять від Бога, який з власної волі дарує нам нове життя через Слово істини (Як 1, 17-18). Хто упокорюється і наближається до Бога, той зазнає Його благодаті і близькості (Як 4, 5-10).

Але мертва віра в Бога без діл марна, бо навіть демони вірять і тремтять (Як 2, 14-26). Дружба зі світом означає ворожнечу з Богом (Як 4, 1-4).

Вічне спасіння залежить від вірності до кінця. Спокуса веде до гріха, який зрештою приносить смерть (Як 1, 13-16). Але той, хто залишається стійким у випробуваннях, буде нагороджений вінком життя (Як 1, 12). Хто витримає, як пророки та Йов, той зазнає Божого милосердя та нагороди (Як 5, 7-8).

2.3.21 1. Петро

Через воскресіння Ісуса Бог дав живу надію і зберігає віруючих для останнього одкровення спасіння (1 Пет. 1, 1-5). Сам Бог зміцнює і укріплює своїх дітей після всіх страждань, щоб вони могли стояти в Його славі (1 Пет. 5, 10-11).

Хто хоче увійти у вічність, той повинен стримувати свій язик, відвернутися від зла і шукати миру (1 Пет. 3, 10-12). Ворог шукає, кого б поглинути, але віруючі повинні стійко протистояти йому у вірі (1 Пет. 4, 17-19).

Страждання заради Христа не є приводом для відчаю, а для радості, оскільки це означає участь у Його славі (1 Петра 4, 12-14). Суд починається з віруючих, і тільки вірні будуть врятовані, тоді як кінець безбожних буде жахливим (1 Петра 4, 17-19).

2.3.22 2. Петра

Бог своєю божественною силою дав нам усе, що потрібно для святого життя. Через Його обіцянки ми отримуємо частку в Його божественній природі і уникаємо загибелі світу (2 Петра 1, 1-11). Господь знає, як врятувати богобоязливих від спокус (2 Петра 2, 9).

Віруючі повинні ревно доповнювати свою віру пізнанням, самоконтролем і любов'ю, щоб не впасти в духовну сліпоту (2 Пет. 1, 4-9). Вони повинні остерігатися фальшивих вчителів, щоб не втратити своєї твердої позиції, а зростати в благодаті (2 Пет. 3, 17-18).

Хто зміцнює своє покликання і вибрання, той упевнено увійде до вічного Царства Ісуса (2 Пет. 1, 10-11). Господь не зволікає з виконанням Своєї обіцянки, але терпить, щоб усі віруючі могли покаятися, перш ніж настане остаточний суд, і не пішли разом з невіруючими на вічну погибель (2 Пет. 3, 9-14).

2.3.23 1. Івана

Ми є дітьми Божими і можемо пізнати Його любов, бо віримо в Його Сина (1 Ів. 3, 1-10). Вічне життя є в Христі, і хто з'єднаний з Ним, той має його напевно (1 Ів. 5, 10-13).

Але хто звертається до світу, той віддаляється від Бога, бо світ проходить разом із його пожадливістями, і тільки той, хто виконує Божу волю, залишається навіки (1 Ів. 2, 15-17). Ненависть до братів і сестер по вірі веде до духовної смерті, бо справжнє духовне життя від Бога виявляється в любові до братів і сестер (1 Ів. 3, 1-10).

Хто залишається в Христі, той не буде соромитися при Його поверненні (1 Ів. 2, 24-28). Є гріхи, які не ведуть до смерті і прощаються через молитву, але деякі гріхи призводять до остаточного відокремлення від Бога (1 Ів. 5, 16-18).

2.3.24 2. Іоан

Божя істина назавжди залишається у віруючих, і в Христі вони отримують благодать, милосердя і мир (2 Ів. 1:1-6).

Багато спокусників заперечують справжнє вчення Христа, і віруючі повинні бути обережними, щоб не втратити свою духовну нагороду (2 Ів. 1, 7-8).

Хто виходить за межі вчення Христа, той не має (більше) спілкування з Богом, але хто залишається в істині, той залишається також у зв'язку з Отцем і Сином (2 Ів. 1, 9-11).

2.3.25 3. Іоан

Ніщо не приносить більшої радості, ніж коли віруючі живуть у правді і підтримують один одного в любові (3 Ів. 1:3-8).

Але Божя любов супроводжується також страхом перед Ним. Хто чинить добро, той належить до Бога, а хто чинить зло, той не пізнав Його (3 Ів. 1, 9-11).

Ті, хто залишаються в істині, визнаються Богом і віруючими (3 Ів. 1, 12).

2.3.26 Юда

Покликані є улюблені Богом і збережені Ісусом Христом (Юда 1, 1-2). Бог має силу захистити своїх віруючих від помилок і з радістю привести їх до своєї слави (Юда 1, 24).

Ті, хто не вірить в Бога, будуть судимі, як колись Ізраїль після виходу з Єгипту під час мандрівки пустелею (Юда 1, 5-6). Віруючі повинні проявляти милосердя, але захищати себе від впливу гріха (Юда 1, 22-23).

Хто залишається на фундаменті віри, той зберігається під захистом Божої любові і сподівається на вічне життя в милосерді Ісуса (Юд 1, 20-21). Сам Бог зберігає своїх обраних бездоганними у своїй славі на віки віків (Юд 1, 24).

2.3.27 Одкровення

Христос любить нас і очистив нас Своєю кров'ю, щоб зробити нас святим народом (Об'явлення 1, 4-6). Він стоїть біля дверей і стукає – хто впустить Його, той матиме спілкування з Ним і буде царювати з Ним (Об'явлення 3, 14-22).

Хто не буде пильним, той буде несподівано засуджений, але хто залишиться вірним, той збереже своє ім'я в книзі життя (Об 3, 1-6). Вірність аж до смерті буде винагороджена вінком перемоги життя, і хто переможе, той уникне другої смерті (Об 2, 8-11).

Ті, хто подолає велику скорботу, стануть перед престолом Божим, не матимуть більше ніякої нестачі і будуть забезпечені навіки (Об. 7:14-17). Ворог переможений, і віруючі перемогли завдяки крові Агнця і своїй вірній сповіді (Об. 12:10-12).

2.3.28 Підсумок: ЛЮБЛЕНІ й спасенні ЗАРАЗ – ЗБЕРЕЖЕНІ НАВІКИ: Любов і страх Божий у всіх книгах Нового Заповіту

Дослідження 27 книг Нового Заповіту показує надзвичайну єдність у висловлюваннях про любов Бога, спасіння тут і зараз, значення страху Божого, а також умови вічного спасіння. 26 з 27 книг розглядають усі три аспекти: любов Бога, спасіння через віру, необхідність здорового страху Божого та шлях до вічного спасіння. Ця узгодженість вражаючим чином свідчить про божественне натхнення Писання і підкреслює центральне послання Нового Заповіту.

Євангелія

Чотири Євангелія (Матвія, Марка, Луки, Івана) послідовно підкреслюють любов Бога, яка виявляється в Ісусі Христі. Вони показують, що теперішнє спасіння відбувається через покаяття, віру і прийняття Божої благодаті. Водночас вони застерігають від безбожного життя без страху Божого і заохочують до способу життя, який характеризується святістю і послухом. Усі Євангелія підкреслюють, що вічне спасіння залежить від вірності Христу і вимагає послідовного наслідування.

Листи

Листи апостолів, особливо Павла, підхоплюють теми Євангелій і поглиблюють їх. Вони пояснюють, що любов Бога є основою спасіння, але також, що спасіння потрібно зберігати у вірі. Боязнь Бога описується як необхідна для життя у слідуванні за Христом. Листи підкреслюють, що вічне життя є не тільки даром, але й метою, якої можна досягти завдяки наполегливості, послуху та вірності. Відмінності проявляються в основних акцентах: наприклад, листи до коринтян попереджають про небезпеку переоцінки себе, а лист до римлян зосереджується на виправданні виключно вірою, але ділами як плодом справжнього оновленого життя.

Одкровення

Остання книга Біблії, Одкровення, підсумовує центральні теми Нового Завіту в есхатологічному контексті. Вона настійно закликає до благоговіння перед Богом і показує наслідки життя в гріху, аж до втрати спасіння. Водночас любов Божа стає видимою через остаточне спасіння віруючих, які перемагають і залишаються вірними. Одкровення підкреслює, що вічне спасіння вимагає активного, переможного життя у вірі, яке стає можливим завдяки крові Агнца .

3 Спасіння і можлива втрата спасіння: вчення Нового Завіту, що охоплюють усі книги

545 біблійних уривків Нового Заповіту, що стосуються спасіння, вже були розглянуті в розділі 2.1 за біблійними книгами . У цьому розділі вони розглядаються тематично та в комплексі з темою: Багато хто покликаний – чи може християнин втратити своє спасіння? Чи може послідовник Ісуса загубитися?

Тематичний аналіз підтверджує твердження окремих книг Біблії, але малює більш диференційовану картину з понад 80 підрозділами. Кожен розділ містить ультракоротке загальне твердження як заголовок, тоді як

рівень деталізації 5 надає головне твердження з прикладом вірша та іншими посиланнями на вірші.

На **рівні деталізації 6** – основі цього видання книги – наводиться більш детальний опис з декількома прикладами віршів.

На веб-сайті <https://vielesindberufen.de> доступні рівні 5, 6 і додатково найдетальніший **рівень 7**, в якому аналізуються всі біблійні вірші, що лежать в основі.

У підсумку Новий Заповіт чітко показує, що навіть після справжнього навернення для народжених знову християн існує два шляхи, які відображені в розділі 3:

Розділ 3.1 Шлях Духа і наслідування Христа до вічного спасіння на вузькій дорозі до неба.

Розділ 3.2 Шлях «тіла» від спасіння до суду і загибелі.

Хто як віруючий не протистоїть спокусам, а піддається їм, той в кінці отримає смерть, а не вічне життя. Віруючі не повинні робити собі ілюзій з цього приводу. При цьому стає зрозуміло, що Ісус і апостоли мають на увазі тут загальну лінію життя – основний напрямок, в якому йде послідовник Ісуса, – а не кожную окрему поразку, від якої ми швидко і знову і знову (можемо) відвернутися. Йдеться про напрямок шляху: з одного боку, подолання спокус, що веде до вічного життя, а з іншого боку, поступка власному життю і бажанням, що веде до вічної смерті. Ісус і апостоли в Новому Завіті повністю згодні в цьому.

Детальна таблиця з найважливішими біблійними уривками на тему **«Два шляхи для народжених знову християн»** знаходиться на веб-сайті розділу 3 на рівні 7. Ось лише кілька біблійних доказів:

Мт 25, 14-30

14 «Це буде так, як у чоловіка, який перед від'їздом за кордон покликав своїх слуг і передав їм своє майно (для управління); 15 одному він дав п'ять талантів, іншому два, третьому один, ... 18 А той (слуга), що отримав один талант, пішов, викопав яму в землі і сховав у ній гроші свого господаря. ... 24 Тоді підійшов і той, що отримав один талант, ... сховав твій талант у землі: ось тобі твої гроші! 26 Тоді його господар відповів йому: «Ти, злий і ледачий слуга! ... 28 Тож заберіть у нього талант і дайте тому, хто має десять талантів. 29 Бо кожному, хто має, буде додано, і він матиме надлишок; а хто не має, у того заберуть і те, що він має. 30 А негідного слугу викиньте в темряву зовні! Там буде голосний плач і скрегіт зубів».

Рим. 8:12-13

12 Отже, брати, ми не маємо обов'язку жити за тілом, 13 бо якщо ви живете за тілом, то вам неминуча смерть; якщо ж ви Духом вбиваєте тілесні вчинки, то будете жити.

Гал. 6, 7-10 Менг

7 Не обманюйте себе: Бог не дасть себе зневажити, бо що людина посіє, те й пожне. 8 Бо хто сіє для своєї плоті, той пожне від плоті смерть, а хто сіє для Духа, той пожне від Духа вічне життя. 9 Не втомлюймося робити добро, бо в свій час пожнемо, якщо не знеможемо. 10 Тому, коли маємо нагоду, робімо добро всім людям, а особливо братам по вірі!

Як. 1, 12-16 Менг

12 Блаженний той чоловік, який витримує спокусу! Бо, витримавши випробування, він отримає життя як вінець перемоги, який обіцяний тим, хто любить Його. 13 Ніхто, коли спокушується (до зла), нехай не каже: «Я спокушений Богом», бо Бог не може бути спокушений злом, але й Сам нікого не спокушує. 14 Ні, кожен спокушується (до зла), коли його спокушає і вабить його власна пожадливість. 15 А коли пожадливість зачала, вона народжує гріх, а гріх, коли дозріє, народжує смерть. – 16 Не ошукуйтеся, мої улюблені брати.

Мт 25, 23-30; Рим 8, 12-13; Гал 6, 7-10; Як 1, 12-16; Мт 18, 7-9; Євр 10, 26, Як 1, 1-12, 2 Пет 2, 19-22, 1 Ів 3, 15; 1 Ів 5, 16; Об 2-3; Юд 1, 4-5

3.1 Шлях Духа і наслідування Христа до вічного спасіння

Шлях до вічного спасіння не є широким, зручним чи сповненим компромісів – це шлях духу, відданості та справжнього наслідування Ісуса Христа. На цьому шляху обіцянка вічного життя стає реальністю, але він вимагає свідомих рішень і серця, готового слідувати за покликом Христа. Справа не в тому, щоб зовні поводитися релігійно або просто дотримуватися правил, а в тому, щоб дозволити Божому Духу вести себе і жити в Його світлі, а також жити в любові, послуху і вірності Богу. Підрозділи показують, що справжнє наслідування означає любити Ісуса, жити отриманою благодаттю і приносити плоди в житті. Йдеться про те, щоб служити Богові від щирого серця, а не догоджати людям – це шлях життя, який веде до вічного спілкування з Богом.

3.1.1 Неспасенні люди знаходять спасіння через спасенних: місія та євангелізація є ключем до спасіння людей

Людина знає достатньо, щоб загубитися, але недостатньо, щоб спастися. Кожна людина у світі потребує навернення до Бога і до розп'ятого і воскреслого Ісуса Христа, щоб отримати прощення гріхів і нове життя. Дотримання правил і заповідей не робить нікого праведним перед Богом – закон лише показує нам наші гріхи. Тому Слово Боже має бути проголошене, щоб люди усвідомили свою гріховність і зрозуміли, що їм потрібно навернутися, щоб бути спасеними через Євангеліє Ісуса Христа.

Ісус доручив нам проповідувати цю радісну звістку всьому світу. Хто вірить і хреститься, той спасеться; хто не вірить, той загине. Сам Ісус був посланий Отцем, щоб нести Слово Боже і, як Світло світу, відокремити світло від темряви. Так само Ісус посилає нас, своїх учнів, у світ. Його мета – повернути всім, хто вірить, втрачену з часів раю славу Божу.

Тільки через проповідування Євангелія люди можуть бути врятовані. Без Євангелія вони навіки втрачені. Тому нагально необхідно проповідувати Євангеліє всім людям, щоб вони мали можливість бути врятованими і знайти мир з Богом.

Мк 16, 15-16 Слт

15 І сказав їм: Ідіть по всьому світу і проповідуйте Євангеліє всьому створінню! 16 Хто повірить і хреститься, той спасеться; а хто не повірить, той буде засуджений.

Ді 4, 10-12 Менг

10 Нехай буде відомо вам усім і всьому народу Ізраїля: силою імені Ісуса Христа з Назарету, якого ви розіп'яли, а Бог воскресив із мертвих, – саме завдяки цьому імені цей чоловік стоїть перед вами здоровим! 11 Цей (Ісус) є каменем, який ви, будівельники, відкинули, але який став наріжним каменем; 12 і в нікому іншому немає спасіння, бо немає під небом іншого імені, даного людям, яким ми маємо спастися.

Рим. 10:13-14

13 Бо «кожен, хто покличе ім'я Господнє, буде спасений». 14 Але як вони покличуть Того, в Кого не навчилися вірити? Як вони повірять в Того, про Кого не чули? Як вони почують про Нього без проповідника?

Мт 28, 18-20; Мк 16, 15-17; Лк 24, 46-47; Ді 4, 10-12; Рим 10, 13-17; Ів 3,16; Ів 17, 18-23; Рим 3, 20; Рим 1-4; Рим 10, 8-11

3.1.2 Ми спасаємося тільки через єдине істинне Слово Боже і нічим іншим, крім Слова Божого

Біблія свідчить про себе, що вона є Словом Божим. У ній можна знайти життя і шлях до вічного життя. Вона свідчить про Божу волю, мудрість і заповіді, а також про Ісуса Христа як у Старому, так і в Новому Завіті. Єдиним ключем до Бога і вічного життя є Євангеліє Ісуса Христа, яке Боже Слово в Старому Завіті пророкує, а в Новому Завіті представляє в повній мірі. Без Божого Слова ми не знали б Євангелія і не мали б обов'язкового божественного керівництва для нашого життя. Слово Боже свідчить нам, що є тільки один Спаситель світу, Ісус Христос, і тільки одне справжнє Євангеліє, від дотримання якого залежить наше правильне ставлення до Бога і наше вічне спасіння. Єресі, що суперечать Божому Слову, є смертельними для душі. Ми не можемо додавати нічого до слів Бога в Його Слові, якщо хочемо залишитися спасеними, і не можемо віднімати нічого від Його слів, якщо хочемо отримати вічне спасіння.

Слово Боже Є словом Божим, воно не тільки містить слово Боже. Слово Боже Є і словом людським, і словом Божим, і це стосується кожної окремої літери.

Ми можемо пізнати Божу волю тільки з Його Слова і не повинні додавати до нього нічого власного і людського. Інакше ми станемо лицемірами, які більше шанують власне уявлення про Бога, ніж те, що Бог нам про себе відкриває. А лицемір, як ясно зазначає Ісус, далекий від Бога – і тому не спасений. Щоб бути спасеними, наше серце має бути прив'язане до Бога і Його Слова, а не (лише) наші

уста до Бога, а серце до традицій, незалежно від того, чи вони єврейські, чи християнські, чи церковні.

Нам потрібні Бог, Ісус і Святий Дух, щоб зрозуміти Писання. Слово Боже можуть і повинні тлумачити лише ті, хто не робить нічого іншого, як тільки Слово Боже, і хоче втілити його у своєму житті. Будь-яке інше використання Слова Божого стає судом для тих, хто не дотримується його, і неминуче призводить до помилкових вчень про Слово Боже і віру.

2 Петра 1, 20-21 Менг

20 При цьому ви повинні насамперед усвідомлювати, що жодне пророцтво Писання не допускає власного тлумачення; 21 бо ніколи пророцтво не виходило з людської волі, але, спонукувані Святим Духом, люди говорили від Бога.

Ів. 1, 14 Менг

14 І Слово стало тілом [людиною].

Ів. 7, 16-17 Слт

Моє вчення не від мене, а від того, хто послав мене. 17 Якщо хтось хоче виконувати його волю, той пізнає, чи це вчення від Бога, чи я говорю від себе.

2 Тим. 3:14-17 Менг

14 А ти залишайся вірним тому, чого навчився і що стало для тебе цілковитою впевненістю; ти ж знаєш, від яких вчителів ти це навчився, 15 і з дитинства знаєш Святе Письмо, яке може зробити тебе мудрим для спасіння через віру в Христа Ісуса . 16 Кожне Писання, натхнене Богом, корисне для навчання, для викриття, для виправлення, для виховання в праведності, 17 щоб людина Божя була досконала, до всякого доброго діла повністю підготовлена.

Мт 5,18 Бо істино кажу вам [Ісус]: доки небо і земля не минуть, ні одна йота, ні одна риска не минуть із Закону, доки все не виконається.

Гал. 3:16 Слт

16 Але обіцянки були дані Аврааму і його нащадкам. Не сказано: «і нащадкам», як про багатьох, а як про одного: «і твоєму нащадку», і це є Христос.

Лк 24, 25-27 Менз

25 Тоді він сказав їм: «О, бездумні, як же ваше серце таке повільне, щоб повірити в усе, що проповідували пророки! 26 Хіба Христос не мав цього зазнати, а потім увійти у свою славу?» 27 І, починаючи з Мойсея та всіх пророків, він пояснював їм усі місця Писання, що стосувалися його.

Ездра 7, 10 Слт

[Езра] прибув до Єрусалима, бо рука його Бога була над ним. 10 Бо Езра налаштував своє серце на те, щоб досліджувати і виконувати Закон Господній, і навчати в Ізраїлі закону і права.

Об'явл. 22, 18-21 Менз

18 Я (Іоан) свідчу кожному, хто чує слова пророцтва цієї книги: Якщо хтось додасть до них щось, то Бог покладе на нього кару, про які написано в цій книзі; 19 і якщо хтось відніме від слів цього пророцтва, то Бог відніме від нього його частку в дереві життя і в святому місті, про які написано в цій книзі. 20 Так говорить той, хто свідчить про це: «Так, я скоро прийду!» «Амінь, прийди, Господи Ісусе!» 21 Благодать Господа Ісуса нехай буде з усіма.

Мт 23, 23; Лк 24, 25-27; Ів 5, 39; Лк 10, 26; Гал 1, 8-9; 2 Тим 3, 15; Ді 4, 12; Ів 17, 17; 2 Пет 1, 19; 1 Кор 15, 2; 2 Ів 1, 8-11; Мт 5, 8; Об 22, 18-20; 2 Пет 1, 19-21; Мт 5, 17-18; Гал 3, 16; Пс 119, 18; Ів 14, 26; Лк 24, 44-49; Ездра 7, 10; Псалом 119, 172-176; Ів 5, 39; Ів 6, 38; Ів 7, 17; Ів 9, 31; 1 Петра 2, 1-10; Рим 2, 12; 2 Петра 3, 16; Мк 7, 6

3.1.3 Правильне вчення Євангелія є безумовною і справжньою передумовою для досягнення спасіння

Наше спасіння і спасіння всіх залежить від

- **проповідування Євангелія та**

- проповідування **правильного Євангелія**

. Прийняття Євангелія його слухачами залежить значною мірою, але не виключно, від того

- від того, чи проповідують його вірогідні та вірні учні Ісуса.

Зрештою, саме Євангеліє є справжнім ключем до нашого спасіння.

Єдине справжнє і спасительне Євангеліє ми вже виклали і обговорили в іншому розділі. Нам потрібні вчителі, які самі живуть за Божим Словом і правильно навчають Євангелія та Слова Божого. Бог будує Свою Церкву переважно через Своє Слово і через різні служіння Свого Слова. Хороше і правильне вчення є вирішальним для спасіння Божого народу, будує Божий народ і зміцнює його у вірі та впевненості у вічному спасінні. Натомість, єресі та єретики вбивають віру, а отже, і Божий народ, що призводить до втрати спасіння.

Поганий приклад лицемірів, які говорять про Боже Слово, але не виконують його, має настільки сильний вплив, що в кінцевому підсумку відвертає людей від віри і навіть призводить до зневаги імені Божого, а отже, і до відвернення людей від спасіння.

Загалом, ми проповідуємо не тільки словами, але й своїм життям – і тому маємо велику відповідальність шанувати ім'я Боже своїм життям та робити і підтверджувати вірогідність послання Євангелія.

І все ж, в кінцевому рахунку, спасіння полягає в (вірі в) об'явлене Євангеліє Боже. Навіть справжнє Євангеліє, проповідуване з нечесних мотивів, спасає тих, хто приймає його і вірить в нього.

2 Тим. 4:2

2 Проповідуй слово, виступай за нього, чи то вчасно, чи невчасно.

1 Тим. 4:16

16 Пильнуй себе і своє вчення, тримайся його, бо, роблячи це, ти врятуєш і себе, і тих, хто слухає тебе.

1 Кор 15, 1-2 Слт

*1 Але я нагадую вам, брати, **Євангеліє**, яке я вам проповідував, яке*

ви й прийняли, в якому ви й стоїте твердо, 2 яким ви й спасетесь, якщо будете триматися слова, яке я вам проповідував, — якщо тільки ви не вірили даремно.

Гал 1, 9 Менг

9 Як ми вже раніше говорили, так і тепер повторюю: «Якщо хтось проповідує вам інше спасіння, ніж те, яке ви (від мене) отримали, нехай буде проклятий!»

2 Тим. 4, 2-4; 1 Тим. 4, 16; 1 Кор. 15, 1-2; Гал. 1, 9-12; Флп. 1, 14-18

3.1.4 Хто вірить, той спасеться: віра в справжнє Євангеліє є головною умовою для досягнення спасіння

Віра в справжнє Євангеліє є основною умовою для досягнення спасіння. А тверда віра є основною умовою для того, щоб у кінці увійти у вічність і успадкувати все, що обіцяв Бог. Немає іншого шляху, як вірити в справжнє Євангеліє, жити відповідно до Євангелія і твердо вірити в Євангеліє до кінця, якщо ми хочемо бути спасеними.

Мк 16, 15-16

15 Тоді він сказав їм: «Ідіть по всьому світу і проповідуйте Євангеліє всьому створінню! 16 Хто увірує і хреститься, той спасеться; а хто не увірує, той буде засуджений.

1 Кор 15, 1-2 Менг

1 Але я нагадую вам, брати, про благовістя, яке я вам (колись) вірно проповідував, яке ви також прийняли, в якому ви також твердо стоїте 2 і через яке ви також отримаєте спасіння, якщо ви будете триматися його в тому вигляді, в якому я вам його вірно проповідував; інакше ви даремно прийшли до віри.

Рим. 5:1-2

1 Оскільки ми виправдані вірою, то маємо мир з Богом через нашого Господа Ісуса Христа, 2 через якого ми також отримали доступ до нашого теперішнього стану благодаті у вірі, і ми також хвалимося надією на славу Божу.

Євр 10, 39 Слт

*39 Але ми не належимо до тих, хто боягузливо відступає до
погибелі, а до тих, хто вірує для спасіння душі.*

Євр 11, 6; Ів 8, 24; Мк 16, 15-16; Рим 5, 1-2; 2 Петр 1, 5-8; 1 Кор 15, 2;
Євр 6, 11-12; Євр 10, 39

*3.1.5 Справжнє відвернення від старого життя в щирому
наверненні є необхідною умовою для отримання
спасіння*

Справжня віра завжди супроводжується наверненням до Бога. Ми залишаємо наше старе життя, яке суперечить Божій волі, і починаємо нове життя, яке орієнтоване на Бога і Його волю. Це нове життя виявляється в чітких вчинках, які свідчать про те, що наше навернення до Бога є справжнім.

Без такого глибокого навернення немає спасительної віри; справжня спасительна віра завжди супроводжується радикальною зміною життя.

Лк 3, 7-8 Менг

7 Іван сказав до народних мас, які вийшли до нього, щоб він їх охрестив: «Ви, породі гадюк! Хто вас навчив, що ви хочете втекти від гніву Божого? 8 Принесіть же плоди, гідні покаяння, і не думайте сказати собі: «Ми ж маємо Авраама за батька!», бо я кажу вам: Бог може з каменів цих створити Аврааму дітей.

Лк 13, 3 Менг

Я [Ісус] кажу вам: якщо ви не зміните свого розуму, то всі ви загинете так само.

Ді 26, 20 Менг

[Павло] [Я] спочатку проповідував жителям Дамаску і Єрусалиму, потім усім Юдеї, а потім язичникам, щоб вони покалися, навернулися до Бога і чинили діла, гідні покаяння.

Лк 3, 7-17; Лк 13, 3; Мк 1,15; Лк 15, 10; Ді 17, 30; Ді 26, 20; Ді 11, 18

3.1.6 Тільки спасіння через кров Ісуса Христа приносить порятунок

Жодна людина не може прийти до Бога без прощення гріхів і спасіння через жертву Ісуса Христа. Його кров, яку Він пролив за нас на хресті, очищає і освячує нас, щоб ми були прийняті в очах Бога. Через Його кров ми отримуємо спасіння, справедливість і порятунок. Тільки через Нього ми можемо вести життя, яке подобається Богу. І тільки через Його кров ми одного дня зможемо стояти перед Богом, незалежно від викликів, які нам доведеться подолати. Немає спасіння, ні зараз, ні у вічності, окрім пролітої крові Ісуса Христа, досконалого і непорочного Агнця Божого, яка змиває нашу провину перед Богом.

Мт 26, 28 Слт

[Ісус говорить:] 28 Бо це є моя кров Нового Завіту, що проливається за багатьох на відпущення гріхів.

Ів 6, 54 Менг

[Ісус говорить:] хто (натомість) їсть моє тіло і п'є мою кров, той має вічне життя, і я воскресу його в останній день.

Ді 20, 28 Менг

Тож пильнуйте за собою і за всією отарою, над якою Святий Дух поставив вас наглядачами, щоб ви пасли Церкву Господа, яку Він придбав Своєю власною кров'ю.

Рим. 5:9 Менг

9 Отже, тепер, коли ми виправдані Його кров'ю, тим більше будемо врятовані від гніву (Божого) через Нього.

Євр 9,14

Наскільки більше кров Христа, який силою вічного Духа приніс Себе в жертву бездоганну Богові, очистить нашу совість від мертвих діл, щоб ми служили живому Богу!

1 Петра 1, 18-19

Ви знаєте, що ви не були викуплені від вашого марного способу життя, який ви успадкували від батьків, тлінними речами,

сріблом чи золотом, 19 але дорогоцінною кров'ю Христа, як бездоганного і непорочного Агнця.

Об'явл. 7, 9-14 Менг

9 Після цього я мав видіння: я бачив велике множество, яке ніхто не міг порахувати, з усіх народів і племен, народів і мов; вони стояли перед престолом і перед Агнцем, одягнені в білі шати і з пальмовими гілками в руках. 10 Вони голосно кричали: «Спасіння у нашого Бога, що сидить на престолі, і в Агнця!» ... 14 ... Тоді він сказав до мене: «Це ті, хто вийшов з великої скорботи і виправ свої одержі та вибили їх у крові Агнця.

Об'явл. 12:11

Вони перемогли його кров'ю Агнця і словом свого свідчення і не полюбили свого життя аж до смерті.

Мт 26,28; Ів 6, 54; Ді 20, 28; Рим 5,9; Євр 9,14; 1 Пет 1, 18-19: Об 7, 9-14; Об 12, 11

3.1.7 Хто хоче спастися, той повинен прийняти Ісуса як Царя і Месію і відтепер вірно слухатися Його

Іван чітко пояснює нам, що той, хто хоче мати Ісуса як Жертву в своєму житті, повинен також прийняти Його як Царя над своїм життям. А Царю підкоряються як піддані. Цар є Царем свого народу завдяки своєму народженню, походженню та сутності. Цар ніколи не обирається демократично. Той, хто хоче жити в країні Царя, повинен визнати Царя і служити йому. І ніхто не має свободи відмовлятися підкорятися королю в будь-якому питанні. Король має владу і необмежене право голосу. І як же легко бути підданим цього короля: Ісус, який є королем всіх королів, зробив своєму народу тільки добро і хоче тільки добра для свого народу, він, який віддав своє життя за свій народ. Король Ісус, будь піднесений!

Лк 1,33 Менг

І він [Ісус] буде царювати над домом Якова навіки, і його царство не матиме кінця.

Об'явл. 1:5-6

Ісус Христос, вірний свідок, первородний з мертвих і володар над царями землі! Йому, який любить нас і своєю кров'ю викупив нас від наших гріхів б і зробив нас царським царством, священиками для свого Бога і Отця: Його слава і влада на віки віків!

Об'явл. 17, 14 Менг

14 Вони будуть воювати з Агнцем, але Агнець переможе їх, бо він є Господь господарів і Цар царів, разом зі своїми соратниками, покликаними, вибраними і вірними.

Мт 18, 23-27 Менг

23 Тому Царство Небесне подібне до царя, який хотів розрахуватися зі своїми слугами.

Як 2, 8 Менг

Ви чините справді добре, коли виконуєте царську заповідь нашого Господа, як написано в Писанні: «Люби свого ближнього, як самого себе».

Мт 2,2; Лк 1,33; Мт 22, 2-7; Як 2, 8-10; Мт 18, 23-27; Об 1,5-6; 1 Тим 1, 17; Об 17, 14

3.1.8 Ті, хто (відповідають) любов'ю Ісусу, будуть врятовані. Любити Ісуса означає вірити Йому і слухатися Його

Ми можемо любити тільки тому, що Бог першим полюбив нас. Ісус віддав себе за нас, аж до смерті на хресті, і пробачив нам усі наші гріхи. Звідси впливає наша природна відповідь: відповісти на Божу любов любов'ю. Хто любить Ісуса, той дотримується Його заповідей. Любити Його означає орієнтуватися на Його слово і виконувати Його волю.

Вінчаль вічного життя отримують ті, хто любить Ісуса. Любов до Бога виявляється в послуху Йому. Нагороду вічного життя отримують ті, хто залишається стійким у випробуваннях, які допускає Бог. Той, хто

вірно долає ці виклики, показує, що він або вона любить Бога від щирого серця. Ті, хто любить Бога, будуть врятовані навіки.

Ів. 15:9

9 Як Отець любить мене, так і я люблю вас; залишайтеся в моїй любові!

1 Ів. 4:19 Мені

Ми ... любимо [Бога], бо Він першим полюбив нас.

Ів. 14:21

21 Хто дотримується моїх заповідей і виконує їх, той любить мене; а хто любить мене, того полюбить мій Отець, і я полюблю його і відкриюся йому.

Як 1, 12 Пс

12 Блаженний той чоловік, який витримує випробування, бо, витримавши, він отримає вінець життя, який Господь обіцяв тим, хто Його любить.

Лк 7, 42; Ів 14, 15-21; Як 1, 1-12; 1 Ів 4, 19; Ів 15, 9-11; Лк 7, 42; Ів 13, 34

3.1.9 Плоди життя, отримані завдяки благодаті, є знаком справжнього і вічного спасіння

Спасительна благодать Божа має певну мету: викуплені не повинні більше жити для себе, а для Бога і для Його слави. Вони повинні приносити плоди, які вшановують Його в боязні Божій і добрих ділах. Хто силою благодаті живе так до кінця, той отримає вічне життя. Але там, де благодать Божа не приносить плодів, спасіння залишається під загрозою. Той, хто не збереже плоди до кінця, також загине.

Звернувшись до Бога, ми отримали від Нього нове життя і здатність приносити плоди. У нас є все, що для цього потрібно. Якщо ми будемо тісно пов'язані з Ісусом, нашою виноградною лозою, то завдяки Його благодаті і силі ми природним чином принесемо

плоди, які прославляють Отця. У цьому полягає сенс і мета благодаті: щоб викуплені приносили плоди і прославляли Бога.

Хто, незважаючи на Божу доброту і любов, не приносить плодів, той ставить під загрозу своє спасіння. Бог виявляє велике терпіння і хоче, щоб віруючі відвернулися від безплідного життя () і покалися. Він дарує нам час для покаяння, але тривале безплідне життя несе в собі небезпеку, що отримана благодать була дана даремно, тобто не принесла змін.

Іоанн Хреститель і Ісус настійно застерігають від безплідної віри, яка без справжнього сердечного зв'язку з Богом функціонує лише за зовнішніми правилами. Вони звертаються також і до релігійної еліти. Апостоли підхоплюють ці застереження і роблять їх центральною частиною свого проповідання.

Безплідність веде – навіть за несприятливих обставин – до постійного відокремлення від Бога і вічного суду. Плід полягає в тому, щоб відвернутися від мирських бажань і гріхів і вести життя в справедливості, любові і добрих ділах для Бога – з витривалістю до кінця.

У притчі про чотири поля Ісус пояснює, що тільки ті, хто приносить плоди, будуть справді врятовані. По плодах можна впізнати справжніх послідовників Ісуса; добре дерево приносить добрі плоди. Хто не приносить доброго плоду, той буде зрубаний і кинутий у вогонь. Справжній плід проявляється в житті покаяння, в доброті, правді, любові, ділах справедливості, освяченні та визнанні Ісуса.

Хто залишиться в цьому плоді до кінця, той буде спасений.

Лк 13, 6-9 Менз

«Дивись, я вже три роки приходжу і шукаю плодів на цьому фіговому дереві, але не знаходжу; зрубай його! Навіщо воно ще займає місце?» 8 Тоді той відповів йому: «Господи, залиш його ще на цей рік! Я ще раз перекопаю землю навколо нього і удобрю його: 9 може, він ще принесе плід; інакше, зрубай його!»

2 Петра 3, 9 Slт

9 Господь не зволікає з виконанням обіцянки, як дехто вважає, що він зволікає, але він довготерпеливий до нас, бо не хоче, щоб хтось загинув, а щоб кожен мав можливість покаятися.

2 Кор 6, 1 Слт

1 Але як співпрацівники ми застерігаємо вас, щоб ви не приймали даремно Божу благодать.

Євр. 6:7-8

7 Бо якщо поле, яке часто поливається дощем, вбирає його в себе і приносить корисний урожай тим, для кого воно обробляється, то воно привласнює собі благословення, що походить від Бога; 8 а якщо воно приносить терни і бур'яни, то воно непридатне і підлягає прокляттю, яке закінчується вогнем.

Тит 2, 11-13; Мт 3, 10; 2 Кор 6, 1; 1 Кор 15, 10; Євр 6, 7-10; Лк 13, 6-9; 2 Петр 3, 9; 2 Петр 1, 3-9; Ів 15, 1-8

3.1.10 Тільки той, хто служить Ісусу від щирого серця, а не просто хоче догодити людям, буде в кінці спасений

Найвища заповідь для всіх людей – любити Бога всім серцем, всією душею і всією силою та служити Йому, а також любити ближнього, як самого себе. При цьому Бог стоїть на першому місці. Будь-яке служіння, яке не має на меті насамперед славу Божу, в кінцевому підсумку стає ідолопоклонством, незалежно від добрих намірів чи мотивів.

Адам впав у гріх, тому що любив Єву більше і служив її волі більше, ніж Богу. Це рішення вигнало його і Єву з раю. Єдиним ліком є любити Бога понад усе і служити тільки Йому. Сам Ісус підкреслює це як найвищу заповідь і пов'язує її з умовами послідовництва: тільки той, хто служить Йому більше, ніж усьому іншому в світі, буде спасений.

Служити Богу – це шлях до вічного життя. Але ми можемо по-справжньому служити Богу тільки тоді, коли ми визволені від

нашого самовільного життя без Нього. Тільки через Ісуса, нашого Спасителя, ми можемо стати слугами Бога. Як наш Господь, Ісус очікує від нас пильного, постійного служіння, яке не слабшає, а залишається вірним до кінця. Це служіння схоже на змагання, в якому йдеться про те, щоб жити з відданістю і любов'ю до Господа. Не все, що зовні виглядає як служіння Господу, є ним насправді. Справжнє служіння Ісусу походить від серця, наповненого Його благодаттю, і характеризується постійною відданістю.

Наше служіння має велику обіцянку: вічне життя. Але це служіння ґрунтується на служінні Ісуса нам: Він викупив нас Своєю смертю і зробив дітьми Божими. Саме Його служіння приводить нас до правильних відносин з Богом, зберігає нас у Ньому і веде нас до вічного життя через Його благодать. Водночас ми можемо дивуватися, що наше власне вірне служіння Христу, яке стало можливим завдяки Його благодаті, є частиною Божого плану нашого спасіння.

Нагорода вічного життя дається тим, хто виконує не свою волю, а волю Господа. Як же мотивує нас знання, що сам Христос показав нам приклад!

У найважчі хвилини Він не робив свою волю, а волю Отця, і за це був увінчаний честю і славою. Так само Він хоче, щоб ми, служачи Йому від щирого серця, отримали честь і були прийняті в Його славі.

Мт 4, 10 Менг

10 Тоді Ісус відповів йому: «Іди геть, сатано! Бо написано: «Господу, Богу твоєму, поклоняйся і Йому одному служи!»

Євр 9,14 Менг

14 Наскільки більше кров Христа, який силою вічного Духа приніс Себе в жертву бездоганну Богові, очистить наше сумління від мертвих діл, щоб ми служили живому Богу!

Лк 12, 37 Менг

37 Блаженні ті слуги, яких Господь, повернувшись, знайде пильними [тобто служать]! Поправді кажу вам: Він підніме свою одягу, посадить їх за стіл і підійде, щоб їм служити.

Ів. 12:26 Мені

26 Якщо хтось хоче мені служити, нехай іде за мною, і де я, там буде й мій слуга; якщо хтось мені служить, того Отець пошанує.

Мт 4, 10; Мт 6, 24; Євр 9,14; Еф 6,7; Лк 12, 37; Ді 20,24; Рим 12, 11; Рим 16, 18; Кол 3, 22+24; Кол 2, 18; Ів 12, 26; Мт 20,26; Мт 20,28; Мт 22,37; Ді 20, 24; 2 Тим 4, 7-8; Кол 2, 18; Лк 22, 42; Флп 2, 5-11

3.1.11 Умови послідовництва є насправді умовами тимчасового і вічного спасіння

Спасіння має два фундаментальні елементи, як пояснює Ісус в умовах послідовництва:

3. **Правильне пізнання:** визнати і прийняти Ісуса як Господа і Месію.
4. **Практичне наслідування:** це усвідомлення веде до життя, яке виявляється у справжній відданості. Це означає:
 - Відкласти власні потреби та бажання на другий план, підкоряючись волі Ісуса
 - Готовність добровільно прийняти страждання заради Ісуса
 - Віддати своє життя за Ісуса, якщо це необхідно
 - І залишатися вірним Ісусу та його посланню – незалежно від того, які виклики це не несе

Тільки той, хто має таку позицію і спосіб життя, буде виправданий, коли Ісус прийде у славі і ми станемо перед Ним.

Той же, хто хоче втратити своє життя, йде хибним шляхом:

- Він хоче врятувати своє власне життя, замість того, щоб довірити його Ісусу.
- Він любить світ або навіть свою власну родину більше, ніж Ісуса.
- Він не стоїть за Ісусом і Його посланням.

Така людина не буде визнана Ісусом, коли він повернеться у своїй славі та славі свого Отця і святих ангелів.

Мк 8, 34-38 Менз

34 Тоді він покликав народ і своїх учнів і сказав їм: «Якщо хтось хоче йти за мною, нехай зречеться самого себе, нехай візьме свій хрест і нехай буде моїм послідовником. 35 Бо хто хоче зберегти своє життя, той його втратить, а хто втратить своє життя заради мене і заради благої новини, той його збереже. 36 Бо що користі людині, яка здобуде весь світ, а втратить своє життя? 37 Бо що людина може дати в обмін за своє життя? 38 Бо хто соромиться Мене і Моїх слів серед цього перелюбного і грішного покоління, того і Син Людський соромитиметься, коли прийде у славі Свого Отця з ангелами святими».. ...

Мт 10, 37 Менз

Хто любить батька чи матір більше, ніж мене, той не гідний мене, і хто любить сина чи дочку більше, ніж мене, той не гідний мене.

Лк 9, 18-23; Ів 16, 27; Мт 10, 37-39

3.1.12 ВСЕ для Ісуса – це єдиний рятівний життєвий девіз, а це означає повну відданість нашому Господу відповідно до власних можливостей.

Слово Боже сповнене позитивних закликів, вражаючих настанов і доленосних попереджень, щоб зараз віддати ВСЕ для Ісуса. Адже з нашої людської точки зору наше покликання і наше обрання не є настільки міцними, щоб їх не можна було похитнути. Ми можемо впливати на обидва через наші вчинки. Божі очікування і мірила щодо нас є цілком індивідуальними, а не абсолютними. Наше особисте ВСЕ – це НАШЕ Все відповідно до наших можливостей. Ніхто не повинен віддавати більше, ніж має. Але ніхто не може дозволити собі віддавати менше, ніж може, щоб не потрапити на хиткий, непевний шлях у вічність.

Не віддавати ВСЕ для Ісуса зараз і в майбутньому не обіцяє спасіння.

Але той, хто ЗАРАЗ віддає ВСЕ для Ісуса, створює собі найкращу основу для своєї **теперішньої і майбутньої** близькості до Бога і спасіння.

Кожен має своє особисте ВСЕ і не потребує більше, і не може дозволити собі давати менше, щоб не спіткнутися.

2 Петра 1, 5-11 Менг

5 Саме тому ви повинні також з усією ретельністю додавати до своєї віри чесноту, до чесноти – знання, 6 до знання – самоконтроль, до самоконтролю – стійкість, до стійкості – благочестя, 7 до благочестя – любов до братів, до любові до братів – загальну любов. 8 Бо якщо ці (якості) є у вас і постійно зростають, то вони не дадуть вам залишитися бездіяльними і безплідними в пізнанні нашого Господа Ісуса Христа. 9 А хто не має цих (якостей), той сліпий у своїй короткозорості і забув про очищення від своїх колишніх гріхів. 10 Тому, брати, тим більше дбайте про те, щоб утвердити своє покликання і вибрання, бо, роблячи це, ви ніколи не спіткнетесь; 11 бо таким чином вам буде дано увійти в вічне Царство нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа.

2 Петра 3, 14

14 Тому, улюблені, очікуючи цього, старанно дбайте про те, щоб ви були бездоганні і бездоганні перед Ним у мирі!

1 Кор 9, 25 Slt

25 Кожен, хто бере участь у змаганні, утримується від усього — ті, щоб отримати тлінний вінок перемоги, а ми — нетлінний.

Лк 13,24; Мт 13,44; 2 Петр 3, 14; 1 Кор 9, 25; Євр 6, 18; 2 Петр 1, 1-10;
Лк 12, 48

*3.1.13 (Тільки) той, хто ходить на двох ногах, дійде до неба:
відданість заради благодаті, дотримання заповідей
заради вічного спасіння*

Так ми йдемо на двох ногах шляхом до неба:

1. 100% відданість Богу через Ісуса Христа: для спасіння і благодаті = дотримання 1-3 заповідей
2. Любити свого ближнього, як самого себе: для отримання благодаті та спасіння = дотримання 4-10 заповідей

Дотримання 2-ї заповіді без виконання 1-ї заповіді точно не приведе до спасіння. Жоден простий гуманіст ніколи не буде спасений.

Виконання 1-ї заповіді і любов до Бога понад усе є основою будь-якого спасіння і вхідним квитком до Царства Божого.

Без Ісуса Першого все марне.

Але той, хто виконує 1, не може відмовитися від 2, якщо хоче увійти в Царство Небесне. Ми повинні любити свого ближнього, як самого себе, так само, як і любити Бога – і це навіть є доказом того, що ми любимо Бога.

Ми можемо увійти в Небеса тільки на двох ногах! Що означає «йти на двох ногах»: я не можу увійти в Небеса, стоячи на одній нозі.

Тільки коли я усвідомлюю, що Бог важливіший за все інше, і коли я готовий відмовитися від усього, що маю, заради Ісуса і йти за Ним, я стаю послідовником, гідним свого Господа, і буду спасений. А це можливо тільки з Божою допомогою. Це можливо тільки завдяки Божій благодаті.

І навіть після мого навернення дотримання 10 заповідей залишається основною умовою для входу в небо. Так вчить Ісус у Нагірній проповіді та в усіх Євангеліях.

Хороша новина полягає в тому, що якщо наше основне спрямування правильне, Ісус завжди прощає нас і приймає, як він це робив зі

своїми учнями, які, на відміну від багатого юнака, залишили все і пішли за Ісусом.

Лк 10, 27 Менг

«Люби Господа, Бога свого, всім серцем своїм, всією душею своєю, всією силою своєю і всією своєю думкою» і «ближнього свого, як самого себе».

Мт 19, 16-26 Менг

17 Якщо ти хочеш ... увійти в життя, дотримуйся заповідей. 18 «Яких?» – запитав він. Ісус відповів: «Цих: «Не вбивай, не чини перелюбу, не кради, не свідчи неправдиво, 19 шануй свого батька і матір» і «люби свого ближнього, як самого себе». 20 Молодий чоловік відповів йому: «Все це я дотримувався: чого мені ще бракує?» 21 Ісус відповів йому: «Якщо хочеш бути досконалим, іди, продай своє майно і роздай (виручку) бідним, і матимеш скарб на небі; потім прийди і йди за мною!»

22 Почувши ці слова, юнак засмутився, бо мав велике багатство. 23 А Ісус сказав своїм учням: «Поправді кажу вам: багатію важко увійти в Царство Небесне. 24 І ще раз кажу вам: Легше верблюдаві пройти крізь вушко голки, ніж багатому увійти в Царство Боже». 25 Почувши це, учні дуже здивувалися і сказали: «То хто ж може спастися?» 26 А Ісус, поглянувши на них, сказав: «Для людей це неможливо, але для Бога все можливо.

1 Ів 4, 19-21 Менг

19 Ми ж любимо, бо Він першим полюбив нас. 20 Якщо хтось каже: «Я люблю Бога», а ненавидить свого брата, той є брехуном, бо хто не любить свого брата, якого бачить, той не може любити Бога, якого не бачить. 21 І ми маємо від Нього таку заповідь: хто любить Бога, той нехай любить і свого брата.

Лк 10, 27; Мт 18,22; Мт 19, 16-26; 1 Ів 1, 9; Мт 5-7; 1 Ів 4, 19-21

3.1.14 *Спасіння полягає в страху Божому, а не (лише) в повазі*

Хто боїться Бога, той не повинен боятися (Бога).

Хто не боїться Бога, той повинен боятися (Бога).

Хто боїться Бога, той дотримується Його заповідей.

Хто не боїться Бога, ставить своє слово вище за Боже.

Хто боїться Бога, той отримає прощення, якщо згрішить.

Хто не боїться Бога, той не отримає прощення навіки.

Ми любимо славу святості Бога в поклонінні.

Ми забуваємо про страх перед святістю Бога, коли грішимо.

Ми зводимо жах святості Божої лише до неспасених. Ісус і апостоли вчать нас, послідовників Христа, жаху святості Божої. Якщо ми втратимо жах святості Божої, який здатний погубити навіть Його послідовників у пеклі, ми ризикуємо згрішити так, що втратимо своє спасіння.

І навіть щодо неспасених ми все менше бачимо необхідність захищати їх від страху перед святістю Бога.

Загалом, ми страждаємо від дедалі більшої втрати свідомості (жахливої) святості Бога, яка не терпить жартів і послідовно засуджує кожного неспасеного, а також вічно судить кожного спасеного.

Лк 12, 4 Слт

4 А я кажу вам, мої друзі: ... *Бійтеся того, хто, вбивши, має владу кинути в пекло!* Так, кажу вам, бійтеся його!

Лк 12, 6-7 Слт

6 Жоден [горобчик] не забутий перед Богом. 7 Але й волосся на вашій голові все полічене. Тому не бійтеся! Ви варті більше, ніж багато горобчиків.

Рим 11, 20-21 Слт

20 Правильно! За свою невіру вони були відлучені, а ти стоїш завдяки вірі. Не будь гордим, але бійся! 21 Бо якщо Бог не пощадив природних гілок, то може статися, що він не пощадить і тебе.

Ів. 6, 20 Слт

*А він сказав до них: Це я, **не** бійтеся!*

Мт 28, 3-4; Лк 12, 4-12; Рим 11, 20-22; Євр 10, 30-31; 2 Кор 5, 11; Об 1,17; Мт 10, 1-5; Ді 5, 1-11

3.1.15 Твоє відокремлення від цього світу є умовою твого спасіння. Спасений буде той, хто любить (Отця в) Небі більше, ніж цей світ

Послідовники Христа живуть у світі, але не належать до нього. Ісус очікує від своїх учнів, що вони свідомо відмежуються від цінностей і шляхів світу і будуть вести інше, зосереджене на Бозі життя. Ця інакшість є неповторною ознакою справжніх учнів.

Натомість той, хто пристосовується до світу і переймає його стандарти, не живе у слідуванні за Ісусом і тому не може бути спасений. Бог закликає своїх дітей активно відвернутися від безбожної темряви цього світу, відірватися від його нечистоти і вести святе життя. Тільки так ми можемо досвідчити повну обіцянку, яку Бог дав нам, своїм дітям, у вічності.

Чим можна подолати любов до світу і як ми можемо любити Бога більше, ніж світ? Це любов нашого Спасителя, Ісуса Христа, який першим полюбив нас, і жива надія на славу, яка чекає нас у вічності – чи то після нашої смерті, чи то після воскресіння.

Справжній, народжений знову віруючий, який через Ісуса Христа перемагає світ, успадкує вічне життя. Але той, хто, незважаючи на велику любов Бога, прив'язується серцем до світу, замість того, щоб любити Бога, ризикує втратити спасіння.

Гал. 1:4-5

[Ісус Христос] 4, який віддав Себе за наші гріхи, щоб визволити нас від теперішнього злого світу, за волею Бога і Отця нашого, 5 якому належить слава від вічності до вічності. Амінь.

Фил 3, 18-21 Менг

8 Бо багато хто поводить ся – я вже часто вам про це говорив і тепер повторюю навіть зі сльозами – як вороги хреста Христового: 19 їхній кінець – погибель, їхній бог – живіт, їхня слава – в їхній ганьбі, їхні думки спрямовані тільки на земне. 20 Наше громадянство ж у небі, звідки ми й чекаємо Господа Ісуса Христа як Спасителя, 21 який перетворить наше негідне тіло на подобу свого славного тіла силою, якою він може підкорити собі все.

1 Ів. 5:4-5

4 Бо все, що походить від Бога, перемагає світ; і це є сила перемоги, яка перемогла світ: наша віра. 5 Хто ж інший перемагає світ, як не той, хто вірить, що Ісус є Сином Божим?

2 Кор 6, 16-18 + 2 Кор 7, 1 Менг

16 Як храм Божий може поєднуватися з ідолами? Адже ми є храмом живого Бога, як сказав Бог: «Я буду жити серед них і ходити серед них; Я буду їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом». 17 Тому: «Вийдіть з-посеред них і відокремтеся (від них)», наказує Господь, «і не торкайтеся нічого нечистого, і Я прийму вас», і 18 «Я буду вам Отцем, а ви будете Мені синами і дочками», каже Господь Всемогутній. 7, 1 Маючи такі обіцянки, улюблені, очистімося від усякої скверни тіла і духа і досягаймо повного освячення в страху Божому!

Гал 1, 4-5; Флп 3, 18-20; Гал 1, 4-5; 1 Ів 4, 10; 1 Ів 5, 4-5; 2 Кор 6, 16-18 + 2 Кор 7, 1

3.1.16 Справедливість рятує від смерті: рятівна справедливість не тільки зараховується, але й є способом життя, який перебуває у правильних відносинах з Богом і виконує Його волю.

Праведним перед Богом є той, кому Христос дарує свою справедливість з милості.

Однак почесний вінок праведності – вічне життя на небі – отримають лише ті, хто відповідно до цієї дарованої праведності до кінця житимуть «як праведні», а це означає: чинити праведні вчинки, вести добру боротьбу, досягати мети, зберігати віру непорушною, радіти видимому поверненню Ісуса.

Справжня справедливість перед Богом, яка спасає і дає право на небеса, не тільки зараховується, але й є способом життя, який перебуває у правильних відносинах з Богом і виконує Його волю.

Рим. 5:1

*Оскільки ми тепер виправдані **вірою**, то маємо **мир** з Богом через нашого Господа Ісуса Христа.*

Об'явл. 22:11

Праведний нехай продовжує чинити справедливість!

2 Тим. 2:22

*Утікай від пристрастей юності, а прагни справедливості, **віри**, любові та **миру** разом з тими, хто з чистим серцем кличе до Господа!*

Об'явл. 19:6-9 Слт

*6 І я почув голос, як голос великого народу, і як шум багатьох вод, і як голос сильного грому, що говорив: Алілуя! Бо Господь Бог Всемогутній став царем! 7 Радійте і веселіться, і віддайте Йому славу! Бо настали весілля Агнця, і його дружина приготувалася. 8 **І дано їй одягнутися в чисте і блискуче тонке полотно, бо тонке полотно – це праведність [буквально: «праведні вчинки»] святих.** 9 І він сказав мені: Напиши: Блаженні ті, хто покликані на весільний бенкет Агнця! І він сказав мені: Це правдиві слова Божі!*

Мал 3, 18; Об 22, 11; Рим 5, 1; 2 Тим 2, 22; 2 Тим 4, 7-8; Об 19, 6-9

3.1.17 (Тільки) той, хто прийме запрошення на небесну весільну вечерю, буде врятований – і тільки ТОДІ, якщо він і вона будуть одягнені в одязі спасіння і праведності

Так, ми отримуємо рятівні святкові шати для небесного весілля безкоштовно – шляхом очищення наших шат у крові Агнця і освітлення їх, тобто шляхом справжнього навернення. Але після нашого навернення ми зберігаємо наші одяги, не забруднюючи їх гріхом або відхиленням від вузького шляху і не дозволяючи їх вкрати. (Тільки) той, хто так перемагає, буде одягнений у світлі одяги і ходитиме з Ісусом у вічності.

Біле вбрання і наша праведність складаються також з того, що ми робимо для Бога після обмивання, з наших вчинків і праведних діл для Бога.

Тут зливаються дар і власні вчинки. Наша праведність в основному дарована, але вона не є лише даром. Вона також приносить плоди в нашому житті, які Бог вважає частиною нашої праведності.

Отже, нам потрібні обидві речі: Божий дар нашої праведності – так Він робить нас гідними взяти участь у весіллі Сина Божого – але також і плоди, діла віри, які виростають у нашому житті з цієї дарованої Богом праведності.

Нареченою Агнця є святі, які отримали даром одяг спасіння і роблять діла, які можуть витримати перед Богом і які Бог колись вплете в чисте біле полотно, яке Він подарує своїй нареченій на небі.

Об'явл. 22:14

14 Блаженні ті, хто переть одяг, щоб мати право на дерево життя і входити через ворота в місто!

Об'явл. 19, 6-9 Слт

Наречений Агнца було дано **одягнутися в тонке полотно, блискуче, чисте, бо тонке полотно – це праведні вчинки святих.**

Мт 22, 11 Менз

11 А коли цар увійшов, щоб подивитися на гостей, він помітив там чоловіка, який не був одягнений у весільне вбрання. 12 Тоді він сказав йому: «Друже, як ти зміг прийти сюди, не маючи **весільного вбрання?**» Той замовк. 13 Тоді цар наказав своїм слугам: «Візьміть його за руки і ноги і **викиньте його в темряву зовні!** Там буде голосний плач і скрегіт зубів». 14 Бо багато хто покликаний, але мало хто обраний».

Об'явл. 3, 4-6 Пс.

4 Але ти маєш декілька імен у Сардах, **які не запламували свого одягу, і вони будуть ходити зі мною в білому одязі, бо вони того варті.** 5 Хто **переможе, той буде одягнений в білий одяг, і я не викреслю його імені з книги життя, і я визнаю його ім'я перед моїм Отцем і перед його ангелами.** 6 Хто має вуха, нехай слухає, що Дух говорить церквам!

Об'явл. 19, 6-9; Об'явл. 3, 5; Об'явл. 22, 14; Мт. 22, 11; Об'явл. 7, 14; Об'явл. 16, 15; Іс. 61, 10; Рим. 1, 17; Рим. 3, 22; Рим 4, 3; 1 Кор 1, 30; Флп 3, 9; Йов 29, 14; Мт 5, 20; Мт 6, 1; Лк 1, 75; Рим 6, 13+16+18; 2 Кор 3, 9; 2 Кор 9, 10; Еф 5, 9; Флп 1, 11; 2 Тим 2, 22; Тит 3,5; Еф 2, 10; Евр 6, 1; Як 2, 18-26; Об 7, 14; Об 12, 11

3.1.18 (Тільки) той, хто слухає Боже Слово і діє відповідно до нього, буде спасений

Кожне слухання Божого Слова несе з собою відповідальність. Ми повинні ставитися до цього серйозно і втілювати це в нашому житті, щоб бути врятованими. Хто забуває і не живе за Божими словами, той ставить під загрозу своє спасіння. Врятованим буде той, хто зберігає Божі настанови в своєму серці і з любов'ю та відданістю живе за ними до кінця.

Лк 12, 48 Пс

Від того, **кому багато дано, багато** й вимагатимуть;
а від того, **кому багато довірено**, того й більше вимагатимуть.

Об 3, 1-3 Менг

Я знаю твої діла: **ти** маєш репутацію живого, **але ти мертвий**. 2
Прокинься і зміцни тих, хто залишився (членів громади), які були
близькі до смерті! Бо я не знайшов твоїх діл досконалими перед
моїм Богом. 3 **Тож пам'ятай, як ти отримав і почув (послання**
спасіння, або: спасіння), тримайся цього і вникай у себе! Але якщо
ти не будеш пильним, я прийду, як злодій, і ти напевно не
знатимеш, в яку годину я прийду до тебе.

Як 1, 22-25 Менг

22 **Будьте ж виконавцями слова, а не лише слухачами, інакше ви**
обманюєте самих себе. 23 Бо хто лише слухає слово, але не
виконує його, той подібний до людини, яка дивиться на своє
тілесне обличчя в дзеркалі; 24 бо, подивившись на себе, вона
відходить і відразу забуває, як вона виглядала. 25 **А хто** заглянув у
досконалий закон свободи і залишається в ньому, **не будучи**
забувчим слухачем, а справжнім виконавцем, той буде
блаженний у своїх діях.

Ді 20, 31-32 Менг

31 **Тому будьте пильні і пам'ятайте, що я три роки день і ніч не**
переставав з сльозами нагадувати кожному з вас. 32 А тепер я
доручаю вас Богу і слову Його благодаті, яке має силу будувати і
дарувати спадщину серед усіх, хто освятився.

Євр 2, 1-3 Менг

1 Тому **ми повинні тим міцніше триматися того, що ми чули,**
щоб не втратити його. 2 Бо якщо вже слово, проголошене через
ангелів, було непорушним, і кожне порушення та кожна непокора
отримали належну відплату, 3 то як ми можемо уникнути
(покарання), якщо нехтуємо таким високим спасінням?

Лк 12, 48; Ді 20, 31-32; Євр 2, 1-3; Як 1, 22-25; 2 Пет 1, 3-9; Об 2, 4-5

*3.1.19 Ті, хто слухаються Бога і виконують Його волю,
будуть врятовані*

Хто знає Божу волю і не виконує її, той загине. Недостатньо лише визнавати Божу волю; вирішальним є те, щоб наше життя підтверджувало це добрими плодами і нашими вчинками. Євангеліє проголошує: ми будемо врятовані лише Божою благодаттю, без власних зусиль. Але щоб залишитися врятованими, потрібно відмовитися від власних бажань і життя, щоб виконувати Божу волю. Хто вчить іншому, той є фальшивим пророком, оманливим вчителем і вовком в овечій шкурі.

Скільки послуху потрібно, щоб бути врятованим? Важливим є основний послух послідовника Ісуса – життя, яке, незважаючи на помилки, як у Петра, знову і знову повертається до Ісуса через покаєння. Хто тримається Ісуса і після кожного падіння повертається до послуху, той буде врятований.

Важливо, що Ісус не відкладає наше покаєння і навернення, а вважає їх нагальними. Затримка в послуху є небезпечною. І хто може вагатися, маючи такого чудового Спасителя? Давайте швидко навернемося до Христа і твердо залишимося в Ньому.

Мт 7, 24-29 Менг

24 Тому кожен, хто слухає ці мої слова і виконує їх, подібний до мудрого чоловіка, який збудував свій дім на скелі.

Мт 7, 21 Менг

«Не всі, хто каже мені: «Господи, Господи», увійдуть до Царства Небесного, а тільки той, хто виконує волю мого Небесного Отця.

Євр 5, 8-9 Мен

8 І [Ісус], незважаючи на своє синівське становище, навчився послуху через свої страждання. 9 Досягнувши досконалості, він став для всіх, хто йому послухний, автором вічного спасіння.

Мт 7, 24-29; Мт 7, 21; Євр 5, 8-9; Мт 5, 25; Лк 12, 58; Еф 4, 26; Ді 5, 32; Євр 4, 11; Ів 21, 15-17

*3.1.20 Хто має силу солі і протистоїть гріху, той в кінці
буде спасений*

Для Ісуса життя в гріху – свідоме і постійне порушення 10 заповідей – несумісне з вічним спасінням. Як його учні, ми покликані зберігати в собі «силу солі»: визнавати свої гріхи, відмовлятися від них і зберігати мир між собою, дбаючи про благо наших братів і сестер по вірі. Так ми залишаємося в стані спасіння.

Однак той, хто свідомо і без каяття терпить гріх у своєму житті – тобто втрачає силу солі – неминуче втрачає вічне спасіння, навіть якщо зовні здається послідовником Христа.

Але хороша новина полягає в тому, що ми не мусимо бути досконалими і безгрішними, щоб залишатися спасеними. Добрий пастир шукає загублену вівцю, доки не знайде її і не приведе додому. Батько з нетерпінням чекає на повернення загубленого сина. І так само, як ми маємо прощати нашим братам і сестрам 70 разів по сім, так і наш Небесний Батько буде прощати нас знову і знову, коли ми повернемося до Нього.

Мт 5, 13 Пс

13 Ви – сіль землі. Але якщо сіль втратить смак, чим її знову посолити? Вона вже ні на що не придатна, хіба що її викинути і люди її потопчуть.

Мк 9, 42-50 Менз

42 А хто спокусить одного з цих малих, які вірують (в Мене), тому краще було б, щоб йому повісили на шию жорно і кинули в море. 43 І якщо твоя рука спокушає тебе [«спокушає на зло»], відрубай її! Краще для тебе ввійти в життя калікою, ніж мати дві руки і потрапити в пекло, у вічний вогонь. 44 45 А якщо твоя нога спокушає тебе [«спокушає на зло»], відрубай її! Краще тобі ввійти в життя кульгавим, ніж мати обидві ноги і бути кинутим у пекло. 46 47 І якщо твоє око спокушає тебе [«спокушає на зло»], вирви його! Краще тобі ввійти в Царство Боже однооком, ніж мати обидва ока і бути кинутим у пекло, 48 де черв'як не вмирає, а вогонь не гасне 49 Бо кожен буде посолений вогнем [як кожна

жертва приправляється сіллю]. 50 Сіль є доброю річчю, але якщо сіль втратила смак, чим ви повернете їй смакові властивості? Майте в собі сіль і зберігайте мир між собою.

Як 1, 12 Слт

12 Блаженний той чоловік, який витримує випробування, бо, витримавши, він отримає вінець життя, який Господь обіцяв тим, хто Його любить.

Мк 9, 42-50; Мт 5, 13; Як 1, 12; Лк 15,7; Мт 18,22; Лк 15, 20-24

3.1.21 Будуть врятовані ті, хто через Ісуса люблять Бога більше, ніж себе, і люблять своїх ближніх так само, як себе

Наше спасіння пов'язане з особою Ісуса. Він повинен бути для нас важливішим за все. Це найважливіша умова нашого спасіння.

А друга умова спасіння для вічного благословення полягає в тому, щоб не судити інших і ставитися до них принаймні так само добре, як до себе.

А той, хто любить себе більше, ніж інших, пройшов через широкі ворота і знаходиться на довгому шляху до прокляття.

Мк 12, 28-31

*«Яка заповідь є першою з усіх?» 29 Ісус відповів: «Перша: „Слухай, Ізраїлю: Господь, Бог наш, є єдиним Господом, 30 і ти повинен любити Господа, Бога свого, всім серцем своїм, всією душею своєю, всією своєю думкою і всією своєю силою!“. Друга така: "**Люби свого ближнього, як самого себе!**" Немає іншої заповіді більшої за ці дві.*

Лк 14, 33 Пс

33 Так само ніхто з вас не може бути моїм учнем, якщо не зречеться всього, що має.

Мт 7, 12-14 Менг

12 «Все, чого ви очікуєте від людей, те й ви робіть їм, бо в цьому

полягає (виконання) Закону і Пророків. – 13 Входить (в Царство Боже) через вузькі ворота, бо широкі ворота і простора дорога, що веде до погибелі, і багато хто входить нею. 14 А вузькі ворота і тісна дорога, що веде до життя, і мало хто знаходить її».

Мт 7, 1-2 Менг

1 Не судіть, щоб не судили вас! 2 Бо тим судом, яким судите, будете судимі, і тією мірою, якою міряєте, буде вам відміряно.

Мк 12, 31; Мт 7, 12-14; Мт 7, 1; Як 2, 8-13; Як 4, 10-12; Мт 25, 31-46; Мт 18, 21-35; Мт 6,12; Ів 13,34; Лк 6, 27-35

*3.1.22 (Тільки) Той, кому прощено і хто сам прощає,
побачить спасіння Боже*

На початку всіх відносин з Богом стоїть прощення. Той, кому не прощено його провини перед Богом, не є і не буде спасеним.

Спасеним є і залишається той, хто без обмежень і від щирого серця прощає братів і сестер по вірі та всіх людей. Той, хто НЕ БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ і ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ не прощає братів і сестер по вірі та інших людей і не відвертається від цього, підпадає під гнів і непростення Бога за власні гріхи і потрапляє до (вічного) в'язниці, щоб спокутувати власні гріхи.

Бог залишає достатньо часу для нашого власного прощення інших, щоб дати нам можливість пережити те, що сталося. І він встановлює цей час досить коротким і нагальним, щоб ми знали, що наше (вічне) життя залежить від нашого своєчасного прощення. Ісус і апостоли самі прощали негайно і своєчасно, тим самим подаючи нам приклад і встановлюючи стандарт.

Мт 6, 12 Менг

12 І прости нам наші провини, як і ми прощаємо нашим винуватцям!

Мт 18, 20-34 Менг

«Ти, злий раб! Я пробачив тобі весь той борг, бо ти просив мене

про це; 33 чи не повинен був ти також змилосердитися над своїм товаришем, як я змилосердився над тобою?» 34 І, **сповнений гніву**, його пан віддав його **катам**, аж поки він не сплатить йому весь борг. 35 Так само і мій Небесний Отець поступить з вами, **якщо кожен з вас не пробачить своєму братові від щирого серця».**

1 Кор 4, 12+13 Менз

12 Коли нас зневажають, ми благословляємо; коли нас переслідують, ми терпляче мовчимо; 13 коли нас ображають, ми відповідаємо добрими словами.

Мт 6, 12; Мт 6, 12; Мт 18, 20-34; Мт 6, 14-15; Лк 23, 34; 1 Кор 4, 12+13; Еф 4, 20-32; Мт 5, 25+26; 1 Ів 3, 15

3.1.23 Хто любить братів і сестер по вірі, той досягне вічності

Любов до наших братів і сестер по вірі була підкреслена Ісусом як найважливіша нова заповідь. Хто ненавидить своїх братів і сестер, тим самим показує, що він або ніколи не був по-справжньому навернений, або, якщо колись був навернений, втрачає вічне життя від Бога. Справжнє наслідування проявляється в любові, яку ми виявляємо один до одного.

Вбивство починається вже в наших думках. Гнів на брата чи сестру, а також зневажливе ставлення вже приводять нас до суду в очах Бога. Серйозні образи, які рівнозначні вбивству в думках, роблять нас винними перед Богом у пекельному вогні.

Бог дає нам лише короткий проміжок часу, щоб налагодити наші стосунки з братами і сестрами. Він підкреслює терміновість, бо ми не знаємо, скільки часу нам залишилося, щоб покаятися від цього гріха, що загрожує життю.

Ів. 13:34 Менз

34 Нову заповідь даю вам, щоб ви любили один одного; як я любив вас, так і ви повинні любити один одного.

1 Ів. 3:14 Менг

14 Ми знаємо, що перейшли від смерті до життя, бо любимо братів: хто не любить (свого брата), той залишається в смерті.

Мт 5, 22 Слт

22 А я кажу вам: кожен, хто без причини гнівається на свого брата, підлягатиме суду. А хто скаже своєму братові: «Рака!», той підлягатиме Великій Раді. А хто скаже: «Ти дурень!», той підлягатиме пекельному вогню.

Мт 5, 23-26 Менг

23 Отже, коли приносиш свою жертву до вітара і там згадаєш, що твій брат має щось проти тебе, 24 залиш свою жертву там перед вітарем і спочатку йди примирися зі своїм братом, а потім іди і принеси свою жертву! 25 Будь готовий без зволікання примиритися зі своїм супротивником, поки ти ще з ним на шляху (до судді), щоб твій супротивник не передав тебе судді, а суддя не передав тебе судовому приставу, і тебе не ув'язнили. 26 Поправді кажу тобі: ти не вийдеш звідти, поки не сплатиш останнього пенні.

Ів 13,34; 1 Пет 1, 22; Мт 5, 22; 1 Пет 1, 22; Еф 4, 26; Лк 12,58; Мт 5, 23-26

3.1.24 Хто зберігає перед Богом чисте сумління перед собою та іншими, той буде спасений

Постійне порушення власної совісті є духовним смертельним гріхом – як для послідовника Христа, який це робить, так і для того, хто своєю поведінкою спокушає інших. Незаплямована совість перед Богом зберігає нас у спасінні і тому є вирішальною. Наша совість потребує постійної практики і чіткої орієнтації через Боже Слово, щоб бути сформованою за Його волю.

Кожен послідовник Христа має індивідуальний стан совісті, який розвивається протягом життя у вірі. Тому ми не повинні судити один одного за зовнішністю чи формальностями. Любов Христа закликає нас не вводити наших братів і сестер у конфлікти совісті через

нелюбовну поведінку чи відсутність поваги. Той, хто спонукає інших діяти всупереч їхній совісті, може зруйнувати їх духовно – це жажлива і серйозна помилка.

Нормальною позицією послідовника Христа є постійне життя перед Богом з чистою, непорушеною совістю. Будь-яке тривале відхилення, яке порушує совість, ставить під загрозу відносини з Богом, а отже, і спасіння.

Любов Христа спонукає нас захищати наших братів і сестер по вірі та зберігати себе на шляху спасіння. Чиста совість веде до життя, а порушена совість приносить духовну смерть. Тому для спасіння необхідно формувати нашу совість і зміцнювати її Божим Словом, щоб жити за Його волею. Так ми і наші брати та сестри залишаємося в Божій опіці та близькості.

1 Тим. 1:5 Менз

5 Але кінцевою метою проповіді спасіння є любов, що походить від чистого серця, доброї совісті і щирої віри.

1 Тим. 1:19 Слт

[Боріться добрим боєм] 19 зберігаючи віру і чисте сумління. Деякі відкинули це і тому зазнали краху у вірі.

Рим 14, 15+20 Слт

15 Але якщо твій брат засмучується через їжу, то ти вже не поводишся згідно з любов'ю. Не губи своєю їжею того, за кого Христос помер! ...

20 Не руйнуй Божого діла через їжу!

Рим. 14:15-23; 1 Кор. 8:13; Мт. 18:6; Мк. 9:42; Дії 24:16; 1 Тим. 1:5; 1 Тим. 1:19; Євр 13, 18; 1 Петр 3, 16; 1 Ів 3, 20+21; 1 Тим 4, 1-3; 1 Кор 3, 17; 2 Тим 3, 16; 1 Ів 1, 8-9; 1 Ів 3, 21; 1 Кор 4, 4

3.1.25 Хто живе в статевій чистоті в очах Бога, той потрапить до неба

Той, хто живе в сексуальній чистоті за Божими мірками, досягне Царства Небесного. Боже Слово чітко дає зрозуміти, що розпусники,

перелюбники та інші, хто продовжує грішити в сексуальному плані, не успадкують Царства Божого. Віруючі не повинні обманювати себе з цього приводу.

Божя благодать є нескінченною і поширюється на всіх, хто відвертається від своїх гріхів і більше не живе в них. Ми завжди можемо відвернутися від окремих гріхів, і Ісус прощає нас, як він сам вчить, 70 разів по 7 разів і більше. Ця велика і вірна благодать є нашою міцною опорою.

Але цю благодать не можна неправильно розуміти: Ісус не терпить свідомого, постійного поводження з гріхом у нашому житті, і це особливо стосується сексуальних гріхів. Хто свідомо терпить гріх, не борючись з ним, той ставить себе поза Божою благодаттю. Заклик Ісуса чіткий: покаяння, чистота і життя, яке вшановує Бога.

Мт 5, 27-30 Пс

*[Ісус говорить] 27 Ви чули, що сказано древнім: «Не чини перелюбу!» 28 А я кажу вам: **хто дивиться на жінку, щоб пожадати її, той уже вчинив перелюб з нею у своєму серці. 29 Якщо ж твоє праве око спокушає тебе [до гріха], вирви його і кинь від себе! Бо краще для тебе, щоб одна з твоїх кінцівок загинула, ніж щоб все твоє тіло було вкинуте в пекло. 30 І якщо твоя права рука спокушає тебе, відрубай її і кинь від себе! Бо краще для тебе, щоб одна з твоїх кінцівок загинула, ніж щоб все твоє тіло було вкинуте в пекло.***

Мт 19, 4 Пс

4 А він відповів і сказав їм: Чи не читали ви, що Творець спочатку створив їх чоловіком і жінкою?

1 Кор 6, 9-10 Слт

9 Хіба ви не знаєте, що несправедливі не успадкують Царства Божого? Не помиляйтеся: ні розпусники, ні ідолопоклонники, ні перелюбники, ні м'якотілі, ні педофіли, 10 ні злодії, ні жадібні, ні п'яниці, ні богохульники, ні розбійники не успадкують Царства Божого.

Об 22, 14-15 Мєг

7 Хто переможе, той успадкує це (нове Єрусалим у небі), і я буду його Богом, а він буде моїм сином. 8 А ті, хто нечисті, розпусні, ... їхня частка буде в озері, що горить вогнем і сіркою: це друга смерть.

Мт 5, 27-30; 1 Кор 6, 9-10; Гал 5, 19-22; Об 21, 7-8; Об 22, 14-15; 2 Пет 2, 20; Мт 18, 22; Мт 19, 4

3.1.26 Правильне поводження з грошима є важливою передумовою на шляху до неба

Ісус чітко говорить, що ми не можемо одночасно служити Богу і грошам («мамоні»). Тільки той, хто служить виключно Богу і має благочестиве ставлення до свого майна, буде врятований. А той, хто прив'язаний до свого багатства, не може досягти Царства Небесного.

Навіть той, хто добре починає з Христом, але потім піддається спокусам багатства, втрачає свої духовні плоди і ставить під загрозу своє спасіння. Життя, яке визначається прагненням до володіння, віддаляє від Бога і веде до вічного розлучення. Шлях до вічного спасіння вимагає постійно ставити Бога понад усе – навіть понад наше майно.

Дві речі захищають мене від небезпек багатства:

- Покладати свою надію не на гроші, а на Бога
- Ділитися своїм багатством і щедро роздавати його

Хто так поводитьсь зі своїми благами, той живе за Божою волею і отримує вічне життя.

Мт 6, 24 Пс

Ви не можете служити Богу і мамоні!

Мк 10, 23+25 Слт

23 Як важко багатим увійти в Царство Боже! ... 5 Легше

верблюдові пройти через вушко голки, ніж багатієві увійти в Царство Боже.

Мк 4, 18-19 Слт

18 А ті, що були посіяні серед терня, це ті, хто чує слово, 19 але турботи цього світу і спокуса багатства та бажання інших речей проникають і заглушають слово, і воно стає безплідним.

Мт 6, 24; Мк 10, 23-25; Мк 4, 18-19; Мт 3, 10; 1 Тим 6, 17-19; Як 5, 3; Мт 4, 10; 1 Ів 3, 17; Флп 4, 11-13

3.1.27 Хто служить як зразковий керівник, той буде врятований

Християнські керівники не повинні панувати, а служити прикладом для пастви. Їх остаточне спасіння – здобуття нев'янучого вінка слави – залежить від того, чи виконують вони свою службу вірно, смиренно і сумлінно.

Тільки той, хто віддано служить своїм братам і сестрам по вірі, отримає вічне життя і буде щедро винагороджений Богом.

Мк 10, 44 Слт

44 А хто з вас хоче бути першим, нехай буде всім слугою.

1 Петра 5, 2-4 Менг

2 Пасіть довірену вам Божу отару і пильнуйте за нею, не з примусу, а з радісною готовністю, згідно з Божою волею, не з жадібності до наживи, а з відданістю, 3 не як тирани над довіреними вам (громадами), а як зразки для отари; 4 тоді, коли з'явиться Первосвященик, ви отримаєте нев'янучу вінець слави.

Мт 24, 45-51 Менг

45 Хто ж той вірний і розумний раб, якого господар поставив над своїми слугами, щоб він давав їм їжу вчасно? 46 Блаженний той раб, якого господар, повернувшись, знайде таким. 47 Поправді кажу вам: він поставить його над усіма своїми маєтками. 48 А якщо такий слуга є злим і думає в своєму серці: «Мій господар ще довго не прийде!», 49 і почне бити своїх товаришів-слуг, і їстиме

та питиме з п'яницями, 50 то господар такого слуги прийде в день, коли він не чекає, і в годину, якої він не знає, 51 і поріже його, і призначить йому місце серед лицемірів, де буде голосний плач і скрегіт зубів».

Мк 10, 44; Мт 24, 45-51; 1 Пет 5, 1-5; 3 Ів 1, 9-11; Лк 12, 42-45; Мт 24, 45-51

3.1.28 Працьовиті успадкують спасіння

Лінощі ведуть до духовної смерті, а працьовитість веде до повноти і життя. Заповніть порожнечу в собі Божою любов'ю і служінням Йому, замість того, щоб марнувати її на лінощі. Так ви збережете своє духовне життя і отримаєте вічне.

Використовувати вільний час і сили для слави Христа і на благо інших означає слідувати за Христом.

Навіть як послідовник і слуга Ісуса можна загубитися через бездіяльність, навіть якщо немає явних гріхів. Достатньо не робити нічого зі своїм життям і не використовувати дари, які Бог довірив тобі, для Нього. Хто закопує свої таланти і не використовує їх для Божого Царства, той загубиться.

Вільний простір у житті, який не заповнений Христом і для Христа, легко займає диявол. Той, хто використовує свої дари, час і сили для ледачого і егоїстичного життя, показує, що він слідує не за Христом, а за дияволом. Справжнє послідовництво означає активно присвятити своє життя служінню Богу.

Мт 25, 23.26 Слп

23 Його господар сказав йому: «Добре, добрий і вірний слуго! Ти був вірний у малому, я поставлю тебе над великим; увійди в радість свого господаря! ...

26 «Ти, злий і ледачий чоловік!», – сказав йому його пан. ... 28 Заберіть у нього талант і ... викиньте цього негідного раба в темряву. Тоді почнеться великий плач і скрегіт зубів.

Єр 48,10 Менг

*Проклятий той, хто **недбало** виконує роботу Господа.*

Прип. 12, 24

24 Рука працюючих буде панувати, а лінива мусить виконувати примусову працю.

Мт 25, 23-30; Єр 48,10; Пр 12,24; 1 Тим 5, 13-15; Євр 6, 4-12; 2 Сол 3, 10-12; Ді 9, 36 і далі; Єз 16, 49-50; Втор 8, 10-20

3.1.29 Ті, хто постійно, до кінця, чинять добро, успадкують Боже спасіння

Для Бога важливий наш поточний стан – як ми йдемо з Ним у момент нашої смерті. Цей стан визначає, чи вважає нас Бог праведними () чи ні. При цьому Бог більше звертає увагу на наш основний стан, ніж на окремі вчинки.

Життя справжніх спасених людей характеризується невинним прагненням робити добро. Ніщо інше не відповідає життю справжнього послідовника Ісуса. Віруючі повинні навчитися робити добро, зростати в цьому і зробити це своєю звичкою. Але вони також повинні залишатися пильними, невтомно робити добро до кінця. Тільки той, хто не перестає робити добро, приносить плоди для Бога – і тільки ті, хто приносить плоди, будуть спасенні.

Бог вірний і не забуває наших колишніх добрих справ, навіть якщо ми переживаємо періоди слабкості або невдач. Але тільки ті, хто залишається вірним до кінця в основному житті, сповненому добрих справ, стануть спадкоємцями обіцянки вічного життя.

Незалежно від того, наскільки далеко хтось був від Бога до навернення або на своєму шляху, бездоганий новий початок можливий у будь-який момент, аж до нашого останнього подиху. Це навернення дарує нове життя і відкриває шлях до вічного спасіння.

Рим. 2:6-8

6 Він відплатить кожному за його ділами , 7 а саме вічне життя

(дасть) тим, хто, витримуючи в добрих ділах, прагне слави, честі та нетлінності; 8 а гнів і лють тим, хто впертий і не слухається істини, а служить неправді.

Мт 24, 45-51 Менз

45 «Хто ж той вірний і розумний слуга, якого господар поставив над своїми слугами, щоб він давав їм їжу в належний час? 46 Блаженний той слуга, якого господар, повернувшись, знайде таким. 47 Поправді кажу вам: він поставить його над усіма своїми маєтками.

*48 А якщо такий **слуга** є злим і в своєму серці думає: «Мій пан ще довго не прийде!», 49 і **почне бити своїх товаришів** і їсти та пити з п'яницями, 50 то господар такого слуги прийде в день, коли він не чекає, і в годину, якої він не знає, 51 і **поріже його, і призначить йому місце серед лицемірів, де буде голосний плач і скрегіт зубів**».*

Лк 15, 32 Менз

32 Ми мусили радіти і веселитися! Бо цей твій брат був мертвий і ожив, був загублений і знайшовся.

Рим. 2:6-8; Мт. 24:45-51; Лк. 15:32; Єз. 18:22-24; Єз. 33:13; Лк. 15:32; Лк. 8:14; Мт. 7:19; Євр. 6:10-12; Об 22, 11; 1 Тим 6, 17-20; Йош 24, 20; Лк 6, 27-38; Гал 6, 9; 3 Ів 1, 11; 1 Пет 2, 12; Євр 10, 24; Об 2, 23-27

3.1.30 Освячення та очищення на шляху є дорогою до неба

Тільки той, хто щиро прагне до освяченого життя, очищає своє серце і зберігає його чистим, одного дня побачить Бога. Святість і чистота серця є необхідними для спілкування з Ним у вічності.

Дітям Божим наказано активно відвертатися і відокремлюватися від темного, безбожного світу, а також жити в чистоті, щоб у вічності повністю здійснилося обіцяне їм остаточне прийняття Богом.

Хто не робить прогресу в очищенні та відокремленні від світу, той не побачить виконання найбільших обіцянок Бога.

Тільки той, хто очищає своє серце і зберігає його чистим, побачить Бога у вічності. Освячення і чистота є ключем до повного спілкування з Господом.

1 Сол. 4:3 Менг

Бо це є воля Бога, ваше освячення.

Євр 12, 14 Слт

14 Прагніть миру з усіма і освячення, без якого ніхто не побачить Господа!

1 Ів 1, 8 Менг

9 Якщо ж ми визнаємо свої гріхи, то Він вірний і справедливий, щоб простити нам гріхи і очистити нас від усякої неправди.

4 Мл 19, 20 Слт

А якщо хтось нечистий і не хоче очиститися, то нехай буде вигнаний із громади, бо він осквернив святиню Господню; вода очищення не була на нього вилита, тому він нечистий.

1 Ів 3, 2-3 Менг

2 Ми побачимо Його таким, яким Він є. З І кожен, хто покладає на Нього цю надію, очищає себе, як і Він (також) чистий.

Мт 5, 8 Слт

8 Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога!

Мт 5, 8; 2 Кор 6, 14-18 + 2 Кор 7, 1; 1 Сол 4, 3; Євр 12, 14; 1 Ів 1, 8; 4 Мл 19, 20; 1 Ів 3, 2-3

3.1.31 Доречна стриманість і боротьба проти своєї старої сутності, похотей і бажань рятують

Важливою рисою справжніх віруючих є їхня боротьба проти похотей, які борються у світі та в них самих. Вони не ведуть розпусне життя, а живуть рішуче та стримано.

Бог не залишає нас у вакуумі: страх Божий, боротьба Духом проти старої природи, вчинення добра і сповнене очікування Ісуса є

найкращою і найповнішою заміною того, що ми залишаємо позаду. Так ми отримуємо силу вести життя, яке прославляє Бога.

Наша боротьба проти нашої старої земної природи («тіла») є нормальною частиною нашого шляху до неба. Ми більше не живемо в грішних звичках, які не подобаються Богу: сексуальна аморальність, безсоромність, злі пристрасті, жадібність – яка є ідолопоклонством – та інші нечисті речі, що випливають з нашої плотської природи. Ці речі викликають гнів Божий.

При нашому наверненні ми принципово відмовилися від такого способу життя. Але боротьба з цими старими бажаннями триває, і ми покликані «вбити» їх і повністю відмовитися від них. Ця мета є безперервним процесом. На цьому шляху ми ще не досконалі, і те, що ми боремося з цими боротьбами і зазнаємо поразок, не є ознакою недостатнього спасіння – вони є частиною щоденного хреста кожного спасеного послідовника Ісуса Христа.

Тільки завдяки здоровому нагадуванню і біблійному вченню ми можемо залишатися в здоровій вірі. Ця віра спонукає нас відмовитися від старого безбожного життя і творити добрі справи як плід для Божої слави, благо інших і як свідчення для світу. Справжня віра в Ісуса знову і знову утримує нас від того, щоб слідувати бажанням старої людини, і дає нам силу подолати ці спокуси.

Звичайно, на цьому шляху можуть траплятися невдачі, але Ісус вірний і прощає нас, коли ми визнаємо свої гріхи і повертаємося до Нього (1 Ів. 1:8-9). Вирішальним є те, що наша велика життєва лінія визначається свідомим відмовою від бажань і пристрастей цього світу. Тільки якщо ми залишимося на цьому шляху, ми в кінці будемо остаточно і вічно спасенні.

Рим. 8, 13

13 Бо якщо ви живете за тілом, то помрете; а якщо Духом вбиваєте тілесні вчинки, то житимете.

Як 1, 12-16 Менг

12 Блаженний той чоловік, який терпеливо витримує спокусу! Бо, витримавши випробування, він отримає життя як вінець

перемоги, який обіцяний тим, хто його любить. 13 Ніхто, коли спокушується (до зла) (), нехай не каже: «Я спокушений Богом», бо Бог не може бути спокушений злом, але й Сам нікого не спокушує. 14 Ні, кожен спокушується (до зла), коли його спокушає і вабить його власна пожадливість. 15 А коли пожадливість зачала, вона народжує гріх, а гріх, коли дозріє, народжує смерть.

1 Ів 5, 4-5 Менг

4 Бо все, що народжене від Бога, перемагає світ; і це є та сила, яка перемогла світ: наша віра.

5 Хто ж інший перемагає світ, як не той, хто вірить, що Ісус є Сином Божим?

Рим. 8, 13; Як. 1, 12-16; 1 Ів. 6, 4-5; Еф 2, 3; Гал 5, 24; 2 Пет 1, 3-5; Мт 5, 29; Рим 8, 13; Гал 6, 7; 1 Ів 4, 4; 2 Пет 2, 9; Євр 2, 17-18; 1 Ів 1, 8-9

3.1.32 «У Христі» є спасіння – і доки я «у Христі», я перебуваю в ньому і маю спасіння

Спасіння зараз є тільки в Христі. Наше завдання як віруючих – залишатися в Христі до кінця наших днів.

Поза Христом немає життя, ні в цьому світі, ні в майбутньому. Все теперішнє і майбутнє спасіння і слава є тільки В Христі.

Є два етапи, на яких ми не залишаємося в Христі:

1. Поетапно: тоді ми будемо присоромлені при поверненні Христа, але все одно будемо врятовані.
2. Повністю: якщо ми назавжди покинемо наше становище в **Христі**, в якому є єдине спасіння, ми будемо втрачені.

Ми будемо присоромлені, тому що ми *тимчасово* не залишалися в Христі, тому що ми не використали всі можливості, які Бог поклав у наше життя, ми не вичерпали весь потенціал життя для Бога. Але з

нашою великою лінією життя ми все ще залишаємося в Христі і будемо врятовані.

Якщо ми своїм способом життя не залишаємося «у Христі». Тоді ми свідомо відокремлюємося від виноградної лози, все, що має і становить виноградна лоза і що було нам дано через зв'язок з виноградною лозою, більше не належить нам, тому що ми відокремилися від Христа, і Він, відповідно до Свого Слова, також не залишився в нас. Якщо ми є такими лозами, відокремленими від Ісуса-лози, ми будемо викинуті і засохнемо. Тоді ми будемо кинуті у вогонь і згоримо.

Все, так, все в цьому житті залежить від того, чи залишаємося ми «у Христі».

А де пролягає межа між «легким» неперебуванням у Христі, яке не коштує нам нашого спасіння, і «серйозним» неперебуванням у Христі, яке позбавляє нас нашого спасіння?

Це знає тільки сам наш Господь. Однак для НАС найкраще завжди і в будь-який час прагнути бути в Христі, залишатися в Ньому, зміцнюватися в Ньому і дозволяти Богові зберігати нас у Ньому. Тоді ми будемо в безпеці щодо нашого спасіння і не будемо соромитися при приході Христа.

2 Кор 5, 17 Менг

17 Тож якщо хтось у Христі, той є новим створінням: старе минуло, ось, нове настало!

1 Ів 2, 28 Слт

28 А тепер, діти, залишайтеся в Ньому, щоб ми мали сміливість, коли Він з'явиться, і не соромилися перед Ним при Його поверненні.

Ів 15, 4-6 Менг

4 Перебувайте в мені, і я перебуватиму в вас. Як лоза не може приносити плоду сама по собі, якщо не перебуває на виноградній лозі, так і ви не можете, якщо не перебуваєте в мені. **5 Я є виноградна лоза, ви є гілки: хто залишається в мені, і я в ньому, той приносить багато плоду;** без мене ж ви нічого не можете

зробити. б **Хто не залишається в мені, той викидається геть, як гілка, і засихає; потім її збирають і кидають у вогонь, і вона згорає.**

2 Кор 5, 17; 1 Ів 2, 28; Ів 15, 4-6; Ді 4, 12; Ів 1, 4; Ів 14, 6; Еф 1, 10; Еф 2,7

3.1.33 Спасіння через правильне ставлення: смиренність і милість рятують від смерті

Навіть найвідданіший християнин в кінцевому підсумку робить лише те, що він або вона винні Богу. І визнання цього є спасінням для душі. Йдеться не тільки про те, щоб уникнути справедливості за ділами в нашому спасінні.

Йдеться також про те, щоб відкинути претензії як учні Бога на основі наших уявних «досягнень у послідуванні». **Бог нічого не винен нам, навіть найвідданішим християнам.** Але Бог радо дарує свою милість, любов і виконує свої обіцянки тим, хто смиренно приходить до Нього.

Мт 18, 23-28 Менг

26 «Май терпіння до мене: я все тобі віддам». 27 Тоді пан змилосердився над тим слугою, відпустив його і пробачив йому борг.

Лк 17, 10 Менг

Коли ви зробите все, що вам було наказано, скажіть: «Ми малі [бідні] слуги; ми лише виконали свій обов'язок.

1 Кор 4, 7 Слт

7 Бо хто тобі дав перевагу? І що ти маєш, чого не отримав? А якщо отримав, то чому хвалишся, ніби не отримав?

1 Кор 15, 10 Менг

*10 **Але завдяки Божій благодаті я є тим, ким є, і Його благодать до мене не виявилася марною, але я зробив набагато більше, ніж усі вони, але не я, а Божа благодать, яка зі мною.***

Лк 17, 10; 1 Кор 4, 7; 1 Кор 15, 10; Мт 18, 23-28; 1 Кор 4, 7; Рим 11, 5-6; 1 Кор 4, 2; 1 Кор 15, 10; Мт 18, 23-28

3.1.34 Врятуються ті, хто живе так, що вони вважаються гідними майбутнього світу

Євангеліє є покликанням, гідним якого можна стати лише через відданість Ісусу, вірність вірі та добрі справи в Бозі до кінця, щоб бути остаточно врятованим.

Ті, хто зберігають свою віру і добрі справи до кінця, будуть визнані гідними майбутнього світу і остаточно врятовані навіки.

Наші власні молитви, а також молитви інших за нас є сильною підтримкою, щоб ми залишалися на шляху, який робить нас гідними отримати Царство Боже і вічне спасіння.

Мт 10, 38 Пс

38 А хто не бере свого хреста і не йде за Мною, той не гідний Мене.

Лк 21, 36 Слт

Тому пильнуйте завжди і моліться, щоб ви були гідні уникнути всього цього, що має статися, і стати перед Сином Людським!

Об 3, 4+5 Слт

4 Але ти маєш декількох людей у Сардах, які не заплямували свого одягу, і вони будуть ходити зі Мною в білому одязі, бо вони того варті. 5 Хто перемаже, той буде одягнений в білий одяг, і Я не викреслю його імені з книги життя, і визнаю його ім'я перед Моїм Отцем і перед Його ангелами.

Мт 10, 38; Лк 21, 36; Об 3, 4+5; Лк 3, 8; Мт 22, 8; 1 Сол 2, 4; 2 Сол 1, 5; 2 Сол 1, 11

3.1.35 Хто залишиться, той буде врятований

Христос спасає нас у своїй милості – це є причиною нашого спасіння. Наше завдання – залишатися з Ним і вести своє життя так, як це подобається Йому. Шлях до неба полягає в тому, щоб залишатися у вірі та любові і вести освячене життя з розсудливістю та відданістю.

Практика любити і шанувати Бога несе в собі обіцянку для теперішнього і майбутнього життя. Це постійна позиція залишатися, спосіб життя, який шанує Ісуса і відповідає Євангелію. Хто до кінця тримається Ісуса і цього способу життя, чи то до своєї смерті, чи до повернення Ісуса, той буде врятований навіки.

Віра в милосердя Христа спасла нас. Тримаючись цієї віри, ми будемо спасенні. Боже Слово закликає нас зберігати любов Божу – через практикування віри, молитву в Святому Дусі та постійне очікування милосердя Божого при приході Христа.

Ів. 8:31

31 Тоді Ісус сказав до юдеїв, які увірували в Нього: «Якщо ви будете триматися мого слова, то ви справді будете моїми учнями.

1 Тим. 2:14-15

Вони [жінки як статі] 15 будуть врятовані тим, що народжують дітей, за умови, що вони [жінки як окремі особи] залишаються у вірі, в любові та в освяченні, що здійснюється з розсудливістю.

1 Тим. 4, 8 Слт

8 Бо фізичні вправи мало корисні, а благочестя корисне для всього, бо має обітницю для цього і для майбутнього життя.

Ів. 8:31; 1 Тим. 2:14-15; 1 Тим. 4, 8; Ів. 15, 5-6; 1 Ів. 3, 14-15; 1 Тим. 4, 8; Гал. 6, 8-9; 1 Кор. 15, 2; Ів. 8, 31; Мт. 10, 22; Євр. 10, 39; Юд. 1, 20-21

3.1.36 Хто тримається, той потрапляє до неба

Тримайся Євангелія, тримайся Слова життя, тримайся Ісуса, тримайся свого послідовництва, яке може витримати погляд Ісуса – і ти отримаєш вічне життя.

Євр 3, 14 Слт

14 Бо ми отримали частку в Христі, якщо до кінця твердо тримаємося початкової впевненості.

1 Ів 2, 24 Слт

24 Те, що ви чули від початку, нехай залишається в вас! Якщо те, що ви чули від початку, залишається в вас, то і ви будете залишатися в Сині і в Отці.

Фил. 2:16 Менг

16 Тримайтеся слова життя, для моєї слави в день Христа, бо тоді я не даремно бігав і не даремно працював.

Об 2, 25 Менг

25 Тільки тримайтеся того, що маєте, доки я прийду! 26 А хто переможе і витримає в моїх ділах до кінця, тому я дам владу над народами, 27 і він буде пасти їх залізним жезлом, як розбивають глиняний посуд, 28 як і я отримав (таку владу) від мого Отця; і я дам йому ранкову зірку.

Євр 3, 7-14; 1 Ів 2, 24; Флп 2, 16; Флп 2, 16; Об 2, 25; Євр 6, 11-12; 1 Кор 15, 1-2

3.1.37 Терплячі будуть благословенні

Терпіння в очікуванні Господа, поєднане з життям, повністю зорієнтованим на Нього, є ключовою умовою для остаточного і блаженного єднання з Ним під час Його повернення.

Стійкість у стражданнях, витримка до кінця, терпіння і тримання Бога – це був шлях до спасіння в Старому Завіті і є ним також сьогодні в Новому Завіті.

При цьому нас підтримують співчуття і милість Христа. Він не дозволяє, щоб ми були випробувані понад наші сили, так само як Він був милосердний до Іова. Якщо ми повністю покладаємося на Нього, Він проведе нас через все і приведе до вічного спасіння.

Як 5, 7-11 Менз

7 Тож, брати, терпіть до приходу Господнього! ... 11 Ось, ми славимо тих, хто терпеливо витримав. Ви чули про терпеливість Іова і про те, як Господь його нагородив; з цього зрозумійте, що Господь багатий на співчуття і милосердя.

Євр 6, 11-15 Менз

*11 Але ми щиро бажаємо, щоб кожен з вас виявляв однакову ревність, щоб до кінця з повною впевненістю триматися надії, 12 щоб ви не стали байдужими, а наслідували приклад тих, хто через віру і терпеливе витривалість успадкували обіцяні блага спасіння. ...15 **І таким чином той [Авраам] терпляче витримав і отримав обіцяне.***

Євр 10, 35-39 Менз

*35 Не відкидайте ж вашої радісної впевненості, бо вона приносить велику нагороду! 36 **Бо вам потрібна витримка [терпіння], щоб після виконання Божої волі отримати обіцяне благо.** 37 Бо «лише ще трохи, зовсім недовго, і той, хто має прийти, прийде і не забариться.*

Як 5, 7-11; Євр 6, 11-15; Євр 10, 35-39

3.1.38 Хто зберігає віру і витримує, той успадковує спасіння

Нуротепо [грецьке]: витримувати, терпіти і залишатися

Це ключове поняття і ключова концепція Нового Завіту для отримання вічного спасіння.

Терпляче витримка в очікуванні виконання Божих обіцянок є основною умовою для їх досягнення. І в цьому випадку обіцянка – це вічне життя.

Хто залишається вірним і твердим у вірі та витримує до кінця, той отримає вічне спасіння.

Мт 24, 13 Пс

13 А хто витримає до кінця, той буде спасений.

2 Тим. 2:12

12 Якщо ми витримаємо, то будемо царювати з Ним; якщо зречемося, то і Він зречеться нас.

Лк 21, 19 Слт

19 Здобуйте свої душі через ваше терпеливе витривалість!

Лк 8, 15 Пс

15 А ті, що на добрій землі, це ті, хто слухають слово, зберігають його в доброму і чистим серці і приносять плід у терпеливій витривалості.

Мт 24, 13; 2 Тим 2, 12; Лк 21, 19; Лк 8, 15; Мт 10, 22; Мк 13, 13; Рим 12, 12; Як 5, 11; Рим 2, 7; Євр 10, 36; Об 3, 10; Об 13, 10; Об 14, 12

3.1.39 Випробування приходить через збереження. І тих, хто витримав випробування, Бог зберігає

Метою нашої віри є наше вічне спасіння. Ми вже спасенні, але ще не остаточно. Шлях до нашого остаточного спасіння є шляхом віри. Це шлях віри, яка випробовується у випробуваннях. Віра, яка витримує випробування, є справжньою вірою. (Тільки) витримані випробування показують, що наша віра є справжньою. Справжня віра в очах Бога дорожча за золото. Шлях до нашого остаточного спасіння – це також шлях віри, який характеризується любов'ю до Ісуса, навіть якщо ми ще не бачимо Його, і радістю, наповненою невимовною славою, від Ісуса і надії, яку Він готує для нас. Віра і любов до Ісуса йдуть рука об руку, вони є єдиним цілим. І справжня віра знає невимовну радість, наповнену славою.

Перед випробуванням йде збереження.

Збереження і випробування є одним цілим.

Бог зберігає тих, хто випробуваний.

Впевнене очікування зберігає.

Збереження Слова Божого зберігає.

Хто зберігає Слово Боже у своєму житті, того Бог зберігає.

Випробувана віра успадковує вічність.

Ів. 8:51 Менг

Істинно, істинно кажу вам: хто зберігає моє слово, той не побачить смерті навіки.

Рим. 5:3-5 Менг

З Більше того, ми навіть хвалимося в скорботах, бо знаємо, що скорбота виробляє терпеливість, 4 а терпеливість — випробування, а випробування — надію; 5 а надія не приносить розчарування, бо любов Бога вилася в наші серця через Святого Духа, який нам даний.

Як 1, 12 Слт

12 Блаженний той чоловік, який терпить випробування, бо, витримавши, він отримає вінець життя, який Господь обіцяв тим, хто Його любить.

Об 3, 10 Менг

Оскільки ти зберіг слово про терпеливе очікування мене, то і я збережу тебе від години спокуси, яка прийде на весь світ, щоб випробувати мешканців землі.

Ів. 8:51; Рим. 5:3-5; Як. 1:12; Об. 3:10; Лк. 11:28; Ів. 8:51; 1 Тим. 3:9; Ів. 17:15; 2 Сол. 3:3; Рим. 5:3-5; 2 Кор 13, 5; 1 Тим 6, 14; 1 Тим 6, 20; 2 Тим 1, 12; 2 Тим 1, 14; 2 Тим 4, 7; Як 1, 3; Як 1, 12; 1 Пет 1, 5; Юд 1, 21; Юда 1, 24; Об'явл. 1, 3; Об'явл. 3, 10; Об'явл. 14, 12; Об'явл. 16, 15; Об'явл. 22, 7; Об'явл. 22, 9; 1 Петр. 1, 6-9; Як. 1, 12

3.1.40 Пильне терпіння і миттєва покірність у найбільшій скруті рятують

Пильність у вірі є ключовою рисою тих, хто в кінці буде врятований. Без пильності навіть сам Ісус не зміг би довести Свою місію до переможного кінця.

Пильність, відокремлення від усього, що не відповідає життю з Богом, та усвідомлення життя Христа є частиною програми кожного, хто справді вірить у Христа. Весь цей процес Павло називає «пробудженням від сну». Це пробудження від сну, в якому перебуває загублений і віддалений від Бога світ, коли Христос повернеться.

Пильність пов'язана з життям у світлі, з відмовою від діл темряви, з одяганням зброї світла, з одяганням Ісуса і захистом від пожадливоростей.

Пильність пов'язана з постійною молитвою, в основному за себе і за інших, а за змістом – з тим, щоб протистояти спокусам і залишатися вірним Богу, з вірною уважністю до того, щоб дотримуватися і втілювати те, що я дізнався від Бога, з сумлінною уважністю до постійного правильного вчення з вірою, з вірою і з початковою і постійною прихильністю до Неба і Христа, з тверезістю [= свобода від безбожного запалу цього світу і дотримання реальних небесних істин], з бронєю віри і любові і з шоломом надії на спасіння, зі смиренням і покірністю перед Богом і братами по вірі, з НЕ-турботами завдяки довірі до Бога щодо наших потреб і з уважністю до спроб нападу диявола, з триманням того, що ми отримали і що ми почули, і життям з досконалими ділами перед Богом.

Протилежністю пильності є сон. А сон є (в кінцевому рахунку) смертельним. Що означає спати? Це означає бути без молитви, бути голим і не носити рятівного одягу, який взагалі робить можливим вхід до неба. Рятівним одягом є праведні вчинки святих (Об'явл. 19:8; Об'явл. 3:5; Об. 3,18). Спати означає не визнавати Божу реальність і не керуватися нею. Спати означає робити діла темряви, такі як розпуста і пиятика, блуд і розпуста, сварки і заздрість. Той,

чий діла не можуть витримати випробування в очах Бога, є духовно мертвим. А спати і бути мертвим для Ісуса зазвичай одне і те ж.

Мт 25, 10-12 Менг

*10 А коли вони пішли купувати олію, прийшов наречений, і **діву, які були готові, увійшли з ним на весільний бенкет**, і двері зачинилися. 11 Пізніше прийшли й інші діву і кричали: «Господи, Господи, відчини нам!» 12 А він відповів їм: **«Поправді кажу вам: я не знаю вас!»** 13 **Тому пильнуйте, бо ви не знаєте ні дня, ні години.***

Рим. 13:11-14

11 І саме так (поводьтеся) у правильному пізнанні (теперішнього) часу, а саме, що для нас настав час прокинутися від сну, бо тепер спасіння ближче до нас, ніж тоді, коли ми прийшли до віри: 12 ніч минула, а день наблизився. Тож відкиньмо діла темряви і одягнімо зброю світла! 13 Ходімо пристойно, як личить дню: не в розпусті та пияцтві, не в розпусті та розпусті, не в суперечках та заздрості; 14 ні, одягніть Господа Ісуса Христа і не служіть плоті, щоб не пробуджувати в ній злі бажання!

1 Тим. 4:16

6 Слідкуй за собою і за вченням, тримайся його! Бо, роблячи це, ти врятуєш і себе, і тих, хто слухає тебе.

Мт 25, 10-13; Рим 13, 11-14; 1 Тим 4, 16; Мт 24, 37-51; Об 16, 15; Об 19, 8; 1 Сол 5, 6; Мт 26, 41; Лк 21, 36; Еф 6, 18; Ді 20, 31; Еф 5, 14; 1 Сол 5, 10; Об 3, 2; Ів 11, 13

3.1.41 Пильність і молитва є ключем до нашого вічного спасіння

Пильна молитва має вирішальне значення для спасіння. Нашим найкращим запобіжним заходом, щоб не загинути, як світ, є наша пильність у молитві.

- **Постійна молитва**
- **вдячна молитва**

- **Молитва про захист від зла**
- **Молитва про сміливість проповідувати Євангеліє для спасіння інших**

рятуйте мене, рятуйте нас і рятуйте інших.

Мк 14, 38 Менг

38 Пильнуйте і моліться, щоб не впасти в спокусу! Дух бадьорий, але тіло слабке.

Лк 21, 36 Менг

36 Тож будьте завжди пильні і моліться, щоб отримати силу втекти від усього, що має статися, і постати перед Сином Людським!

Кол 4, 2-4 Менг

2 Тримайтеся молитви і пильнуйте в ній з подякою. 3 Моліться також за нас, щоб Бог дав нам можливість проповідувати Слово.

Мк 14, 38; Лк 21, 36; Кол 4, 2-4; Мт 6, 13; Еф 6, 17-19; Кол 4, 2-4

3.1.42 Хто НЕ піддається спокусі фальшивих христів або фальшивого Євангелія, той буде спасений

Вірне слідування за Ісусом, не спокушаючись фальшивими земними Ісусами і не зіпсувавшись фальшивим Євангелієм, приведе до остаточного спасіння і до коронації почесним вінком життя.

Христос помер за наші гріхи і воскрес із мертвих (для нашого виправдання). І він повернеться, ставши видимим для всіх людей одночасно. Це і є спасительне послання, Євангеліє. Будь-яке відхилення від цього спасительного послання виключає спасіння. Ми повинні протягом усього життя непохитно дотримуватися цього Євангелія, яке нас спасає. Ми не повинні відхилятися від нього ані на йоту аж до кінця наших днів.

Спокуса відійти від істинного Євангелія і від справжнього Ісуса, який під час свого другого приходу осяє все небо, як блискавка,

посідає перше місце в списку головних ворогів, які крадуть вічне життя.

Блаженні ті, хто не дають себе обдурити розкольніцькими лжевчителями з їхніми вражаючими промовами та лестощами, що приносять їм вічну шкоду.

Фальшиві апостоли і вовки в овечій шкурі з фальшивою Євангелією, замасковані під ангелів світла, подібно до сатани, прагнуть знищити громаду, спокусивши її, як Єву. І вони роблять це, відвертаючи її від простоти Христа і привласнюючи собі лояльність, яка насправді належить Христу.

Однак не формальні віруючі в кінці отримають вічне спадщину, а тільки ті, хто переможе спокуси, яким буде піддано все людство силами спокуси.

Блудні вчителі, а отже, спокусники, можуть потенційно зруйнувати віру тих, хто їх слухає. А з зруйнованою вірою ніхто не може бути і залишитися спасеним. Але ми будемо і залишимося спасеними, якщо будемо вірити – здоровою і правильною вірою – в нашого Господа Ісуса через правильне Євангеліє і до кінця.

1 Кор 15, 1-2 Слт

*1 Але я нагадую вам, брати, Євангеліє, яке я вам проповідував, яке ви також прийняли, в якому ви також стоїте твердо, 2 через яке ви також **будете** спасенні, якщо будете триматися слова, яке я вам проповідував, — якщо тільки ви не вірили даремно.*

Гал 1, 9 Слт

9 Як ми вже казали раніше, так і тепер знову кажу: якщо хтось проповідує вам інше Євангеліє, ніж те, яке ви прийняли, нехай буде проклятий!

Мк 13, 5-20 Мєг

5 Тоді Ісус почав говорити до них: «Стережіться, щоб ніхто вас не ввів в оману! 6 Багато хто прийде під моїм ім'ям і скаже: «Це я», і введе багатьох в оману. [πλανᾶω – planaō]. ... 20 І якби Господь не

скоротив тих днів, то ніхто з людей не врятувався б; але заради вибраних, яких він вибрав, він скоротив ті дні.

1 Кор 15, 1-4; Гал 1,9; Мк 13, 5-20; Мт 7, 15; Ді 20, 29; 2 Кор 11, 13-15; 2 Тим 4, 14; Рим 16, 17-19; Рим 16, 18; 2 Кор 11, 3-15; Мт 7, 15; Ді 20, 29; Мк 13, 5-20; Мт 18, 11-14; Об 3, 7-13; Євр 10, 39; Євр 11, 6

3.1.43 Хто залишається з Ісусом до кінця, той залишається спасеним

Передумови та умови нашого спасіння такі: з повною впевненістю та гордістю триматися надії на вічну славу, доки не досягнемо мети.

У Ісуса остаточне спасіння в Його небесному царстві ніколи не дається автоматично. Ми повинні завжди триматися Його і Євангелія, якщо хочемо бути вічно спасеними.

У Новому Завіті також є важливою умовою для того, щоб бути послідовником Христа, щоб невидима духовна батьківщина була для нас важливішою, ніж земна батьківщина (Мт 6, 19-34). І той, хто так живе, також тримається своєї надії до кінця і буде вічно спасений.

Терпіти нужду, труднощі, нестатки, біль, страждання і смерть заради віри в Ісуса має сенс тільки тоді, коли після цього життя буде щось ще (Рим. 8, 35-39; 1 Кор. 15, 12-34), заради чого варто (так) слідувати за Богом. Таку віру мали і до кінця сповідували герої віри Старого Завіту. Вони не відступили від Бога аж до своєї смерті і є для нас постійними прикладами для наслідування на нашому шляху віри з Богом (Євр 11). І разом з ними ми будемо розділяти славу вічність з Богом (в. 40).

Євр 3, 6 Мені

*б Христос же (є вірним) як «Син» над «своїм домом», а його домом є ми, **за умови, що ми до кінця непохитно тримаємося радісної впевненості та надії, якими ми пишаємося.***

Мк 13, 13 Менг

*13 І ви будете ненависні всім за ім'я Моє. **Але хто витримає до кінця, той буде спасений.***

Як 5, 11 Слт

11 Ось, ми хвалимо тих, хто витримає! Ви чули про витривалість Іова і бачили кінець, який Господь приготував для нього, бо Господь є милосердний і милостивий.

Євр 3, 6; Мк 13, 13; Як 5, 11; Мк 13, 13; Як 5, 11; 1 Кор 15, 1-58; Євр 11, 7; Євр 11, 13-16; Євр 11, 27-40

3.1.44 Хто залишається вірним Ісусу аж до смерті, навіть якщо це мучеництво, той залишається спасеним

Хто помирає мученицькою смертю, бо дотримується Божого слова і залишається вірним Ісусу як свідок, той буде спасений навіки.

Але хто зречеться Ісуса перед людьми, щоб зберегти своє життя, того Ісус також зречеться перед своїм Отцем у вічності, і він або вона загинуть.

Об'явлення 12:11 Менг

11 Вони перемогли його кров'ю Агнця і словом свого свідчення, і не полюбили свого життя аж до смерті.

Ді 7, 55-56 Менг

55 А він, сповнений Святого Духа, пильно дивився на небо, побачив славу Божу і Ісуса, що стояв праворуч Бога, 56 і вигукнув: «Я бачу небо відкрите і Сина Людського, що стоїть праворуч Бога!»

Мт 10, 33 Менг

33 А хто зречеться Мене перед людьми, того і Я зречуся перед Моїм Небесним Отцем.

Об 2, 10-11 Менг

10 Будь вірним аж до смерті, і Я дам тобі вінець життя! 11 Хто має вуха, нехай слухає, що Дух говорить церквам: хто переможе, той не зазнає другої смерті.

Об'явл. 12, 11; Дії 7, 55-56; Мт. 10, 33; Об'явл. 2, 10-11; Об'явл. 6, 9-11; Об'явл. 20, 4-6; Мт. 10, 28-33; Мт. 16,25

3.1.45 Ті, хто перемогли звіра, його образ і число його імені, без шкоди прибудуть до неба

Спасіння через Ісуса дає нам можливість діяти правильно – і вимагає цього – будь-яке неправильне діяння було б згубним для власного спасіння. Бо:

9 Якщо хтось ... поклоняється звірові та його образу ... 10 то й він буде пити з чаші Божого гніву. ... і буде мучений вогнем і сіркою перед святими ангелами і перед Агнцем. 11 І дим їхніх мук піднімається від вічності до вічності; і ті, хто поклоняється звірові та його образу, не мають спокою ні вдень, ні вночі, і хто приймає знак його імені. (Об'явл. 14, 9-11 Slt).

Якщо хтось. У цьому попередженні немає винятків. Навіть для послідовників Ісуса.

Не може бути більш зрозумілим, що після навернення і відродження людина НЕ автоматично отримує вічне спасіння. Наше спасіння залежить від того, чи будемо ми продовжувати слідувати за Христом до кінця.

Хороша новина полягає в тому, що Бог не призначив нас, послідовників Христа, на погибель, а на те, щоб ми отримали спасіння через Ісуса Христа і жили вічно (1 Сол. 5, 9). Ми можемо бути абсолютно впевнені в цьому і дозволити Божому запевненню та Божому Духу зміцнити нас, щоб ми залишалися вірними Йому.

Так, ніхто не може заздалегідь гарантувати, що залишиться вірним Ісусу до кінця. Якщо ми покладаємося на власні сили, то можемо повторити долю Петра, який зрікся свого Господа. Але наша надія полягає не в нашій вірі в себе, а в нашій вірі і довірі до Ісуса, нашого Господа. Ми вже зараз повинні і можемо практикувати і розвивати віру, яка день у день, секунда за секундою дивиться на Ісуса і очікує від Нього всього, а від себе нічого. Ісус і Отець за нас, Святий Дух

бореться в нас, ЗАРАЗ. Хто може бути проти нас, ЗАРАЗ? Йому слава, він може і дасть мені ЗАРАЗ те, що мені ЗАРАЗ потрібно, і проведе нас ЗАРАЗ і дасть нам силу залишитися вірними Йому. Бог добрий і має добрі наміри, і він здатний зберегти довірене нам благо віри – до кінця. Ми можемо це знати і можемо на це покладатися. І якщо ми переможемо завдяки Божій благодаті, то в кінці ми це також переживемо.

Ті, хто перемагають звіра, мають три ознаки:

- вони належать Богу.
вони були викуплені тільки кров'ю Христа і належать Богу, вони записані в книзі життя від заснування світу
- вони дотримуються Його заповідей
справді спасенні дотримуються того, що говорить Бог
- вони покладаються на Ісуса
тільки завдяки (своїй вірі в) Ісуса вони можуть жити так, як живуть, і перемагати

Об'явл. 14:9-13

9 За ними пішов ще один, третій ангел, який голосно проголосив: «Якщо хтось поклоняється звірові та його образу і приймає знак на своєму чолі або руці, 10 той також буде пити вино гніву Божого, змішане в чаші його гніву, і буде мучитися вогнем і сіркою перед очима святих ангелів і перед Агнцем; 11 і дим їхніх мук піднімається на віки віків, і вони не мають спокою ні вдень, ні вночі, ті, хто поклоняється звірові та його образу, і всі, хто носять на собі знак його імені!» 12 Тут має проявитися стійкість святих, які залишаються вірними заповідям Божим і вірі в Ісуса. 13 І я почув голос з неба, який (мені) промовив: «Напиши: Блаженні мертві, які відтепер помирають у Господі! Так, – говорить Дух, – вони відпочинуть від своїх трудів, бо їхні діла йдуть за ними».

Об'явл. 13:8 Менз

8 І поклоняється йому всі мешканці землі, всі, чиї імена не записані в книзі життя забитого Агнця від заснування світу.

Об'явлення 15, 2-4 Менг

2 І я побачив щось подібне до кришталевого моря, змішаного з вогнем, і я побачив тих, хто переміг звіра і його образ, і число його імені, стоячи біля кришталевого моря, з арфами (для прославлення) Бога в руках. 3 Вони співали пісню Мойсея, раба Божого, і пісню Агнца.

Об'явл. 14, 9-13; Об'явл. 13, 8; Об'явл. 15, 2-4; 1 Сол. 5, 9; Мт. 26, 35; Ів. 21,15-17; 2 Тим. 1, 12+14

3.1.46 Хто не збивається з шляху, пильнує і віддає своє життя, чекаючи на свого Господа, поки Він прийде, той буде врятований

Тільки обрані будуть врятовані, коли Ісус повернеться.

Хто належить до обраних, які зможуть вистояти, коли Ісус повернеться?

- Ті, хто не піддається спокусі фальшивого Христа
- Ті, хто пильний і витримає до кінця
- Ті, для кого Христос важливіший за земні речі
- Ті, хто готові втратити своє життя, щоб зберегти його

Мт 24, 4-44 Менг

4 Ісус відповів їм: «Стережіться, щоб ніхто вас не ввів в оману! ... 13 А хто витримає до кінця, той буде спасений. ... Якби ті дні не були скорочені, то ніхто не був би спасений; але заради вибраних ті дні будуть скорочені». ... 17 Хто тоді буде на даху, не спускайся (в дім), щоб забрати свої речі з дому; 18 а хто буде в полі, не повертайся, щоб забрати свій плащ ... 42 «Тож пильнуйте, бо не знаєте, в який день прийде Господь.

Лк 17,33 Менг

*Хто намагається **зберегти** своє життя, той його **втрапить**, а хто його **втрапить**, той збереже його.*

2 Сол 2, 1-4 Менз

*1 Щодо приходу Господа нашого Ісуса Христа і нашого з'єднання з Ним, ми просимо вас, брати: 2 Не дайте себе легко збентежити і нічим не лякайтеся, ... 3 **Нехай ніхто вас ніяким чином не обманює.***

Мт 24, 4-44; Лк 17,33; 2 Сол 2, 1-4; Євр 9, 28; 2 Пет 1, 16; Євр 9, 28; 2 Пет 1, 16; 1 Тим 6, 14

3.1.47 Той, для кого в момент повернення Христа Христос важливіший за все інше, буде вічно з своїм Господом

Тільки той, для кого Ісус є принципово важливішим за їжу, пиття, одруження, купівлю та продаж, садіння та будівництво, не буде раптово здивований судом Божим і не буде заарештований. Це стосується всіх людей і тих, хто є очевидними послідовниками Ісуса.

Хто готовий втратити своє життя заради Ісуса, той отримає вічне життя в день повернення Ісуса. Те, до чого насправді прив'язане наше, твоє і моє серце, стане очевидним в один момент і рефлекторно в день повернення Ісуса.

Хто навчився і зміцнів у тому, щоб вже в цьому житті мати повне задоволення тільки в Ісусі і не бажати нічого іншого, крім Ісуса, той в вирішальний момент миттєво і без зусиль відреагує правильно. Він або вона вже звільнилися від усіх мирських речей – ніщо не може відвернути їх від Ісуса, від небесної батьківщини і від небесної радості. І цей момент – найкритичніший момент у світовій історії – покаже, яке насіння ми, як послідовники Ісуса, посіяли у своїх серцях протягом усього нашого життя.

Лк 17, 22-36 Менз

26 І як було за днів Ноя, так буде і за днів Сина Людського: 27 їли, пили, одружувалися і виходили заміж аж до того дня, коли Ной увійшов до ковчега, і прийшов потоп, і знищив усіх. 28 Так само, як було за днів Лота: їли, пили, купували, продавали, садили, будували; 29 але в той день, коли Лот вийшов із Содому, з неба пролився вогонь і сірка і знищив усіх – 30 так само буде і в той

день, коли Син Людський з'явиться. 31 Хто в той день буде на даху, а його речі будуть у домі, нехай не спускається, щоб їх забрати; і хто буде в полі, нехай не повертається! **32 Згадайте дружину Лота! 33 Хто намагатиметься зберегти своє життя, той його втратить, а хто його втратить, той збереже.**

Як 5, 7-8 Менг

7 Тож, брати, терпіть до приходу Господнього! Пам'ятайте: хлібороб чекає на дорогоцінні плоди землі і терпить заради них, доки вони не отримають ранній і пізній дощ. 8 Так само і ви терпіть і зміцнюйте свої серця, бо прихід Господній наближається.

2 Петра 3, 3-15 Менг

9 Господь не зволікає з виконанням своєї обіцянки, як деякі люди вважають, але він терпляче ставиться до вас, бо не хоче, щоб хтось загинув, а щоб усі навернулися до покаяння. 10 Але день Господній прийде, як злодій; тоді небо з гуркотом пройде, а елементи розплавляться у вогні, і земля та всі діла людські, що на ній, згорять у вогні. 11 Коли ж усе це так розпадається, то як має бути з вами, що ведете святе життя і благочестя, 12 чекаючи і готуючись до приходу дня Божого, через який небо розпадеться у вогні, а елементи розплавляться у полум'ї! 13 Але ми, згідно з Його обітницею, очікуємо нових небес і нової землі, в яких мешкає справедливість. 14 Тому, улюблені, в очікуванні цих речей старанно прагніть бути бездоганними і бездоганними перед Ним у мирі.

Лк 17, 22-36; Як 5, 7-8; 2 Петр 3, 3-15; 1 Ів 3, 2-3; 1 Петр 1, 13; Євр 10, 23-25

3.1.48 Переможний вінок нагорі отримає той, хто тут, згідно з правилами боротьби, веде добру боротьбу і пробігає дистанцію віри до неба

Всім послідовникам Христа обіцяно вінець перемоги і вінець вічного життя. Вінець перемоги символізує остаточне отримання вічного

життя у славі. Він буде даний тим, хто любить Господа. Вінець перемоги вже чекає на нас, поки ми вірно слідуємо за Богом. Той, хто зараз вірно слідує за Ісусом, вже зараз має впевнену корону вічного життя. Якби він зараз помер, він прийшов би до Бога і отримав би корону.

Але вінець перемоги вічного життя також присуджується тільки за життя, яке відповідає правилам, **до самого кінця**, а не тільки за хороший старт. Так, розбійник на хресті поруч з Ісусом пройшов швидку перемогу від старту до фінішу і був врятований. Але всі, чий шлях довший, також повинні **залишатися на всій дистанції на шляху до перемоги**. А що це означає?

Це означає

- бігти так, щоб отримати нагороду за перемогу
- бігти до мети
- відмовитися від багатьох речей, щоб отримати нагороду
- триматися до кінця того, що я вже маю
- бігти згідно з правилами
- не повчати інших і не виявляти себе непридатним
- успішно витримати випробування
- бути відповідальним, не панувати, а служити
- не дозволити собі або комусь іншому відібрати вінець перемоги через власні непослідовні дії, наприклад, через фальшиве Євангеліє
- вести добру боротьбу, тобто виконувати Божу волю, навіть попри опір
- зберегти віру в Ісуса і справжнє Євангеліє неущодженими
- радіти видимому поверненню Ісуса, тобто любити Ісуса більше за все на світі

Важливо скинути все, що нас обтяжує, і витримати біг до кінця. **Ісус показав нам, як це робити**. Ісус також значною мірою подолав свою силу витримати, біль хреста і ганьбу, **тому що дивився на нагороду в небі**. Якщо ми дивимося на Ісуса, нашого увінчаного приклад у небі, ми не втомимося і не втратимо мужності в нашому

забігу до неба, щоб остаточно отримати вінок перемоги вічного життя.

1 Кор 9, 24-27 Менг

24 Хіба ви не знаєте, що ті, хто біжать на стадіоні, всі біжать, але тільки один отримує нагороду? Біжіть так, щоб її отримати! 25 Кожен, хто хоче брати участь у змаганнях, накладає на себе стриманість у всіх відношеннях, ті – щоб отримати тлінний вінок, а ми – нетлінний. 26 Тож я не бігаю безцільно і не б'юся кулаками, щоб не бити по повітрю; 27 але я караю своє тіло і підкоряю його, щоб, закликавши інших до боротьби, сам не виявився негідним.

Євр 12, 1-3 Менг

1 Тож і ми, оточені такою хмарою свідків, скиньмо все, що нас обтяжує, і (особливо) гріх, який так легко нас огортає, і з витривалістю біжімо в змаганні, яке нам належить, 2 дивлячись на Ісуса, початківця і довершителя віри, який заради радості, що чекала на нього (як нагорода за перемогу), терпів смерть на хресті і не зважав на ганьбу, а потім сів праворуч престолу Божого. 3 Так, згадайте про Нього, який терпляче зносив таке протистояння[1] грішників проти Себе, щоб ви не стомилися (в бігу) і не втратили мужності!

Як 1, 12 Слт

12 Блаженний той чоловік, який терпить випробування, бо, витримавши, він отримає вінець життя, який Господь обіцяв тим, хто Його любить.

1 Кор 9, 24-27; Євр 12, 1-3; Як 1, 12; 1 Пет 5, 2-4; Об 3, 11; Об 2, 10

3.1.49 Короткий зміст: Шлях духу і наслідування Христа до вічного спасіння

Віра в Ісуса Христа – це довгий і складний шлях, який веде нас до вічного життя. Цей шлях вимагає не тільки гарного старту, але й постійної витримки та терпіння. Завдяки надприродній допомозі

Бога, яку нам дає Святий Дух, ми здатні подолати виклики віри та досягти мети.

Переважає любов Божа як мотивація

Любов Божа, яку ми зустрічаємо в навершенні, є основою нашої віри. Вона дарує нам прощення гріхів і мотивує нас продовжувати шлях віри. Навіть якщо ми спотикаємося і падаємо, ми знаємо, що завжди можемо прийти до Бога, щоб очиститися. Невимірною любов і милість Божа є нашим рушієм, щоб вірно пробігти дистанцію до кінця.

Святий Дух, якого ми отримали при народженні, є нашим щоденним джерелом сили. Завдяки Йому ми здатні залишатися вірними на шляху віри.

Старанність, витримка і терпіння: шлях до мети

Життя у вірі вимагає терпіння, витривалості та дисципліни. Ми покликані витримувати і триматися в скрутні часи, *Як. 1:12: Блаженний той чоловік, який витримує спокусу, бо, витримавши, він отримає вінець життя, який Господь обіцяв тим, хто Його любить.* Ця витривалість допомагає нам завершити біг до мети і отримати вінець перемоги.

Заступницька спокутна смерть Ісуса і його воскресіння

Смерть Ісуса на хресті і його воскресіння через три дні є основою християнської віри. Через цю заступницьку спокутну смерть ми примирилися з Богом і отримали прощення наших гріхів. Віра в Ісуса, який помер і воскрес за нас, є основою, на якій ми будуємо наше життя.

Плоди для Бога: мірило справжнього спасіння

Справжнє спасіння проявляється у плодах, які ми приносимо для Бога. Ісус сказав у *Ів. 15:5: «Я є виноградна лоза, ви – гілки. Хто залишається в Мені, а Я в ньому, той приносить багато плоду, бо без Мене ви нічого не можете зробити».* Цей плід є природним

наслідком спасенного життя і проявляється у добрих ділах та служінні іншим.

Братська любов і прощення: основа життя в спільноті

Ще однією ознакою вірного християнського життя є любов до братів і сестер у вірі. Ісус закликає нас любити один одного, як Він любить нас. В *Ів 13, 34–35* Ісус каже: *«Нову заповідь даю вам, щоб ви любили один одного, як я вас полюбив, щоб і ви один одного любили»*. А в *Мт 20, 26-28*: *«Хто з вас хоче стати великим, нехай буде вашим слугою»*. Ця любов виявляється в готовності прощати і підбадьорювати один одного.

Смиренність і любов до Бога: умова для наслідування

Наслідування Ісуса вимагає смирення. Ісус вчив, що найбільшими в Царстві Божому є смиренні. У *Лк 22, 26-27 Слт* він каже *Найбільший серед вас нехай буде як наймолодший, а керівник як той, хто служить*. Ця смиренність виявляється в готовності служити Богу та іншим з любов'ю.

Любов до Бога повинна бути найбільшою любов'ю в нашому житті. Вона є основою нашого наслідування і нашого життя в послуху Його заповідям.

Поводження з грошима та сексуальна чистота

Поводження з грошима вимагає, щоб ми любили Бога більше, ніж гроші. У *Мт 6, 24 Слт* Ісус каже *Ніхто не може служити двом панам ... Ви не можете служити Богу і мамоні!* Ми покликані відповідально поводитися з грошима і використовувати їх як інструмент, який Бог довірив нам для побудови Його Царства.

Сексуальна чистота також є центральною складовою християнського життя. У *1 Кор. 6:18-20* нам сказано, що наше тіло є храмом Святого Духа і що ми повинні уникати сексуального гріха, щоб зберегти свою чистоту.

Зберігати незаплямовану совість

Дуже важливо зберігати чисту совість, оскільки вона є внутрішнім мірилом нашої поведінки. У 1 Тим. 1:19 сказано: *«Зберігаючи віру і чисту совість, деякі відкинули це і тому зазнали краху у вірі»*. Чиста совість допомагає нам жити в істині і бути послухними перед Богом.

Важливість місії та євангелізації

Викуплена людина має завдання проповідувати Євангеліє. У Мт 28, 19-20 Ісус дає нам місійне завдання: *«Ідіть же і навчіть всі народи»*. Кожен віруючий покликаний поширювати Євангеліє і допомагати іншим також прийти до віри в Ісуса.

Постійне очищення Божою благодаттю

Навіть якщо ми залишаємося вірними у вірі, ми будемо постійно спотикатися. Але в усьому цьому ми можемо знати, що Божі любов і благодать завжди доступні для нас. Як сказано в 1 Ів. 1:9 *Якщо ми визнаємо свої гріхи, то Він вірний і справедливий, щоб простити нам гріхи і очистити нас від усякої неправди*. Ми можемо знову і знову приходити до Бога і очищатися – не тому, що ми цього заслуговуємо, а тому, що Бог прощає нас.

3.2 Шлях «тіла» від спасіння до суду і загибелі

Шлях плоті веде від Бога до загибелі і суду. Цей шлях характеризується егоїстичними вчинками, нестримними пристрастями і свідомим або несвідомим відкиданням Божої благодаті. Біблія попереджає, що цей шлях не тільки ставить під загрозу вічне спасіння, але й приносить болісні наслідки в сьогоденні.

У підрозділах показано, як постійне грішення без каяття, духовна лінь і зацикленість на мирських задоволеннях призводять до життя, яке відкидає Божу істину. Особливо небезпечними є невміння прощати і помилкові вчення, які озлоблюють серце і руйнують зв'язок з Богом.

Цей шлях закінчується Божим судом і вічним відокремленням від Бога. Але це попередження водночас дає надію: той, хто покається і відкриється Божій благодаті, може уникнути загибелі і знову знайти шлях до вічного спасіння.

3.2.1 *Хто марно приймає Божу благодать, той гине*

Наша віра в Господа і наше служіння Йому не є марними.

Дотримуватися Євангелія без спотворень означає не прийти до віри даремно.

Якщо ми не дотримуємося нашої віри і служіння нашому Господу Ісусу, ми прийшли до віри даремно.

Якщо ми приймаємо Божу благодать даремно, так що вона не приносить плодів для Бога, то з Божої точки зору отримана Божя благодать була даремною для нашого спасіння.

Не служити Богу чистим серцем означає не стояти у вірі і не бути спасеним і не стати спасеним.

Відвернення від істинного Євангелія або спокушання гріхом накладає ярлик «марний» на Божу благодать у нашому житті – у часі та у вічності.

2 Кор 6, 1 Слт

1 Але як співпрацівники ми застерігаємо вас, щоб ви не приймали даремно Божу благодать.

1 Кор 15, 1-2 Слт

1 Але я нагадую вам, брати, Євангеліє, яке я вам проповідував, яке ви також прийняли, в якому ви також стоїте твердо, 2 через яке ви також будете спасенні, якщо будете триматися слова, яке я вам проповідував, — якщо тільки ви не вірили даремно.

Флп 2, 14-16 Менз

4 Робіть усе без нарікань і сумнівів, 15 щоб ви виявилися бездоганними і чистими, як бездоганні діти Божі серед перекрученого і спотвореного людства, серед якого ви світите, як яскраві зірки у світі. 16 Тримайтеся слова життя, на славу мені в день Христа, бо тоді я не даремно біг і не даремно працював.

1 Сол 3, 5 Слт

5 Тому, коли я вже не міг терпіти, я послав до вас (посланця), щоб дізнатися про стан вашої віри, чи не спокусив вас спокусник, і чи не стала наша праця марною.

2 Кор 6, 1-10; Флп 2, 14-16; Гал 4, 5-11; 1 Кор 15, 1-2; Юд 1, 3-5; 1 Сол 3, 2-6

3.2.2 Постійне грішення без покаяння вбиває

Той, хто свідомо і принципово не відмовляється від своїх гріхів, не може сподіватися на прощення від Ісуса. Натомість на нього чи неї чекає суд.

Ісус не байдужий до того, чи грішимо ми. Ми також не можемо виправдовуватися тим, що не можемо не грішити. Ісус не дозволяє нам цього. І він вірить, що ми можемо перестати грішити. Адже ми

зустрілися з Ісусом і одужали. Немає кращих передумов для того, щоб свідомо відмовитися від своїх гріхів. Ісус є тим, хто прощає наші гріхи, і тим, хто судить нас за наші гріхи. І він не дозволяє тривалого і нерозкаяного гріха. Хто не навертається від своїх гріхів і не залишає їх, той повинен розраховувати на найгірші наслідки, як у часі, так і у вічності. Ми не любимо це чути, ми не звикли до такого від Ісуса. Але це є частиною його послання і його Євангелія. Врятується той, хто принципово відвернеться від своїх гріхів і залишить їх. Хто через слабкість, невдачу, скруту чи з будь-якої іншої причини впаде і згрішить, той завжди може прийти до Ісуса і отримати прощення. Про це ми дізнаємося з багатьох інших місць Божого Слова. Але той, хто свідомо і принципово не відмовляється від своїх гріхів, не може очікувати прощення від Ісуса. Натомість на нього чи неї чекатиме суд Божий.

Мт 5, 29 Менг

Тож якщо твоє праве око спокушає тебе, вирви його і кинь від себе, бо краще для тебе, щоб одна з твоїх кінцівок загинула, ніж щоб все твоє тіло було кинуте в пекло.

Ів 5, 14 Менг

14 Пізніше Ісус знову зустрів його в храмі і сказав йому: «Ти одужав, відтепер не гріши більше, щоб не сталося з тобою ще гіршого!»

Об 3, 3 Слт

Тож згадай, як ти прийняв і почув, і зберігай це, і кайся! Якщо ж ти не будеш пильний, я прийду до тебе, як злодій, і ти не знатимеш, в яку годину я прийду до тебе.

Мт 11, 20 Менг

Тоді він почав виголошувати погрози містам, в яких відбулося найбільше його чудес, бо вони не покалися.

Мт 5, 29; Ів 5, 14; Об 3, 3; Мт 11, 20; Тит 3, 10-11; Як 1, 13-16; Об 3, 3; Пр 28, 13; 1 Ів 3, 6; Мт 6, 12; Лк 5, 8-9; Лк 7, 48; 1 Ів 2, 1-2; Як 5, 16; Ді 2, 47-41; 1 Ів 1, 9; 1 Ів 2, 1-2

3.2.3 Ісус впливає байдужих

У словах і посланнях Ісуса в Одкровенні стає ясно: вічне спасіння отримають тільки ті, хто перемагає, хто знає Ісуса, слідує за Ним, міцно пов'язаний з Ним і любить Його.

Можна стати байдужим у слідуванні за Ісусом і таким чином втратити своє спасіння. Але той, хто покається у своїй байдужості, поки ще є час милості, не буде виплюнутий з уст Ісуса і знову знайде Ісуса як свого Господа, а з ним і своє спасіння.

Об'явлення 3, 14-22 Менг

16 Але оскільки ти млявий, а не гарячий і не холодний, то я виплюну тебе з моїх уст.

1 Кор 16, 22 Слт

22 Якщо хтось не любить Господа Ісуса Христа, нехай буде проклятий! Маранафа.

Мт 25, 8-10 Менг

8 А нерозумні [діву] сказали розумним: «Дайте нам вашого масла, бо наші світильники гаснуть!» 9 А розумні відповіли: «Ні, бо не вистачить і нам, і вам; краще йдіть до крамарів і купіть собі!» 10 А коли вони пішли купувати олії, прийшов наречений, і діву, які були готові (), увійшли з ним на весільний бенкет, і двері зачинилися.

Об'явл. 3, 14-22; 1 Кор. 16, 22; Мт. 25, 8-10

3.2.4 Списки смертних гріхів Нового Завіту показують нам межі простору благодаті Христа

Це сталося, коли ми почули Євангеліє від Ісуса Христа:

Ми були полюбилися Ісусом Христом і покликані, ми відповіли на заклик, отримали благодать Божу і стали Його дітьми. Ми були освячені, тобто відокремлені для Бога і очищені. Ми слідуємо нашому покликанню і знаходимося на шляху очищення, освячення і зміцнення у вірі та очікуванні Бога.

У процесі нашого навернення ми відвернулися від нашого старого життя і звернулися до Бога. Ми відвернулися від розпусти, ідолопоклонства, перелюбу, м'якотілості, педофільї, крадіжок, жадібності, пияцтва, богохульства, грабежів та подібного. Ми були очищені, освячені і оновлені Христом.

Ісус любить нас і заохочує нас зростати в очищенні та освяченні, стаючи все більш подібними до Нього. Він застерігає нас від повернення до гріха як до основного і, особливо, постійного способу життя.

Ісус чітко визначив, що саме визначає, чи прийме нас Ісус у небі, чи відкине: це наші смертні гріхи, які заважають нам провести вічність з Ісусом. Мається на увазі не окремий гріх, за який ми можемо покаятися, навернутися і отримати прощення. Кожен може, повинен і має право знову і знову навертатися до Бога, поки це називається «сьогодні». Але смертні гріхи, від яких ми не відмовляємося, віддаляють нас від Бога. Це означає, що той, хто постійно живе в цих гріхах і не навертається вчасно, зустріне свого Господа не як Спасителя, а як Суддю.

Порожні слова «Господи», «Господи», сказані без бажання виконувати волю Божу, будуть втрачені.

Адже сам Ісус і апостоли не втомлюються нагадувати, що ні розпусники, ні перелюбники, ні педофіли, ні гомосексуалісти, ні несправедливі, ні слабкі, ні боягузи, ні невірні, ні ті, хто запламований огидними вчинками, ні вбивці, ні чаклуни, ні

ідолопоклонники, злодії, жадібні, пияки, богохульники, розбійники, беззаконники, бунтівники, грішники, неспасенні, нечестиві, викрадачі людей, кривоприсяжники, брехуни та інші постійні грішники не будуть врятовані. Вони отримують свою частку в озері, що горить вогнем і сіркою, у другій смерті.

Всі, хто постійно живе так без покаяння, до або після свого навернення, не мають або втрачають своє спасіння.

Але є ще й інші смертні гріхи:

Безплідність – результат нашого вибору і пріоритетів

Хто слухає Слово Боже і не приносить плодів через час, який є прийнятним в очах Бога, той загине. А хто слухає Слово Боже і починає приносити плоди, але знову перестає приносити плоди, той також загине.

Вбивцями плодів, а отже, і життя, є також

- Поверхневисть у вірі
- турботи повсякденного життя
- спокуси багатства та
- інші бажання

Непрощення є смертним гріхом.

Порушення подвійної заповіді любові до Бога і ближнього та постійне грішення проти 10 заповідей в думках, словах і вчинках вбиває нас духовно.

Зректися Ісуса в словах і ділах – це моя духовна смерть.

Я також гину, коли

- дозволю бажанням зла панувати над собою
- поклоняюся ідолам, тобто щось для мене важливіше за Бога – до цього належить і любов до грошей
- маю сексуальні стосунки поза шлюбом між чоловіком і жінкою
- кидаю виклик Богу і намагаюся

- буду бунтувати

Все це, при тривалій нерозкаяності, є смертними гріхами. Ніхто не може самостійно захиститися від таких спокус і гріхів. Спасіння є тільки в смиренному погляді на Бога, який не піддає нас випробуванням понад наші сили і може допомогти нам витримати спокусу, а після нашого падіння відновлює нас після покаяння.

Лише офіційно служить Богу, але внутрішньо бунтує

Горе тому, хто вічно не виконує вірно своє Божественне служіння – і нагорода тому, хто робить крок вперед у любові, відданості та самопожертві.

Хто як слуга Божий не слухає Божого слова, нехтує своєю даною Богом відповідальністю і зловживає своїми привілеями, той буде вбитий Богом – навіки. І це незалежно від того, чи він колись добре почав з Богом, чи ні.

Інші смертні гріхи

- сварки і заздрість
- Гнів і сварки
- наклепи і лихослів'я
- Нечистість
- розпусний спосіб життя

Для тих, хто не знає Христа, справедливе таке: вони вже втрачені саме через ці речі і будуть засуджені, якщо не покаються.

Але послідовники Ісуса в принципі відвернулися від такого життя і були очищені Богом. Ніхто, хто постійно живе цими речами, не зробив правильного кроку до спасіння.

Але кожен послідовник Христа протягом усього свого життя перебуває в небезпеці знову впасти в ці гріхи.

Той, хто веде спосіб життя, що відповідає списку смертних гріхів, буде втрачений і засуджений.

Хто не навернеться від своїх смертних гріхів у обмеженому часовому просторі благодаті Христа, той матиме Христа за ворога, який кине його у вогняне озеро, другу смерть, і не впустить до небесного Єрусалиму.

Послідовники Ісуса, які вірять у Христа, постійно застерігаються всіма апостолами щодо таких гріхів, щоб не робити таких речей і очищатися від них, тобто «вбивати» таку поведінку. Тільки той, хто постійно і активно бореться проти цих все ще існуючих проявів старої людини в собі, є справжнім послідовником Христа. Той, хто постійно піддається впливу таких речей і не бореться проти них за допомогою Духа, не буде спасений.

Хто бунтує проти Бога і Його заповідей, той є дитиною смерті – і для нашого покаяння може бути запізно. Тому шукаймо Бога і слухаймо Його Слово, поки ще є час!

Мк 10, 21 Слт

21 Ісус поглянув на нього, полюбив його і сказав йому: «Одного тобі ще бракує: іди, продай усе, що маєш, і роздай (виручку) бідним: так ти матимеш скарб на небі; потім прийди і йди за мною!»

1 Ів 4, 19 Слт

19 Ми любимо Його, бо Він першим полюбив нас.

1 Ів 5, 3

3 Бо любов до Бога полягає в тому, щоб ми виконували Його заповіді, а Його заповіді не важкі.

1 Ів 3, 14 Слт

14 Ми знаємо, що перейшли від смерті до життя, бо любимо братів. Хто не любить брата, той залишається в смерті.

Мт 19, 17 Менг

Якщо ж хочеш увійти в життя, дотримуйся заповідей.

Мт 7, 19 Менг

[Ісус каже] Кожне дерево, яке не приносить добрих плодів, буде зрубане і кинуте у вогонь.

Лк 6, 46-49 Менг

Чому ви називаєте мене «Господи, Господи!», а не робите того, що я (вам) кажу?

Об'явлення 22, 11-15 Менг

11 Хто чинить неправду, нехай і далі чинить неправду, а хто заплямований гріхом, нехай і далі заплямовується; але хто праведний, нехай і далі чинить праведність, а хто святий, нехай і далі освячується! 12 Ось, я скоро прийду, і моя нагорода зі мною, щоб кожному відплатити за його діла. 13 Я є Альфа і Омега, Перший і Останній, Початок і Кінець. 14 Блаженні ті, хто переть одяг, щоб мати право на дерево життя і входити через ворота в місто! 15 Зовні залишаться собаки і чаклуни, розпусники і вбивці, ідолопоклонники і всі, хто любить і чинить неправду.

Мк 10,21; 1 Ів 3, 14; 1 Ів 1, 9; Мт 7, 19; Мт 18, 34-35; Мк 11, 25-26; Об 21, 8; 1 Кор 5, 9-13; 1 Кор 6, 9-10; 1 Тим 1, 9-10; Ді 15, 28-29; Ді 16, 4-5; 1 Кор 10, 1-13; Мк 12, 1-11; Лк 6, 46-49; Лк 16, 9-13; 1 Кор 9, 14-18; Мт 23, 13-14; Мт 11,21; Об 8, 13; Об 9, 12; Об 11, 14; Об 12, 12; Об 18, 10-19; Гал 1, 8+9; 2 Петр 2; Юд 1, 11; Єз 3, 16-19; Євр 11, 6; Рим 8, 8-13; 1 Кор 10, 1-13; Рим 8, 11; Бут 3, 6; 1 Тим 2, 14; Рим 5, 14; Мт 10, 37-38; Бут 1, 27-28; Бут 2, 24; 1 Кор 10, 8; 1 Кор 10, 10; 1 Кор 6, 9-10; Мт 5, 21-26; Гал 5, 19-21; Євр 12, 14; Як 3, 14-16; Як 4, 1-12; 1 Кор 6, 9-10; Гал 5, 19-21; 1 Тим 1, 9-11; Об 22, 15;

3.2.5 Твоя невміння прощати з летальною впевненістю позбавляє тебе спасіння

Поважне ставлення до братів і сестер по вірі та своєчасне примирення ще за життя захищають від Божого суду і прокляття.

Хто не прощає іншим, а особливо братам і сестрам по вірі, їх провини, той виключає себе з Божого прощення і, як наслідок, з вічного спасіння. Молитва до Бога про захист є важливим ключем, щоб не впасти в гріх.

Лк 11, 4 Слт

І прости нам наші гріхи, бо ми також прощаємо кожному, хто нам винен! І не введи нас у спокусу, але визволи нас від лукавого!

Мт 6, 15 Пс

15 А якщо ви не прощаєте людям їхніх провин, то й Отець ваш не простить вам ваших провин.

Мт 18, 32-35 Менг

32 Тоді його пан покликав його до себе і сказав йому: «Ти, злий рабе! Я пробачив тобі весь той борг, бо ти просив мене про це; 33 чи не повинен був ти також змилосердитися над своїм товаришем, як я змилосердився над тобою?» 34 І, сповнений гніву, його пан віддав його катам, аж поки він не сплатить йому весь борг. 35 Так само і мій Небесний Отець поступить з вами, якщо кожен з вас не пробачить від щирого серця своєму братові.

Лк 11, 4; Мт 6, 7-15; Мт 18, 21-35; Мт 5, 21-26; Мк 11, 26; Лк 6, 37

3.2.6 Хто живе в сексуальних гріхах без покаяння, той не матиме місця в Царстві Божому і Христа

Люди, а також брати і сестри по вірі, які живуть у сексуальній аморальності, гомосексуалізмі та постійному перелюбі, не матимуть місця в Царстві Божому та в небесному Єрусалимі.

У Святому Письмі сексуальний гріх знову і знову називається причиною, через яку людина підпадає під суд Божий. Тимчасовий суд через церковну дисципліну за сексуальні та інші гріхи, як у Посланнях до коринтян та в Одкровенні, ще залишає можливість спасіння, особливо у разі покаяння в цьому житті. Але той, хто постійно грішить у сексуальній сфері і не кається та не навертається, буде засуджений Богом і в вічному суді.

1 Кор 6, 9-10 Менг

9 Хіба ви не знаєте, що ніхто, хто чинить неправду, не успадкує Царства Божого? Не обманюйте себе! Ні розпусники, ні ідолопоклонники, ні перелюбники, ні розпусники, ні педофіли, 10 ні злодії, ні шахраї, ні п'яниці, ні наклепники, ні грабіжники не успадкують Царства Божого.

Об 21, 7-8 Менг

7 Хто переможе, той успадкує це, і я буду його Богом, а він буде

моїм сином. 8 А боягузи, невіруючі, нечисті, вбивці, розпусники, чаклуни, ідолопоклонники та всі брехуни отримають свою частку в озері, що горить вогнем і сіркою: це друга смерть.

Мт 5, 27-30 Менг

27 Ви чули, що (старим) було наказано: «Не чини перелюбу!» 28 А я кажу вам: хто навіть погляне на жінку з пожадливістю, той уже вчинив перелюб у своєму серці. 29 Тож якщо твоє праве око спокушає тебе, вирви його і кинь від себе, бо краще для тебе, щоб одна з твоїх кінцівок загинула, ніж щоб все твоє тіло було кинуте в пекло.

1 Кор 6, 9-10; Об 21, 7-8; 1 Кор 5, 13; 2 Кор 12, 21; Об 2, 21; Об 22, 15; Гал 5, 19-21; Об 2, 18-29; Євр 13, 4; Мт 5, 27-30

3.2.7 *Хто залишає простір Божої любові, той безжально покинутий Богом*

Бог не пощадив свого власного Сина, а віддав Його за нас усіх, щоб разом з Ним Він міг дарувати нам усе. Ісус залишив славу і був послухний Отцю, навіть до смерті, щоб ми могли мати життя.

З іншого боку, Бог не щадить жодної створеної істоти, яка залишає призначене їй Богом місце, – і також жодного християнина, який залишає великий і широкий простір благодаті Божої любові. Але Ісус у своїй любові хоче, щоб ми знайшли покаєння і були спасенні. Поки ми ще живемо і Ісус ще не повернувся, Він дає нам час любові і благодаті, щоб жити і залишатися на шляху життя або повернутися після падіння.

Еф 1, 10-11 Менг

[Бог] хотів у **Христі**, як у Главі, об'єднати все, що є на небі і на землі. 11 **У Ньому** ми тепер також **стали учасниками (обіцяного) спасіння**.

Ів. 15, 6 Менг

б **Хто не залишається в мені, той буде викинутий, як гілка, і засохне; потім її зберуть і кинуть у вогонь, і вона згорить.**

2 Петра 3, 9-15 Менз

9 Господь не зволікає з виконанням своєї обіцянки, як деякі люди вважають, але він терпляче ставиться до вас, **бо не хоче, щоб хтось загинув, а щоб усі навернулися до покаяння.** 14 Тому, улюблені, чекаючи на ці речі, старанно прагніть бути бездоганними і бездоганними перед Ним у мирі, 15 і вважайте терпеливість нашого Господа спасінням!

Еф 1, 10-11; Ів 15, 6; 2 Пет 3, 9-15; 1 Ів 2, 28; Мойсей 3; Єз 28, 11-19; 2 Хрон 36, 11-21; Лк 19, 21-44; Юда 1, 6; Юда 1, 7; 1 Петра 3, 20; Юда 1, 5; Лк 12, 45-46; 1 Кор 9, 16; Мт 25, 25; Мт 18, 33-35; Рим 1, 29-32; 1 Кор 6, 9; Гал 5, 19-21; Еф 5, 5; Об 21, 8; Об 22, 15; Лк 15, 11-32

3.2.8 Фальшиве Євангеліє вбиває

Євангеліє є ключем до нашого вічного спасіння, відкритим Богом. Іншого ключа не існує.

Фальшиве Євангеліє вбиває духовно тих, хто вірить у нього і дотримується його.

Єдине справжнє Євангеліє – це послання про любов Бога, який хоче, щоб усі люди були спасенні через віру в Ісуса Христа і не загинули. В основі Євангелія лежить таке твердження:

- Всі люди є грішниками, загубленими і прямують до прокляття. Ніхто не може своїми силами і власними заслугами прийти до Бога і примиритися з Ним. Ісус Христос, Син Божий, з любові до наших гріхів помер на хресті і був (для нашого виправдання) фізично воскресений з мертвих. Через нашу віру в Ісуса Христа, Сина Божого, даровану нам Богом, Він рятує і виправдовує нас без наших власних заслуг і повертає нам спілкування з Богом. У вірі в Нього ми примирені з Богом і любимі Богом. Для всіх, хто відтепер слухається Ісуса, Він є автором їхнього вічного спасіння.

Це є спасительне послання, Євангеліє. Будь-яке відхилення від цього спасительного послання виключає спасіння. Це Євангеліє, яке

спасає нас навіки, ми повинні зберігати в чистоті протягом усього життя. Ми не маємо права відхилятися від нього ані на йоту аж до кінця наших днів.

Невід'ємною частиною Євангелія Ісуса є також вчення

- про справедливість
- утримання
- майбутнього суду.

Євангеліє, яке не містить цього, є фальшивим Євангелієм. Євангеліє, в якому грішники не бояться Бога через свої гріхи, не є Євангелієм.

Там, де благодать Божа в Євангелії Ісуса Христа і віра зустрічаються, там є спасіння. І навіть спасительна віра є даром Божим.

Для нашого спасіння необхідно

- вірити в правильного Ісуса
- вірити в правильне Євангеліє
- і, як наслідок обох, прийняти єдиного спасительного Духа Божого

Вічне спасіння отримає (тільки) той, хто до кінця дотримується спасительного Євангелія Ісуса Христа.

1 Кор 15, 1-2 Слт

*Але я нагадую вам, брати, **Євангеліє**, яке я вам проповідував, яке ви також прийняли, в якому ви також твердо стоїте, **2 через яке ви також будете спасенні, якщо будете триматися слова**, яке я вам проповідував, — якщо тільки ви не вірили даремно.*

Ів. 3, 16 Слт

*Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого єдинородного Сина, щоб **кожен, хто вірує в Нього, не загинув, а мав вічне життя.***

Євр 5, 9 Слт

9 І, досягнувши досконалості, він став для всіх, хто слухається його, автором вічного спасіння.

Гал 1, 6-9 Слт

6 Дивно мені, що ви так швидко відвертаєтеся від того, хто покликав вас благодаттю Христа, до іншого Євангелія, 7 хоча іншого немає; тільки є деякі, які хочуть збити вас з пантелику і перекрутити Євангеліє Христа. 8 Але навіть якщо ми або ангел з неба проповідуватиме вам інше Євангеліє, ніж те, яке ми проповідували вам, нехай буде проклятий! 9 Як ми вже казали раніше, так і тепер знову кажу: якщо хтось проповідує вам інше Євангеліє, ніж те, яке ви прийняли, нехай буде проклятий!

1 Кор 15, 1-58; Гал 1, 6-9; Євр 5 ,9; Ів 3, 16; Мт 25, 41; Рим 9, 2; Еф 2, 10; Ів 3, 36; Ді 24, 24-25; Рим 1-3 ; 1 Сол 1, 10; Мт 9, 11-13; Мк 14, 22-2; Мт 4, 17; Мт 5; Мт 6; Мт 7; Рим 6; Рим 8, 13; Об 4, 8-10

3.2.9 Ставити під сумнів і перекручувати те, що Бог говорить у Своєму Слові, веде до загибелі

Загублений той, хто не виконує Боже Слово. Не виконує Боже Слово той, хто спочатку перекручує його – як змії у раю.

Ми не віримо і не виконуємо (не повинні виконувати) Слово Боже, коли

- ставлячи під сумнів натхнення від Бога
- піддаємо Слово на волю випадковості: «Біблія не є, а лише містить Боже Слово»
- обмежуємо Боже Слово лише минулою культурною епохою і приймаємо лише те, що, на перший погляд, здається сумісним із сучасною безбожною культурою
- помилково тлумачимо Біблію, тому що не ХОЧЕМО слідувати їй
- тлумачимо Біблію настільки буквально, що втрачаємо її справжній зміст
- нічого не робити з Біблії, тому що, здається, ми можемо зробити дуже мало
- відмовлятися від власної відповідальності через наявність декількох можливих тлумачень

- Не виконувати Боже Слово, хоча ми знаємо, що насправді маємо робити
- висуваємо будь-які інші аргументи, щоб просто не вірити і не підкорятися Слову Божому

Мт 7, 24-27 Менг

24 Тому кожен, хто слухає ці мої слова і виконує їх, подібний до мудрого чоловіка, який збудував свій дім на скелі.

25 І спав дощ, і прийшли потоки, і вітри дули, і натискали на той дім, але він не впав, бо був заснований на скелі. 26 А хто слухає ці мої слова і не виконує їх, той подібний до нерозумного чоловіка, який збудував свій дім на піску. 27 І спав дощ, і прийшли потоки, і вітри дули, і натиснули на той дім, і він завалився, і його завалення було великим.

Мк 7, 6-7 Менг

6 Цей народ шанує мене (лише) устами, але серце його далеке від мене; 7 даремно вони шанують мене, бо роблять людські заповіді своїми вченнями.

Мт 25, 14-30 Менг

Добре, добрий і вірний слуго! Ти був вірний у малому, я поставлю тебе над великим: увійди до весільної вечері свого Господа! ... Ти, злий і ледачий слуго! ... 28 Заберіть у нього талант і дайте тому, хто має десять талантів. ... 30 А негідного слугу викиньте в темряву зовні! Там буде голосний плач і скрегіт зубів».

2 Петра 1, 20-21 Менг

20 При цьому ви повинні насамперед усвідомлювати, що жодне пророцтво Писання не допускає самовільного тлумачення; 21 бо ніколи пророцтво не виходило з людської волі, але, спонукувані Святим Духом, люди говорили від Бога.

Ів. 1, 14 Менг

14 І Слово стало тілом [людиною].

Ів. 7, 16-17 Слт

Моє вчення не від мене, а від того, хто послав мене. 17 Якщо

хтось хоче виконувати його волю, той пізнає, чи це вчення від Бога, чи я говорю від себе.

2 Тим. 3:14-17 Менг

14 А ти залишайся вірним тому, чого навчився і що стало для тебе цілковитою впевненістю; ти ж знаєш, від яких вчителів ти це навчився, 15 і з дитинства знаєш Святе Письмо, яке може зробити тебе мудрим для спасіння вірою в Христа Ісуса. 16 Кожне Писання, натхнене Богом, корисне для навчання, для викриття, для виправлення, для виховання в праведності, 17 щоб людина Божа була досконалою[7], повністю підготовлена до всякого доброго діла.

Гал. 3:16

16 Але обітниці були дані Аврааму і його нащадкам. Не сказано: «і нащадкам», як про багатьох, а як про одного: «і твоєму нащадку», і це є Христос.

Мт 5, 18 Слт

Бо істинно кажу вам: доки небо і земля не минуть, ні одна літера, ні одна риска з Закону не минуть, поки все не відбудеться.

Лк 24, 25 Слт

25 І він сказав до них: О, нерозумні, як же ваше серце повільне вірити в усе, що пророкували пророки!

Ездра 7, 10 Слт

10 Бо Езра налаштував своє серце на те, щоб досліджувати і виконувати Закон Господній, і навчати в Ізраїлі закону і права.

Ів. 17, 17 Слт

17 Освяти їх у Твоїй істині! Твоє слово є істина.

1 Мойсей 3, 1 Менг

1 А змії був хитріший за всіх тварин польових, яких створив Господь Бог, і сказав до жінки: Чи справді Бог сказав...

1 Сам 15, 23 Менг

Бо непокора є гріхом, (як) ворожіння, а опір є як ідолопоклонство

та ідолопоклонство. Тому що ти відкинув слово Господнє, то й Він відкинув тебе.

Єр 8, 7-8 Пс

Але мій народ не знає закону Господнього! 8 Як же ви можете говорити: «Ми мудрі, і закон Господній є з нами»? Воістину, його зробили брехнею брехливі пера книжників!

Пс. 33, 4 Менг

4 Бо слово Господнє є правдиве, і Він вірний у всіх Своїх ділах.

Пс. 119, 57 Менг

Господь — моя частка! Я обіцяв зберігати Твої слова.

5 Мв 12, 28 Слт

28 Дотримуйся і виконуй усі ці слова, які я тобі заповідаю, щоб тобі і твоїм дітям після тебе було добре навіки, бо ти робиш те, що є правильним і приємним в очах Господа, Бога твого.

1 Хр 16, 15 Менг

Він пам'ятає про свій завіт навіки, про слово, яке він заповів на тисячу поколінь.

Мт 24, 35 Слт

Небо і земля минуть, але мої слова не минуть.

Єр 23, 29-31 Менг

29 «Хіба моє слово не є, як вогонь, — говорить Господь, — і як молот, що розбиває скелі? 30 Тому знайте... я покараю пророків, — говорить Господь, — які зловживають своїм язиком, проповідуючи Божі слова!

Мал 2, 7 Слт

7 Бо уста священника повинні зберігати знання, і з його уст слід запитувати про закон, бо він є посланцем Господа Саваота.

Мт 23, 23 Слт

Горе вам, книжники і фарисеї, лицеміри, що ви даєте десятину з м'яти, анісу і кмину, а найважливіше в Законі нехтуєте, а саме:

справедливість, милосердя і віру! Це слід робити, а того не залишати.

Ів 5, 39 Слт

39 Ви досліджуєте Писання, бо думаєте, що в них маєте вічне життя, і саме вони свідчать про Мене.

Пс 119,18 Менг

Відкрий мені очі, щоб я ясно розумів чудеса в Твоєму Законі.

Пс 119, 130 Слт

130 Відкриття твоїх слів просвічує і дає розуміння нерозумним.

Об 22, 6-7 Слт

6 І він сказав до мене: Ці слова вірні й правдиві, і Господь, Бог святих пророків, послав свого ангела, щоб показати своїм рабам, що має статися незабаром. 7 Ось, я приходжу незабаром! Блаженні ті, хто зберігають слова пророцтва цієї книги!

Об'явл. 22:18-21 Менг

8 Я (Іоан) свідчу кожному, хто чує слова пророцтва цієї книги: Якщо хтось додасть до них щось, то Бог покладе на нього кари, про які написано в цій книзі; 19 і якщо хтось відніме від слів пророцтва цієї книги, то Бог відніме від нього його частку в дереві життя і в святому місті, про які написано в цій книзі. 20 Так говорить той, хто свідчить про це: «Так, я скоро прийду!» «Амінь, прийди, Господи Ісусе!» 21 Благодать Господа Ісуса нехай буде з усіма.

Ів 7, 17; Мт 7, 24-27; Мк 7, 6-7; Мт 25, 14-30; 1 Пет 1, 20-21; Ів 1, 14; Ів 7, 16-17; 2 Тим 3, 14-17; Гал 3, 16; Мт 5, 18; Лк 24, 25; Ездра 7, 10; Ів 17, 17; Бут 3, 1; 1 Сам 15, 23; Єр 8, 7-8; Пс 33, 4; Пс 119, 57; Втор 12, 28; 1 Хр 16, 15; Мт 24,35; Єр 23, 29-31; Мал 2, 7; Мт 23, 23; Ів 5, 39; Пс 119,18; Пс 119, 130; Об 22, 6; Об 22, 18-21

3.2.10 Блудні вчителі та вчителі другорядних речей приносять духовне життя

Наше спасіння є як ділом Божим, так і пов'язане з нашою вірою. Не тільки віра на початку нашого духовного життя рятує нас, але й постійна, чиста віра, яка несе нас до кінця і веде до Бога. Це вимагає вірного наслідування Ісуса і віри в справжнє біблійне Євангеліє – в істинного Ісуса, а не в помилкові вчення чи спотворені уявлення.

Справжня віра виявляється в любові до Бога і до людей, яка виходить із чистого серця, чистої совісті і щирої віри. Однак той, хто віддається хибним євангеліям, фальшивим пророкам або ефектним, але оманливим знаменням і чудесам, буде втрачений. Те саме стосується і блудних вчителів, вчителів другорядних речей, розкольників і спокусників, які відводять інших від істини. Залишатися стійким у вірі та любові є вирішальним для нашого остаточного спасіння.

Ів. 3:36

Хто вірить у Сина, той має вічне життя.

1 Кор 15, 1-2 Слт

Але я нагадую вам, брати, Євангеліє, яке я вам проповідував, яке ви також прийняли, в якому ви також твердо стоїте, 2 через яке ви також будете спасенні, якщо будете триматися слова, яке я вам проповідував, — якщо тільки ви не вірили даремно.

1 Тим 1, 5 Слт

5 А кінцева мета заповіді — це любов із чистого серця, доброї совісті та нелицемірної віри.

Мм 24, 4-27 Мєг

4 Ісус відповів їм: «Стережіться, щоб ніхто вас не ввів в оману! 5 Бо багато хто прийде під моїм ім'ям і буде говорити: «Я є (повернутий) Христос», і введе багатьох в оману. ... 11 Також з'явиться багато фальшивих пророків і зведуть багатьох; 12 і через те, що беззаконня поширяться, любов у більшості охолоне; 13 але хто витримає до кінця, той буде спасений.

2 Ів. 1, 5-13 Менг

5 А тепер я звертаюся до тебе: ми повинні любити один одного.

6 А любов (до Бога) полягає в тому, щоб ми ходили за Його заповідями. Це заповідь, яку ви чули від початку, щоб ви в ній ходили. 7 Бо багато ошуканців вийшли у світ, які не визнають Ісуса Христа, що з'явився у плоті (Месію): в цьому виявляється ошуканець і антихрист. 8 Бережіть себе, щоб не втратити того, чого ви вже досягли своєю працею, але отримали повну нагороду. 9 Кожен, хто виходить за межі і не залишається в навчанні Христа, той не має Бога; хто ж залишається в навчанні, той має і Отця, і Сина.

Тит 3, 9-11 Менг

9 Натомість не майте нічого спільного з безглуздими дослідженнями та родовідними списками, а також із суперечками та сварками про закон, бо це марні та безплідні речі. 10 Людину, яка сіє розбрат, відкинь після одного або двох попереджень; 11 ти ж знаєш, що така людина збилася зі шляху і, за своїм власним судженням, є грішницею.

Ів 3, 36; Лк 10, 25-27; 1 Кор 15, 1-2; 1 Тим 1, 3-11; Мт 24, 3-27; 2 Ів 1, 5-13; Тит 1, 5-16; Тит 3, 9-11; Мт 22, 36-40; Мт 7, 12-13

3.2.11 [Спокуса до] плотських бажань є смертельною

Бог зробив нас новими, улюбленими створіннями, які були створені за справжнім образом Божим. Але наша «плоть», та частина нашої старої людини, яка ще жива, залишається сповненою бажань, що суперечать Божому закону. Вона протистоїть Божій волі, діє проти Його закону і підлягає Його осуду.

Однак через Христа ми були звільнені від влади плоті. Ми більше не мусимо слідувати плоті, а можемо перемогти її бажання через Духа Божого. Однак той, хто постійно піддається своїм колишнім бажанням, не приносить плоду для Бога і зрештою гине.

1 Петра 4, 1-2

1 Оскільки Христос страждав за нас у плоті, то й ви озбройтеся

тим самим настроєм, бо хто страждав у плоті, той покінчив із гріхом, 2 щоб у час, що залишився у плоті, жити не за людськими пожадливостями, а за Божою волею.

Мк 4, 19 Слт

19 Але турботи цього світу, обман багатства і бажання інших речей проникають і заглушають слово, і воно стає безплідним.

Гал 5, 19-21 Meng

19 А явні діла плоті: розпуста, нечистота, розбещеність, 20 ідолопоклонство, чаклунство, ворожнеча, сварки, заздрість, розбрат, егоїзм, суперечки, 21 заздрість, пияцтво, обжерливість і таке інше. Про ці (гріхи) я вже говорив вам раніше і повторюю зараз, що той, хто чинить таке, не успадкує Царства Божого.

Рим. 8:12-13

12 Отже, брати, ми не маємо обов'язку жити за тілом, 13 бо якщо ви живете за тілом, то смерть вам певна; а якщо ви Духом вбиваєте тілесні вчинки, то будете жити.

1 Петра 4, 1-2; Мк 4,19; Гал 5, 19-21; Рим 8, 5-13; Гал. 5, 19-21; Гал. 6, 7-8; Як. 1, 13-16; Мк. 4, 10-20; Рим. 8, 12-17; Флп. 3, 17-21; Юд. 1, 3-4

3.2.12 Відлучення від Христа через людські вчення позбавляє тебе життя

Тільки Євангеліє, відкрите Богом з неба через Ісуса, веде до життя. Людські вчення і заповіді про наші стосунки з Богом не ведуть до життя, а до смерті.

Щоб не втратити нагороду небесного покликання, вічне життя, жоден послідовник Христа на шляху до вічності не повинен • обманювати • давати себе захопити філософією і порожніми обманами за переказами людей, за елементами світу або надприродними баченнями, які не відповідають Христу і Євангелію, • судити інших за зовнішністю, за формами і людськими правилами дотримання форм, які лише здаються мудрістю. Ці речі є людською

власною волею і невірою в справжнє Євангеліє і ведуть не до життя, а до смерті.

Мт 15, 7-9 Менз

7 Лицеміри! Ісая влучно пророкував про вас, кажучи: 8 «Цей народ шанує мене тільки устами, а серце його далеке від мене; 9 даремно вони шанують мене, бо викладають людські заповіді як вчення». ...

Гал 1, 8 Слт

8 Але навіть якщо ми або ангел з неба проповідуватиме вам інше Євангеліє, ніж те, що ми проповідували вам, нехай буде проклятий!

Кол 2, 4-23 Менз

4 Я кажу це, щоб ніхто не обманув вас своїми переконаннями. ... 6 Як ви прийняли Господа Христа Ісуса, так і ходіть у Ньому: 7 залишайтеся в Ньому, будуйте себе в Ньому і зміцнюйтеся у вірі, як вас навчили, і не забувайте про вдячність. 8 Стережіться, щоб ніхто не полонив вас філософією та марними оманами, що ґрунтуються на людських переказах, на елементах світу і не мають нічого спільного з Христом. ... 18 Ніхто нехай не судить вас, вихваляючись смиренністю і поклонінням ангелам, хвалиться видіннями, безпідставно пишаючись своїм тілесним розумом, 19 і не тримаючись голови, від якої все тіло, через суглоби і зв'язки, підтримується і тримається разом, і таким чином здійснює зростання, встановлене Богом. ... 23 які, хоч і мають репутацію особливої мудрості внаслідок самообраної побожності та смиренності і безжальної суворості до тіла, але не мають справжньої цінності, бо служать лише для задоволення плоті.

Мт 15, 7-20; Гал 1, 6-12; Кол 2, 4-23; 1 Тим 4, 1-7

3.2.13 Терпимість до закваски і відсутність церковної дисципліни призводять до смерті

Громада, яка терпить блудних вчителів, які спокушають членів до гріха (наприклад, до розпусти або вживання м'яса, принесеного в

жертву ідолам), перебуває під загрозою Божого суду. Ісус дає громаді ще один шанс на покаяння, але без покаяння він діятиме швидко. Ніколи не добре мати Ісуса проти себе, а не за себе. Проти цих лжевчителів він буде боротися мечем свого рота – тим самим образом, який використовується для його боротьби проти антихриста і його послідовників.

Однак той, хто захищає себе від блудних вчителів Словом Божим або через покаяння і церковну дисципліну чітко відокремлює себе від них, буде винагороджений Ісусом вічною манною, новим ім'ям і владою над народами. Ці обіцянки є знаком нормального спасіння всіх віруючих у вічності і не є особливою відзнакою.

Тому Павло, як і інші апостоли, наполегливо виступав за церковну дисципліну і очищення, як у Коринті, так і в усіх своїх громадах.

1 Кор 5, 6-13 Менг

Хіба ви не знаєте, що навіть трохи закваски закисає все тісто? 7 Викиньте стару закваску, щоб ви (повністю) стали новим тістом; адже ви (як християни) вільні від усякої закваски! ... 13 ...
Викиньте з-посеред себе злого чоловіка!

Об 2, 14-16 Менг

14 Але я маю дещо до тебе зауважити, бо серед тебе є люди, які дотримуються вчення Білеама. ... 16 Тож покайся, інакше я скоро прийду до тебе і буду боротися з ними мечем моїх уст.

Об'явл. 2, 18-29 Менг

20 Але я маю до тебе зауваження, що ти дозволяєш жінці Ізебель, яка видає себе за пророчицю і діє як вчителька, спокушати моїх слуг до розпуску і до споживання м'яса, принесеного в жертву ідолам. ... 23 А її дітей я вб'ю мором, тоді всі громади пізнають, що я є той, хто досліджує нирки і серця, і я відплачу кожному з вас за його ділами. 24 А вам іншим у Тіатирі, всім, хто не дотримується цього вчення, бо ви не пізнали «глибин сатани», як вони стверджують, – вам я кажу: Я не накладаю на вас більше ніякого тягара; 25 тільки тримайте те, що маєте, доки я прийду! 26 А хто переможе і витримає в моїх ділах до кінця, тому я дам владу над народами.

1 Кор 5, 1-13; Об 2, 12-17; Об 2, 18-29; Тит 3, 9-11; 3 Ів 1, 9-11

3.2.14 Переслідування власних задовolenь вбиває

Існує віра, яка була дана нам раз і назавжди і яка спасає всіх, хто її дотримується. У центрі цієї віри стоїть Ісус Христос, наш єдиний Цар і Господь. Однак ця спасительна віра несумісна з розпусним життям, орієнтованим на власні задовolenня, зловживанням Божою милістю, життям без поваги до Нього і, зрештою, веде до осуду Божого суду.

Жити для власного задовolenня прямо суперечить життю для Бога. Той, хто живе для Бога, виявляє самоконтроль і любов до Бога та інших. Колишній віруючий, який починає жити розкішно і егоїстично, в очах Бога є духовно мертвим – подібно до того, як був для свого батька блудний син до свого навернення, або як громада, яка не приносить плодів для Бога і більше не живе в ділах Христа.

Тільки той, хто вчасно прокинеться і навернеться з цього духовного смертельного сну, знайде нове життя в обіймах батька, який біжить йому назустріч. Якщо він залишиться в цьому наверненні, ніяке лихо не зможе його здивувати чи перемогти.

Дії 24, 25 Менг

Але коли Павло говорив про справедливість, стриманість і майбутній суд (), Фелікс занепокоївся і сказав: «На цей раз ти можеш піти! Коли я (пізніше) матиму час, я знову покличу тебе».

Юда 1, 4 Слт

4 Бо вкралися деякі люди, які вже давно записані на цей суд, безбожні, які перетворюють милість нашого Бога на розпусту і заперечують єдиного володаря і нашого Господа Ісуса Христа.

1 Тим. 5:5-6 Менг

5 А справжня і самотня вдова покладає надію на Бога і не перестає молитися і благати день і ніч; 6 а та, що любить розкоші, є мертвою, хоч і жива.

Ді 24, 25; 1 Тим 5, 6; Юд 1, 3-4; 2 Пет 1, 3-11; Лк 10, 27; Лк 15, 32; Мк 4, 19; Об 3, 1-3; Лк 5, 23-24; Еф 2, 5; Лк 15, 20; 1 Сол 5, 4-5

3.2.15 Хто зрікається Ісуса або своїми вчинками зрікається віри в Нього, того Ісус не визнає біля воріт небесних

Ісус звертається до своїх учнів із серйозним застереженням боятися того, хто може віддати душу і тіло на погибель у пеклі. Ці слова стосуються саме послідовників Ісуса. Хто як учень визнає Ісуса словами і вчинками – навіть до смерті – той буде врятований навіки. Але хто зречеться Ісуса перед людьми словами чи вчинками, той загине.

Мт 10, 28-33 Менг

28 Не бійтеся тих, хто вбиває тіло, але не може вбити душу; бійтеся того, хто має владу погубити і душу, і тіло в пеклі! ... 32 Кожен, хто визнає Мене перед людьми, того і Я визнаю перед Моїм Небесним Отцем; 33 а хто зречеться Мене перед людьми, того і Я зречуся перед Моїм Небесним Отцем.

2 Тим. 2:12

12 Якщо ми витримаємо, то будемо співпанувати; якщо зречемося, то й Він зречеться нас.

1 Тим. 5:8

8 А хто не дбає про своїх, особливо про своїх домашніх, той зрікся віри і гірший за невіруючого.

Мт 10, 28-33; 2 Тим 2, 12; 1 Тим 5, 8; 1 Ів 4, 2-3; 1 Ів 4, 15; Об 12, 11

3.2.16 Хто закриває своє серце для Божого слова, той закриває для себе Божу благодать і двері до вічності

Це шлях до відвернення від Бога і втрати вічного спасіння:
закритися від Божого слова, повстати проти Бога, дати простір невірі, кидати виклик Богу, грішити і викликати гнів Божий,

випробовувати терпіння Боже, хоча постійно бачиш Його чудеса, бути зведеним з правильного шляху власною волею, не розуміти, якими шляхами Бог хоче нас вести, відвертатися від живого Бога, відмовлятися слухатися Бога, піддаватися обману гріха і ставати жорстоким. Ми повинні берегтися цього шляху і разом стежити за тим, щоб не ступити на нього, не давати простору невірі через внутрішнє бунтування і не відвертатися від живого Бога. Ми робимо це, щодня нагадуючи один одному, поки ще є «сьогодні» в цьому житті, а не «вічність» у небі. Адже ми дійсно належимо до Месії і маємо частку у всьому, що належить йому, – за умови, що ми з усією рішучістю тримаємося до неба тієї впевненості, яку мали на початку.

Євр 3, 7-14 Менг

7 Тому (до нас) стосується слово Святого Духа: «Сьогодні, коли ви чуєте Його голос, 8 не твердіть своїх сердець, як (колись) у гніві в день спокуси в пустелі, 9 де ваші батьки випробовували (мене) випробуванням; і все ж вони бачили мої діла протягом сорока років. 10 Тому я розгнівався на це покоління і сказав: «Вони завжди блукають своїм серцем!» Але вони не пізнали моїх шляхів, 11 тому я в гніві поклявся: «Вони ніколи не увійдуть до мого спокою!» 12 Будьте пильні, брати, щоб у жодному з вас не виявилось злого серця невіри, яке відвертається від живого Бога! 13 Натомість нагадуйте один одному щодня, доки триває «сьогодні», щоб ніхто з вас не зачерствів через оману гріха.

Лк 13, 27 Слт

27 І він відповість: Кажу вам: не знаю, звідки ви; відійдіть від мене всі, грішники!

1 Сам 15, 23 Слт

23 Бо непокора [як] гріх ворожіння, а непокірність [як] ідолопоклонство та ідолослужіння. Оскільки ти відкинув слово Господнє, то Він відкинув тебе.

Євр 3, 7-14; Лк 13, 27; 1 Сам 15, 23; Ді 7, 51; Ів 5, 39-40

*3.2.17 Невірні, перелюбники, двоєдушні, друзі світу є
ворогами Бога і будуть горіти у вічному вогні*

Невірні, духовні перелюбники проти Бога, друзі світу і, отже, **вороги Божі** можуть бути як серед слухачів листа в громаді, так і стосуватися самої громади, якщо вона розвивається в цьому напрямку. Той, хто живе так без покаяння, не може більше називатися братом чи сестрою, а характеризується титулом свого гріха. Це виявляє **загубленість** таких осіб, якщо вони не **покаються**.

Невірні, духовні перелюбники, друзі світу і двоякодумні повинні навернутися, щоб знову наблизитися до Бога, від якого вони віддалилися на небезпечну для життя відстань. Незалежно від того, чи хтось, хто вже знав Бога, відступив від Нього, чи ніколи не каювся по-справжньому, шлях до життя залишається тим самим:

- **смиренно визнати свій стан**, сумувати і плакати, і визнати це перед Богом.
- **Підкоритися Богу.**
- **Протистояти дияволу.**
- **Наблизитися до Бога.**
- **Очистити себе як грішника (умити руки).**
- **Очистити серця від роздвоєності.**

Хто йде цим шляхом, той відчує, як Бог наближається до нього і підносить його.

Як 4, 1-4 Менг

1 Звідки у вас походять сутички та суперечки? Хіба не з того, що ваші пожадливісті воюють у ваших членах? 2 Ви жадаєте – і не досягаєте бажаного; ви вбиваєте і заздрите, не бачачи, щоб ваші бажання здійснилися; ви живете в сутичках і суперечках і не досягаєте бажаного, бо не молитесь; 3 ви молитесь, але не отримуєте нічого, бо молитесь з поганими намірами, а саме, щоб (те, про що просите) знову пройти через ваші бажання. 4 Ви, відступники від Бога! Хіба ви не знаєте, що дружба зі світом є ворожнечею проти Бога? Хто хоче бути другом світу, той виявляється ворогом Бога.

Як 4, 5-10 Менз

5 Чи ви думаєте, що Писання говорить порожні слова, коли каже: «Дух, що живе в нас, ревнує»? 6 Але тим багатшою є благодать, яку він дарує. Тому сказано: «Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать». 7 Підкоріться ж Богу і чиніть опір дияволу, і він втече від вас. 8 Наблизьтеся до Бога, і Він наблизиться до вас; очистіть руки, грішники, і освятіть серця, двоєдушні! 9 Відчуйте своє нещастя, сумуйте і плачте! Нехай ваш сміх перетвориться на смуток, а ваша радість – на печаль! 10 Смиріться перед Господом, і він піднесе вас!

1 Ів 2, 15-17 Менз

15 Не любіть світу, ані того, що в світі! Якщо хтось любить світ, то любов до Отця не живе в ньому; 16 бо все, що в світі, тілесна пристрасть, пристрасть очей і гордість життя, не походить від Отця, а походить від світу; 17 і світ проходить разом із його пристрастями; але хто виконує волю Божу, той залишається навіки.

2 Тим. 4:10 Слт.

10 Бо Демас покинув мене, бо полюбив теперішній світ, і пішов до Солуня, Кресценс – до Галатії, Тит – до Далмації.

Як 4, 1-4; Як 4, 5-10; 1 Ів 2, 17; Рим 5, 10; Лк 19, 27; 1 Ів 2, 15-17; 2 Тим 4, 10; Мт 18, 7; 2 Пет 2, 20

3.2.18 Хто стає безжальним, той втрачає Бога

Слово Боже звертається з суворими словами до віруючих у Христа і благочестивих:

Бог буде судити безжалісно і тим самим вічно засуджувати тих, хто отримав милосердя через Євангеліє, але сам був безжалісним до інших. Але той, хто проявляє милосердя, так як сам отримав милосердя від Бога, є недоторканим у суді, де йдеться про його спасіння.

Як 2, 12-13 Мєпг

12 Говоріть і чиніть так, як люди, які (колись) будуть судитися за законом свободи (). 13 Бо суд безжалісний до того, хто не виявляв милосердя, а милосердя хвалиться перед судом.

Мт 25, 34-35 Менг

*»Прийдіть, благословенні Отця Мого! Отримайте в спадок Царство, яке для вас приготовано від заснування світу. 35 Бо я був голодний, і ви дали мені їсти;
«Ідіть від мене, прокляті, у вічний вогонь, приготований дияволу та його ангелам! 42 Бо я був голодний, а ви не дали мені їсти... 46 І ці підуть у вічне покарання, а праведні у вічне життя».*

Мт 18, 32-35 Менг

Тоді його пан покликав його до себе і сказав йому: «Ти, злий рабе! Я пробачив тобі весь той борг, бо ти просив мене про це; 33 чи не повинен був ти також змилосердитися над своїм товаришем, як я змилосердився над тобою? 34 І, сповнений гніву, його пан віддав його катам, аж поки він не сплатить йому весь борг. 35 Так само і мій Небесний Отець поступить з вами, якщо кожен з вас не пробачить від щирого серця своєму братові».

Як 2, 12-13; Мт 25, 34-35; Мт 18, 32-35; Мт 23, 23; Лк 10, 36-37

3.2.19 Люби цей світ і помри!

Той, хто серцем прив'язаний до цього світу, а не до Христа, не буде спасений, незалежно від того, чи був він спасений раніше, чи ні.

Ісус чітко вимагає від своїх учнів відокремлення від світу та інакшості стосовно світу. Це ознака справжніх учнів. Той, хто живе відповідно до світу, не може бути справжнім учнем Ісуса і, отже, не може бути спасеним.

Воля Божа і любов до Бога протиставляються Іваном любові до світу. І Іван звертається до тих, хто вже вірить у Христа. Тільки той, хто любить Бога і робить те, що Бог хоче, залишається і живе вічно. Все, що належить до світу і є єдиним із світом, зникне. Іоанн

люб'язно, але рішуче застерігає своїх читачів не звертати на шлях, на якому вони полюблять світ, – з наслідком того, що вони не залишаться і не будуть жити у вічності.

Крім того, це нерішучі послідовники Ісуса, які дозволяють турботам свого повсякденного життя або спокусам красивого і комфортного життя в цьому світі взяти верх, так що в кінці кінців з їхнього життя не виходить нічого позитивного для Бога. Вони живуть так, що не приносять плодів для Бога і тому будуть втрачені – з наголосом на «будуть».

Ів. 15:18-19 Менз

18 «Якщо світ вас ненавидить, то знайте, що він ненавидів мене ще раніше, ніж вас! 19 Якби ви були від світу, то світ любив би вас як своє, але тому що ви не від світу, а я вибрав вас із світу, тому світ вас ненавидить.

1 Ів. 2, 15-17 Менз

5 Не любіть світу, ані того, що в світі! Якщо хтось любить світ, то любов до Отця не живе в ньому; 16 бо все, що є в світі: пожадливість тіла, пожадливість очей і пиha, не походить від Отця, а походить від світу; 17 і світ проходить разом із його пожадливістю, а хто виконує волю Божу, той залишається навіки.

2 Тим. 4, 10 Слт

10 Бо Демас покинув мене, бо полюбив теперішній світ, і пішов до Солуня, Кресценс – до Галатії, Тит – до Далмації.

Мт 13, 18-23; 1 Ів 2, 15-17; 2 Тим 4, 10; 1 Ів 5, 4-5; Мт 13, 22; Ів 17,16

3.2.20 Хто засинає (знову) духовно і не пильнує, той прокинеться поза небом, коли буде вже запізно

Хто з часом перестає жити за посланням Євангелія і не слідує за Ісусом ділами, гідними свого покликання і такими, що вшановують Ісуса, як на початку свого духовного життя, а хто послаблює свої дії і забруднює себе діями цього світу і не очищається знову, той спить в

очах Ісуса небезпечним смертельним сном, так, він мертвий в очах Ісуса. А хто мертвий, той не має вічного життя. Це підтверджує Ісус своїм застереженням і закликом до покаяння з обіцянкою. Попередження про те, що Церква прийде, як злодій, у Писанні завжди стосується тих, хто остаточно загине при поверненні Ісуса. А обіцянка після покаяння від смертельного сну полягає в тому, що імена покаятих НЕ будуть викреслені з книги життя – яка благодать. Але той, хто не покається у своєму смертному сні як – колишній – послідовник Христа, колись також не буде в Книзі Життя, коли стане перед Богом. Але тому, хто своїм життям доведе, що він гідний вічного життя, Ісус обіцяє вічне життя.

1 Сол 5, 2-11 Менз

2 Ви самі добре знаєте, що день Господній прийде, як злодій уночі. 3 Коли вони скажуть: «Тепер мир і безпека», – саме тоді раптово на них настане загибель, як болі вагітної жінки, і вони напевно не втечуть. 4 А ви, брати, не живіть у темряві, щоб день (Господній) не застав вас зненацька, як злодій; 5 бо ви всі сини світла і сини дня: ми не маємо нічого спільного з ніччю і темрявою. 6 Тож не спамо, як інші, але будьмо пильні і тверезі! 7 Бо ті, хто спить, сплять вночі, а ті, хто п'яніють, п'яніють вночі; 8 а ми, що належимо до дня, будемо тверезі, одягнені в броню віри і любові та в шолом надії на спасіння; 9 Бо Бог не призначив нас на гнів, але на спасіння через нашого Господа Ісуса Христа, 10 який помер за нас, щоб ми, чи то (при його приході) пильні, чи то (вже) заснули, жили з ним. 11 Тому нагадуйте один одному і підбадьорюйте один одного, як ви це і робите!

Об'явлення 3, 1-6 Менз

1 «І ангелу церкви в Сардах напиши: Так говорить Той, хто має сім духів Божих і сім зірок: Я знаю твої діла: ти маєш репутацію, що ти живий, але ти мертвий. 2 Прокинься і зміцни тих, хто залишився (членів церкви), які були близькі до смерті! Бо я не знайшов твоїх діл досконалими перед моїм Богом. 3 Тому згадай, як ти прийняв і почув (послання спасіння, або: спасіння), тримайся його і навернися! А якщо ти не будеш пильний, то я прийду, як злодій, і ти не знатимеш, в яку годину я прийду до тебе. 4 Але ти

маєш у Сардах декого, хто не заплямував свого одягу; вони будуть ходити зі Мною в білому одязі, бо вони того гідні. 5 Хто переможе, той буде одягнений в білий одяг, і Я ніколи не викреслю його імені з книги життя, і визнаю його ім'я перед Моїм Отцем і перед Його ангелами. 6 Хто має вуха, нехай слухає, що Дух говорить церквам.

Мт 24, 37-51 Менз

40 Двоє будуть на полі: один буде взятий, а другий залишений; 41 дві жінки будуть молоти на ручному млині: одна буде взята, а друга залишена. 42 Тож пильнуйте, бо не знаєте, в який день прийде Господь. 43 Але ви розумієте: якби господар знав, в яку годину ночі прийде злодій, то він би не спав і не дозволив би вдертися до свого дому. 44 Тому й ви будьте готові, бо Син Людський прийде в годину, коли ви не очікуєте».

1 Сол 5, 2-11; Об 3, 1-6; Мт 24, 37-51; Еф 5, 11; Мт 24, 37-51; Мт 24, 43-51; Лк 21, 29-36; Еф 5, 11; 1 Пет 5, 8

3.2.21 Духовна лінє є братом розпусти і неминуче веде до смерті

Лінощі є братом розпусти, і той, хто лінивий, в очах Бога вважається злим і буде засуджений. Протилежністю лінощів є працьовитість, і будь-який духовний прогрес залежить від вірного і активного використання довірених Божих благ. Працьовиті на шляху до неба будуть збережені і безпечно дістануться до мети.

Однак той, хто не працює старанно для Господа, є сліпим, короткозорим і забув про очищення від своїх колишніх гріхів. Але старанність у служінні Господу не є само собою зрозумілою. Ми всі ризикуємо втомитися і послабити свою відданість. Велика небезпека полягає в лінощах, які віддаляють нас від живої віри і служіння. Хто стає ледачим і лінивим, той ступає на шлях, який ставить під сумнів вхід у вічне життя.

Мт 25, 14-30 Менз

Добре, добрий і вірний слуго! Ти був вірний у малому, я поставлю

тебе над великим: увійди до весільної вечері свого Господа! ... Ти, злий і ледачий слуго! ... 28 Заберіть у нього талант і дайте тому, хто має десять талантів. ... 30 А негідного раба викиньте в темряву зовні! Там буде голосний плач і скрегіт зубів».

2 Петра 1, 10

10 Тому, брати, тим більше прагніть утвердити своє покликання і вибрання, бо, роблячи це, ви ніколи не спіткнетесь.

Євр 4, 11 Слт

*11 11 Тож прагнімо **[Strong G4704 – σπουδάζω – spudazo грецькою – старанно працювати; докладати зусиль]**, увійти в той спокій, про який сказано в , щоб ніхто не впав, наслідуючи приклад невіри.*

Мт 25, 14-30; 2 Петр 1, 5-10; Мт 25, 22-30; Рим 12, 11; 2 Петр 3, 14; Євр 4, 9-11; Євр 6, 11-12; Лк 8, 15 Мк 4, 18-19; Мт 3, 10; Мт 7, 19; Об 3,19

3.2.22 Шлях до втрати спасіння пролягає непомітно: попередні етапи та кінцевий етап на прикладі гріхів слова

Усі гріхи слова мають своє джерело в серці. Гріхи слова засмучують Святого Духа – і ми покликані пильнувати, щоб у нас не виникло ставлення, яке суперечить Євангелію та нашому становищу у Христі і в довгостроковій перспективі позбавляє нас спасіння.

Любити братів і сестер – це нова і найвища заповідь Ісуса, поряд із заповіддю любити Його самого. А це несумісно з зневажливими думками або нешанобливими зауваженнями про братів і сестер.

Вже саме нарікання на братів і сестер приносить нам Божий суд у цьому житті. Нарікаючи на братів і сестер, ми, можливо, не втратимо одразу своє спасіння, але ми ступаємо на перший небезпечний крок цього смертельного шляху.

Ісус знає три ступені посилення неправильного і зарозумілого словесного осуду братів і сестер по вірі. Тільки останній ступінь є

вічно смертельним, але попередні ступені ведуть до нього і підлягають духовному земному суду. Від Якова ми дізнаємося, що Ісус сам незабаром здійснить цей земний суд, якщо ми не відмовимося від нашого поганого поводження з братами і сестрами і не покаємося. Тож не нарікаймо на наших братів і сестер, а благословляймо їх. Будьмо мудрими, інакше наш Господь вже в цьому житті буде судити нас, а в вічності ми втратимо нагороду, яка була призначена нам за нашу любов до братів і сестер.

Еф 4, 20-32 Менг

29 Нехай з ваших уст не виходить ніяке гниле слово, а тільки таке, яке, де потрібно, служить для збудування, щоб приносило благословення слухачам. 30 І не засмучуйте Святого Духа Божого, яким ви запечатані на день спасіння. 31 Усяка гіркота, гнів і злість, крики і лайки нехай будуть видалені з-посеред вас, а також усяка злоба. 32 Натомість будьте добрими і сердечними один до одного, і прощайте один одному, як і Бог простив вам у Христі!

Мт 5, 22 Пс

22 А я кажу вам: кожен, хто без причини гнівається на свого брата, підлягатиме суду. А хто скаже своєму братові: «Рака!», той підлягатиме великій раді. А хто скаже: «Ти дурень!», той підлягатиме пекельному вогню.

Як 5, 9 Слт

9 Не нарікайте один на одного, брати, щоб не бути засудженими; ось, Суддя стоїть перед дверима!

Еф 4, 20-32; Мт 5, 22-25; 1 Ів 3, 15; Як 5, 9-12; Мт 12, 34; Ів 13, 34; 1 Пет 1, 22; Яків 3, 1-12; Як 4, 11-12

3.2.23 Сумніви: боротьба за твою душу розгорілася

Вічний вогонь вже жадібно хапає тих, **хто сумнівається у вірі**. І не тих, хто сумнівається лише в другорядній істині віри, а тих, хто сумнівається в основній істині свого спасіння через любов Бога і жертву Ісуса Христа для їхнього спасіння. Їм належить наше повне

співчуття і милосердя. Ми самі спасенні і залишаємося спасеними тільки завдяки благодаті, а не власним діянням. З нами може статися те саме, що і з ними. Тому ми повинні, маємо і можемо ставитися з любов'ю і милосердям до всіх, хто через сумніви перебуває в небезпеці втрати спасіння, щоб, по можливості, вирвати їх з вогню і при цьому не впасти самі.

Протиотрутою від сумнівів є віра до кінця, як у нашого великого прикладу Ісуса, як у нашого батька Авраама і як у зразків віри з Послання до Євреїв 11 і як у Павла, зразка Бога у вірі для всіх людей.

Найбільшим випробуванням для (нашої) віри, згідно з Писанням, є страждання. Віра в те, що люблячий і милосердний Бог може допустити страждання. Що Бог може допустити страждання самого Ісуса, мене, інших. Це великий виклик для нас, послідовників Ісуса, якщо ми втрачаємо з виду, що Бог як Творець не тільки може допустити страждання, але як Спаситель і Рятівник завжди допускає страждання в житті своїх дітей тільки з любові і використовує їх для їхнього блага – і що праведники повинні багато страждати, тоді як багатьом безбожникам живеться так добре.

Тільки той, хто готовий страждати і здатний страждати, здатний вірити і подолати свої сумніви. І тільки той, хто вірить – завдяки впевненості, що Бог любить його до кінця, – побачить Бога у вічності. Тому Ісус ставить такі високі вимоги до своїх послідовників щодо здатності терпіти: тільки той, хто щодня бере свій хрест і не любить своє (власне) життя аж до смерті, гідний бути учнем Ісуса, і тільки він і вона мають обіцянку вічного життя.

На цьому шляху ми всі, ймовірно, можемо і будемо спотикатися. Найбільша людина, народжена жінкою, і найбільший пророк Іван Хреститель знав сумніви, коли страждав. У стражданні ми можемо зрадити Ісуса. Але саме посеред наших страждань Ісус хоче і буде шукати нас і знаходити, даруючи нам зустріч із Ним і слова життя. Дійсно, зустріч із самим Богом і/або Божим Словом – також завдяки заохоченню наших братів і сестер у вірі – є єдиним і найкращим ліком, який може зцілити наші сумніви і вберегти нас від відходу від Бога.

Бо (тільки) той, хто переборє свої сумніви і не зрадить Ісуса та його діяння щодо нас у довгостроковій перспективі, буде блаженним і стане блаженним.

Так Ісус підбадьорює свого найбільшого слугу, Івана Хрестителя, у в'язниці. І він вірить, що той, завдяки тому, що знає про Ісуса і чує від Нього, і знаходить підтвердження в Божому Слові, зможе (повернутися) до віри, яка є і буде блаженною.

Сам Ісус, якщо не мав буквальних сумнівів, то принаймні мучився питанням «Чому, Отче?», коли перебував у найглибшому горі.

І Отець поклав на нього це тягар – і провів Ісуса через темну долину до світла.

Досвід страждань і сумнівів є для нас великими можливостями для зростання у вірі. Страждання навіть обіцяні нам Богом. Але Божа мета завжди полягає в тому, щоб ми через болісні переживання дозрівали у вірі і ставали міцнішими – через усі боротьби віри і сумніви.

Врешті-решт, міцнішою, прекраснішою і красивішою, якщо вона випробувана вірою, стражданням і сумнівами.

Мт 11, 2-11 Менз

2 А коли Іван у в'язниці почув про діла Христа, то послав до Нього своїх учнів 3 і запитав: «Чи Ти той, що має прийти, чи нам чекати іншого?»

4 Ісус відповів їм: «Ідіть і розкажіть Іоанну те, що чуєте і бачите: 6 і блаженний той, хто не спокушається мною!»

11 Поправді кажу вам: серед народжених від жінок не було нікого більшого за Івана Хрестителя;

Юда 1, 22-23 Менз

22 А тих, хто сумнівається, жалійте: 23 вирвіть їх з вогню і врятуйте їх!

1 Петра 1, 7 Слт

7 щоб випробування вашої віри (яка дорожча за тлінне золото,

яке випробовується вогнем) принесло вам хвалу, честь і славу при явленні Ісуса Христа.

Мт 11, 2-11; Мт 28, 17; Юд 1, 22-23; Рим 4, 20-25; Лк 24, 36-49;
Псалом 73; Лк 9, 23-24; Рим 8, 28; Рим 8, 31-39; Євр 10, 38-39; Ів 15,
20-27; Ів 16, 1; 1 Пет 1 7; 2 Тим 4, 7-8; Ів 20, 27; Йов 34, 7-12; Йов 42,
1-6; Євр 11; 1 Тим 1, 16; Мт 8, 10-12; Еф 2, 8; Мк 16, 16

3.2.24 Хто забруднився і не очистився, той буде викреслений з Божого народу

Бути нечистим перед Богом означає бути мертвим.

Бути очищеним Богом означає прийти до життя.

Знову забруднитися в цьому світі і НЕ очиститися означає бути ще
більш мертвим, ніж до навернення.

Послідовник Христа, який не йде постійним шляхом очищення, йде
неправильним шляхом і без покаяння та очищення не потрапить до
неба.

Об'явл. 3:1-6 Менг

*Ти маєш репутацію живого, але ти мертвий. ... 4 **Однак у тебе є
декілька імен у Сардах, які не заплямували свого одягу; вони
будуть ходити зі мною в білому одязі, бо вони того гідні. 5 Хто
переможе, той буде одягнений в білий одяг, і я ніколи не
викреслю його ім'я з книги життя і визнаю його ім'я перед моїм
Отцем і перед його ангелами.***

1 Ів 1, 9 Менг

*9 Якщо ж ми визнаємо свої гріхи, то Він вірний і праведний, щоб
простити нам гріхи і **очистити нас від усякої неправди.***

1 Ів. 3:2-3

*2 Бо ми побачимо Його таким, яким Він є. 3 І кожен, хто покладає
на Нього цю надію, очищає себе, як і Він (також) чистий.*

4 Мл 19, 20 Менг

А якщо хтось стане нечистим і **не** очиститься, то така людина має бути вигнана **із** громади, бо вона **осквернила** святиню Господню і **не** була окроплена водою очищення: вона нечиста.

2 Петра 2,20-22 Менг

20 Бо якщо вони, пізнавши Господа і Спасителя Ісуса Христа, уникнули **скверни світу**, а потім знову вплуталися в неї і піддалися їй, то останній стан для них став гіршим, ніж перший.

Об'явл. 3:1-6; 1 Ів. 1:9; Юда 1:22-23; 1 Ів. 3:3; Дії 15:9; Еф. 5:26; Еф. 5:26; Ів. 13:10; Євр 9, 22; 1 Ів 3, 3; 2 Кор 7, 1; Євр 12, 14; Об 3, 1-6; 4 Мл 19, 20; 2 Петр 2,20-22; Об 22, 10-15; 4 Мл 19, 20

3.2.25 Відступ від віри означає добровільно відмовитися від спасіння

Відступ від Бога або відступ від віри як слово не має жодного приємного значення: це саме слово в Писанні використовується для позначення того, що люди, які були з Богом, відходять від Нього настільки, що в кінці їх чекає лише смерть і прокляття – вічне прокляття

Іс 66, 23-24 Менг

23 І станеться, що щомісяця, у день молодика, і щотижня, у день суботи, вся плоть збиратиметься, щоб поклонятися переді мною, – так говорить Господь. 24 Тоді вони вийдуть (з міста) і подивляться на трупи людей, які відпали від мене, бо їхній черв'як не помре, і їхній вогонь не згасне, і вони будуть огидою для всього тіла.

Євр. 3:12-19

12 Будьте пильні, **брати, щоб у жодному з вас не виявилось зле серце невіри, яке відвертається від живого Бога!** 13 Натомість нагадуйте один одному щодня, доки триває «сьогодні», щоб ніхто з вас не зачерствів через оману гріха. 14 Бо ми стали **співучасниками Христа, якщо тільки до кінця твердо тримаємося первісної впевненості у вірі.**

Гал. 1:6-9

Я дивуюся, що **ви так швидко відступаєте від того, хто покликав вас благодаттю Христа, і звертаєтеся до іншої благої звістки. ...** 8 Але навіть якщо ми самі або ангел з неба проповідували б вам інше спасіння, ніж те, яке ми проповідували вам, **нехай буде проклятий!** 9 Як ми вже говорили раніше, так і тепер повторюю: «Якщо хтось проповідує вам інше спасіння, ніж те, яке ви отримали (від мене), **нехай буде проклятий!**»

2 Сол. 2, 3 Менг

3 Нехай вас ніхто ніяким чином не обманює, бо спочатку має настати відступництво і з'явитися людина беззаконня, син погибелі.

Іс 66, 24; Гал 1, 6-9; 2 Сол 2, 3; Євр 3, 12-19; 2 Хрон 29, 3-11; Іс 1, 28; Іс 31, 6; Єр 2, 29; Єр 5, 23; Єз 2, 3; Єз 6, 9; Єз 20, 38; Ос 1, 2; Ос 6, 7; Ос 7, 13; Ос 9, 1; Соф 1, 1-6

3.2.26 Гріх проти Святого Духа і гріх, що веде до смерті –
хто боїться його, той не вчинив його

Так, віруючі послідовники Ісуса можуть грішити так, що приходять до духовної, а отже, і вічної смерті.

Але з боку Бога двері для покаяння кожного заблукалого завжди відкриті. Це дуже наочно показує нам добрий пастир.

Ні, «неможливість» навернення тих, хто відвернувся від віри, про яку йдеться в Посланні до Євреїв 6:6, не ґрунтується на Бозі. Той, хто **хоче** навернутися до Бога, завжди може це зробити, і він чи вона зустрінуть у Бога відкриті двері та викличуть радість у небі.

«Неможливість» стосується інших людей. Їхнє внутрішнє є таким, що вони більше не можуть бути зворушені духовним благодаттю і силою, змінитися і стати на правильний шлях. Вони залишаються байдужими і нерозумними до Слова Божого і сил небесних.

Хороша новина полягає в тому, що навіть якщо у нас є хоч найменший страх, що ми належимо до цих людей, то наше

навернення на шлях спасіння не є «неможливим». Той, хто піклується про свої добрі стосунки з Богом, доводить, що він сприйнятливий до Слова Божого. І добрий пастир буде рятувати кожного, хто щиро, слабкий і безпорадний звертається до нього. Той, хто приходить до Ісуса, не буде відкинутий.

Після того, як Яків вже закликав нас повернути до Господа братів і сестер по вірі, які відступили від віри, щоб врятувати їхні душі від смерті, і після того, як Юда прямо закликає нас з милосердною любов'ю вирвати з вогню братів і сестер, які сумніваються у вірі, Іван закликає нас робити те саме через нашу молитву. І він дасть життя братам і сестрам, які не грішать на смерть. А тих, хто грішить на смерть, ми (повинні) впізнати по тому, що вони глухі до всіх прохань, благань, застережень і люблячих настанов. Вірмо, що Бог буде добре вести нас за Своїм Словом, бо ми (поки що) не знаємо, хто грішить на смерть. І молимося за кожного блукаючого і збитого з шляху брата і кожную збитую з шляху сестру, поки Бог дійсно не покаже, що тут є гріх на смерть. Загальне свідчення Писання говорить нам, що ми завжди можемо і повинні мати надію для кожної людини, доки Бог не покаже нам щось інше через обставини або через очевидне зачерствіння серця відповідних осіб до дії Святого Духа.

Лк 15, 7+10 Менг

Радійте разом зі мною! Бо я знайшов свою вівцю, яка загубилася. 7 Кажу вам: так само і в небі буде радість над одним грішником, який навернувся,

Як 5, 19-20 Менг

19 Брати мої, якщо хтось із вас відступив від істини, і хтось наверне його, 20 нехай знає: хто наверне грішника з його шляху, той врятує його душу від смерті і покриє безліч гріхів.

1 Ів 5, 16-18 Менг

16 Якщо хтось бачить, що його брат грішить гріхом, який не веде до смерті, нехай молиться (за нього) і тим самим допоможе йому жити, а саме тим, хто не грішить на смерть. Є (а саме) також

гріх, що веде до смерті; про нього я не кажу, що треба (за нього) молитися.

Лк 12, 10 Менг

10 «І хто скаже слово проти Сина Людського, той знайде прощення; а хто зневажить Святого Духа, той не знайде прощення.

Євр 6, 6 Слт

[Бо неможливо ...] і які потім [все ж] відпали, знову навести до покаяння, бо вони для себе знову розпинають і зневажають Сина Божого!

Лк 12, 10; Євр 6, 4-6; 1 Ів 5, 16-18; Лк 15, 11-32; Лк 15, 7+10; Ів 6, 37; Як 5, 19-20; Юд 1, 22-23; Євр 6, 4-12

3.2.27 Якщо інші через мене втрачають своє спасіння, я сам ризикую втратити своє спасіння

Щоб люди стали відкритими до віри, прийняли Ісуса як свого Спасителя, а врятовані залишилися з Ісусом і були остаточно врятовані, вирішальне значення має також моє свідчення життя. Життя, яке прославляє Бога і не спокушає нікого до гріха, сприяє зміцненню інших у вірі.

Однак Ісус чітко дає зрозуміти, що і ми, віруючі, можемо стати настільки винними перед іншими, особливо перед братами і сестрами по вірі, що самі підпадемо під Божий вирок про засудження. Це особливо стосується випадків, коли ми спокушаємо інших діяти всупереч їхній совісті, грішити або відступати від віри. Тому наш спосіб життя покладає на нас велику відповідальність перед Богом і перед іншими.

Мт 18, 6 Слт

6 А хто спокусить одного з цих малих, які вірують у Мене, тому краще було б, щоб йому повісили на шию великий млиновий камінь і занурили його в глибину моря.

1 Кор 3, 17 Слт

Бог знищить кожного, хто руйнує храм Божий, бо храм Божий є святий – а ви є тим храмом!

1 Кор 10, 31-33 Менг

31 Отже, чи їсте, чи п'єте, чи що-небудь інше робите, все робіть на славу Божу! 32 Не давайте приводу ні юдеям, ні грекам, ні Божій громаді, 33 як і я в усьому живу, щоб догодити всім, не шукаючи своєї вигоди, а вигоди багатьох, щоб вони були спасенні.

Ів 13, 35 Пс

35 По тому всі пізнають, що ви мої учні, якщо будете мати любов між собою.

1 Кор 10, 31-33; Мт 18, 1-17; Ів 13, 35

3.2.28 Проклятий той, хто не любить Господа!

Хто принципово і/або після свого власного спасіння не любить Господа, той перебуває або потрапляє під прокляття загибелі.

Бо любити Господа означає виконувати Його заповіді. Хто керується словами Ісуса, той любить Ісуса. Хто не керується словами Ісуса, той не любить Господа.

Але хіба любов не є чимось, що не можна примусити і купити, і хіба ми не вільні любити, кого хочемо?

Ні, якщо мова йде про Бога. Бога можуть любити – завдяки Божій благодаті та Святому Духу – всі люди, які справді народилися заново. І вони мають для цього всі підстави: визволені від своїх гріхів і провин через Ісуса, який віддав за них своє життя, можуть пізнати і відчувати любов Отця, пізнати Бога як Творця, Дарувальника всіх добрих дарів і Дарувальника живої надії, який і ВСЕ в нашому житті використовує на краще і через Ісуса дав нам все, що міг дати, і подарував нам найбільші і найдорожчі обіцянки. Хіба ми не повинні всім серцем любити цього чудового Господа і Бога? Хто не любить (не відповідає любов'ю) цього чудового Бога любові, той зловживає Його любов'ю і милістю і – загине.

Так, любити Господа не важко:

Бо Бог є

- твоїм Творцем – без нього тебе б не було
- дарувальник усіх добрих дарів, незалежно від того, чи заслуговуєш ти їх
- той, хто тебе любить
- Господь, який любить тебе так сильно, що взяв на себе найгіршу смерть за тебе
- той, хто все в твоєму житті веде до найкращого, щоб ти мав чудову вічність

Не любити Господа – це все одно, що зневажати і презирливо ставитися до мого рятівника, який врятував мене 11 вересня з палаючої вежі-близнюка і сам загинув при цьому. Це все одно, що плюнути в обличчя донору крові, який своєю кров'ю дав мені можливість жити далі, і дати йому по обличчю.

Тому: хто не любить Господа, який так любив його, той проклятий, каже Писання.

1 Кор 16, 22 Менг

*22 Хто не любить Господа, той нехай буде проклятий!
Маранафа!*

Як 1, 12 Менг

12 Блаженний той чоловік, який терпеливо витримує спокусу! Бо, витримавши випробування, він отримає життя як вінець перемоги, який обіцяний тим, хто його любить.

Ів 14, 23-24 Менг

«Якщо хтось любить мене, той буде дотримуватися мого слова, і мій Отець полюбить його, і ми прийдемо до нього і будемо жити в ньому. 24 Хто не любить мене, той не дотримується моїх слів.

1 Ів. 3, 14 Менг

Хто не любить, той залишається в смерті.

Об 2, 4-7 Менз

4 Але я маю до тебе закид, що ти відступився від своєї першої любові. 5 Тож згадай, з якої висоти ти впав, і навернися, і чини перші діла! Інакше я прийду до тебе і зсуну твій свічник з його місця, якщо ти не навернешся. ... 7 Хто переможе, тому дам їсти з дерева життя, що стоїть у раю Божому.

1 Кор 16, 22; Ів 14, 23-24; 1 Ів 3, 14; Об 2, 4-7; Як 1, 12; Ів 14, 23-24

3.2.29 Підсумок: Якими способами ми можемо відпасти від Бога, віддалитися від Нього і втратити наше спасіння

Ось не повний перелік деяких слів/способів, як ми можемо відпасти від Бога і, як наслідок, втратити спасіння:

- *відступити від віри 1 Тим. 4, 1*
- *відштовхувати добру совість і зазнавати краху у вірі 1 Тим. 1, 19*
- *слухати вчення оманливих духів і демонів 1 Тим. 4:1*
- *Відступати до загибелі Євр 10, 39*
- *відхилення від істини Як 5, 19*
- *грішити на смерть 1 Ів 5, 16*
- *Стати ненависником і вбивцею брата 1 Ів 3, 15*
- *грішити проти Святого Духа Мк 3, 29*
- *не робити того, що каже Ісус Лк 6, 46-49*
- *спокушати до гріха одного з цих малих, які вірують в Ісуса Мт 18, 6*
- *дозволити своєму оку, руці чи нозі спокусити себе до зла Мт 18, 7-9*
- *даремно прийшли до віри 1 Кор 15, 2; Гал 3, 4; Флп 2, 16*
- *будуть викреслені з книги життя Об 3, 5*
- *Втратити Христа 1 Кор 15, 18*
- *впасти з благодаті Гал. 5:4*
- *пропустити мету Євр 2, 1*
- *втратити вінець перемоги Кол 2, 18*
- *не залишатися в Ісусі (Ів. 15:6)*

- *Не триматися слова життя Флп 2, 16*
- *повертатися до слабких і жалюгідних елементів [світу], щоб служити їм Гал 4, 9*
- *дозволити сатані заповнити своє серце і обманювати Святого Духа Дії 5, 3*
- *стати зневажати Бога 1 Сол 4, 8*
- *не мати вічного життя в собі Ів. 5:38*
- *дозволити собі втратити нагороду за боротьбу. Кол. 2:18*
- *Ображатися на Ісуса / збиватися з шляху Ісуса Лк 7, 23*
- *перестати йти з Ісусом, перестати слідувати за Ісусом (Ів. 6:66)*

3.2.30 Підсумок: Шлях «тіла» від спасіння до суду і загибелі

Божа благодать – дар, який не можна зневажати

Бог у своїй безмежній любові покликав нас і через Ісуса Христа спас нас з чистої благодаті. Але ця благодать не є дозволом залишатися в житті плоті. Той, хто віддається гріху, любить світ або розмиває Євангеліє, не тільки зневажає Божу любов, але й зловживає нею і ставить під загрозу своє власне спасіння. Справжні учні Ісуса залишаються в Його благодаті, тримаються Його і дозволяють Його Духу змінювати себе.

Смертельна небезпека забути про Божу благодать

Наша віра і наше служіння Христу не є марними – доки ми тримаємося їх. Але той, хто відвертається від істинного Євангелія або веде життя без покаяння, отримує Божу благодать даремно. Писання настійно застерігає від забуття Божої любові і благодаті та повернення до плотських вчинків. Віра без постійного очищення і освячення є мертвою.

Той, хто свідомо віддається гріху і не кається, показує, що не цінує Божу благодать. Ісус врятував нас, але Він очікує, що ми залишимося в Ньому. Той, хто не дозволяє Божому Духу вести себе, а вибирає шлях плоті, в кінцевому підсумку відкидає любов, яка колись врятувала його.

Серйозне попередження: байдужість і свідомий гріх віддаляють від Бога

Можна почати з Ісусом, але не досягти мети. Той, хто стає байдужим і не кається, буде виплюнутий Ісусом. Наслідкування вимагає пильності та стійкості, особливо в часи випробувань. Той, хто звертається до світу, біжить за ним і ігнорує Божі заповіді, зневажає любов, через яку він був спасений, і ризикує своїм спасінням.

Особливо згубним є свідомий, постійний гріх. Той, хто не готовий порвати зі своїм старим життям, хто відсуває Бога і Його заповіді на другий план, одного дня зрозуміє, що віддалився від Божої благодаті. Любов, яка колись його врятувала, була зневажена і, зрештою, зловжита. Ісус не має спілкування з тими, хто свідомо живе в бунті проти Нього.

Справжня нагорода: життя для Бога, а не для себе

Бог винагороджує тих, хто живе з любові до Нього і залишається в Його волі. Той, хто використовує свої таланти для Господа, залишається стійким у стражданнях і безкорисливо служить, отримує велику нагороду на небі. Але той, хто діє лише для власного визнання або не використовує свої даровані Богом можливості, не тільки не отримає нагороди, але й втратить вічне життя.

Справжні учні Ісуса розуміють, що їхнє життя належить не їм самим, а Богу. Той, хто знову заплутується в бажаннях світу, не тільки діє всупереч Божим заповідям, але й показує, що більше не шанує Божу любов. Життя для себе – це життя проти Бога.

Руйнування через плотське життя

Бог оновив нас у Христі, але плоть залишається ворогом, який хоче нас відвернути. Той, хто піддається плоті, хто ставить свої бажання вище Бога, помре духовно. Біблія чітко вказує, що ті, хто живе за плоттю, не успадкують Царства Божого. Отже, той, хто свідомо

вирішує проти Божого Духа, не тільки відкидає Його керівництво, але й зневажає благодать, яка колись його врятувала.

Ісус очікує, що ми щодня будемо нести свій хрест, зректись себе і слідувати за Ним. Хто ж замість цього вирішує жити за плоттю, той забуває про безмежну любов, яка колись врятувала його, і в кінці зловживає нею, використовуючи для власних цілей.

Небезпека спокуси і фальшивого Євангелія

Фальшиве Євангеліє вбиває. Тільки чисте, непідробне Євангеліє Ісуса Христа веде до життя. Той, хто піддається спокусі єресей або світських філософій, відпаде від Бога. Особливо небезпечно розбавляти Євангеліє і ігнорувати Божу святість. Євангеліє без покаяння, без освячення і без послуху Христу не є Євангелієм. Хто тримається чогось іншого, той нехтує істиною і гине.

Любов до світу веде до загибелі

«Ніхто не може служити двом панам». Хто любить світ, той втрачає вічне життя. Писання настійно застерігає від того, щоб піддаватися бажанням цього світу. Жадоба грошей, прагнення слави, комфорт і самореалізація – це оманливі пастки, які відволікають погляд від Бога. Хто ставить ці речі вище за Ісуса, той зневажає любов, яка колись врятувала його, і загине разом зі світом.

Багато хто починає з Христом, але турботи цього світу заглушають їхню віру. Спокуси життя, гонитва за майном і прагнення визнання змушують багатьох втратити з виду справжній скарб. Але в кінці кінців важливо лише одне: хто залишиться вірним до кінця, той буде врятований.

Висновок: залишайтеся пильними і шануйте Божу любов

Наше життя – це дар Божий, куплений кров'ю Ісуса. Ми не повинні зневажати Його любов, віддаючись гріху або обираючи шлях плоті. Той, хто вирішує проти Бога, зловживає благодаттю, яка колись його врятувала, і ставить під загрозу своє вічне майбутнє.

Тому: залишаймося пильними, тримаймося Христа і любімо Бога більше за все інше. Тільки той, хто до кінця залишається у вірі, отримає вінець життя. Бо Божя любов вірна – але вона вимагає від нас, щоб ми залишалися вірними їй.

3.3 Безпечний шлях послідовників Христа до життя і вінка

Фил. 3:13-14

Я забуваю те, що позаду, і прагну до того, що попереду, і біжу до мети, щоб здобути нагороду небесного покликання Божого в Христі Ісусі.

Біг з метою – і з упевненістю

У Новому Завіті наслідування Ісуса описується як біг або боротьба. Але цей шлях не позначений страхом, а впевненістю: той, хто почав справжнє навернення і відродження з Ісусом, вже *має* вічне життя – доки він залишається на шляху і не відступає.

Сам Ісус каже: хто вірує, той має вічне життя і перейшов від смерті до життя (Ів. 5:24). Іван підтверджує: віруючі *знають*, що *мають* вічне життя (1 Ів. 5:13).

Біг – це не спроба заслужити спасіння, а вираз живого стосунку з Христом. Плід освячення і витривалості є знаком справжнього спасіння – як пише Павло в Посланні до римлян: Мета – вічне життя (Рим. 6, 22).

Незмінний вінець перемоги

Послідовники біжать не за тлінним призом, а за вінцем перемоги вічного життя. Вони свідомо відмовляються від чогось, борються дисципліновано і залишаються на курсі – не тому, що мусять, а тому, що люблять.

1 Кор 9, 24-25 Слт

Біжіть так, щоб його здобути! ... А ми [біжимо] за нетлінним [вінком].

Хто біжить за правилами, той буде увінчаний (2 Тим 2, 5), хто залишається вірним до кінця, той отримає вінець життя (Об 2, 10).

Чому ми біжимо: з любові

Послідовники біжать не для того, щоб довести щось собі – вони біжать заради Того, хто першим полюбив їх. Ісус є початком і завершенням нашої віри, Він сам пробіг перед нами весь шлях (Євр 12, 1-2).

Його поклик до вічної слави приваблює нас, Його любов спонукає нас, Його Дух підбадьорює і виправляє нас. Ісус є тренером, який дбає про те, щоб кожен з нас міг *пробігти* свій особистий забіг. Жоден шлях не є занадто важким, жодне випробування не є надмірним – Він завжди дає вихід (1 Кор 10, 13).

Мета настає несподівано – будьте готові

Ніхто не знає, коли закінчиться біг – чи то через смерть, чи то через повернення Ісуса. Але хто витримає, той буде врятований (Мт 24, 13). І Павло наприкінці свого життя міг сказати, що на нього чекає вінець праведності – як і на всіх, хто любить повернення Ісуса (2 Тим 4, 7-8).

Слава переможців

Об 21, 7

Хто переможе, той усякчас буде, і я буду його Богом, а він буде моїм сином.

Ця слава не є винагородою за досягнення, а даром за вірність. В Одкровенні перелічено багато обіцянок для переможців:

- доступ до дерева життя (Об 2, 7)
- свобода від другої смерті (Об. 2, 11)
- білий камінь з новим ім'ям (Об'явл. 2, 17)
- влада з Христом (Об. 2:26)
- ім'я, не викреслене з книги життя (Об. 3, 5)
- постійне місце в храмі Божому (Об. 3:12)
- з Христом на Його троні (Об. 3:21)

Висновок: з любові, з упевненістю, до корони

Послідовники Ісуса не біжать у страху, а з глибокою впевненістю і великим прагненням. Вони мають життя зараз – і несуть його до мети через вірність. Вони біжать, бо вони кохані, бо вони кохають Ісуса і бо його близькість є їхньою найбільшою нагородою.

1 Кор 9, 24

Біжіть – так, щоб ви отримали її!

4 Нагорода і звання на небі

Нагорода в небі є виключно для тих, хто був спасений через Ісуса Христа з милості. Неспасенні не тільки гинуть, але й накопичують гнів на вічність через свої гріхи. Інтенсивність їхнього неправильного поведіння визначає міру їхньої негативної нагороди у вічності.

Для тих, хто був спасений благодаттю, хто живе з Христом і для Христа, вічне життя є нагородою для тих, хто любить Бога і виявляє цю любов своїм життям і служінням Йому. Вирішальними є наші внутрішні мотиви. Все, що ми робимо з любові і для слави Божої, буде винагороджено Ним.

Велика винагорода у вічному житті чекає на віруючих, які щедро і вірно використовують свої таланти для Бога, за страждання заради Христа або заради справедливості і за любов до ворогів. Однак дії, які робляться насамперед для власного визнання, а не для Господа, не приносять винагороди.

Той, хто не використовує даровані Богом можливості для Господа, не тільки не отримає нагороди, але й втратить вічне життя і зазнає тієї ж долі, що й невірні. Також той, хто, хоча і перебуває на службі Божій, більше служить собі, ніж Богу, не є і не буде спасеним.

Рим. 2:4-8

4 Чи ти зневажаєш багатство Його доброти, терпеливості та довготерпіння і не розумієш, що Божя доброта веде тебе до покаєння? 5 Але своєю впертістю та нерозкаяним серцем ти накопичуєш гнів на себе на день гніву та об'явлення справедливого суду Божого, 6 який відплатить кожному за його ділами, 7 а саме вічне життя (дасть) тим, хто, витримуючи в добрих ділах, прагне слави, честі та нетлінності; 8 а гнів і лють тим, хто впертий і не слухається істини, а служить неправді.

2 Кор 9, 6 Менз

6 Хто скупко сіє, той скупко й пожне, а хто щедро сіє, той щедро й пожне.

1 Кор 3, 14-15 Менг

14 Якщо чиясь робота, яку він побудував на цьому, витримає (у вогні), то він отримає нагороду; 15 але якщо чиясь робота згорить, то він понесе збитки: він сам буде врятований, але тільки як через вогонь.

1 Кор 4, 5 Менг

5 Тому не судіть нічого передчасно, доки не прийде Господь, який виявить те, що приховане в темряві, і відкриє думки сердець; і тоді кожен отримає від Бога належну йому похвалу.

Мт 6, 1 Менг

1 Стережіться, щоб не чинити своєї справедливості перед людьми, щоб вони бачили вас, інакше не будете мати нагороди від Отця вашого, що на небі!

Кол 3, 23-25 Менг

23 Все, що ви робите, робіть із охотою, як для Господа, а не для людей; 24 бо ви знаєте, що від Господа отримаєте (небесну) спадщину як нагороду: ви ж служите Господу Христу як раби. 25 А хто чинить неправду, той отримає винагороду за те, що він чинив неправду; тут немає упередженості до когось.

Лк 6, 22-23 + 35 Менг

Любіть своїх ворогів, робіть добро і позичайте, не чекаючи нічого натомість! Тоді ваша нагорода буде великою.

Лк 19, 16-19 Менг

16 Тоді з'явився перший і сказав: «Господи, твоя міна принесла десять мін». 17 Господь відповів йому: «Добре, добрий рабе! Оскільки ти був вірний у малому, ти отримаєш управління десятима містами».

Мт 25, 25-30 Менг

25 ... я ... сховав твій талант у землю: ось, бери свої гроші! 26 Тоді його пан відповів йому: «Ти, злий і ледачий раб! ... 28 Тож заберіть у нього талант і дайте тому, хто має десять талантів. ... 30 А негідного раба викиньте в темряву зовні! Там буде голосний плач і скрегіт зубів».

Мт 7, 21-23 Менг

21 Не всі, хто каже мені: «Господи, Господи», увійдуть до Царства Небесного, а тільки ті, хто виконує волю мого Небесного Отця.

22 Багато хто в той день скаже мені: «Господи, Господи, чи не в ім'я Твоє ми пророкували, і в ім'я Твоє виганяли нечистих духів, і в ім'я Твоє чинили багато чудес?» 23 Але тоді я скажу їм: «Ніколи я вас не знав; відійдіть від мене, ви, що чините беззаконня!»

Рим 2, 4-7; Лк 19, 16-19; Мт 25, 25-30; 2 Кор 9, 6; Мт 6, 1; Мт 20, 20-28; 1 Кор 4, 5; Об 22, 11-12; Лк 6, 22-23 + 35; Кол 3, 23-25; 1 Кор 3, 11-15; Мт 7, 21-23

5 Моє збереження на шляху до вічного спасіння

Через віру в Ісуса Христа ми спасенні – лише завдяки довірі до Нього. Але шлях спасіння – це не одноразова подія, а життєвий шлях любові до Ісуса і наслідування Його, який вимагає витривалості, відданості та пильності.

Як ми можемо переконатися, що залишаємося на цьому шляху? Наступні розділи знайомлять нас із біблійними істинами, які допомагають зрозуміти і жити збереженням на шляху до вічного спасіння.

Дізнайся, як залишатися стійким у вірі, долати виклики та черпати силу з Божої любові та істини – для життя, яке буде довершено у вічності з Ним.

5.1 Збереження Богом

У наступних розділах стає зрозуміло, наскільки важливою є Божя сила збереження на нашому шляху до спасіння. Він є вірним якорем, який зміцнює нас у часи спокус, підтримує в кризах і тримає нас у своїй любові. Але Боже збереження йде рука в руку з нашою відданістю і пильністю. Ці розділи запрошують відкрити для себе глибину Його вірності і зрозуміти, як Він постійно зберігає нас на шляху до вічності.

5.1.1 Бог береже нас – ми в Його руках

Наш Господь має силу захищати нас і вести нас безпечно до неба. Його зацікавленість у нашому спасінні навіть більша, ніж наша власна. Він дбає про те, щоб ми не збилися зі шляху і досягли своєї мети.

Бог надійно тримає нас на шляху до слави і веде нас правильною дорогою. Його захист часто тісно пов'язаний з молитвою, адже

через молитву ми відчуваємо Його близькість і керівництво. Водночас Він дає нам час, щоб ми могли покаятися і налаштувати своє життя на Нього, перш ніж буде запізно.

Юда 1, 24 Slт

24 А тому, хто може зберегти вас від усякого спотикання і поставити вас бездоганними, з радістю, перед обличчям своєї слави.

Пс 16, 1 Менг

Захисти мене, Боже, бо я шукаю притулку в Тобі!

Пс 56, 14 Менг

14 Бо Ти врятував мою душу від смерті, мої ноги від спотикання, щоб я ходив перед Богом у світлі живих.

2 Петра 3, 9 Слт

9 Господь не зволікає з виконанням обітниці, як дехто вважає, що він зволікає, але він довготерпеливий до нас, бо не хоче, щоб хтось загинув, а щоб кожен мав можливість покаятися.

Юда 1, 24; Пс 16, 1; Пс 56, 14; 2 Петра 3, 9

5.1.2 Божа благодать підтримує нас, а не наша власна сила

Бог милостивий до свого викупленого народу і встановлює своє панування на милості. Наша здатність жити для Нього походить виключно від Його милості. Навіть за всіма стражданнями, які Бог допускає в нашому житті, стоїть милостивий Бог, який вписує все у Свій вічний план. Він буде нести нас, Свій народ, кожного, кого Він спас, у Своїй благодаті аж до вічності. Те, що ми були спасенні і продовжуємо бути спасеними, ми завдячуємо виключно Його благодаті. Бог любить бути милостивим!

Ді 15, 11 Слт

11 Навпаки, ми віримо, що ми спасенні благодаттю Господа Ісуса Христа, так само як і вони.

Рим. 5:21

21 щоб, як гріх панував у смерті, так і благодать панувала через справедливість до вічного життя через Ісуса Христа, нашого Господа.

1Петр 5,10 Мені

10 А Бог усієї благодаті, що покликав нас до своєї вічної слави у Христі, після короткого страждання вас удосконалисть, зміцнить, укріпить і утвердить.

Ді 15, 11; Рим 5, 21; 1 Петр 5, 10; Євр 13, 9; 2 Петр 3, 9; 2 Тим 1, 16-18

5.1.3 Наш Первосвященик Ісус заступається за нас!

Посади, які Христос виконує на небі, показують нам повноту Його благодаті та вірності:

- Він спокутує гріхи свого народу.
- Він заступається за нас перед Отцем.
- Він допомагає тим, хто потрапляє в спокус.

Це чудова звістка. Вона показує, що Бог не очікує від нас безгрішної досконалості. Коли ми грішимо, хоча в принципі слідуємо за Ним і слухаємося Його, Христос спокутує наші гріхи і відновлює наші стосунки з Богом. Його первосвященицьке служіння забезпечує нам статус спасених Богом.

Водночас Ісус запевняє нас, що ми не мусимо неминуче піддаватися кожній спокусі. Він сам був спокушений у всьому, але переміг без гріха. Оскільки Він переміг, Він може допомогти нам вистояти в наших власних спокусах і пройти через них без шкоди.

Ісус здатний повністю спасти всіх, хто приходить до Бога через Нього, бо Він живе вічно, щоб заступатися за них.

Євр. 7:25

25 Тому він [Ісус] може також забезпечити повне спасіння тим, хто через нього приступає до Бога: адже він живе вічно, щоб заступатися за них (перед Богом).

Ів. 17, 8-26 Менг

9 Я молюся за них... 15 Я не прошу Тебе забрати їх із світу, але захистити їх від зла. ... 17 Освяти їх у Твоїй істині: Твоє слово є істина. ... 20 Я молюся не тільки за них, але й за тих, хто через їхнє слово прийде (прийде) до віри в Мене.

Євр. 4:14-18

14 Маючи великого первосвященника, що пройшов небо, Ісуса, Сина Божого, тримаймося визнання (його). Адже ми маємо не такого первосвященника, який не міг би співчувати нашим слабкостям, а такого, що в усьому був випробуваний так само, як і ми, тільки без гріха. 16 Тож підійдімо з радісною впевненістю до престолу благодаті, щоб отримати милосердя і знайти благодать для своєчасної допомоги! ... 18 Бо саме тому, що він сам зазнав спокуси, він може допомогти тим, хто спокушається.

Євр. 7:25; Ів. 17:8-26; Євр. 4:14-18; 1 Ів. 2:1

5.1.4 Бог зберігає своїх обраних завдяки своїй вірності

Ісус вчить нас, що наше вічне спасіння гарантоване вірністю Бога. Навіть якщо ми іноді думаємо, що нас спокушають понад наші сили, Бог у своїй вірності запевняє нас, що цього не станеться. Він керує всіма обставинами так, щоб ми могли витримати спокуси – і були здатні це зробити.

Навіть якщо ми падаємо і грішимо, Бог залишається вірним: коли ми визнаємо свої гріхи, Він прощає нас і очищає від усієї неправди. Бог зобов'язався захищати нас на всіх рівнях:

- **Особисто:** у наших індивідуальних стосунках з Ним Він дбає про те, щоб ми пройшли через наші випробування.
- **Спільно:** на рівні громади Він працює, щоб зберегти і зміцнити Свій народ.
- **У світовій історії:** Він втручається у світову історію, щоб забезпечити своїм обраним вічну славу в Христі.

Бог вірний, і в цій вірності Він робить все, щоб привести нас до мети – в сьогоднішній, в наших боротьбах і, зрештою, у вічності.

2 Сол. 3:3 Менз

Вірний же Господь, який вас зміцнить і захистить від зла.

1 Ів 1, 9 Слт

9 А якщо ми визнаємо свої гріхи, то Він вірний і справедливий, щоб простити нам гріхи і очистити нас від усякої неправди.

2 Кор 1, 18 Слт

18 Але Бог вірний, щоб наше слово до вас не було «так» і «ні»!

1 Кор 10, 13 Слт

13 Досі вас спіткали лише людські спокуси. Але Бог вірний; він не дозволить, щоб ви були спокушені понад ваші сили, але разом із спокусою створить і вихід, щоб ви могли її витримати.

2 Сол 3, 3; 1 Ів 1, 9; 2 Кор 1, 18; 1 Кор 10, 13; 1 Пет 5, 10-11; 1 Тим 1, 15-16; Мт 24, 22

5.1.5 Боже виховання служить нашому збереженню

Бог діє в житті тих, хто Його знає – яка підбадьорлива істина! Його виховання іноді може бути болісним, але воно впливає з Його любові та турботи. Воно веде нас правильним шляхом і підтверджує, що ми є Його дітьми. Навіть якщо Бог ставить перед нами важкі завдання, це відбувається з доброю метою: Він працює над нами для нашого блага і крок за кроком веде нас до вічного спасіння. Божа дія завжди сповнена любові і милості.

Римлянам 8, 28

28 Але ми знаємо, що тим, хто любить Бога, все служить на краще, тим, хто покликаний за Його задумом.

Євреїв 12, 7-8 Слт

7 Якщо ви терпите покарання, то Бог поводить вас з вами як із синами, бо де є син, якого батько не карає? 8 Але якщо ви не маєте покарання, яке всі отримали, то ви не справжні сини!

2 Кор 7, 10 Менг

10 Бо скорбота, яку Бог хоче, приносить покаяння на спасіння, про яке ніхто (пізніше) не шкодує; скорбота світу ж приносить смерть.

Римлянам 8, 28; Євр 12, 6-8; 2 Кор 7, 10; Об 2, 22; 1 Кор 11, 31+32

5.1.6 Бог робить нас стійкими і приводить нас до мети

Бог хоче зміцнити своїх дітей у вірі, щоб вони на своєму шляху до вічності розвинули таку стійкість, яка допоможе їм безпечно дістатися до мети. У своїй вірності Він зміцнює нас

- **Своєю благодаттю**, яка незаслужено зміцнює нас і підтримує в усіх обставинах,
- **Своє Слово**, яке нас веде, підбадьорює і служить міцним фундаментом,
- **своє виховання**, яке формує нас, виправляє і наближає до Нього.

Божа дія показує, що Він невтомно працює над тим, щоб безпечно привести нас до мети.

2 Кор 1, 21 Пс

1 Але Бог, який разом з вами у Христі міцно нас заснував і помазав.

Ді 20, 32 Менг

32 А тепер я віддаю вас Богоу і слову Його благодаті, яке має силу будувати і дарувати спадщину серед усіх, хто освятився.

Євр 13, 9 Менг

9 ... Бо добре, щоб серце зміцнювалося благодаттю.

Євр 12, 11; Євр 13, 9; 1 Кор 1, 7-9; 2 Кор 1, 21; Дії 20, 32

5.2 Наше збереження через Слово Боже

Слово Боже є ТИМ засобом благодаті на нашому шляху до неба. Воно є живим і дієвим і показує нам нашу справжню мотивацію. Через Слово Боже Бог вказує нам правильний шлях, щоб ми залишалися на шляху до вічного суботнього спокою Божого.

Мт 4, 4 Менз

4 А він відповів йому [сатані]: «Написано: «Не хлібом єдиним житиме людина, але кожним словом, що виходить з уст Божих».

2 Тим. 3:16 Пс.

16 Усе Писання натхненне Богом і корисне для навчання, для викриття, для виправлення, для виховання в праведності, 17 щоб людина Божа була досконала, до повного оснащення для всякого доброго діла.

Ді 20, 32 Менз

32 А тепер я віддаю вас Богоу і слову Його благодаті, яке має силу будувати і дарувати спадщину серед усіх, хто освятився.

Ді 20, 32; Мт 4, 4; Пс 119, 9; Євр 4, 12-13; 2 Тим 3, 16; Мт 22, 29; Мт 4, 4; 1 Кор 1, 18; Лк 8, 21; Пс 119, 9; Ів. 10, 35; Пс. 130, 5; Дії 20, 32; Рим. 6, 3; Рим. 7, 1; 1 Кор. 5, 6; 1 Кор. 6, 2; 1 Кор. 6, 15; 1 Кор 6, 16; 1 Кор 6, 19; 1 Кор 9, 13; Як 4, 4; 1 Пет 1, 18; 2 Пет 3, 17; Юд 1,5;

5.2.1 *Хто дотримується Божого Слова, той залишається в безпеці*

Хто дотримується Божого слова, береже його і виконує, той береже себе від зла і йде шляхом до життя.

Ів 8, 51 Менз

*Істинно, істинно кажу вам: хто **зберігає моє слово**, той не побачить смерті навіки.*

Псалом 119, 11

11 Я зберігаю Твоє слово в своєму серці, щоб не грішити проти Тебе.

1 Тим. 4, 16 Менг

16 Слідкуй за собою і за вченням, тримайся його, бо, роблячи це, ти врятуєш і себе, і своїх слухачів.

Псалом 19, 8-12 Менг

8 Закон Господній досконалий: він оживляє душу; свідчення Господнє вірне: воно робить мудрим нерозумних; 9 заповіді Господні правильні: вони радують серце; наказ Господній чистий: він просвічує очі; 10 страх Господній чистий: він залишається навіки; суди Господні правдиві: всі вони справедливі; 11 вони дорожчі за золото і за чисте золото в великій кількості, солодші за мед і за мед у стільниках. 12 Твій раб також бережеться їх: у їх дотриманні є багата нагорода.

2 Тим. 3:15-17 Менг

15 і з дитинства знаєш Святе Письмо, яке може зробити тебе мудрим для спасіння вірою в Христа Ісуса. 16 Кожне Писання, натхненне Богом, корисне для навчання, для викриття, для виправлення, для виховання в праведності, 17 щоб людина Божа була досконала, до всякого доброго діла повністю підготовлена.

Ів. 8:51 Менг

*Істинно, істинно кажу вам: хто **зберігає Моє слово**, той не побачить смерті навіки.*

Ів. 8:51; Пс. 119:11; 1 Тим. 4:16; Пс. 19:8-12; 2 Тим. 3:15-17

5.2.2 Хто слухає голос доброго пастиря, той у безпеці

Хто, як покликаний Богом, чує добру новину про Ісуса і вірить в того, хто послав Ісуса, той має вічне життя і не піде на суд, але перейшов від смерті до життя.

Хто любить Ісуса, слухає Його голос і слідує за Ним, той отримає від Ісуса вічне життя. Він і вона ніколи не загинуть. Ніхто не може вирвати справжнього послідовника з рук Ісуса. Бо Отець Ісуса Христа, який дав їх Йому, більший за все, що існує. Так, ніщо у всьому творінні не може відокремити нас, обраних і покликаних

Богом, від Божої любові, яка гарантована нам у Христі Ісусі, нашому Господі.

Ів. 5:24

*Істинно, істинно кажу вам: хто слухає моє слово і **вірить** тому, хто **послав** мене, той **має вічне життя** і не підлягає суду, але перейшов від смерті до **життя**.*

Ів. 10, 27-29 Мєг

27 Мої вівці слухають мій голос, і я знаю їх, і вони йдуть за мною; 28 і я даю їм вічне життя, і вони не загинуть навіки, і ніхто не вирве їх з моєї руки. 29 Мій Отець, що дав їх мені, більший за всіх, і ніхто не може вирвати їх з руки мого Отця.

Рим. 8, 28.39 Слт

28 Але ми знаємо, що тим, хто любить Бога, все служить на краще, тим, хто покликаний за Його задумом... [ніщо у всьому створенні не може] 39 ... відлучити нас від любові Божої, яка є в Христі Ісусі, нашому Господі.

Ів. 10, 27-29; Ів. 5,24; Рим. 8, 28-39; 1 Ів. 5,13

5.2.3 Здорове виправлення через Боже Слово зберігає – не обманюйте себе!

Навіть як віруючі послідовники Ісуса ми можемо помилятися в основних питаннях спасіння. Тому Бог у своєму Слові вклав корисні виправлення для всіх покликаних і обраних. У Новому Завіті ми постійно зустрічаємо такі застереження, як: «Не обманюйте себе», «Не помиляйтеся» або «Ви не знаєте». Можна вірити, що ти прийнятий Богом, і все ж жити в рішучій помилці. Причиною цього завжди є життя, яке залишається в гріху, ставить власну волю вище за Божу волю і не залишається пильним у близькості до Ісуса. Але Бог хоче і може захистити нас від цього своїм Словом і повернути на правильний шлях.

1 Кор 6, 9-10 Слт

9 Хіба ви не знаєте, що несправедливі не успадкують Царства

Божого? Не помиляйтеся: ні розпусники, ні ідолопоклонники, ні перелюбники, ні м'якотілі, ні педофіли, 10 ні злодії, ні жадібні, ні п'яниці, ні лихослівники, ні розбійники не успадкують Царства Божого.

1 Кор 9, 24 Менз

24 Хіба ви не знаєте, що ті, хто біжать на стадіоні, всі біжать, але тільки один отримує нагороду? Біжіть так, щоб її отримати!

Як 4, 4 Слт

4 Ви, перелюбники та перелюбниці, чи не знаєте, що дружба зі світом є ворожнечею проти Бога? Хто ж хоче бути другом світу, той стає ворогом Бога!

Гал 6, 7-8 Менг

7 Не помиляйтеся: Бог не дасть себе зневажити, бо що людина посіє, те й пожне. 8 Бо хто сіє для своєї плоті, той пожне від плоті тління; а хто сіє для Духа, той пожне від Духа вічне життя.

1 Кор 6, 9; 1 Кор 9, 24; Як 4, 4; Мк 12, 24; Гал 6, 7-8; Як 1, 13-16; Юд 1,5

5.2.4 Будьте готові до всього – надія, яка підтримує!

Бог обіцяє нам вічне життя з Ісусом у славі вічності. Ця обіцянка мотивує нас вже зараз жити з Ним, залишатися на шляху послідовництва і терпляче сподіватися та чекати на виконання Його обіцянки. Той, хто сповнений надії на вічність, живе правильно тут і зараз, залишається на правильному шляху і зберігається Богом. Він отримує необхідну силу, щоб витримати і досягти мети.

Ів. 11, 25

Ісус каже їй: «Я є воскресіння і **життя**. Хто вірить у Мене, той **житиме, навіть якщо помре**.

Лк 21, 28 Слт

28 А коли це почнеться, підійміться і підійміть голови, бо наближається ваше спасіння.

Кол 1, 27 Слт

*Христос у вас, **надія слави**.*

Рим 8, 25 Менг

*А коли ми **сподіваємося** на те, чого ще не бачимо, то чекаємо на це з **терпінням**.*

Об 3, 12 Слт

*Хто переможе, того я зроблю стовпом у храмі Бога мого, і він ніколи не вийде звідти; і я напишу на ньому ім'я Бога мого і ім'я **міста** Бога мого, нового **Єрусалима**, що сходить з **неба** від Бога мого, і моє нове ім'я.*

Ів. 11:25; Лк. 21:28; Кол. 1:27; Рим. 8:25; Об. 3:12; Об. 2:10

5.2.5 Ісус попереджає нас, щоб ми могли залишатися стійкими

Наша віра в Ісуса є ключем до нашого спасіння. У своїй вірності Ісус дбає про те, щоб його учні залишалися стійкими у вірі і таким чином були спасенні. Він робить це, заздалегідь повідомляючи їм, що на них чекає. Таким чином вони можуть підготуватися, зберегти свою тверду опору в Ісусі і вистояти у вірі, що в кінцевому підсумку забезпечує їх спасіння.

Ів. 14:29

29 І тепер я сказав вам це, перш ніж це станеться, щоб ви повірили, коли це станеться.

Мт 24, 23-24 Менг

23 «Якщо хтось скаже вам: „Ось, Христос тут!” або: „Він там!”, не вірте! 24 Бо з'являться фальшиві христі та фальшиві пророки, які будуть чинити великі знаки та чудеса, щоб, якщо можливо, звести з дороги навіть обраних.

2 Петра 3, 17+18 Менг

7 *Оскільки ви знаєте це заздалегідь, улюблені, будьте насторожі, щоб не бути зведені з правильного шляху безсовісними людьми і не відкинуті від вашої твердої віри! 18 Натомість зростаєте в благодаті та пізнанні нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа!*

Ів. 13:19; Ів. 14:29; 2 Пет. 3:17+18; Мт. 24:23-27; Ів. 16:1-4

5.3 Збереження через твоє повне віддання Христу ЗАРАЗ

Шлях до вічного спілкування з Богом – це не тільки питання віри, але й питання послідовної відданості Христу тут і зараз. Підрозділи цього розділу показують, як повна відданість формує наше життя, зміцнює нашу віру і зберігає нас у послідуванні – на шляху до неба. Ця відданість не є тягарем, а джерелом сили і радості, яке допомагає нам протистояти спокусам, долати невдачі і залишатися вірними на вузькому шляху.

5.3.1 Бог захищає тих, хто належить Йому і служить Йому

Бог позначає, захищає, попереджає і зберігає особливим чином тих, хто належить Йому і служить Йому.

Об'явл. 7:3 Пс.

3 І він сказав: «Не шкодьте землі, морю, деревам, поки ми не покладемо печать на чолах рабів Бога нашого!»

Об'явл. 18:4 Пс.

4 І я почув інший голос з неба, який говорив: Вийдіть з неї, народе мій, щоб не брати участі в її гріхах і не зазнати її кари!

Юда 1, 24-25 Менг

24 А тому, хто може зберегти вас від усякого спотикання і поставити вас бездоганними, з радістю, перед обличчям своєї слави, 25 йому, єдиному Богу, який через нашого Господа Ісуса

Христа є нашим Спасителем, — йому належить слава і велич, сила і влада (як) перед усіма віками, (так) і тепер, і на віки віків! Амінь.

Об'явл. 7, 3; Об'явл. 18, 4; Юда 1, 24-25

5.3.2 Бог особливо береже тих, хто досі вірно слідував за Ним

Бог особливо береже тих, хто досі вірно слідував за Ним.

Об. 3, 10 Пс.

10 Оскільки ти зберіг слово про терпеливе витривання на Мені, то і Я збережу тебе від години спокуси, яка прийде на весь світ, щоб випробувати тих, хто живе на землі.

Євр 6, 9-10 Мепг

*9 Але щодо вас, улюблені, хоч ми так і говоримо, ми впевнені в кращому, а саме в тому, що має найтісніший стосунок до спасіння. 10 **Бо Бог не є несправедливий, щоб забути вашу працю і любов, яку ви виявили до Його імені, служачи святим і служачи їм і тепер.***

2 Петра 2, 9 Slт

9 Бо Господь знає врятувати богобоязливих від спокуси, а несправедливих зберегти для покарання в день суду.

Об'явл. 3, 10; Євр. 6, 9-10; 2 Петр. 2, 9

5.3.3 Твоя відданість СЬОГОДНІ зазнає вірності Бога ЗАВТРА

Там, де ЗАРАЗ є справжнє послідовництво, де ЗАРАЗ є любов до Христа, де ЗАРАЗ є плоди справжнього навернення, там є всі підстави для впевненості, що вірний Бог ЗАРАЗ збереже і проведе своїх дітей до кінця.

Богобоязливий – це той, хто ЗАРАЗ боїться Бога і живе відповідно до своєї боязні Бога. Таких Господь обіцяв врятувати від (вічних) спокус, що загрожують життю, і провести до вічного життя.

Яка втіха: за всі наші провали, учнів Христа, є прощення нашого люблячого Господа Ісуса Христа. АЛЕ:

Богу не байдуже, як ми живемо ЗАРАЗ

Те, як ми живемо ЗАРАЗ з Христом, має прямий вплив на те, чи буде Бог з нами, коли стане важко, коли настане година спокуси. Те, чи ми ЗАРАЗ примножуємо наші таланти і наповнюємо наші світильники олією, буде вирішальним фактором для того, щоб ми могли вистояти в майбутньому і до повернення Ісуса. І те, що ми завжди вірно віддаємо все для Ісуса, нашого Господа, і при цьому навіть зберігаємо свою першу любов, є скоріше нормальним станом в очах Ісуса. **Так це можна висловити позитивно.**

Вся ця правда, висловлена в негативному ключі, означає: ніхто, хто постійно недбало ставиться до своїх стосунків з Ісусом, заграє з любов'ю до себе і до світу і/або навіть впускає їх у своє життя, не може очікувати, що Ісус одразу ж прийде на допомогу, коли настануть великі спокуси і він або вона потребуватимуть допомоги Христа. Навпаки: Христос навіть навмисно залишить його або її наодинці з його гріхом, якщо він або вона не покаються вчасно і не прокинуться від свого гріховного сну. Тобі не потрібно боятися, що твоє життя перед Богом буде незавершеним, якщо ти ЗАРАЗ віддаєш Ісусу все, що можеш віддати – більше тобі не потрібно!

Хто як учень Ісуса шукає Бога ЗАРАЗ всім серцем, перш ніж настануть великі кризи, той набагато швидше пройде через них без шкоди, коли кризи настануть. Бо він міцніше пов'язаний з Ісусом і може розраховувати на Божу допомогу. Не формальні віруючі отримують вічне спадщину, а тільки ті, хто переможе спокуси, яким буде піддано все людство через сили спокуси. Для тих, хто спить і проспав своє служіння Ісусу, своєму великому Господу і Вчителю, Ісус повернеться як злодій – і тим самим принесе лихо, а не спасіння.

Наше вічне спасіння ґрунтується на 2 факторах:

1. на вірності Бога
2. на нашій справжній відданості ЗАРАЗ і нашому постійному служінні Богу

і 1. незмінна вірність Бога пов'язана з 2. нашою відданістю:

Ті, хто вірні Богу, можуть розраховувати на вірність Бога.

Лк 12, 34-35 Менг

34 Бо де ваш скарб, там буде і ваше серце. 35 Нехай ваші стегна будуть оперезані, а ваші світильники запалені.

Фил. 1, 20-21 Менг

20 Я взагалі маю тверду надію і радісне сподівання, що я ні в чому не буду соромитися, але що, як і завжди, так і тепер Христос буде прославлений у моєму тілі, чи то через моє подальше життя, чи то через мою (свідочу) смерть. 21 Бо для мене Христос є життя, і тому смерть для мене є виграшем.

Ів. 6, 67-69 Менг

7 Тоді Ісус сказав дванадцятьом: «Ви ж не хочете піти геть?» 68 Симон Петро відповів йому: «Господи, до кого ми підемо? Ти маєш слова вічного життя; 69 і ми отримали віру та пізнання, що Ти є Святий Божий».

2 Хр 6, 14 Пс

14 ... Господи, Боже Ізраїлю! Немає Бога, подібного до Тебе, ні на небі, ні на землі, який зберігає завіт і милість своїм рабам, що ходять перед Тобою всім серцем своїм.

Мт 25, 3-4 Менг

Нерозумні [діви] взяли свої світильники, але не взяли з собою олії; розумні ж, крім світильників, взяли з собою олію в посудинах.

Флп 1, 20-21; Ів 6, 67-69; 2 Хр 6, 14; Флп 1, 3-6; Об 3, 10; 2 Пет 2, 9; Євр 6, 7-10; Об 2, 2-5; Об 3, 1-3; Мт 13, 44-46; Пс 145, 20; Мт 10, 37-39; Лк 12, 34-35; Мт 25, 3-4

5.3.4 Ми будемо збережені, бо зберігаємо і виконуємо Боже Слово

Хто як учень Ісуса щиро шукає Бога і Його волю, перш ніж настануть великі кризи, той набагато швидше пройде через них без шкоди. Бо він міцніше пов'язаний з Ісусом і може розраховувати на Божу допомогу. Вічне спадщину отримають не формальні віруючі, а лише ті, хто переможе спокуси, яким буде піддане все людство через сили спокуси. Але для тих, хто вже зараз бездоганно слідує за Ісусом, як громада у Філадельфії, вінець перемоги вічного життя практично вже готовий.

Того, хто так віддається Ісусу і для кого Ісус настільки важливий, що він зберігає Його слово – і зберігає слово Ісуса так, що Ісус не мусить його докоряти, – Ісус особливо береже. Отже, наша повна відданість Ісусу, Його волі та Його слову є найкращим захистом, який ми можемо собі уявити.

Об'явл. 3, 8.10.11 Слт

8 ...Ти ... зберіг моє слово.... 10 Оскільки ти зберіг слово про стійке терпіння до мене, то і я збережу тебе від години спокуси, яка прийде на весь світ, щоб випробувати тих, хто живе на землі. ... 11 ... Тримай те, що маєш, щоб ніхто не забрав твою корону!

Мт 7, 24-27 Менг

24 Тому кожен, хто слухає ці мої слова і виконує їх, подібний до мудрого чоловіка, який збудував свій дім на скелі. 25 І коли пролився дощ, і прийшли потоки, і вітри дули, і натискали на той дім, він не впав, бо був збудований на скелі.

26 А хто слухає ці мої слова і не виконує їх, той подібний до нерозумного чоловіка, який збудував свій дім на піску. 27 І спав дощ, і прийшли потоки, і вітри дули, і натиснули на той дім, і він завалився, і його завалення було велике.

Прип. 19, 16 Пс.

6 Хто дотримується заповіді, той зберігає свою душу, а хто не звертає уваги на свої шляхи, той помре.

Об 3, 7-13; Мт 7, 24-27; Пр 19, 16; Пр 3, 21-26; Пс 145,20; Пр 4, 5-6

5.3.5 Збереження через страх Божий

Флп 2, 12-13 Менз

12 Тому, мої улюблені, як ви завжди були слухняні, так і тепер, не тільки коли я був з вами, але й тепер, коли я далеко від вас, ще більше дбайте про ваше спасіння з боязню і трепетом; 13 бо Бог є той, хто діє в вас і бажання, і виконання, щоб ви були йому приємні.

Філіп'яни були слухняними послідовниками Христа, як підкреслює Павло в Посланні до філіп'ян, розділ 2, вірш 12. І такими вони були весь час від моменту свого навернення. У Посланні до філіп'ян ми не читаємо про гріхи, як у Посланні до коринтян, або про небезпеку піддатися ересям, як у Посланні до галатів. Філіппійці були вірними Біблії, вірними апостолам і бездоганними, згідно зі свідченням апостола Павла.

І **все ж**, не маючи ще остаточного спасіння в кишені, вони повинні працювати «**з боязню і трепетом**». Тут наше панівне уявлення про Бога сильно хитається. Чи повинні ми боятися Бога і тремтіти перед Ним? І навіть якщо ми є Його улюбленими дітьми і слухняні в усьому, то чого ж нам боятися і тремтіти?

Давайте детальніше розглянемо слово «страх», яке тут вжито:

φόβος phobos (Strong G5401)

- Страх
- Жах
- Побоювання
- Страх (перед смертю)

Ми повинні **здобувати своє спасіння зі страхом** [φόβος phobos] і **тремтінням**, каже Бог у Своєму Слові.

Саме слово «тремтіння» вже досить чітке. Воно не підходить до простого «пошани», як перекладає Новий євангельський переклад.

Той, хто справді боїться, тремтить. Але чи дійсно тут мається на увазі такий страх і тремтіння?

Те саме слово, що тут вживається для позначення страху φόβος phobos, вживається, наприклад, також у

- *Мт 14, 26 Менз* Учні ... *голосно закричали від страху* [φόβος phobos], бо думали, що це привид.
- *Мт 28, 4 Менз* Від *страху* [φόβος phobos] перед ним [ангелом] вартові тремтіли і стали немов мертві.
- *Євр 2, 15 Менз* [Ісус] *щоб визволити всіх, які через страх* [φόβος phobos] *перед смертю були у рабстві протягом усього свого життя*

Використаний в Біблії термін φόβος phobos чітко показує нам: навіть якщо нам це не подобається, ми повинні – також – боятися і поважати Бога, ми повинні **з повагою і серйозністю** ставитися до величі спасіння і святості Бога, щоб досягти, створити або завершити наше остаточне спасіння.

І це стосується не тільки цих біблійних уривків. Ісус і апостоли дивно однастайні в цьому (див. наступні приклади віршів):

Але ми не самотні з цим закликом. Ми можемо покладатися на Божу любов, турботу і допомогу, і на те, що Він дасть нам необхідну мотивацію і необхідну силу.

Фил. 2:12-13

12 Тому, мої улюблені, як ви завжди були слухняні, не тільки в моїй присутності, але тепер ще більше в моїй відсутності, здійснюйте своє спасіння з боязню [φοβῶν, phobeō] і трепетом; 13 бо Бог є той, хто в вас і бажання, і виконання за Його волею.

Лк 12, 5 Слт

[Ісус каже своїм учням] Але я покажу вам, кого ви повинні боятися: бійтеся [φοβῶν, phobeō] того, хто, вбивши, має владу кинути в пекло! Так, кажу вам, його бійтеся!

Рим 11, 20-21 Менг

20 Правильно! Внаслідок своєї невіри вони були вирвані, а ти стоїш на їхньому місці внаслідок своєї віри. Не будь гордовитим, але будь насторожі! 21 Бо якщо Бог не пощадив природних гілок, то й тебе не пощадить.

Юда 1, 5 Менг

5 Але я хочу нагадати вам – хоча ви, звичайно, вже знаєте про це – що Господь (спочатку) врятував народ Ізраїлю з Єгипту, а вдруге знищив тих, хто не вірив.

Об'явл. 3, 3-5 Менг

*3 Тож пам'ятай, як ти отримав і почув (послання спасіння, або: спасіння), тримайся цього і **вдивляйся в себе! Але якщо ти не будеш пильним, я прийду, як злодій, і ти напевно не знатимеш, в яку годину я прийду до тебе.** 4 Однак у тебе є декілька імен у Сардах, які не заплямували свого одягу; вони будуть ходити зі Мною в білому одязі, бо вони того гідні. 5 Хто переможе, той буде одягнений в білий одяг, і Я ніколи не викреслю його імені з книги життя, і визнаю його ім'я перед Моїм Отцем і перед Його ангелами. 6 Хто має вуха, нехай слухає, що Дух говорить церквам.*

Флп 2, 12-13; Лк 12, 5; Рим 11, 20-21; Юд 1, 5; Об 3, 3-5

5.3.6 Збереження через проактивну любов

Боже прощення, з одного боку, і необхідна божественна послідовність через наші гріхи як послідовників Христа, з іншого боку, – це дві зовсім різні речі. Бог судить гріхи свого народу. **Там, де виникає дисбаланс між тим, що ми знаємо про Бога – ми повинні любити свого ближнього, як самого себе – і тим, що ми реалізуємо в нашому житті (), починається суд Божий.** Про це свідчать усі настанови в посланнях Ісуса до своїх громад.

Господь є святим. Виправдання «я цього не знав» не витримують його святого погляду. Ми не мусимо заздалегідь знати або напам'ять всі підпункти його Святих заповідей у Новому Завіті. Достатньо знати основу: **люби Бога і свого ближнього, як самого**

себе. Якщо ми беремо це до серця і проактивно застосовуємо у своєму житті, ми йдемо правильним шляхом. Пасивність, очікування, що наші проповідники самі подадуть нам на срібному блюді Божу волю щодо того, як ми повинні жити, не є достатньою. Ісус шукає і хоче зрілих послідовників.

5.3.7 Збереження через працьовитість

Лінь – це брат загибелі. Хто лінивий, той в очах Бога є злим – і буде засуджений.

Протилежністю лінощів є працьовитість. Будь-який духовний прогрес ґрунтується на працьовитому використанні довірених нам Божих благ.

Працьовиті на шляху до неба будуть збережені і досягнуть неба.

Хто не працює старанно для Господа, той сліпий, короткозорий і забув про очищення від своїх колишніх гріхів.

Працьовитість для Господа на шляху до Неба не є само собою зрозумілою. Ми всі ризикуємо втомитися і стати непрацьовитими. Велика небезпека полягає в тому, щоб стати ЛЕНИВИМ. Хто стає ледачим і лінивим у своїй вірі та служінні Ісусу, той ступає на шлях, на кінці якого стоїть знак питання перед входом у вічне життя.

Мт 25, 14-30 Менз

*Добре, добрий і вірний слуго! Ти був вірний у малому, я поставлю тебе над великим: увійди до весільної вечері свого Господа! ... **Ти, злий і лінивий слуго!** ... 28 Заберіть у нього талант і дайте тому, хто має десять талантів. ... 30 А негідного раба викиньте в темряву зовні! Там буде голосний плач і скрегіт зубів».*

2 Петра 1, 10 Slт

*10 Тому, брати, **тим більше прагніть** [Strong G4704 – σπουδάζω – spoudazo грецькою – докладати зусиль; бути старанними], **щоб утвердити** своє **покликання і вибрання**; бо, **роблячи це, ви ніколи не спіткнетесь**.*

Євр 4, 9-11 *Meng*

11 Тож будемо старанно прагнути [Strong G4704 – σπουδάζω – spudazo грецькою – докладати зусиль; бути старанним], увійти в той спокій, щоб ніхто не впав і не став таким самим застережливим прикладом непокори.

Мт 25, 14-30; 2 Петр 1, 5-10; Мт 25, 22-30; Рим 12, 11; 2 Петр 3, 14; Євр 4, 9-11; Євр 6, 11-12; Лк 8, 15 Мк 4, 18-19; Мт 3, 10; Мт 7, 19; Об 3,19

5.3.8 Збереження через «командну роботу» з Богом

Наше вічне спасіння відбувається завдяки командній роботі з нашим Господом. Це взаємодія між божественною благодаттю і відповідальністю з нашого боку. Божественна сторона є сильнішою і переважає – без Божої благодаті через Ісуса ніхто не був би спасений. Це як з маленькою дитиною, яка «допомагає» мамі чи татові. Справжню роботу робить Бог як Отець. Але Він так серйозно і важливо ставиться до нашого внеску, що приймає нашу «допомогу» як справжній доказ любові і винагороджує її чудовим результатом нашого вічного спасіння. Так, Бог зробив досягнення вічного спасіння таким чином, що ми, як спасенні, настільки залучені до цього процесу, що наша участь у ньому є незамінною. Таким чином, божественна благодать і людська відповідальність доповнюють одна одну, утворюючи чудове ціле – так само, як турбота нареченого про наречену разом із радістю і готовністю нареченої в кінцевому підсумку призводять до щасливого союзу двох у весіллі.

Шлях до здійснення вічної і незнищенної надії обраних є спільною працею Бога з нами: • Бог дарує нам відродження • так озброєні, ми можемо довіряти Богові • завдяки нашій вірі в Бога, Бог дарує нам силу • завдяки дарованій нам силі Божій, наша віра витримує випробування і скорботи • завдяки нашому випробуванню, Бог дарує нам надмірну радість • завдяки нашій радості в Бозі, наша надія на остаточне досягнення вічності зміцнюється і живиться • і чим більшою стає наша надія на вічність, тим більше ми зміцнюємося, озброюємося і мотивуємося продовжувати йти і

залишатися на шляху до вічності • все це відбувається взаємно аж до виконання нашої надії, спасіння наших душ.

1 Петра 1, 3-9 Мєг

3 Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, який за своєю великою милістю відродив нас до живої надії через воскресіння Ісуса Христа з мертвих 5 ви, які в силі Божій через віру зберігаєтеся для спасіння, 6 Тому ви радієте, хоч тепер, якщо треба, на короткий час, вимушені переносити різні випробування в скорботі; 7 через це має випробуватися справжність вашої віри і виявитися ціннішою за золото, яке є тлінним, але випробується вогнем на справжність, і виявиться (вам) на хвалу, славу і прославлення при явленні Ісуса Христа. 8 Ви любите Його, хоча не бачили Його; ви вірите в Нього[6], хоча зараз не бачите Його, і радієте Йому невимовною і прославленою радістю, 9 бо ви несете кінцеву мету своєї віри, а саме спасіння ваших душ.

1 Петра 1, 3-9; Об'явлення 7, 13-14; Якова 1, 21-22; 2 Петра 3, 9-15

5.3.9 Молитва є нашим зв'язком з Богом. Хто шукає Його сьогодні, той завтра зможе витримати випробування

Ісус закликає нас молитися вчасно, щоб Бог врятував нас у скрутні та випробуваннях. Хто це робить, той зазнає спасіння.

І сам Ісус так робив: Він молився про Божу допомогу ПЕРЕД спокусою. І під час спокуси Він отримав допомогу, яка була йому потрібна, щоб перемогти.

Так Ісус може тепер з престолу благодаті у своїй вірності врятувати нас і зберегти на шляху спасіння.

Мт 26, 41 Слт

41 Пильнуйте і моліться, щоб не впасти в спокусу! Дух бадьорий, але тіло слабке.

Лк 21, 36 Менг

6 Тож будьте завжди пильні і моліться, щоб отримати силу втекти від усього, що має статися, і постати перед Сином Людським!».

Євр 5, 7 Менг

7 Він [Ісус] у дні свого тіла молитвами і благаннями з голосним криком і сльозами звертався до Того, хто міг врятувати його від смерті, і був вислуханий (і звільнений від свого страху).

Євр. 4:11-16 Менг

11 Тож давайте ретельно дбати про те, щоб увійти в той спокій, щоб ніхто не впав і не став таким самим застережливим прикладом непокори. ... 16 Тож підійдімо з радісною впевненістю до престолу благодаті, щоб отримати милосердя і знайти благодать для своєчасної допомоги.

Мт 26, 41; Лк 21, 36; Євр 5, 7; Євр 4, 11-16; Лк 22, 43-44; Пс 30, 7-12

5.4 Збереження через використання духовних засобів благодаті

На нашому шляху до спасіння Бог дав нам духовні засоби благодаті – потужні інструменти, які зміцнюють, направляють і зберігають нас. Розділи « » цього розділу показують, як ми можемо свідомо використовувати ці засоби, щоб залишатися сильними у вірі і вірно йти шляхом до вічності.

5.4.1 Залишатися чистими – очищатися – щодня оновлюватися

Ісус дарує тим, хто цього прагне, сяючі шати вічного спасіння, які можна очистити в цьому житті, зберегти чистими і знову очистити, якщо вони забруднилися.

Хто з часом перестає жити за посланням Євангелія і не слідує за Ісусом ділами, гідними свого покликання і такими, що вшановують

Ісуса, як на початку свого духовного життя, а хто послаблює свої дії, забруднюється діями цього світу і не очищається знову, той у очах Ісуса мертвий у вірі та духовному житті.

Хто не віддає Богові всього, що може, той автоматично віддає світу те, що приховує від Бога, і таким чином забруднює себе.

Протилежним позитивним прикладом є ті, хто «не забруднює себе», тобто зберігає чистоту. Вони живі в очах Ісуса і не повинні каятися. Вони продовжують робити перші справи. Ісус виходить з того, що вони залишаються з Ним, і обіцяє їм в небі білі одежі та вічне життя. В Його очах вони гідні вічного життя.

Але кожен, хто на своєму шляху з Ісусом заплямує себе, може в будь-який момент знову очиститися і таким чином відновити та зберегти свою спільноту з Ісусом. А той, хто зберігає в своєму серці живу надію на вічне життя у свого Господа, буде робити саме це постійно.

1 Петра 1, 22 Менг

22 Оскільки ви очистили свої душі в послуху істині до щирої братської любові, то любіть один одного щиро від серця.

Об'явл. 3:4 Менг

4 Але ти маєш декого в Сардах, які не заплямували своїх одеж; вони будуть ходити зі мною в білих одежах, бо вони того гідні.

1 Ів 1, 9 Менг

9 Якщо ж ми визнаємо свої гріхи, то Він вірний і справедливий, щоб простити нам гріхи і очистити нас від усякої неправди.

1 Ів. 3, 2-3 Менг

Ми побачимо Його таким, яким Він є. 3 І кожен, хто покладає на Нього цю надію, очищає себе, як і Він (також) чистий.

1 Петра 1, 22; Об'явлення 3, 4; 1 Івана 1, 9; 1 Івана 3, 2-3; Тита 3,5; 4 Мойсей 19,13; 3 Мойсей 7, 19-21; Мт 23,27; Євр 12, 14; 1 Ів 3, 2-3; Об 22, 12-14

5.4.2 Бог зберігає через життя в молитві

Молитва є вирішальним ключем до того, щоб бути і залишатися вірним Богу у вирішальні години нашого життя.

Молитва з'єднує нас з Господом, а молитва в Дусі Божому і через Духа Божого в нас утримує нас у присутності Христа.

Вести розпусне життя і/або перейматися життєвими турботами є смертельним для душі – пильність і молитва, навпаки, рятує від пастки, яка раптово замикається, і дають сміливість стояти перед Ісусом.

У найкритичніший момент свого життя Ісус наголошує на даних Богом засобах духовного виживання: (пильність і) молитва, щоб протистояти спокусі. Ісус пройшов через боротьбу свого життя завдяки молитві – і це також наш шлях до вічної слави.

Молитва один за одного про захист від зла є одним із ключових елементів успішного спільного досягнення спасіння Христа.

2 Кор. 13:7 Менг

7 Але ми молимося до Бога, щоб ви не робили нічого злого.

Мт 6, 13 Менг

13 І не введи нас у спокусу, але визволи нас від лукавого!

Лк 21, 34-36 Менг

36 Пильнуйте ж і моліться завжди, щоб ви змогли уникнути всього цього, що має статися, і постати перед Сином Людським!

Лк 22, 40-41 Менг

40 Моліться, щоб не впасти в спокусу! 41 Тоді він відійшов від них на відстань приблизно в кидок каменем, став на коліна і молився.

2 Кор 13, 7, Мт 6, 13, Лк 21, 34-36, Лк 22, 40-41, Юд 1, 20-21

5.4.3 Віра – ключ до збереження

Віра в милосердя Христа врятувала нас. Тримаючись віри в милосердя Христа, ми будемо врятовані. Так, простір милості і захисту Божої любові існує. І через Христа я можу жити в ньому у вірі до вічного життя.

1 Петра 1, 5-9 Менз

*5 Ви, які силою Божою **через віру зберігаєтеся для спасіння**, яке (вже зараз) готове, щоб бути відкритим в останні часи. ... 6 Тому радійте, навіть якщо зараз, якщо це необхідно, ви на короткий час перебуваєте **в скорботі** через **різні випробування**; 7 це має **підтвердити справжність вашої віри**.*

Юда 1, 20-21 Менз

20 А ви, улюблені, будуйте себе на основі вашої святої віри, молитесь в Святому Дусі 21 і тим самим зберігайте себе в Божій любові, сповнені впевненості в очікуванні милосердя нашого Господа Ісуса Христа, яке приведе вас до вічного життя!

Євр 10, 39 Пс

39 А ми не належимо до тих, хто боягузливо відступає до загибелі, а до тих, хто вірить для спасіння душі.

1 Петра 1, 5-9; Євр 10, 39; Юда 1, 20-21; Ів 5, 11-13; Ів 3,36

5.4.4 Витримати і чекати на Ісуса – мистецтво залишатися твердим

Промови Ісуса та Нового Заповіту сповнені думкою, що «очікування Христа» є одним з головних завдань і чеснот послідовника Христа.

Той, хто активно чекає на свого Господа, зберігає для Ісуса своє майбутнє спасіння і зміцнює свої внутрішні сили на шляху до вічності.

Постійне очікування на Ісуса, нашу надію, приводить нас у правильний стан, приємний Богу. А свідоме очікування на Ісуса відкриває двері до престолу благодаті та дарів благодаті.

Наше очікування Ісуса не повинно бути пасивним. Ми повинні зробити ВСЕ, щоб бути чистими, бездоганними і внутрішньо спокійними перед Ісусом, коли він прийде.

І навіть у всьому очікуванні на Ісуса з нашого боку ми повинні знати, що в кінці кінців саме милосердя Ісуса відкриє нам двері до вічності.

Євр. 9:28

28 Так само і Христос, після того як один раз приніс себе в жертву, щоб зняти гріхи багатьох, вдруге з'явиться без (відношення до) гріха тим, хто чекає на нього, для спасіння.

Лк 12, 35-46 Менз

35 «Нехай ваші стегна будуть підперезані, а ваші світильники запалені! 36 Бо ви повинні бути подібні до людей, які чекають на свого господаря, коли він повернеться з весільного бенкету, щоб, коли він прийде і постукає, відразу відкрити йому. 37 Блаженні ті слуги, яких господар, повернувшись, знайде пильними! Поправді кажу вам: він підніме свою одержу, посадить їх за стіл і підійде, щоб їх обслуговувати. 38 І навіть якщо він прийде в другу або третю нічну варту і знайде їх такими, блаженні вони! ... 44 Поправді кажу вам: він поставить його над усіма своїми маєтками. 45 А якщо такий слуга в своєму серці думає: «Мій пан ще довго не прийде!», і почне бити слуг і служниць, бенкетувати, пиятикувати і напиватися, 46 то пан такого слуги прийде в день, коли він не чекає, і в годину, якої він не знає, і поріже його, і призначить йому місце серед невірних [або «невіруючим»].

Лк 12, 35-48; Євр 9, 28; Мт 24, 45-51; 1 Сол 1, 9-10; Тит 2, 11-14; 2 Петр 3, 13-15; Юд 1, 21

5.4.5 Духовна боротьба – збереження через опір злу

Одягнімо зброю Божу, щоб вистояти в нашій духовній боротьбі, в якій ми перебуваємо, доки не досягнемо слави:

- Впевненість у спасінні: я спасений, Бог вірний і хоче та спасе мене повністю, це шолом спасіння (Еф 6,7).
- Впевненість у прощенні: я прощений, і Бог вірний і прощає мені мої гріхи на моє визнання (1 Ів. 1:9).
- Бог не призначив мене на гнів, а на здобуття спасіння через нашого Господа Ісуса Христа (1 Сол. 5:9).
- Бог за мене – хто може бути проти мене (Рим. 8:31)!
- Якщо ми невірні, Він залишається вірним, бо не може зректися Себе (2 Тим. 2:13).
- Я полюбив тебе вічною любов'ю і викарбував тебе на своїх руках (Єр 31, 3).
- Наблизьтеся до Бога, і Він наблизиться до вас. Опирайтеся дияволу, і він втече від вас (Як 4, 7).

І тоді ми будемо боротися Божою благодаттю Божу боротьбу до переможного кінця: стримано і наполегливо, перемагаючи зло добром.

1 Кор 9, 25

25 Кожен, хто бере участь у змаганні, у всьому стриманий — ти, щоб отримати тлінний вінок перемоги, а ми — нетлінний.

Ефесеянам 6, 10-19 Менг

10 Нарешті: станьте сильними в Господі та в могутній силі, що живе в Ньому. ... 13 Тому візьміть на себе повну зброю Божу, щоб ви могли протистояти в день злий, все добре владнати і вистояти!

Римлянам 12, 21 Менг

21 Не дайся перемогти злом, але перемагай зло добром!

Об'явл. 3, 21 Слт

21 Хто переможе, тому дам сидіти зі мною на моєму троні, як і я переміг і сів із моїм Отцем на його троні.

Еф 6, 7; 1 Ів 1, 9; Еф 6, 16; 1 Сол 5, 9; Рим 8, 31; 2 Тим 2, 13; Єр 31, 3; 1 Кор 9, 25; Ефесянам 6, 10-19; Рим. 12, 21; Об. 3, 21

5.4.6 Випробування і виправдання – зміцнюватися через випробування

Те, що хтось дійсно має правильну віру в Ісуса Христа і що Ісус дійсно живе в людині, проявляється в його випробуванні у вірі. Це можна побачити ззовні, але також і я сам, як людина, яка цього стосується, можу це підтвердити. Тому молитва про те, щоб ніхто не робив нічого злого, і про вдосконалення є такою важливою, бо вона сприяє нашому випробуванню у вірі. Справжня віра проявляється через випробування. А випробування зберігає випробуваних.

2 Кор 13, 5 Слт

5 Випробовуйте себе, чи ви у вірі; випробовуйте себе! Хіба ви не знаєте, що Ісус Христос у вас? Хіба ви не справжні?

Об 3, 10 Менг

Оскільки ти зберіг слово про терпеливе очікування мене, то і я збережу тебе від години спокуси, яка прийде на весь світ, щоб випробувати мешканців землі.

1 Тим. 3:13 Слт

13 Бо коли вони добре виконують своє служіння, вони здобувають собі добрий статус і велику відвертість у вірі в Христа Ісуса.

Фил. 1:27-28 Менг

27 ... Я хочу, ... щоб ви були єдині в дусі, однодушно, як один чоловік, боровшись за віру в благовістя спасіння 28 і не даючи себе залякати супротивникам у жодному відношенні; це (тоді) для них ознака їхньої загибелі, а для вас – вашого спасіння, і саме (ознака) від Бога.

Об 3, 10; 2 Кор 13, 5-9; Флп 1, 27-28; Лк 8, 15; 1 Пет 1, 7; Тит 1,16; Рим 5,4; Лк 11,28; Ів 8,51; Ів 17, 6; 1 Тим 6, 14; 2 Тим 3, 8; 1 Ів 5, 18; Об 2, 26; Об 3, 8; Об 3, 10; Об 22, 7

5.5 Збереження через покаяння і своєчасне навернення

У Новому Завіті постійно підкреслюється необхідність своєчасного навернення, щоб залишитися в Божому спасінні. У Мт 5, 23-24 Ісус закликає своїх послідовників шукати примирення з іншими, перш ніж поклонятися Богу: *«Якщо ж ти приносиш дар свій до жертовника і там згадаєш, що брат твій має щось проти тебе, залиш там дар свій перед жертовником і йди спершу примирися з братом своїм, а потім прийди і принеси дар свій!* Цей заклик до примирення показує необхідність швидко діяти і вирішувати конфлікти, перш ніж постати перед Богом. Це є прикладом необхідності звертати увагу на покаяння в повсякденному житті і не чекати, оскільки час для примирення і покаяння може бути обмеженим.

У 2 Петра 3, 9 також підкреслюється терпіння Бога, який не хоче, щоб хтось загинув, а дає всім можливість покаятися: *Господь не зволікає з виконанням своєї обіцянки, як дехто думає. Навпаки: Він ще терпить вас, бо не хоче, щоб хтось загинув, а щоб усі навернулися до Нього. Бог у своїй милості дає нам час на покаяння, бо прагне спасти всіх людей.* Однак цей час не є необмеженим, і ми не повинні легковажно ігнорувати те, що Бог дає нам цю можливість, щоб ми навернулися і залишилися в Його милості.

Але так само, як Бог дає простір для покаяння, Новий Завіт попереджає про небезпеку зволікання. В Об'явленні 2-3 Ісус звертається до семи громад і неодноразово закликає їх до покаяння. В Об'явленні 2,5 сказано: *«Згадай, від чого ти відпав, і покайся, і чини перші діла! Інакше я швидко прийду до тебе і скину твій свічник з його місця, якщо ти не покаєшся!* Громадам, які не вирішили покаятися, загрожує втрата спасіння, оскільки час для покаяння обмежений. Це показує, як важливо вчасно діяти, щоб залишитися в спілкуванні з Богом.

Ще одне попередження міститься в притчі про десять дів у Мт 25,1-13, які не тримали свої світильники запаленими, бо не були пильними. Тільки п'ять мудрих дів, які підготувалися і вчасно купили олії, пішли з нареченим. **Інші, які пропустили свій шанс**

підготуватися, не змогли увійти, коли стало запізно. Ісус чітко каже: *Тому пильнуйте! Бо ви не знаєте ні дня, ні години.* Ця історія показує, як важливо не запізнюватися і не легковажити з часом для навернення.

В Євр 12, 15 вірш віруючій людині дається застереження, *щоб ніхто не прогавив Божу благодать* і щоб не виросло «гірке коріння» та «розпуста», які можуть загрожувати вірі. Автор посилається тут на приклад Ісава, який прогав час для покаяння і в результаті «не знайшов можливості покаятися, хоча й шукав її зі сльозами» (Євр 12, 17 Слт). Ісав показав, що запізніле покаяння або недбале ставлення до покаяння може призвести до втрати спасіння.

Ясне послання Нового Завіту полягає в тому, що ми не повинні легковажно покладатися на милість, яка дається нам для покаяння. Якщо ми не використовуємо наш простір для покаяння і не залишаємося пильними та готовими, ми ризикуємо навіки віддалитися від Бога. **Немає іншого часу для покаяння, якщо ми пропустимо цей момент.** Бог покладає на нас велику духовну відповідальність: **хто живе у вірі, той залишиться в благодаті, але хто відвернеться від покаяння, той понесе наслідки.**

Попередження з Євангелій та апостольських листів є чіткими – ми повинні сьогодні, у сьогоднішній, прислухатися до заклику до покаяння, бо ніхто не знає, коли настане кінець його часу на цій землі або повернення Христа.

Коли ми озирнемося назад у вічності, можливо, ми будемо шкодувати, що не відгукнулися на заклик до покаяння, який пропустили. Але тоді буде вже запізно, і стан, в якому ми перебуваємо, буде остаточно закріплений – чи то вічне спасіння через постійне навернення і віру, чи то вічне відокремлення від Бога, якщо ми не скористалися можливістю покаятися і знехтували духовну пильність.

Найефективнішим джерелом благодаті і водночас єдиною надійною позицією, яка зберігає нас як послідовників у спасінні, є постійна готовність до покаяння і своєчасне покаяння за наші провини.

Ось виправлені біблійні уривки з правильно розміщеними клікабельними посиланнями та біблійним текстом у бажаному форматі:

Мт 5, 23-24 Пс

Якщо ти приносиш свою жертву до вівтаря і там згадуєш, що твій брат має щось проти тебе, залиш свою жертву перед вівтарем і спочатку йди примирися зі своїм братом, а потім прийди і принеси свою жертву!

2 Петра 3, 9 Slт

Господь не зволікає з виконанням своєї обіцянки, як дехто думає. Навпаки, Він терпляче ставиться до вас, бо не хоче, щоб хтось загинув, а щоб усі навернулися до Нього.

Об'явл. 2, 5

Згадай, з чого ти впав, і покайся, і чини перші діла! Інакше я швидко прийду до тебе і скину твій свічник з його місця, якщо ти не покаєшся!

Мт 25, 1-13 Слт

Тому пильнуйте, бо ви не знаєте ні дня, ні години.

Євр 12, 15 Слт

Слідкуйте, щоб ніхто не зазнав нестачі Божої благодаті; щоб не виросло гірке коріння, яке завдає шкоди і багато кого занечищає.

Євр 12, 17 Слт

Бо ви знаєте, що він, хоча й прагнув цього, був відкинутий, бо не знайшов місця для покаяння, хоча й шукав його зі сльозами.

5.6 Збереження через Церкву Христа

Шлях спасіння – це не самотній шлях, а шлях, яким Бог дозволяє нам йти у спільноті. Церква Христа – це більше, ніж місце зібрань, вона підбадьорює, виправляє і зміцнює нас у вірі. Тут ми ділимося радістю і тягарем, слухаємо Слово Боже і отримуємо підтримку, коли ми слабкі. Ці розділи показують, як церква, як божественний

інструмент, допомагає нам залишатися вірними Богу на нашому шляху до вічності і разом зберігати та зміцнювати нас.

5.6.1 Збереження через заохочення та нагадування

Зовнішні обставини та внутрішні спокуси можуть спокусити послідовників Христа, і вони можуть впасти, зробивши роботу апостолів марною. І ця робота була марною лише тоді, коли віруючі не жили (більше) у вірі і не були спасенні. Але цього можна уникнути. До цього значною мірою сприяє заохочення з боку інших братів і сестер. Як важливе заохочення, ми дізнаємося з місіонерських подорожей апостолів, які після заснування перших громад відвідували їх вдруге або втретє, щоб заохотити і нагадати їм залишатися твердими у вірі в Господа, щоб зміцнити їх у спасінні і вірі.

При цьому важливим є правильне поєднання нагадування і заохочення. Ісус показує нам приклад. В одному подиху він нагадує нам, а в наступному заохочує нас, щоб ми могли витримати це нагадування. Якщо Боже Слово і нагадує нам, і заохочує нас, то наскільки більше ми потребуємо від наших нинішніх вчителів у вірі обох дарів благодаті в збалансованому співвідношенні.

Наша власна вірність Господу також заохочує – без слів – інших братів і сестер у вірі бути вірними своїй вірі.

Наше вічне спасіння в кінцевому підсумку залежить від того, чи застерігаємо і заохочуємо (дозволяємо застерігати і заохочувати) один одного.

Мт 10, 28-33 Матт

*28 Не бійтеся тих, хто вбиває тіло, але не може вбити душу; бійтеся того, хто має владу і душу, і тіло погубити в пеклі! – ... **30 У вас же навіть волосся на голові все полічене. 31 Тому не бійтеся! Ви варті більше, ніж багато горобців. – ... 33 А хто зречеться Мене перед людьми, того і Я зречуся перед Моїм Небесним Отцем.***

1 Сол 3, 2-5 Менг

Тимофій ... **повинен зміцнити вас і підбадьорити у вашій вірі, з щоб ніхто не зневірився в нинішніх труднощах; ви самі знаєте, що ми призначені для цього. ... 5** Тому я послав до вас ... (посланця), щоб дізнатися про стан вашої віри, чи не спокусив вас спокусник, і чи не виявиться наша праця марною. Тимофій ... **повинен зміцнити вас і підбадьорити у вашій вірі.**

Ді 15, 32 Менг

32 А Юда і Сила, які були пророками, **також підбадьорювали братів багатьма промовами і зміцнювали їх (у вірі).**

Мт 10, 28 -33; 1 Сол 3, 2-5; Ді 15, 32; Ді 14, 21-22; 1 Сол 3, 7-8; Ді 23, 11

5.6.2 Збереження через втіху і заохочення у важкі часи

Так, Господь виховує нас, і так, через важкі обставини. Але його мотивом завжди є любов. І про це нам повинні постійно нагадувати брати і сестри по вірі своїм прикладом життя та словами заохочення і нагадування, щоб ми залишалися на шляху до неба.

Таким чином, заохочення і напучення від наших братів і сестер по вірі є ключовим фактором для остаточного спасіння у вічності.

1. Сол. 5:11 Менг

Тому нагадуйте один одному і підбадьорюйте один одного, як ви це і робите!

Ді 14, 22 Слт

22 При цьому вони зміцнювали душі учнів і нагадували їм, щоб вони залишалися непохитними у вірі, і [казали їм], що ми повинні пройти через багато випробувань, щоб увійти в Царство Боже.

2 Кор 1,4 Менг

[Бог], який у всіх наших скорботах втішає нас, щоб ми (зі свого боку) могли втішати всіх, хто перебуває в будь-якій скорботі, тією втіхою, якою ми самі втішаємося від Бога.

Євр 3,13 Менг

Натомість нагадуйте собі щодня, поки ще триває «сьогодні», щоб ніхто з вас не зачерствів через оману гріха.

1 Сол 5,11; Ді 15, 32; 2 Кор 1,4; Євр 3, 13; 1 Сол 4, 18; 2 Сол 2, 17; Кол 4 ,8; 2 Кор 1, 6; Ді 20, 2

5.6.3 Твоя віра і послух – це спасіння для інших

Моє свідчення про життя відіграє важливу роль у тому, щоб люди стали відкритими для віри, прийняли Ісуса як Спасителя і залишилися з Ним. Воно повинно прославляти Бога, запрошувати до Нього, не спокушати нікого до гріха і прагнути до спасіння інших.

1 Кор. 10:31-33 Менг

31 Отже, чи їсте, чи п'єте, чи що-небудь інше робите, все робіть на славу Божу! 32 Не давайте приводу ні для юдеїв, ні для греків, ні для Церкви Божої, 33 як і я в усьому живу, щоб догодити всім, не шукаючи своєї вигоди, а вигоди багатьох, щоб вони були спасенні.

1 Тим. 4:16

16 Слідкуй за собою і за вченням, тримайся його, бо, роблячи це, ти врятуєш і себе, і своїх слухачів.

Юда 1, 22-23 Менг

22 А тих, хто сумнівається, жалійте: 23 вирвіть їх з вогню і врятуйте їх!

1 Кор 10, 31-33; 1 Тим 4,16, Юд 1, 22-23; Мт 18, 15; 1 Кор 4, 16; Юд 1, 22-23; 1 Ів 5, 16; 1 Сол 3, 7

5.6.4 Збереження через церковну дисципліну – захист від збиття з правильного шляху

Ісус закликає нас радикально відокремитися від кожного гріховного члена тіла, щоб зберегти нашу духовну цілісність і бути готовими до неба. Тим більше він сам видалить ті частини свого тіла, які постійно

грішать, оскільки він уособлює досконалу цілісність. Хоча він хоче зцілити хвору частину, він видалить її, якщо зцілення неможливе і гріх поширюється, як рак, щоб захистити все тіло. Так само, як закваска повинна бути повністю видалена, щоб зберегти чистоту, так і церковна дисципліна служить цій меті. Ісус не терпить у своєму тілі членів, які свідомо відмовляються від зцілення і відновлення добрим пастирем. Церковна дисципліна – як наша, так і Ісусова – має не тільки зцілюючий ефект на місці, але й попереджувальну функцію, яка захищає інших віруючих від подібної неправомірної поведінки.

Мт 18, 15-18

15 Якщо твій брат згрішить, піди і викрий його між тобою і ним самим. Якщо він послухає тебе, ти здобудеш свого брата; 16 а якщо не послухає, візьми з собою ще одного або двох (братів), щоб кожна справа була встановлена на підставі свідчень двох або трьох свідків. 17 Якщо він не послухає їх, скажи про це церкві; а якщо він не послухає і церкви, нехай буде для тебе як язичник і митник. – 18 Поправді кажу вам: все, що ви зв'яжете на землі, буде зв'язане на небі, і все, що ви розв'яжете на землі, буде розв'язане на небі.

1 Тим. 5:20 Менз

20 Тих, хто вчинив щось погане, викривай перед усіма (старшими), щоб і решта (старших) злякалися.

1 Кор 5, 6-7 Менз

6 Ваша слава [«хвалитися»] не є гарною! Хіба ви не знаєте, що навіть трохи закваски закисає все тісто? 7 Викиньте стару закваску, щоб ви (повністю) стали новим тістом; адже ви (як християни) вільні від усякої закваски, бо ж і наш пасхальний ягня було зарізано: Христос.

Мт 18, 15-18; 1 Тим 5,20; 1 Кор 5, 6-7; 1 Кор 12, 27; 1 Кор 6, 15; Мк 9, 43-47; Мт 18, 15-18; 1 Кор 1, 2; Об 2, 16; Об 2, 18-27

5.6.5 Збереження через взаємну пильність

Як брати і сестри у вірі, ми покликані піклуватися одне про одного, ставитися одне до одного з любов'ю і підбадьорювати одне одного. Таке уважне ставлення одне до одного допомагає запобігти відхиленню в гріх і залишатися на шляху з Ісусом. Піклуючись, турбуючись і підбадьорюючи одне одного, ми сприяємо тому, щоб ніхто не відставав, а ми разом досягли мети вічності.

Ів. 13:34-35

34 «Нову заповідь даю вам, щоб ви любили один одного; як я любив вас, так і ви повинні любити один одного. 35 У цьому всі пізнають, що ви мої учні, якщо будете мати любов між собою».

Юда 1, 22-23 Менг

22 А тих, хто сумнівається, жалійте: 23 вирвіть їх з вогню і врятуйте їх!

Євр 3, 12-13 Слт

12 Бережіться, брати, щоб у когось із вас не було злого, невіруючого серця, яке відпадає від живого Бога! 13 Натомість нагадуйте один одному щодня, поки триває «сьогодні», щоб ніхто з вас не зачерствів через оману гріха!

Ів 13, 34-35; Юд 1, 22-23; Євр 3, 12-13; Юд 1, 22-23; Євр 4, 1; Мт 18, 15

5.6.6 Підкорення духовно налаштованому керівництву

Ми покликані бути слухняними не тільки Богу, але й людям, які несуть духовну відповідальність за нас. На Божому Суді обидва ці аспекти будуть розглянуті і матимуть значення.

Той, хто в житті підкоряється призначеним Богом керівникам, які пильнують за його душею, і слухає їх, діє мудро і робить собі добро – не тільки для сьогодення, але й на віки віків.

Якщо навіть ті, хто протистоїть світській владі, отримують свій вирок від Бога, то тим більше це стосується тих, хто протистоїть призначеним Богом духовним керівникам.

Підкорення має свої природні межі, коли духовні керівники чинять зло або хочуть діяти всупереч Божій волі. У таких випадках ми залишаємося вільними виконувати Божу волю і покликані викривати керівників за підтримки щонайменше двох свідків та публічно висловлювати їхнє неправильне поведіння.

Євр. 13:17

17 Слухайтеся своїх провідників і підкоряйтеся їм, бо вони пильнують за вашими душами, як ті, хто колись даватиме звіт, щоб вони робили це з радістю, а не зі стогонами, бо це не було б добре для вас!

1 Кор 16, 16 Менг

16 Тож підкоряйтеся таким людям і взагалі кожному, хто працює і трудиться!

1 Петра 5, 5 Менг

5 Так само, молоді, підкоряйтеся старшим. А всі ви, у взаєминах між собою, одягайтеся в одяг смирення, бо «Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать».

1 Тим 5, 19-20 Менг

19 Не приймай скарги на старшого, крім як на підставі свідчень двох або трьох свідків. 20 Тих, хто вчинив щось погане, викривай перед усіма (старшими), щоб і решта (старших) боялися.

Євр 13, 17; 1 Кор 16, 16; 1 Петр 5, 5; Євр 13, 17; 1 Кор 16, 16; 1 Петр 5, 5; Рим 13, 2; 3 Ів 1, 9-11; 1 Тим 5, 19-20

5.6.7 Збереження через здорове вчення і вчителів за Божим Словом

Виховання духовно налаштованих лідерів, які люблять Боже Слово, розуміють його, живуть за ним і навчають народ Божий, є одним з

найважливіших засобів збереження і захисту громади на шляху до вічності.

Життя в святій повазі до Бога після навернення не є само собою зрозумілим. Щоб таке життя могло розвиватися, потрібне добре вчення і наставляння від духовно налаштованих вчителів, які знають і живуть за Божим Словом. Хороша новина полягає в тому, що Бог дає нам час, Своє Слово і проповідників, щоб знову і знову вести нас правильним шляхом.

1 Тим. 4:16

16 Слідкуй за собою і за вченням; залишайся вірним йому! Бо, якщо ти будеш це робити, ти врятуєш і себе, і тих, хто слухає тебе.

Тим 1, 7-9 Слт

7 Бо наглядач повинен бути бездоганим, як Божий управитель, не владний, не гнівливий, не прихильний до пияцтва, не жорстокий, не прагнучий ганебного прибутку, 8 а гостинний, люблячий добро, розсудливий, справедливий, святий, стриманий; 9 хто дотримується надійного слова, як це відповідає вченню, щоб він був здатний і наставляти здоровим вченням, і викривати супротивників.

Дан 12, 3 Слт

3 І розумні будуть світити, як сяйво неба, а ті, хто наставляє багатьох на справедливість, як зірки, навіки і навіки.

Дан 12, 3; 1 Тим 4, 16; Тит 1, 5-16; Мт 5, 19; Рим 16, 17-18

5.6.8 Збереження завдяки хорошим прикладам

Кожен послідовник Христа потребує прикладів. Щасливий той, хто має добрі приклади у вірі! Це допоможе йому/нам наслідувати приклад і досягти мети.

Хто не має хорошого людського прикладу поруч із собою, той все одно має приклад par excellence: самого Ісуса. Ми можемо, повинні і маємо право ототожнювати себе з Ісусом на нашому шляху віри. Якщо ми це зробимо, наше прагнення до небесної батьківщини в

Його присутності стане настільки великим, що ми будемо добре бігти і залишатися на шляху – на нашій дистанції змагань – до нашої небесної батьківщини.

Ів. 13, 15

15 Бо я дав вам приклад, щоб і ви робили так, як я робив вам.

Євр 12, 1 Слт

1 Маючи навколо себе таку хмару свідків, скиньмо всякий тягар і гріх, що так легко нас обплутує, і з витривалістю біжімо в змаганні, яке перед нами.

Євр 13, 7

7 Пам'ятайте про ваших провідників, які проповідували вам Слово Боже; дивіться на кінець їхнього життя і наслідуйте їхню віру!

Фил. 3, 17-19

17 Будьте моїми наслідувачами, брати, і дивіться на тих, хто поводить так, як ви маєте нас за приклад. 18 Бо багато хто поводить, як я вам часто говорив і тепер також зі сльозами кажу, як вороги хреста Христового; 19 їхній кінець – погибель, їхній бог – живіт, вони хваляться своїм соромом, вони мають земні думки.

Ів. 13:15; Євр. 12:1; Євр. 13:7; Флп. 3:17; Євр. 12:1-3; 1 Сол. 1:7; 1 Тим. 1:16

5.7 Збереження Церкви Христової

Церква Христа – її збереження та безпеки, які їй загрожують

1. Покликання і довершення Церкви як нареченої Христа

Церква Христа – це покликана Богом наречена Ісуса Христа, яку Він приготував для Себе чистою і бездоганною.

Еф 5, 25-27 Менг

25 Як і Христос полюбив Церкву і віддав Себе за неї, 26 щоб освятити її, очистивши водою через слово, 27 щоб представити

Церкву перед Собою в славній красі, без плями і зморшки, або чогось подібного, але щоб вона була свята і бездоганна.

Церква як ціле, як тіло Христа на землі, НІКОЛИ не загине, а в кінці прийде до Христа на небі, успадкує Царство з Ним і буде царювати у вічності.

Мт 16, 18

Але і я кажу тобі: ти є Петро, і на цій скелі я збудую свою Церкву, і сили пекла не переможуть її.

Об 19,7-8 Менг

7 Радійте і веселіться, і віддайте Йому славу! Бо настав шлюб Агнця, і його наречена прикрасилася, 8 і їй дано одягнутися в блискуче біле полотно, бо полотно означає праведні вчинки святих.

2. Місцева громада Ісуса – послідовництво на роздоріжжі

Але як виглядає кожна окрема місцева громада? Їхнє вічне існування і духовне життя аж ніяк не гарантовані.

Ісус вимагає освячення і церковної дисципліни на рівні місцевої громади, тобто відлучення кожного, хто не кається у гріхах (Мт 18, 17; Лк 9, 60), бо інакше гріх проникне в усю громаду (1 Кор 5, 6-7). Крім того, Ісус недвозначно пояснює, які наслідки матиме те, що місцева громада відступить від першої любові, не збереже чистого вчення і відмовиться від церковної дисципліни: загрожує духовна смерть, світильник громади буде відсунутий, і громада буде зрештою виплюнута з Його уст (Об 2, 4-5; Об 3, 16).

Об 3, 1-2 Менг

1 «І ангелу церкви в Сардах напиши: Так говорить Той, хто має сім духів Божих і сім зірок: Я знаю твої діла: ти маєш репутацію, що ти живий, але ти мертвий. 2 Прокинься і зміцни решту (членів громади), які були близькі до смерті! Бо я не знайшов твоїх діл досконалими перед моїм Богом.

Об'явл. 2:4-5.7 Менг

4 Але я маю до тебе закид, що ти відступив від своєї першої

любові. 5 Тож згадай, з якої висоти ти впав, і наверхнися, і чини перші діла! Інакше я прийду до тебе і зсуну твій свічник з його місця, якщо ти не наверхнешся. ... 7 Хто має вуха, нехай слухає, що Дух говорить церквам: хто переможе, тому дам їсти з дерева життя, що стоїть у раю Божому.

Об'явл. 3, 16

Оскільки ти теплий, а не холодний і не гарячий, я виплюну тебе з моїх уст.

3. Збереження місцевої громади на шляху спасіння

а) Збереження від спокуси фальшивою євангелією

Вже перші громади мали боротися зі спокусами. Павло застерігає, що фальшиве Євангеліє, яке не проповідує справжнє спасіння через Ісуса Христа, може зіпсувати громаду.

Гал. 1, 6-9 Meng

6 Я дивуюся, що ви так швидко відступаєте від того, хто покликав вас благодаттю Христа, і звертаєтесь до іншого послання спасіння, 7 хоча іншого (послання спасіння) немає; тільки є певні люди, які заплутують вас і хочуть перекрутити послання спасіння Христа. 8 Але навіть якщо ми самі або ангел з неба проповідували б вам інше спасіння, ніж те, яке ми проповідували вам, нехай буде проклятий!

Збереження: Старші та керівники повинні пильнувати за спасительним вченням, викладати його без спотворення та жити ним як приклад для інших. (Тит 1, 9)

б) Збереження від духовного сну і байдужості

Духовна байдужість є серйозною небезпекою.

Об 3, 16 Пс

Оскільки ти теплий, а не гарячий і не холодний, то я виплюну тебе з моїх уст.

Збереження: Громада повинна бути пильною і зберігати першу любов. (Об'явл. 2:4-5)

с) Збереження від гріха і відсутності церковної дисципліни

Гріх у житті окремих осіб може осквернити всю громаду і відокремити її від Бога.

1 Кор 5, 6-7 Слт

Ваша хвала не є доброю! Хіба ви не знаєте, що трохи закваски закисає все тісто? Тому виметіть стару закваску, щоб ви були новим тістом, бо ви безквасні. Адже і наша Пасха, Христос, була за нас заклана.

Збереження: необхідні святість у житті та церковна дисципліна (2 Тим 4, 2).

d) Збереження через духовне керівництво

Слабке керівництво часто є початком відступництва.

Ді 20, 28

Тож пильнуйте за собою і за всією отарою, в якій Святий Дух поставив вас наглядачами, щоб ви пасли Церкву Божу, яку Він придбав Своєю власною кров'ю!

Збереження: керівники повинні любити Слово і жити прикладом. (1 Тим. 3:1-7; 1 Тим. 4:16)

Висновок

Церква в цілому, ті, хто перемогли і залишилися вірними Христу, існуватимуть вічно. Але кожна місцева церква веде духовну боротьбу на життя і смерть. Постійна любов до Ісуса, пильність, здорове вчення, церковна дисципліна і духовне керівництво є ключовими для місцевої церкви, щоб залишатися на шляху спасіння у вічності.

5.8 Перемога над спокусами – залишатися стійкими на вузькому шляху

На шляху спасіння ми зустрічаємо виклики та спокуси, які випробовують нашу вірність Богу. Але Бог дає нам необхідні засоби, щоб залишатися стійкими. Його Слово, молитва та Святий Дух – це наша зброя для подолання спокус, сумнівів та опору.

Ці розділи показують, як ми можемо перемогти будь-яке випробування завдяки Божій силі та обіцянкам. Вони заохочують нас розглядати випробування як можливості для зростання у вірі та твердості на шляху до вічності.

5.8.1 Божа любов — наш захисний щит

Божа любов — наш захист

Божа любов до нас є центральною істиною Біблії, яка дає нам втіху, безпеку та захист. Вона не є лише швидкоплинним почуттям, а невід'ємною частиною Його сутності, що виявляється в нашому спасінні та надії на майбутнє.

В Об'явленні 1:4-6 ми дізнаємося, що Божа любов є джерелом нашого спасіння і зробила нас царством і священиками. Ця любов є вирішальною не тільки для нашого спасіння, але й для нашої ідентичності як дітей Божих.

«Як Отець полюбив мене, так і я полюбив вас. Залишайтеся в моїй любові!» (Ів. 15:9) показує нам, як сильно Ісус нас любить, і закликає нас залишатися в цій любові. Якщо ми залишаємося в цій любові, вона захищатиме нас і зміцнюватиме в скрутні часи.

Також в Еф 2, 4-5 Божа любов описується як джерело нашого спасіння. Вона оживила нас, хоча ми були мертві в наших гріхах, і визволила нас від влади гріха.

В 1 Ів 3, 1 ми бачимо, що Божа любов зробила нас Його дітьми, що дає нам особливу впевненість і захищеність.

Але Божа любов також вимагає від нас відповіді. В Об 3, 19 нам сказано, що Божа любов закликає нас до покаяння і освячення, що захищає і зміцнює нас.

Нарешті, у 2 Сол. 3:5 підкреслюється, що Божа любов вирівнює наші серця і захищає нас від нападів ворога.

Підсумовуючи: Божа любов захищає нас від гріха, від непевності світу і від нападів ворога. Вона є надійним фундаментом, на якому ми стоїмо, і силою, яка рухає нас вперед.

Ів. 15:9

9 Як Отець полюбив Мене, так і Я полюбив вас; залишайтеся в Моїй любові!

2 Сол. 3, 5

*5 А Господь нехай направляє ваші серця до **Божої любові** та до терпеливого витривання в Христі!*

Об 3, 19 Слт

19 Усіх, кого я люблю, я караю і виправляю. Тож будь ревний і покайся!

Об 1, 4-6; Ів 15, 9; Еф 2, 4-5; 1 Ів 3, 1; 2 Сол 3, 5; Об 3, 19

5.8.2 Радість у Господі – наша сила

Радість у Господі – наша сила

Радість у Господі є одним із найбільших духовних джерел нашої сили. Коли Бог є нашою радістю, наше життя міцно вкорінюється в Ньому, і ми отримуємо найкращий духовний захист. Ця радість не залежить від зовнішніх обставин, а від непохитної любові та вірності Бога.

У Старому Завіті ми читаємо в Неем. 8:10, що *«радість у Господі є вашою силою»*. Ці слова показують нам, що справжню радість можна знайти тільки в Бозі і що ця радість дає нам необхідну силу для подолання викликів.

У Новому Завіті Ів. 15:11 підтверджує цю істину, коли Ісус каже: *«Я сказав вам це, щоб моя радість була у вас і щоб ваша радість була досконала ()»*. Ця радість Ісуса в нас робить нас сильними і досконалими.

Також у Флп 4, 4 нам кажуть: *«Радійте в Господі завжди! Ще раз кажу: радійте!»* Ця радість у Господі є постійним станом, який дає нам силу залишатися стійкими в усіх обставинах життя.

Радість у Господі є нашим найкращим захистом, бо вона не тільки тримає нас близько до Бога, але й дає нам силу залишатися стійкими серед викликів і труднощів. Вона захищає нас від бур життя і зберігає нас у всіх ситуаціях.

Неем. 8:10 Менг

Радість у Господі – ваша сила.

Фил. 4:4 Пс.

4 Радійте в Господі завжди; ще раз кажу: радійте!

Ів. 15:11 Пс.

11 Я сказав вам це, щоб моя радість була у вас і щоб ваша радість була повна.

Неем 8, 10; Ів 15, 11; Флп 4, 4; Рим 14, 17; 1 Сол 5, 16-18; Євр 12, 2

5.8.3 Не бійтеся: ми не зможемо цього досягти власними силами, але через Нього!

Ісус каже, що ніхто не буде врятований, якщо останній страшний час не буде скорочений. Це показує: я не можу зробити це своїми силами. Я повністю залежу від Божої любові та захисту – від того, що Він упорядкує мої життєві обставини так, щоб я міг залишитися з Ним. І саме це Бог обіцяв. Він вірний і не випробує нас понад наші сили.

Але Божа вірність не означає, що Він заколисує нас у затишку. Він закликає нас протистояти гріху аж до крові. Його захист відбувається

посеред пекла боротьби проти гріха і відступництва від віри. Вся слава належить тільки Йому!

Мк 13, 20 Слт

20 І якби Господь не скоротив тих днів, то ніхто не врятувався б; але заради вибраних, яких Він вибрав, Він скоротив ті дні.

1 Кор 10, 13 Менг

*13 Вас (досі) не спіткало ніяке інше випробування, крім людського; **і Бог вірний: Він не дозволить, щоб ви були випробувані понад ваші сили**, але разом із випробуванням створить і такий вихід, щоб ви могли його витримати.*

Євр 12, 3-6 Менг

*... 4 Бо досі **ви ще не чинили опору до крові в боротьбі проти гріха***
...

Юда 1, 24-25 Слт

24 Тому, хто має силу зберегти вас від будь-якого гріха і хто може поставити вас бездоганними і радісними перед своєю славою, 25 цьому єдиному і неповторному Богу, який через нашого Господа Ісуса Христа став нашим Спасителем, належить слава, велич, сила і влада – перед усіма часами, тепер і на віки віків! Амінь.

Мк 13, 20; 1 Кор 10, 13; Євр 12, 3-6; 2 Кор 1, 1-11; Рим 8, 28-39; 1 Тим 1, 16; 2 Петр 3, 9

5.8.4 Захист від помилкової гордості та осуду

Гордість за власні досягнення перед Богом і людьми є ознакою загублених. Жодне наше діло не може нас врятувати або привести до зцілених відносин з Богом – це може зробити лише благодать нашого Господа Ісуса Христа, який помер за нас і воскрес.

Діяння тих, хто спасенний благодаттю, впливають із любові, тому що ми самі безмежно любимо Бога і отримали від Нього благодать. Але без відповіді на Його любов, без взаємної любові до нашого Спасителя, ми не будемо спасенні навіки.

Як діти Божі, ми ризикуємо на своєму шляху пишатися власними досягненнями, порівнювати себе з іншими, засуджувати їх і втрачати з виду Божу благодать. Таку поведінку потрібно постійно виправляти, бо гордість віддаляє нас від Бога, а смиренність наближає до Нього.

Метою і єдиним здоровим шляхом є любов із чистого серця, доброї совісті і щирої віри.

1 Ів 4, 19 Слт

19 Ми любимо Його, бо Він першим полюбив нас.

Як 4,6 Слт

Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать.

1 Кор 4, 7 Менг

Бо хто тобі дав перевагу? Що ти маєш, чого б ти не отримав? А якщо ти отримав, то чому ти хвалишся, ніби ти не отримав?

Лк 17, 10 Слт

10 Так і ви, коли виконаєте все, що вам було наказано, кажіть: «Ми негідні слуги, ми зробили те, що повинні були зробити!».

1 Ів 4, 19; Як 4, 6; 1 Кор 4, 7; Лк 17, 10; Лк 18, 14; Рим 1-3; 1 Тим 1, 5

5.8.5 Перемога над супротивником – протистояння ворогу

Наш супротивник, диявол, є реальною загрозою. Він відкрито або приховано атакує нашу віру з метою ослабити нас духовно або навіть вбити, щоб відвернути нас від шляху до вічності. Але завдяки страху Божому і смиренності, знанню і збереженню Слова Божого, чіткому зверненню до зла силою цього Слова і нашої активній вірі ми можемо розпізнати його плани і перемогти його.

Мт 4, 3-4 Менг

3 Тоді підійшов до нього спокусник ... 4 А він відповів йому: «Написано ...

Мт 4, 3-4; 2 Кор 11, 13-14; Як 4,7; Еф 6, 16; Ів 10, 10; Бут 3, 1-13; 1 Хр 21, 1; Бут 3, 1-13; 1 Хр 21, 1; Йов 1, 9-11; Зах 3, 1+2; Мт 4, 1-11; 1 Пет 5, 8+9; 1 Сол 3, 5; Мк 8, 33; 1 Кор 7, 5; 2 Кор 2, 10-11; 1 Тим 5, 14-15; 2 Кор 11, 13-14; Еф 4, 25-27; Як 4, 7; Лк 10, 17-20; Лк 22, 31; Кол 2, 13-15

5.9 Підсумок: Моє збереження на шляху до вічного спасіння

Церква в цілому, ті, хто перемогли і залишилися вірними Христу, існуватимуть вічно. Але кожна місцева громада веде духовну боротьбу на життя і смерть. Постійна любов до Ісуса, пильність, здорове вчення, церковна дисципліна і духовне керівництво є ключовими для місцевої громади, щоб залишатися на шляху спасіння до вічності.

Бог зберігає нас, як члени Христа, на нашому шляху до вічності завдяки своїй непохитній вірності та благодаті. Наше спасіння ґрунтується не на наших власних досягненнях, а на любові Ісуса та Його жертві. Він не очікує досконалості, а серце, яке залишається Йому слухняним і живе близько до Нього. Його благодать дає нам можливість покаятися і зміцнює нас, щоб залишатися стійкими навіть у важкі часи.

Бог використовує Своє Слово, молитву, виховання та духовних наставників, щоб тримати нас на правильному шляху. Той, хто серйозно ставиться до Його Слова і діє відповідно до нього, захищає себе від зла. Але збереження не відбувається автоматично – воно вимагає нашої активної відданості. Духовна пильність, хороше вчення і напучення мають вирішальне значення. Лінощі і недбалість ставлять під загрозу наше спасіння, тоді як життя в святій повазі веде нас впевнено до мети.

Найбільша сила християнина полягає в смиренності та серці, яке постійно оновлюється Ісусом. Той, хто довіряє Богові, може знати: Він несе нас, навіть коли ми спотикаємося. Справжня любов до Ісуса проявляється в тому, що ми довіряємо Йому своє життя і діємо за

Його волею – не зі страху, а з радості в Ньому. Гріх може бути викликом, але з Божою допомогою ми не безсилі. Він дає нам силу протистояти йому і веде нас до свободи. Хто повністю покладається на Нього, той залишається в Його благодаті – сьогодні і на віки.

Ми покликані піклуватися одне про одного, любити і зміцнювати одне одного, щоб разом досягти вічної слави. Вирішальним для збереження громади є виховання духовних лідерів, які люблять Боже Слово, зберігають його і навчають. Старійшини і лідери несуть відповідальне завдання пильнувати за спасительним вченням єдиної істинної Євангелії, навчати його і жити за його прикладом. Громада, яка віддаляється від суті єдиної, істинної Євангелії і в слові та ділі звертається до фальшивої Євангелії, випадає з Божої благодаті – як майже галати – і втрачає своє спасіння. Так будуть громади, які зовні ще виглядають як громада Ісуса, але насправді є мертвими і будуть випльнуті Ісусом з Його уст.

Церковна дисципліна, заповідана Ісусом, служить нашому зціленню і попередженню. Церква, яка уважно і вірно її виконує, захищає себе від суду свого Господа і допомагає тим, хто був виправлений, залишатися на шляху до вічності. Але вирішальне збереження від таких подій або відновлення після вже відбутого відступництва полягає в покаятні і наверненні до істинної Євангелії благодаті Божої в Ісусі Христі. До цього належить ставлення страху Божого, яке уникає гріха, зарозумілості і прагнення до власних високих цілей. Натомість важливо заново відкрити перше кохання до Ісуса і спрямувати власне життя на відданість Йому. Грішні керівники та брати і сестри по вірі повинні бути приведені до навернення в любові, через застереження та чітке звернення, щоб громада як тіло Христа залишалася збереженою в істині, чистоті та вірності.

Божя вірність є нашою безпекою. Він не дозволяє випробовувати нас понад наші сили і дає нам можливість покаятися. Водночас Він закликає нас бути пильними, молитися і активно очікувати Його повернення. Хто залишається близько до Нього, той особливим чином відчуває Його захисну благодать.

Духовна боротьба є реальною. Ворог намагається підірвати нашу віру і тим самим привести нас до духовної смерті. Але через Боже Слово, молитву і смиренність ми можемо протистояти його нападам. Боже озброєння захищає нас, а молитва тримає нас близько до Христа.

Зрештою, Боже збереження і наша відданість йдуть рука в руку. Наше спасіння ґрунтується на Його любові і вірності, але саме від нас залежить, чи залишимося ми в Ньому, чи дозволимо очистити себе і чи збережемо Його Слово. Хто залишається в Ісусі, слідує за Ним і слухає Його голос, той обов'язково досягне мети – слави вічності.

6 Межі спасіння

Межі шляху спасіння піднімають складні питання: що відбувається, коли люди відвертаються від віри? Чи можна насправді втратити спасіння? Як поєднуються Боже милосердя і відповідальність окремої людини?

Підрозділи висвітлюють біблійні основи таких тем, як відступництво, відновлення та впевненість у спасінні. Вони допомагають краще зрозуміти Божу любов, справедливість і вірність навіть у складних питаннях віри. Цей вступ запрошує знайти орієнтири в Біблії та чіткіше побачити складні аспекти спасіння.

6.1 «Дешевої» благодаті не існує, справжня благодать коштує життя

Бог любить нас і дарує нам свою благодать безкоштовно, приймаючи нас як своїх дітей. Нормальною реакцією є те, що, будучи так любими Богом, ми приносимо плоди для Бога. Його благодать приносить плоди в нашому житті, що виражається в тому, що ми виконуємо Божу волю. Але у Бога немає дешевої благодаті. З нашим спасінням ми отримуємо спасіння безкоштовно, але ціною

нашої власної волі і нової готовності виконувати Божу волю у всьому. Хто йде цим шляхом, той буде спасений навіки. А хто, слідуючи Божій благодаті, не приносить плодів у своєму житті, той випадає з благодаті і не буде спасений.

Лк 14, 26-27 Менг

26 Якщо хтось приходить до мене і не ненавидить свого батька і матір, дружину і дітей, братів і сестер, навіть своє власне життя, той не може бути моїм учнем. 27 Хто не несе свого хреста і не йде за мною, той не може бути моїм учнем.

Рим. 6:15-16 Менг

15 Що ж з цього випливає? Чи хочемо ми грішити, бо не під законом, а під благодаттю? Ніколи! 16 Ви ж знаєте, що коли ви віддаєте себе комусь у раби для послуху, то ви є рабами того, кому ви віддаєте себе, і повинні йому слухатися, або (як раби) гріха, що веде до смерті, або (як раби) послуху (Богу), що веде до (животворної) справедливості.

2 Кор 6, 1 Слт

1 Але як співпрацівники ми застерігаємо вас, щоб ви не приймали даремно Божу благодать.

Лк 13, 6-9 Менг

6 Тоді він розповів їм таку притчу: «У когось у винограднику росла фігове дерево, і він прийшов шукати на ньому плоди, але не знайшов. 7 Тоді він сказав виноградарю: «Дивись, я вже три роки приходжу шукати плоди на цьому фіговому дереві, але не знаходжу; зрубай його! Навіщо він займає місце? 8 Той відповів йому: «Господи, залиш його ще на цей рік! Я ще раз перекопаю землю навколо нього і удобрю його: 9 може, він ще принесе плоди; якщо ні, то зрубай його!»

Рим 6, 15-16; Рим 5,17; Лк 7, 41-43; 2 Кор 6, 1; Юд 1, 4; Євр 6, 7-8

6.2 Божа любов і незмірна милість

Існує великий простір Божої милості, в якому ми в безпеці, навіть якщо ми час від часу грішимо і падаємо. І все ж цей простір милості має свої межі, про що свідчить Святе Письмо в багатьох місцях. Наприклад, стосовно нашої совісті, нашої віри в милість, наших несправедливих думок і вчинків та нашого перебування в Ісусі. А саме:

У Писанні є кілька ступенів падіння для брата і сестри у вірі, які все далі віддаляють їх від простору благодаті, аж до можливого залишення простору благодаті.

Ось декілька прикладів (межа простору благодаті в кожному випадку підкреслена):

Моя мова та спілкування з братами і сестрами у вірі відповідно до Ісуса (Мт 5, 22)

- *Хто гнівається на свого брата, той належить до суду.*
- *А хто каже своєму братові «дурень», той підлягає суду.*
- *А хто скаже йому: «Ти ідіот!», той належить до пекла.*

Необдуманими діями пошкоджувати совість братів і сестер по вірі та спокушати їх до смертельно небезпечних вчинків/наслідування (Мт 18, 6; Рим 14, 21; 1 Кор 3, 17; Рим 14, 15).

Ось етапи падіння:

- засмучуватися/приводити до внутрішнього страждання
- Ображатися/обурюватися/впасти
- бути спокушеним до гріха і тим самим піддатися Божому суду
- бути зіпсованим
- бути знищеним

Або є приклад несправедливості по відношенню до братів і сестер, як у коринтян (1 Кор 6, 1-11).

Коринтяни мають судові спори між собою. У Божих очах це має різні ступені ескалації:

1. поводитися негідно для святих.
2. не отримувати майбутньої нагороди через відсутність любові
3. Втрата спасіння через активне вчинення несправедливості

Той, хто активно чинить несправедливість щодо інших братів і сестер по вірі, є несправедливим. А несправедливі не успадкують Царства Божого, тобто не будуть спасенні.

Небезпечно хитка віра галатів (Гал. 1-3).

Галати стають (знову) повноправними духовними дітьми Отця Ісуса Христа лише тоді, коли повністю вірять у Його благодать. Якщо вони відмовляються від віри в Божу благодать і покладаються на дотримання Закону для прийняття Богом, то вони відпадають від благодаті, і Христос більше не має для них значення. Тільки коли вони (знову) міцно вкоріняться у вірі в Божу благодать, тільки тоді Христос знову набуде форми в них, і можна буде впізнати Христа в них. Поки вони ще вагаються, чи довіряти Його благодаті, чи прагнути її заслужити, вони перебувають у небезпечному проміжному стані, який залишає відкритими обидві можливості і над яким висить попереджувальний знак «*Будь ласка, не марно!*».

Є два типи неперебування в Ісусі.

Пунктуальне неперебування в Ісусі все ще зберігає нас у Божому спасінні, навіть якщо ми будемо соромитися при приході Ісуса.

Однак постійне неперебування в Ісусі виводить нас за межі простору благодаті Ісуса і закінчується духовна смерть.

І є ще багато інших прикладів, які вже були обговорені в цій книзі, як-от: після гарного початку знову полюбити світ, перестати приносити плоди для Бога, відійти від єдиної істинної і спасительної Євангелії, впасти в гріх і не покаятися, залишатися в непримиренності і непростенні та багато іншого.

Мт 5, 22 Слт

22 А я кажу вам: кожен, хто без причини гнівається на свого брата, підлягатиме суду. А хто скаже своєму братові: «Рака!», той підлягатиме Великій Раді. А хто скаже: «Ти дурень!», той підлягатиме пекельному вогню.

Рим 14, 15-20 Менг

15 Бо якщо твій брат (через тебе) засмучується через їжу, то ти вже не ходиш за (заповітом) любові. **Не губи своєю їжею того,** за кого Христос помер! ... 19 Тому дбаймо про те, що служить миру і взаємному збудуванню! 20 **Не руйнуй Божого діла** через їжу! Хоча все чисте, але для того, хто їсть з внутрішніми сумнівами, це є **злом**.

1 Кор 6, 1-11 Менг

1 Хто з вас, маючи суперечку з іншим, наважується судитися перед несправедливими, а не перед святими? ... Невже серед вас немає жодного мудрого, який міг би розсудити між братом і братом? 6 Натомість брат судиться з братом, і то перед невірними! 7 Вже сама по собі ваша суперечка між собою є помилкою. Чому ви не дозволяєте себе скривдити? Чому ви не дозволяєте себе обдурити? 8 **Але ви самі кривдите і обдурюєте, і то братів!** 9 Хіба ви не знаєте, що **несправедливі не успадкують Царства Божого?** **Не помиляйтеся!** Ні розпусники, ні ідолопоклонники, ні перелюбники, ні м'якотілі, ні чоловіки, що сплять з чоловіками, 10 ні злочинці, ні жадібні, ні п'яниці, ні лихослівники, ні розбійники не успадкують Царства Божого.

Гал. 4:19 Менг

19 Мої любі діти, за яких я знову переживаю пологи, поки Христос (нарешті) не сформується у вас.

1 Ів 2, 28 Менг

А тепер, діти, **залишайтеся в Ньому**, щоб ми мали сміливість, коли Він з'явиться, і **не соромилися перед Ним** при Його поверненні.

Ів 15, 6 Менз

6 Хто не залишається в мені, той буде викинутий, як гілка, і засохне; потім її зберуть і кинуть у вогонь, і вона згорить.

Мт 5, 22; Ів 15, 6; 1 Ів 2, 28; Рим 14, 15-20; 1 Кор 6, 1-11; Гал 4, 19; Ів 15, 6;

6.3 Життя, що засмучує Святого Духа або веде до втрати спасіння

Згідно з Писанням, існують різні ступені тяжкості гріхів слова. Змістом може бути зневажлива або гнівна мова про/до братів і сестер по вірі або недбала, неповажна мова про святі речі, такі як сексуальність та інше. Найлегші гріхи слова засмучують Святого Духа в нас, але ми залишаємося в спасінні Божому. Найтяжчий ступінь гріхів слова означає впевнену втрату спасіння – якщо не відбудеться швидке покаяння за наші слова і, ще більше, за ставлення, яке стоїть за нашими словами. Всі гріхи, а також гріхи слова, можуть бути нам прощені. Наша готовність до примирення з тими, кому ми заподіяли шкоду своїми словесними гріхами, є необхідною умовою для того, щоб самім отримати прощення від Бога. Писання робить наше навернення дуже, дуже нагальним, щоб не поставити під загрозу наше спасіння.

2 Тим. 2:11-13

11 Надійне це слово: «Якщо ми померли разом з Ним, то й житимемо разом з Ним; 12 якщо терпимо, то й царюватимемо разом з Ним; якщо зречемося Його, то й Він зречеться нас; 13 якщо ми невірні, то Він залишається вірним, бо не може зректися Себе Самого».

1 Ів 1, 8 Слт

8 Якщо ми кажемо, що не маємо гріха, то обманюємо себе, і правда не в нас.

Еф 4, 20-32 Менз

26 Якщо гніваєтеся, не грішіть; нехай сонце не заходить над вашим гнівом! 27 Не давайте місця дияволу! ... 29 Нехай з ваших

уст не виходить ніяке погане слово, а тільки те, що добре для збудування, де це потрібно, щоб приносило благо слухачам. **30 І не засмучуйте Святого Духа Божого, яким ви були запечатані на день спасіння!**

Мт 5, 21-26 Менг

21 «Ви чули, що було сказано предкам: «Не вбивай. Хто вбиває, той підлягає суду». 22 А я кажу вам: хто гнівається на свого брата, той підлягає суду. А хто каже своєму братові «дурень», той підлягає Великій Раді. **А хто скаже йому: «Ти ідіот!», той підлягає пеклу вогненному.** 23 Отже, коли ти приносиш свою жертву до віттаря і там згадуєш, що твій брат має щось проти тебе, **24 залиш свою жертву перед віттарем, іди спершу примирися зі своїм братом**, а потім повернися і принеси свою жертву.

Мт 5, 25+26 Менг

25 Будь готовий без зволікання примиритися зі своїм супротивником, поки ти ще з ним на шляху (до судді), щоб твій супротивник не передав тебе судді, а суддя не передав тебе судовому приставу, і тебе не ув'язнили. 26 Поправді кажу тобі: ти не вийдеш звідти, поки не сплатиш останнього пенні.

1 Ів 3, 15 Менг

15 Кожен, хто ненавидить свого брата, є вбивцею, і ви знаєте, що жоден вбивця не має вічного життя, яке б залишалося в ньому.

Еф 5, 3-11 Менг

3 А розпуста і розбещеність будь-якого роду, або жадібність до грошей **не повинні навіть згадуватися** у вас, як це личить святим, 4 так само як і непристойна поведінка, пусті балачки або легковажні жарти, які не личать вам, **а натомість – подяка.** 5 Бо ви добре знаєте і розумієте, що **жоден розпусник і аморальна людина, жоден жадібний до грошей – що рівнозначно ідолопоклоннику – не має спадщини в Царстві Христа і Бога.** 6 **Нехай ніхто не обманює вас порожніми словами; бо за такі речі**

гнів Божий приходить на неслухняних. 7 Тому не будьте їхніми співучасниками.

Мт 5, 29-30 Менг

*Тож якщо твоє праве око спокушає тебе, вирви його і кинь від себе, бо краще для тебе, щоб одна з твоїх кінцівок загинула, ніж щоб все твоє тіло було кинуте в пекло. 30 І якщо твоя права рука спокушає тебе, відрубай її і кинь від себе, **бо краще для тебе, щоб одна з твоїх кінцівок загинула, ніж щоб все твоє тіло було кинуте в пекло.***

2 Тим. 2:11-14; 1 Ів. 1:8; Еф. 4:20-32; Мт. 5:21-26; Мт. 5:25+26; 1 Ів. 3:15; Еф. 5:3-11; Мт. 5:29-30

6.4 Що «достатньо» для вічного спасіння, якщо для цього необхідна віра (і справи віри)?

Наше спасіння залежить від правильного фундаменту в нашому житті. Спочатку ми повинні бути спасенні в цьому житті через Ісуса Христа без власних діл. А після нашого спасіння ми повинні виконувати Божу волю, щоб потрапити до неба. Якщо ми падаємо на цьому шляху, ми завжди можемо повернутися до Бога, і Він пробачить нас, виправить і підніме. Але тільки той, чий життєвий шлях принципово і пильно спрямований на виконання Божої волі, на те, щоб залишатися на ньому і постійно відновлюватися, буде в кінці спасений. Наша нагорода на небі в кінці залежить від того, з якою мотивацією ми виконували Божу волю: для Божої слави чи для власного звеличення.

Той, хто як неспасений хоче виправдатися перед Богом власними заслугами, не буде врятований взагалі, не вступить у спасительні відносини з Богом.

А той, хто, викуплений чи невикуплений, не виконує Божу волю, не буде спасений.

Хто побудував свій життєвий дім на хибному фундаменті, той, як ясно зазначає Христос у Нагірній проповіді, не буде спасений. Його

падіння буде великим, і Христос не визнає його та її на Суді Останньому. Хто ж той, хто побудував свій **життєвий дім на правильному фундаменті** за Христом? Це той, хто **ВИКОНУЄ** Його слова з Нагірної проповіді. **Тільки той, хто в основному ВИКОНУЄ Божу волю, буде спасений. До цього належать**

- покору, визнання себе грішником, який може бути врятований тільки завдяки милості, а не власним заслугам
- серйозне ставлення до Божого слова, навіть до, здавалося б, дрібниць
- мати силу солі, тобто стійкість проти гріха в думках, словах і вчинках
- братська любов – аж до рівня думок і слів
- готовність прощати братів і сестер та інших людей
- Служити Богу і довіряти Йому, а не керуватися думками про гроші.
- Любити наших ближніх так, щоб робити для них те, що ми хотіли б, щоб вони робили для нас
- Приносити добрі плоди, які полягають у виконанні волі Отця Ісуса Христа.

Особливо **цінними для Неба**, тобто золотом, сріблом і дорогоцінним камінням в очах Бога, є

- Переслідування і брехня проти себе заради Ісуса, які ми переживаємо і терпимо, залишаючись вірними Ісусу
- ретельно виконувати і навчати Божого Слова і не порушувати жодної з найменших заповідей
- Любити наших ворогів і молитися за тих, хто переслідує нас заради Ісуса

Робити правильні речі з неправильними мотивами, що підносять себе, є деревом, сіном і соломою в очах Ісуса – і в той день згорить, **знищивши нагороду**. До цього, зокрема, належать

- Давати, щоб бути поміченим
- Молитися, щоб бути поміченим
- поститися, щоб бути поміченим

- як наслідок, всі благочестиві вчинки, щоб отримати схвалення від людей, а не тільки від Бога

Але також

- Не сприймати Боже Слово в дрібних речах

В принципі, все, чим ми підносимо себе через наші «благочестиві вчинки» і/або не віддаємо славу Богу, буде спалено.

Королівський шлях до неба – це бути викупленим Ісусом від своїх гріхів і від власних марних вчинків, а потім жити з любові до Спасителя і виконувати Його волю з чистими мотивами, тільки для слави Бога, до кінця.

- Підносити себе перед Богом власними ділами заважає спасінню.
- Викуплення від невиконання волі Божої і виконання волі Божої відтепер сприяє спасінню.
- Не виконувати (більше) Божу волю руйнує спасіння.
- Виконувати Божу волю, але з неправильних мотивів, руйнує нагороду.

Мт 5, 20 Слм

20 Бо кажу вам: якщо ваша справедливість не перевищить справедливості книжників і фарисеїв, ви не ввійдете в Царство Небесне!

Мт 7, 21 Слм

21 Не кожен, хто каже до мене: «Господи, Господи!», увійде до Царства Небесного, але той, хто виконує волю мого Отця, що на небі.

Мт 6, 1 Менг

1 Стережіться, щоб не чинити своєї праведності [«благодійності»] перед людьми, щоб вони бачили вас, інакше не матимете нагороди від Отця вашого, що на небі!

Кол 3, 23-24 Менг

23 Все, що ви робите, робіть із охотою, як для Господа, а не для

людей; 24 бо ви знаєте, що від Господа отримаєте (небесну) спадщину як нагороду: ви ж служите Господу Христу як раби.

Лк 9, 24 Менг

Бо хто хоче зберегти своє життя, той його втратить; а хто втратить своє життя заради Мене, той його збереже.

1 Кор 3, 11-15 Менг

11 Бо ніхто не може покласти іншого фундаменту, окрім того, що вже покладено, а це є Ісус Христос. 12 Але чи хтось будує на цьому фундаменті золотом, сріблом і дорогоцінним камінням, (або ж) деревом, сіном і соломом, – 13 робота кожного стане (колись) явною, бо судний день виявить її, бо він виявляється у вогні; і як робота кожного є, так саме вогонь випробує її. 14 Якщо чиясь робота, яку він побудував на цьому фундаменті, витримає (у вогні), то він отримає нагороду; 15 а якщо чиясь робота згорить, то він понесе збитки: він сам буде врятований, але тільки як через вогонь.

Мт 7, 21; Мт 6, 1-4; 1 Кор 3, 11-15; Мт 5, 20; Кол 3, 23-24; Лк 9, 24

6.5 Впевненість у спасінні

Той, хто народжується знову, отримує печать Святого Духа як заставу нашого спадку і як гарантію нашого повного спасіння, що ми тепер належимо Йому.

Ми можемо бути абсолютно впевнені, що з моменту нашого навернення і доти, доки ми слідуємо за Ісусом, наші імена вже записані в небі. Нам не потрібно ще заслужувати на небо. Ми можемо знати, чи спасенні ми і чи на правильному шляху. Божий Дух підтверджує це в нас внутрішньо.

Справжні врятовані

- чують голос Ісуса • знані Ісусом • слідують за Ісусом • отримують від Ісуса вічне життя • ніколи не загинуть • ніхто не вирве їх з рук Ісуса • ніхто не вирве їх з рук Отця, бо ніхто не в змозі вирвати їх з рук Отця.

Так, всі, хто бореться за поширення доброї новини і живе відповідно до неї, записані в Книзі життя. Їхнє теперішнє життя підтверджує, що вони є серед справді врятованих.

Еф 1, 2-14 Менг

3 Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, який благословив нас усіма духовними благословеннями, (що є) у небесному світі, у Христі! 4 Бо в Ньому Він вибрав нас ще перед заснуванням світу, щоб ми були святі і бездоганні перед Його обличчям, 5 і в любові через Ісуса Христа призначив нас синами, які належатимуть Йому.

Ів. 10:26-30

27 Мої вівці слухають мій голос, і я знаю їх, і вони йдуть за мною; 28 і я даю їм вічне життя, і вони не загинуть навіки, і ніхто не вирве їх з моєї руки. 29 Мій Отець, що дав їх мені, більший за всіх, і ніхто не може вирвати їх з руки мого Отця.

1 Ів. 4:13 Менг

13 А що ми залишаємося в Ньому, а Він у нас, то ми знаємо з того, що Він дав нам (дарунок) Свого Духа.

Еф 1, 2-14; Лк 10, 20; Еф 1, 13; Ів 11, 23-27; Рим 8, 29-39; 1 Ів 4, 13; Флп 4, 1-4; Ів 10, 26-30

6.6 Втратити спасіння і знову його здобути: віднайдений син – віднайдена дочка

Той, хто відвертається від Бога і не кається вчасно, в очах Бога є духовно мертвим і втраченим. Але добра новина полягає в тому, що Бог шукає кожного! Кожна людина має можливість у будь-який час повернутися до свого Небесного Отця і знайти нове життя. Небесний Отець приймає кожного каятного поверненця з відкритими обіймами і великою радістю!

І яка радість панує на небі, коли він або вона вчасно змінюють своє ставлення в цьому житті, каються і повертаються до нового життя!

Як 4, 4-10 Менз

4 Ви, відступники від Бога! Хіба ви не знаєте, що дружба зі світом є ворожнечею проти Бога? Хто хоче бути другом світу, той виявляється ворогом Бога. 5 Чи ви думаєте, що Писання робить порожніми словами, коли каже: «Дух, що живе в нас, ревнує»? 6 Але тим багатшою є благодать, яку він дарує. Тому сказано: «Бог протистоїть гордим, а смиренним дає благодать». 7 Тож підкоріться Богу і протистояйте дияволу, і він втече від вас. 8 Наблизьтеся до Бога, і він наблизиться до вас; очистіть руки, грішники, і освятіть серця, двоєдушні! 9 Відчуйте своє нещастя, сумуйте і плачте! Нехай ваш сміх перетвориться на смуток, а ваша радість – на печаль! 10 Смиріться перед Господом, і він вас піднесе!

Лк 15, 6-7 Менз

«Радійте разом зі мною! Бо я знайшов свою вівцю [сина і дочку], яка загубилася». 7 Кажу вам: так само і в небі буде більше радості з одного грішника, який навернувся, ніж з дев'яноста дев'яти праведників, які не потребують навернення.

Як 5, 19-20 Менз

19 Брати мої, якщо хтось із вас збився з істини, і хтось поверне його, 20 нехай знає: хто поверне грішника з його збитого шляху, той врятує його душу від смерті і покриє безліч гріхів.

Лк 15, 6-7; Лк 15, 6-7; Як 5, 19-20; Лк 15, 7+9-10, 31-32; 1 Ів 5, 16-18

6.7 Ознаки справжніх врятованих

Ознакою справжнього врятованого послідовника Ісуса є любов до Бога, виражена у дотриманні Його заповідей, любов до братів і сестер по вірі та до всіх людей. Хто не має жодної з цих рис, той не є (більше) послідовником Ісуса. А любов до Бога можна навіть точно визначити: хто любить Бога, той (в принципі) дотримується Його заповідей і любить своїх братів і сестер по вірі. Це ознака тих, хто народився знову. Через віру в Ісуса і нове народження послідовник Ісуса отримує силу, щоб перемогти світ і гріх.

Ів. 15:9-11

9 Як Отець полюбив мене, так і я полюбив вас: залишайтеся в моїй любові! 10 Якщо ви будете дотримуватися моїх заповідей, ви залишитесь в моїй любові, як і я дотримувався заповідей мого Отця і залишаюся в його любові. 11 Я сказав вам це, щоб радість, яку я маю, була і в вас, і щоб ваша радість була досконалою.

1 Ів 4, 20-21 1 Ів 5, 1-5 Менг

4, 20 Якщо хтось каже: «Я люблю Бога», а ненавидить свого брата, той є брехуном, бо хто не любить свого брата, якого бачить, той не може любити Бога, якого не бачить. 21 І ми маємо від Нього таку заповідь, що хто любить Бога, той нехай любить і свого брата. ... 5, 1 1 Кожен, хто вірить, що Ісус є Божим Помазаником, породжений від Бога, і кожен, хто любить Його Отця, любить і Його дітей. 2 З цього ми знаємо, що любимо дітей Божих, коли любимо Бога і виконуємо Його заповіді. 3 Бо любов до Бога полягає в тому, щоб ми виконували Його заповіді, а Його заповіді не важкі. 4 Бо все, що походить від Бога, перемагає світ, і це є та сила, яка перемогла світ: наша віра. 5 Хто ж інший перемагає світ, як не той, хто вірить, що Ісус є Сином Божим?

1 Тим. 5:24-25 Менг

24 У деяких людей гріхи явні і виявляються для осуду вже заздалегідь; у деяких же вони стають відомими тільки після того, як вони вчинили їх (). 25 Так само і добрі справи явні, а ті, які не є такими, не можуть (надовго) залишатися прихованими.

Ів. 15, 9-11; 1 Ів. 4, 20-21; 1 Ів. 5, 1-5; 1 Тим. 5, 24-25; 1 Ів. 5, 18; Об. 13, 8-10; Об. 19, 4-5; Об. 21, 27

6.8 Гріх проти Святого Духа

Біблія в кількох місцях згадує про серйозну тему гріха проти Святого Духа. При цьому стає зрозуміло: йдеться про специфічне ставлення серця до Божого діяння, яке призводить до остаточного відпадання і більше не є готовим до покаяння. Цей гріх не може бути прощений ні в цьому світі, ні в майбутньому.

1. Євангелія

Мт 12, 31-32 Менг

31 «Тому кажу вам: кожен гріх і блюзнірство буде прощено людям, але блюзнірство проти Духа не буде прощено. 32 Навіть якщо хтось скаже слово проти Сина Людського, йому буде прощено; але хто скаже проти Святого Духа, тому не буде прощено ні в цьому світі, ні в майбутньому.

Мк 3, 28-30 Менг

28 Істинно кажу вам: Всі гріхи будуть прощені дітям людським, навіть блюзнірства, скільки б вони їх не виголошували; 29 але хто блюзніть проти Святого Духа, той не отримає прощення навіки, а буде винний у вічному гріху» – 30 (це сказав Ісус), бо вони стверджували, що він одержимий нечистим духом.

Лк 12, 10 Слт

І кожному, хто скаже слово проти Сина Людського, буде прощено; але тому, хто богохулить проти Святого Духа, не буде прощено.

Ісус настійно застерігає від блюзнірства проти Святого Духа. Це відбувається не через незнання, а навпаки, знаючи краще: фарисеї бачили чудеса Ісуса, які він творив силою Божою, але приписували їх дияволу. Така позиція свідчить про зачерствіле серце, яке постійно чинить опір дії Святого Духа. Прощення тут вже неможливе, бо немає готовності до покаяння. Але той, хто смиренно відкривається Божій дії і визнає свої гріхи, має надію на прощення.

2. Послання до євреїв

Євр 6, 4-6 Менг

4 Бо неможливо тих, хто колись отримав просвітлення, скуштував небесний дар і став учасником Святого Духа, 5 скуштував дорогоцінне Боже слово і сили майбутнього світу, 6 а потім відпав, знову оновлювати до зміни думок, бо вони для себе знову розпинають Сина Божого і піддають Його зневазі.

Євр. 10:26-29

26 Бо якщо ми свідомо грішимо, отримавши пізнання істини, то нам більше не залишається жертви за гріхи, 27 а тільки страшне очікування суду і жага вогню, який пожере неслухняних.

Послання до Євреїв описує людей, які мали справжній досвід спілкування з Богом – були просвітлені, мали частку в Святому Дусі, скуштували добре слово Боже – і все ж відпали. В Євр 6, 6 сказано, що оновлення до покаяння «неможливе». Не тому, що Бог не хотів прощати, а тому, що самі винні стали нечутливими до покаяння. Євр. 10 підтверджує цю точку зору і чітко зазначає: той, хто навмисно продовжує жити в гріху після того, як пізнав істину, зневажає жертву Христа і «Духа благодаті». Він зневажає кров завіту.

3. 1. Послання Івана

1 Ів 5, 16 Слт

Якщо хтось бачить, що його брат грішить, гріх не смертний, нехай просить, і Він дасть життя тим, хто не грішить смертно. Є гріх смертний; за нього я не кажу, щоб просив.

Іван розрізняє гріх, що веде до смерті, і гріх, за який слід молитися. У випадку гріха, що веде до смерті, він не радить молитися. Це розрізнення наводить на думку, що є гріхи, які виражають настільки глибоке зачерствіння проти Бога, що навіть молитви інших вже не є ефективними.

Висновок: гріх проти Святого Духа – це не одноразове відхилення, а свідоме, наполегливе відкидання Божої істини, незважаючи на чітке розуміння. Той, хто ставить себе вище Божого діяння, перекручує його або зневажає, робить покаяння неможливим – не тому, що Бог більше не хоче прощати, а тому, що ця людина більше не відчуває каяття. А нерозкаяній людині Бог не може і не буде прощати. Надія є для всіх, хто ще боїться перейти цю межу, – адже Божа благодать завжди діє там, де є місце для справжнього покаяння. Тому Новий Заповіт закликає до постійної пильності, смиренності та раннього покаяння, щоб серце не зачерствіло гріхом.

6.9 Підсумок: межі спасіння

1. Незмінна любов Бога і межі спасіння

Спасіння є даром Божим, що ґрунтується на Його любові. Він не хоче, щоб хтось загинув (2 Пет. 3:9), а щоб усі навернулися і знайшли вічне життя. Проте кожна людина несе відповідальність за те, щоб залишатися на вузькому шляху життя.

- **Гріхи слова та їхні наслідки:** навіть якщо легковажні слова можуть засмутити Святого Духа, Бог у своїй вірності залишається готовим прощати (1 Ів. 1:9).
- **Втрата спасіння через свідоме відступництво:** той, хто залишається назавжди запеклим, ризикує своїм спасінням – але Божя рука залишається простягнутою, доки хтось готовий покаятися.
- **Він залишається вірним:** навіть якщо ми невірні, Він залишається вірним (2 Тим. 2:13). Його благодать більша за наші слабкості, і Він бореться за нас, щоб ми не загинули.

2. Простір Божої благодаті та його широкі межі

Бог дає своїм дітям простір для покаяння і терпіння на шляху віри. Він знає наші боротьби і не покидає нас, доки ми свідомо не відмовляємося від Нього.

- **Етапи ескалації падіння:** навіть якщо віруючі спотикаються, Божя благодать тримає їх. Він піднімає їх, доки вони готові до покаяння.
- **Приклади з Біблії:**
 - Галати коливалися у вірі, але Павло боровся за них, бо Бог не хотів їх покидати.
 - Коринтяни жили в безладі, але Бог працював через Павла над їхнім відновленням.
- **Залишатися в Христі:** Бог зміцнює нас, щоб ми залишалися в Христі. Але той, хто свідомо і остаточно відривається від

Нього, виходить за межі Його спасительної благодаті – проте до останнього подиху залишається Його заклик до повернення.

3. Впевненість у спасінні та відповідальність – Божа зацікавленість у нашому спасінні

Найбільша турбота Бога – наше спасіння. Хто довіряє Йому, може бути впевнений, що Він не тільки спасає, але й зберігає (Ів. 10, 28-29).

- **Виконувати Божу волю:** не як тягар, а з любові до Нього (Мт 7, 21).
- **Необхідні для спасіння плоди:** любов до братів і сестер у вірі, смиренність, прощення і вірність.
- **Що нас підтримує:** не наші досягнення, а Божя вірність. Навіть якщо ми падаємо, Він піднімає нас – доки ми свідомо не відкидаємо Його спасительну дію.

4. Блудний син – Божі відкриті обійми для тих, хто повертається

Навіть якщо хтось віддаляється від Бога, Його батьківське серце залишається сповненим любові.

- **Бог нікого не відкидає передчасно:** той, хто віддаляється, є духовно мертвим – але Бог шукає його.
- **Небесна радість за кожного, хто повертається:** «Радійте зі мною! Бо я знайшов свою вівцю, яка загубилася ()» (Лк 15, 6-7).
- **Безмежна милість:** жодна прірва не є занадто глибокою для Божого милосердя.

5. Впевненість у спасінні – нерозривна вірність Бога

Наше спасіння не є крихким. Хто живе з Богом, може бути впевнений, що його тримають.

- **Бог береже своїх дітей:** ніхто не може вирвати їх з Його руки (Ів. 10, 28).
- **Печатка Святого Духа:** наше спасіння забезпечене в Христі (Еф 1, 13).
- **Сам Бог діє в нас:** Він дає нам силу залишатися на шляху життя (Флп 2, 13).

6. Розпізнавальна ознака істинних спасених – любов як основа

Справжньою ознакою спасених є не досконалість, а любов.

- **Любов до Бога виражається в послуху:** хто любить Бога, той дотримується Його заповідей.
- **Любов до братів і сестер є незамінною:** хто любить Бога, той любить і братів та сестер у вірі.
- **Божя сила перемагає світ:** наша віра є ключем до того, щоб залишатися в Його благодаті.

7 Підсумок, перспективи

7.1 Загублені, уявні чи справді врятовані?

Всі люди за своєю природою живуть у віддаленні від Бога і не досягають свого справжнього призначення: любити Бога, свого Творця, служити Йому і поклонятися Йому. У цьому стані вони втрачені і йдуть до вічної загибелі – не тільки через своє віддалення від Бога, але й через гріхи, які вони конкретно вчинили. Спасіння є тільки через Ісуса Христа, Сина Божого, який прийшов у цей світ як справжній Бог і справжня людина, жив за нас, помер на хресті і на третій день воскрес із мертвих. Зараз Він сидить праворуч Отця на небі. Тільки через Нього ми можемо знайти прощення і увійти в цілісні, примирені стосунки з Богом.

Справжнє навернення до Ісуса Христа є вирішальним поворотом у житті людини. Це більше, ніж просто промовляння молитви або зовнішня приналежність до церкви. Йдеться про внутрішнє переорієнтування всього серця на Ісуса як Господа і Спасителя. Без цього переорієнтування, яке Біблія описує як відродження, людина – навіть якщо вона називає себе християнином – залишається духовно мертвою і навіки втраченою. Новий Заповіт чітко показує: не кожен, хто каже *«Господи, Господи»*, увійде в Царство Боже, а тільки той, хто виконує волю Отця. Навіть люди, які вважають себе побожними і, можливо, активно залучені до церковних кіл, можуть в кінці опинитися перед Ісусом і почути його вражаючі слова: *«Я ніколи не знав вас. Відійдіть від мене!»*

Різниця між справжнім життям в Ісусі і духовно мертвим номінальним християнством полягає в тому, чи дійсно хтось був охоплений Божою любов'ю, усвідомив свою гріховність і віддав своє життя Ісусу. Той, хто переживає це справжнє навернення, отримує прощення, Святого Духа і нове серце. Він перетворюється зсередини. Це проявляється у зростаючій любові до Бога і людей, у прагненні до освячення і в тому, що людина слідує за Ісусом, навіть якщо це вимагає жертв. Ця нова орієнтація життя є ознакою справжнього спасіння. Вона не залишається невидимою, а стає

видимою через плоди в житті – не як досконалість, а як помітне прагнення до Божої волі.

Мертва віра, навпаки, часто важче розпізнати, тому що зовні вона може виглядати подібно: відвідування церкви, християнські традиції, можливо, навіть моральне життя. Але відсутнє найголовніше: живі стосунки з Ісусом, які виявляються в любові, послуху і довірі. Той, хто покладається тільки на релігійні досягнення, одноразове визнання або початковий досвід з Христом, живе в самообмані. Суть спасіння завжди полягає в благодаті – але ця благодать перетворює. Той, хто справді отримав благодать, не залишається в гріху та байдужості, а відчуває силу Бога до змін.

Отже, справжнє спасіння охоплює не тільки одноразове прийняття Ісуса, але й життя, яке залишається у спілкуванні з Ним. Це спілкування живиться молитвою, читанням Біблії та життям у громаді, де людина отримує заохочення, а також виправлення. Адже слідувати за Ісусом означає залишатися на Його вузькому шляху. Це нелегкий шлях – на ньому є випробування, невдачі і сумніви. Але той, хто залишається на цьому шляху, відчуває Божу захисну благодать. Ця благодать допомагає переносити всі слабкості, але також постійно закликає до покаяння, коли ми збиваємося зі шляху.

Особливо небезпечно, коли хтось відчуває помилкову впевненість, бо тримається зовнішніх проявів: *«Я хрещений»*, *«Я ходжу до церкви»*, *«Я ж роблю добро»*. Але якщо серце не сповнене справжньою любов'ю та відданістю Ісусу, ці речі залишаються марними. Біблія наочно показує, що можна творити чудеса в ім'я Ісуса, але в кінці все одно загинути, якщо немає відносин з Ним.

Отже, вирішальне питання полягає не в тому, як часто ти молишся, скільки ти жертвуєш або які ти маєш титули в громаді, а в тому: чи знаю я Ісуса? Чи живу я з Його любові? Чи я слухаюся Його, навіть якщо це коштує мені чогось? Чи я люблю Ісуса? Ці питання не покликані нас збентежити, а допомогти нам чесно перевірити своє серце. Адже сам Ісус каже: *«Залишайтеся в мені, і я залишусь в*

вас». Хто живе в цьому зв'язку, може бути впевнений: Божа благодать приведе його до мети.

Справжнє спасіння в Ісусі означає прийняти Його як Господа – не тільки теоретично, але й практично. Це означає відвернутися від гріха і слідувати за Ним. Це означає слухати Його слово і втілювати його в повсякденному житті. Хто живе так, той відчуває впевненість благодаті. А хто покладається на власні вчинки або церковні традиції, той живе в небезпеці. Новий Завіт чітко вказує: віра, яка спасає, є активною, слухняною вірою. Вона живиться благодаттю, але проявляється у практиці життя.

7.2 Спасіння відбувається ЗАРАЗ через віру без діл, а ВІЧНЕ спасіння відбувається через віру, яка виявляється в ділах.

У Новому Завіті грецькі ключові слова для спасіння (G4991 – σωτηρία – soteria) і спасенний (G4982 – σωζω – sozo) та їх похідні однаково часто вживаються як для спасіння, яке вже відбулося через Христа під час нашого навернення, так і для майбутнього спасіння. Це майбутнє спасіння відбудеться, коли Ісус повернеться і ми перейдемо з цього земного, сповненого спокус життя до досконалого воскресіння з Ним, де ми не будемо грішити і не будемо вмирати. Це майбутнє спасіння в цій книзі називається «вічним спасінням».

Після нашого першого спасіння ми перебуваємо на шляху до цього другого, вічного спасіння. Христос викупив нас – і він викупить нас. Він спас нас – і він спасе нас. Як завдаток на це остаточне спасіння, він дав нам під час нашого першого спасіння свого Духа, заставу нашого майбутнього, досконалого спасіння.

Аналіз усіх 545 біблійних уривків, пов'язаних зі спасінням, у розділі 2 показує: приблизно 250 уривків, які стосуються першого спасіння, завжди пов'язані з любов'ю Бога, Його милістю, прийняттям. Натомість приблизно 250 біблійних уривків, які стосуються другого,

вічного спасіння, завжди пов'язані з нашою постійною вірою, яка виявляється у ділах віри та наших вчинках.

Благодать – так, так і ще раз так! Але також і людська відповідальність за те, щоб з цієї благодаті створити життя на славу Божу – так само так, так і ще раз так!

Євангеліє – це не тільки добра новина про любов Бога, яка нас спасає. Це також заклик Бога відтепер слухатися Його, бо Ісус є Господом. Хто приймає любов Бога і вірою впускає Ісуса в своє життя як Господа, той любить Ісуса. А хто любить Ісуса, той робить щось для Нього. Бо мова любові Бога – це дія.

Хто відчуває любов Бога і залишається байдужим до неї – або згодом знову стає байдужим – той йде шляхом зловживання благодаттю. Але Бог не дозволяє зловживати своєю благодаттю.

Під час останнього суду, який вирішує питання про отримання вічного життя, завжди йдеться про справи – але на основі незаслуженої благодаті.

Чи означає це, що Євангеліє втрачає силу? Адже Павло в Посланні до римлян, особливо в розділах 1-3, доводить, що всі люди є грішниками і що жодна людина не може спастися своїми ділами. Так, неможливо заслужити спасіння своїми власними зусиллями. Це стосується нашого першого спасіння, вступу в примирені відносини з Богом.

Але коли йдеться про остаточне, вічне спасіння, Павло також у Посланні до римлян каже:

Рим. 2:6-8

[Бог] 6 який відплатить кожному за його ділами, 7 а саме вічне життя (дасть) тим, хто, витримуючи в добрих ділах, прагне слави, честі та нетлінності; 8 натомість (свій) гнів і лють тим, хто впертий і не слухається істини, а служить неправді.

Як це поєднується? Чи в кінці кінців ми будемо спасенні через діла? Адже вічне життя дається тільки тим, хто вірить в Ісуса Христа?

Так, це узгоджується: ті, хто вірить в Ісуса Христа, є слухняними вірою (Рим. 1:5). Їхнє життя характеризується однією вирішальною рисою: вони наполегливо роблять добро і прагнуть Божої слави, честі та безсмертя.

Це опис тих, хто почув Божий заклик в Євангелії, був виправданий і спасений Його благодаттю і залишається на шляху до вічності. Бог дасть їм вічне життя за їхні діла. Але ці діла не є причиною їхнього спасіння. Їхнє спасіння ґрунтується виключно на Ісусі Христі та їхній вірі в Євангеліє. Але вони змінили своє мислення, покалися і слідує за Богом у послуху вірі. Їхні діла віри є наслідком їхньої спасительної віри і водночас умовою того, що вони досягнуть мети. Не лише добрий початок спасає, а вірний шлях до кінця.

Сам Ісус чітко зазначає: Широкі ворота і широка дорога, що ведуть до погибелі, і багато хто йде ними. Вузькі ворота і вузька дорога, що ведуть до життя. Одних воріт недостатньо – завжди потрібна і дорога.

Яків підтверджує це: віра без діл мертва. Така віра не може спасти. Справжня віра оживає і досягає досконалості лише через діла.

Справи віри не рятують нас безпосередньо. Але справжня рятівна віра виявляється у справах віри, які, у свою чергу, підтверджують наше спасіння.

Згідно з цими двома уривками, благодать Божа в Ісусі Христі має чотири наслідки і цілі для нас, віруючих, – і всі вони є частиною Божого плану дати нам вічне життя. Цей шлях починається з нашого навернення, і **благодать Божа навчає нас**

- служити живому і істинному Богу,
- відмовлятися від безбожності та мирських бажань,
- жити в цьому світі розсудливо, справедливо і благочестиво,
- очікувати блаженної надії і появи слави нашого великого Бога і Спасителя Ісуса Христа.

Чи справді це очікування Господа є необхідним для спасіння? Так, це встановлена Богом складова нашого спасіння.

Хто чує слово Христа і вірить, той одразу отримує вічне життя. Він або вона не мусять показувати свої справи, щоб бути прийнятими. Людина одразу встановлює правильні стосунки з Богом і перебуває з Богом, коли помирає.

Але той, хто не хоче чути голос Сина Божого, проживе своє життя в злі і в кінці почує вирок про засудження.

Тут стає зрозуміло: слухання в біблійному розумінні – це не просто слухання, а завжди слухання, щоб виконувати. Хто вірить, той виконує, а хто не виконує, той не вірить. Тому Новий Завіт часто говорить про «послух віри».

Справжня віра в Ісуса охоплює всю особистість і має чіткі наслідки: вона проявляється в тому, що ми слухаємо Бога і робимо добро. Робити добро – з любові до Бога і людей – це божественний критерій спасительної віри. Хто живе з таким ставленням, той доводить справжність своєї віри і, оскільки він справді вірить, буде спасений. А хто робить зло, той не вірить в Ісуса – і гине. Ці люди ніколи не чули поклику Ісуса або відвернулися від нього.

Ів. 5:24 Слт

*[Ісус Христос говорить] 24 Істинно, істинно кажу вам: **хто слухає моє слово і вірить тому, хто послав мене, той має вічне життя і не підлягає суду, але перейшов від смерті до життя.***

Ів. 5, 28-29 Менг

*28 Не дивуйтеся цьому! Бо настане година, коли всі, хто спочиває в гробах, почують його голос, 29 і **вийдуть: одні, хто чинив добро, на воскресіння для життя, а інші, хто чинив зло, на воскресіння для суду.***

Іс 50, 4-5 Менг

4 Бог Господь наділив мене язиком учнів, щоб я знав, як підбадьорити втомлених; Він будить мене щоранку, пробуджує моє вухо, щоб я слухав мудрість. 5 Бог Господь відкрив мені вухо, і я не опирався, не відступав.

Мк 12, 28-31 F

Слухай, Ізраїлю, Господь є нашим Богом, Господь єдиний. І ти повинен любити Господа, Бога свого, всім серцем своїм, всією душею своєю і всією силою своєю, а свого ближнього, як самого себе.

3 Ів 1, 11 Менг

Улюблений, **не** бери за приклад зло, а добро: хто **робить** добро, той від **Бога**; хто **робить** зло, той **не** бачив **Бога**.

Як 2, 17 Слт

17 Так само і з вірою: якщо вона не має діл, то вона сама по собі мертва.

Євр 9, 28 Менг

28 **Так само і Христос, після того як один раз приніс себе в жертву, щоб зняти гріхи багатьох, вдруге з'явиться без (відношення до) гріха тим, хто чекає на нього, для спасіння.**

Рим. 3, 28 Слт

28 Отже, ми доходимо висновку, що людина виправдовується вірою, без діл Закону.

Рим. 2:6-8

[Бог] 6 який відплатить кожному за його ділами, 7 а саме вічне життя (дасть) тим, хто, витримуючи в добрих ділах, прагне слави, честі та нетлінності; 8 натомість (свій) гнів і лють тим, хто впертий і не слухається істини, а служить неправді.

Рим. 8, 13 Слт

13 Бо якщо ви живете за тілом, то помрете; а якщо Духом вбиваєте тілесні вчинки, то будете жити.

Рим. 2:6-11; Рим. 3:28; Рим. 5:1; Рим. 8:13; Рим. 6:20-23; Ді 5, 32; Рим 1, 5; Євр 5, 9; 1 Пет 4, 17; Мк 16, 16; Рим 2, 8; Гал 5, 7; 2 Сол 1, 8; 1 Пет 4, 17; Мт 7, 14; Як 2, 14-26; Іс 50, 4-5; Мк 12, 28-31; Ів 5, 24; Євр 5, 9; Євр 11, 8; Євр 13, 17; Рим 1, 5; Ді 6, 7; Як 2, 17; 3 Ів 1, 11

7.3 Вічне спасіння також відбувається тільки завдяки благодаті, вірності та милосерддю Бога

Саме Божа благодать і вірність, а також віра (і справи віри), які вони викликають у мені після мого спасіння, зберігають мене в спасінні, яке було дано мені колись виключно з благодаті і буде дано повністю.

Чому ж інакше ми повинні **сподіватися** на благодать Христа в той день (вічності), якщо ми можемо бути впевнені в ній (1 Петра 1, 13)? І чому Онесифор, якого Павло дійсно вважає відродженим (Фил. 1, 10) і який бездоганно служить Христу, згідно з найкращими знаннями і совістю, повинен ще знайти «милосердя» з боку Господа в «той день»? Відповідь така: *в кінці тільки благодать і милосердя самого Христа рятують золотопробиту віру на переході до вічності*. Ніхто в кінці кінців не потрапляє до неба завдяки власним заслугам, основою завжди залишається незаслужена благодать. Але Бог так переплітає нашу частину – віру (і справи віри) – зі своєю частиною – охоронною силою Бога і Його благодаттю, що це стає нерозривним цілим, яке діє і досягає мети тільки в своїй цілісності.

Вічне спасіння є для тих, хто не зловживає дарованою їм милістю, а виявляє себе гідним її і робить щось з цієї милості на славу Божу. І про це вирішує наш милосердний, але й святий Господь.

1 Петра 1, 13

*13 Тому підпережіть стегна вашого розуму, будьте тверезі і **покладайте всю вашу надію на благодать, яка буде вам дана в одкровенні Ісуса Христа.***

2 Тим. 1, 16-18 Менг

16 Нехай Господь виявить милосердя до дому Онесифора, бо він часто підбадьорював мене і не соромився моїх кайданів, 17 а після приїзду до Риму ретельно шукав мене і знайшов. 18 Нехай Господь (Ісус) дасть йому милосердя перед (Богом) Господом у той день! Скільки важливих послуг він (нам) ще надав в Ефесі, ти сам найкраще знаєш.

Рим. 5:21

21 Щоб, як гріх панував у смерті, так і благодать панувала через справедливість до вічного життя через Ісуса Христа, нашого Господа.

1 Петра 1, 13; 2 Тим. 1, 16-18; Рим. 5, 21; Філ. 1, 10

7.4 Нагорода за послідовність

Милість і відповідальність

Біблія вчить, що вічне життя є як незаслуженим даром Божої благодаті, так і нагородою за вірне, слухняне життя в наслідуванні Ісуса. Ці два аспекти нерозривно пов'язані між собою: благодать і відповідальність.

Справжня віра є видимою

Той, хто справді вірить, любить Христа і служить Йому. Ці діла підтверджують віру і доводять її справжність. Спасительна віра завжди виявляється в ділах.

Дар і обіцянка нагороди

Вічне життя є даром для всіх, хто щиро довіряється Ісусу, і водночас воно пов'язане з обіцянкою нагороди. Вірність і відданість віруючого на землі визначають міру нагороди на небі. Деякі отримають багату нагороду, бо вони вірно служили Богу в любові та послуху. Інші будуть врятовані, але без особливої нагороди, бо їхні діла не мали тривалої цінності. Але є також серйозне застереження, що той, хто не використовує можливості, довірені йому Богом, і залишається духовно ледачим, в кінці може бути відкинтий і загинути.

Притча про таланти

Ісус показує це, серед іншого, у притчі про таланти. Той, хто примножує довірене йому, буде винагороджений і отримає більшу відповідальність у вічності. Той же, хто нічого не робить з отриманим, буде викинутий у зовнішню темряву до невірних.

Випробування і нагорода за Павлом

Павло говорить про те, що справа християнина в кінці буде випробувана вогнем. Хто вірно будує на Христі, той збереже свою справу і отримає нагороду. Хто ж живе з неправильними мотивами або з байдужістю (), той спалить свою справу. Він може бути врятований, але тільки як через вогонь – без особливої нагороди.

Вирішальне значення має стан серця

Не кожна дія для Бога автоматично винагороджується. Вирішальним є настрій серця, вчить нас Ісус у Нагірній проповіді. Той, хто служить з любові до Христа, а не для того, щоб догодити людям, буде щедро винагороджений Богом. Той же, хто шукає схвалення людей, вже отримав свою винагороду тут і залишиться з порожніми руками у вічності.

Справжня велич через служіння

Справжня велич у Царстві Божому полягає в служінні. Хто принижує себе і з любов'ю служить іншим, той буде піднесений у вічності і щедро винагороджений.

Шлях до величі в Царстві Небесному

Так, ми можемо прагнути величі в Царстві Небесному, але шлях до неї лежить через СЛУЖІННЯ, через те, щоб самі робити те, що говоримо і вчимо, і страждати заради Христа. І все ж ми можемо бути цілком спокійними і не вступати в жодні видимі боротьби за владу. В кінці кінців, ієрархія в Небі буде такою, як її передбачив Отець Небесний.

Підсумок: віра, яка приносить нагороду

Підсумовуючи, Новий Завіт чітко показує: вічне життя є даром благодаті для всіх, хто довіряється Ісусу у вірі. Але ця спасительна віра завжди проявляється в житті любові, служіння і вірності. Хто живе так, той не тільки успадкує вічне життя, але й отримає багату нагороду у вічності. Однак той, хто байдуже або егоїстично

зловживає отриманою благодаттю, ризикує в кінці залишитися з порожніми руками у вічності або навіть втратити своє спасіння.

7.5 Це суворі слова, хто може їх почути? Про Божу педагогіку та збалансованість нашої сучасної проповіді

Ти не згоден або зовсім не згоден з результатом і посланням цієї книги? У Євангелії від Івана Ісуса також звинувачували в цьому багато хто з тих, хто слідував за ним, з приводу його промови. Питання скоріше полягає в тому, чи є «сувора промова» правильною чи неправильною.

Для цього я маю для тебе домашнє завдання, перш ніж ти продовжиш читати. Воно вимагає трохи часу, зусиль і ретельності, але продовжувати читати має сенс тільки тоді, коли ти його виконаєш:

1. **Запишіть або позначте всі обіцянки Бога і Ісуса та всі підбадьорливі вірші з Євангелія від Матвія.**

Скільки проповідей ти вже чув про це?

2. Наступним кроком **запишіть або позначте всі відкриті попередження або погрози Ісуса в Євангелії від Матвія.**

Потім порівняйте: скільки проповідей, молитов або біблійних роздумів ви вже чули на цю тему?

Чи те, що ти чуєш від інших про Слово Боже, збалансовано відображає те, що сказав Ісус? Якщо ні, то тобі проповідували однобічного Ісуса, і ти маєш спотворене уявлення про те, яким є Ісус.

Заохочення і вимоги – збалансоване Євангеліє?

Я сам детально дослідив Євангеліє від Матвія для прикладу. Для цього я розділив усі уривки тексту на 4 частини, позначив їх кольорами і в кінці проаналізував (детальніше див. розділ «Огляд» на веб-сайті). Результат такий:

На прикладі Євангелія від Матвія ми бачимо чудову рівновагу між заохоченням і вимогами Бога.

Приблизно 15 % тексту містять заклики до того, що ми, як віруючі, повинні робити, тоді як 13 % підкреслюють заохочення, обіцянки та Божу любов. Однак найбільша частина, приблизно 32 %, присвячена суворим словам Ісуса, які попереджають про наслідки та суд. Приблизно 40 % тексту є нейтральними.

Ця пропорція ставить перед нами виклик: чи сприймаємо ми Ісуса в усій його правді, чи лише вибираємо приємні аспекти його послання?

У сучасному проповідницькому середовищі – навіть в євангельській сфері – майже виключно підкреслюється доброта і милосердя Бога. Його святість і серйозні вимоги, які також стосуються віруючих, часто ігноруються. Результат? Спотворене Євангеліє, яке однобічно представляє Бога і породжує послідовників, які не знають Його по-справжньому в усій повноті і не сліднують за Ним з повною серйозністю. Але Біблія чітко показує: Божа святість є такою ж важливою, як і Його любов.

Це стосується не тільки Євангелія від Матвія, але й інших писань Нового Завіту. Однак Бог, як добрий педагог, який знає, що нам, як послідовникам Ісуса, насамперед потрібна велика підтримка, часто представляє дуже серйозні факти в педагогічно чуйній формі, що робить їх для нас більш прийнятними.

Приклади з листів – заохочення і чіткі межі

Апостоли та сам Ісус у своєму посланні часто наголошують на складних, але необхідних істинах, вбудованих у заохочення та підбадьорення.

1. Чистота і святість – «Утікайте від розпусти!» (1 Кор 6, 15-20)

Павло закликає коринтян усвідомити свою приналежність до Христа і вшановувати Бога чистотою. Тут він підходить до питання позитивно, не висловлюючи погроз. Проте в інших уривках стає

зрозуміло: тривала розпуста веде до виключення з Царства Божого. Позитивне заохочення і чіткі попередження є необхідними.

2. Відданість істинному Христу – «Немає іншого Ісуса!» (2 Кор. 11:2-4)

Павло люб'язно застерігає громаду, щоб вона не дала себе спокусити. Він порівнює це зі спокусою Єви, яка закінчилася духовним смертю. Хоча попереджувальні наслідки лише натякаються, послання залишається чітким: наше вічне спасіння залежить від нашої постійної відданості істинному Христу та істинному Євангелію.

3. Спосіб життя – «Немає частки в Царстві Божому!» (Еф 5, 3-11)

Павло наголошує, що послідовники Ісуса повинні жити інакше. Позитивне заохочення і чіткі наслідки – такі як виключення зі спасіння у разі тривалого гріха – йдуть рука в руку. Заклик шанувати Бога доповнюється серйозними попередженнями про безбожне життя.

4. Духовна сила – «Одягніть зброю Божу!» (Еф 6, 10-13)

Павло закликає одягати зброю Божу, щоб вистояти в духовній боротьбі. Він не каже, що станеться, якщо ми цього не зробимо – ймовірно, щоб зосередити увагу на шляху до перемоги. Проте ясно: цього шляху немає альтернативи, а поразки вимагають покаяння і відновлення через Христа.

Висновок

Проповідувати збалансоване Євангеліє

Послання Біблії показує поле напруги між запевненням і вимогою. У нашій культурі проповіді важливо зберігати рівновагу між цими двома аспектами, щоб проповідувати цілісність Бога. Однобічний акцент – чи то тільки на любові, чи то тільки на суді – призводить до спотвореного образу Бога і неправильного наслідування.

Наше спасіння залежить від постійних віри і відносин з Христом. Це означає, що ми повинні пізнати Христа в цілому: люблячого

Спасителя і справедливого Суддю. Тільки так ми можемо залишатися вірними Йому, ставитися до Нього з повагою і йти шляхом життя до мети.

7.6 Висновки

Віра, справи і вічне спасіння

Дослідження численних біблійних уривків про спасіння і віру в Новому Завіті чітко показує, що шлях до вічного спасіння не може бути зведений до одноразового визнання. Навпаки, Біблія представляє спасіння як шлях, який починається з навернення, але завершується життям у вірі і послуху до кінця.

1. **Спасительна віра – це слухняна, активна віра:** аналіз показує, що справжня спасительна віра завжди охоплює всю особистість. Вона виявляється в послуху Божому Слову і в добрих ділах. Слухання Слова в біблійному розумінні означає не пасивне слухання, а активне виконання. Хто вірить, той слідує. Хто вірить, той робить добро. Хто вірить, той залишається на вузькому шляху.

Сам Ісус описує вічне життя як мету тих, хто виконує Божу волю і робить добро, тоді як ті, хто чинить зло, підуть на суд (Мт 7, 15-28; Ів 5, 28-29). Павло підсумовує життя тих, хто буде вічно спасений, як постійне життя і прагнення до Божої слави через добрі справи і відокремлення від зла (Рим 2, 7; Рим 8, 13). Яків чітко зазначає (Як 2, 17-26), що віра без діл мертва. Віра в Ісуса є початком, але постійна послух і вірність у повсякденному житті доводять справжність цієї віри.

2. **Спасіння є благодаттю – і все ж вимагає вірності до кінця:** Писання підкреслює благодать Божу як основу будь-якого спасіння. Ніхто не виправдовується ділами. Проте людина залишається відповідальною за те, щоб ця благодать стала дією в її житті. Новий Заповіт показує, що остаточне спасіння пов'язане з постійною вірою, яка виражається в

ділах віри. Ці діла віри не є причиною спасіння, але є доказом того, що віра є справжньою.

Павло в Римлянам 2:6-8 каже, що в кінці Бог відплатить кожному за його діла: хто з витривалістю робить добро, той отримає вічне життя. Цей текст не суперечить благодаті, а описує наслідки життя, яке було позначене Божою благодаттю.

3. **Шлях є таким же необхідним для спасіння, як і початок:** Ісус описує шлях до спасіння як вузький і важкий. Вхід через вузькі ворота є початком. Але сам шлях веде до остаточного спасіння. Хто зупиниться на початку, той не досягне мети. Спасительна віра проявляється в тому, що вона залишається. Благодать дає здатність до послуху, але цей послух залишається необхідним.
4. **Надія і освячення є частиною спасіння:** Біблія чітко показує, що очікування Христа і прагнення до освячення є важливими елементами шляху віри. В Євр 9, 28 сказано, що Христос з'явиться для спасіння тим, хто чекає на Нього. Ця позиція очікування не є пасивністю, а виражається в житті відданості і освячення.

Писання показує (Тит 2, 11-13), що Божа благодать не тільки спасає нас, але й виховує до благочестивого життя (). Очікування на повернення Христа зміцнює нас у освяченні. Остаточне спасіння тісно пов'язане з життям, яке ведеться в надії на Христа і в відокремленні від гріха.

5. **Остаточний суд оцінить плоди життя:** суд в кінці днів виявить діла. Ісус і апостоли підкреслюють, що мова йде не про нову основу спасіння, а про виявлення реальності віри. Діла показують, чи була віра справжньою. Хто відступив від віри, хто зловживав благодаттю, хто залишається в гріху, той загине.
6. **Запевнення благодаті:** ми спасаємося благодаттю Божою. Ми залишаємося спасеними благодаттю Божою, навіть якщо падаємо на шляху. Бог завжди приймає нас,

незалежно від того, скільки разів ми падаємо на вузькому шляху, якщо ми знову повертаємося до Нього.

7. **Попередження про зловживання благодаттю:** Основним результатом дослідження є попередження про неправильне розуміння благодаті. Благодать не є дозволом на гріх. Той, хто зловживає благодаттю, знецінює її. Писання попереджає про те, щоб не перетворювати благодать на розпусту. Благодать приводить до освячення. Той, хто відходить від освячення, відходить від шляху благодаті.
8. **Благодать і відповідальність утворюють єдине ціле:** Біблія підтримує напругу між благодаттю і відповідальністю. Людина спасається виключно благодаттю. Але ця благодать діє в житті. Хто залишається в благодаті, той спасається. А хто відходить від благодаті, чи то через невіру, гріх чи байдужість, той втрачає спасіння. Відповідальність людини полягає в тому, щоб залишатися в благодаті.

Висновок: Результати дослідження приводять до чіткого і водночас складного висновку: спасіння є даром благодаті, який отримується через віру. Але ця віра є слухняною, активною вірою, яка залишається до кінця. Той, хто перестає вірити в , перестає слухатися і не направляє своє життя згідно з Божою волею, той втрачає дар спасіння.

Справжня благодать не є дешевою, вона вимагає від нас всього життя. Але вона також дає нам силу йти цим шляхом – до мети, до вічної слави з Христом.

7.7 (Настійно) рекомендовані практичні кроки для вірного і постійного наслідування, що веде до нашого спасіння – для окремих осіб і для тіла Христового

Я настійно рекомендую наступні практичні кроки, щоб сприяти і забезпечити те, як ми, як окремі особи і як громада, можемо вірно і спасительно слідувати за Ісусом. Цей список не є вичерпним.

1. Індивідуальне зміцнення у вірі

- **Зміцнення надії:** Слово Боже нагадує нам про повернення Ісуса і вічну славу.
- **Біографії, що слугують прикладом:** читання історій життя віруючих християн, які вірили до кінця.
- **Теологія страждання:** повторне відкриття і вчення про страждання і переслідування відповідно до обіцянок Ісуса і апостолів.
- **Сприяння витривалості та відданості:** вже у вихованні через спорт, зобов'язання та приклади для наслідування.
- **Заохочення та нагадування:** ключ до особистого зростання та зміцнення віри.
- **Щоденне вивчення Біблії:** самостійне читання Біблії захищає від поверхневого вчення та поглиблює віру.

2. Заходи на рівні громади

- **Проповідь і навчання:** заохочення відданості Ісусу та відречення від мирських речей через чіткі проповіді, засновані на Біблії.
- **Матеріали для молитви:** розробка глибоких книг і молитовників, які передають біблійні істини про спасіння і послідовництво.
- **Мистецтво та ЗМІ:** використання сучасного християнського мистецтва (наприклад, картин, театру, фільмів), яке ілюструє шлях до вічного життя, особливо сучасна реконструкція картини «Широка і вузька дорога».
- **Культурна чутливість:** навчання про різницю між формою та змістом у богослужінні та житті.
- **Церковна дисципліна:** Відкриття заново та впровадження біблійної церковної дисципліни як відповідь на зростаючий індивідуалізм.

- **Зміст проповідей:** створення рівноваги між Божою любов'ю і святістю, щоб сприяти повазі до Бога і справжньому покаянню.

3. Основні вчення

- **Праведні плоди покаяння:** необхідні ознаки справжнього послідовництва та умова для спасіння.
- **Спасіння через благодать і вірність:** спасіння дається через благодать, але зберігається через постійну віру і відданість.
- **Час і відповідальність:** більші знання і ресурси означають більшу відповідальність перед Богом. Водночас навіть найменша вірність бачиться і шанується Богом.
- **Виховання в побожності:** навчання розрізняти культурні впливи та біблійну істину.
- **Співпраця з Богом:** співпраця божественної благодаті та людської відповідальності на шляху до спасіння.
- **Заохочення через приклади:** заохочення до наслідування через духовні приклади, включаючи Ісуса як найвищий приклад.

Висновок

Збалансоване вчення, особиста відданість і спільна участь є необхідними для збереження віри і для того, щоб залишатися громадою Ісуса на шляху до вічності. Для сприяння глибокому, ефективному наслідуванню необхідні як індивідуальні, так і спільні кроки.

Додаток Контраргументи та відповіді зі Слова Божого

1 *Контраргумент: «Спасіння відбувається тільки через віру, а не через справи»*

Можна заперечити, що спасіння можливе тільки через віру, а не через справи. Весь Новий Заповіт сповнений цього свідчення. І це правильно. Жоден загублений грішник цього світу – а такими ми всі є від народження – не може бути спасений без зцілених стосунків з Богом. Кожен повинен спочатку спастися від свого ворожих до Бога життя і сутності і через відродження від Слова Божого стати дитиною Божою. І це повинно відбуватися свідомо через власне усвідомлення свого гріха і Божої благодаті – у всьому Писанні немає згадки про уявне спасіння немовлят, які не знають, що з ними відбувається. Якщо хтось спасається від своїх гріхів, то свідомо, тут і зараз. І це спасіння відбувається виключно з милості, без будь-якого втручання власних діл. З відродженням Бог дарує нам любов до нашого славного Спасителя Ісуса Христа і Бога-Отця, а також любов до братів і сестер. Він дає нам можливість через Свого Духа, який живе в нас, любити Його і братів і сестер по вірі та дотримуватися Його заповідей.

І з цього моменту починається наша власна відповідальність любити Бога і примножувати таланти, які ми отримали від Бога. Кожна відроджена дитина Божа буде вічно спасена тільки тоді, коли вона, обдарована Божою безмежною любов'ю, у відповідь на своє спасіння буде любити Бога відповідно до свого розуміння і можливостей – а це є діла віри для Бога, зроблені ПІСЛЯ (тимчасового) спасіння.

Суперечність полягає в тому, що БЕЗ попереднього тимчасового спасіння, тобто без попереднього примирення з Богом, неможливо робити діла для тимчасового або вічного спасіння. Такі діла старої людини не можуть бути приємними Богові, бо це мертві діла (), які

робляться нечистими грішниками в самоправедності та спробах самоспасіння і не можуть зробити нас праведними перед Богом.

Тому, коли ми читаємо в Новому Завіті, що грішники без попереднього примирення з Богом хочуть спастися ділами, вони завжди зазнають невдачі, і Писання засуджує їхні спроби стати праведними перед Богом власними силами.

«Якщо ви не зробите те-то і те-то, ви не можете бути спасенні» (за Дії 15, 1).

Такі (помилкові) твердження стосуються спасительних відносин ЗАРАЗ з Богом, а не неба. Апостоли чітко заявляють, що фундаментальні спасительні відносини з Богом ЗАРАЗ не залежать від (таких та інших) формальних приписів. І вічне спасіння теж не залежить від них. Жодні формальні приписи нікого не спасають, а лише навернення до Божої любові до нього і вічне спасіння нашою любов'ю до Бога.

Апостоли всіма силами борються проти фальшивого Євангелія, яке ґрунтується на виконанні формальних вимог як передумові. Ми не можемо своїми власними ділами досягти врятованих відносин з Богом, ані потрапити до неба. Але апостоли розрізняють

- наше спасенне становище перед Богом через віру в Євангеліє, зовсім без діл, від нашого
- майбутнє вічне спасіння через дотримання віри в спасительну благодать Христа і через діла віри, які робляться в Бозі і для Бога.

З іншого боку, Слово Боже чітко свідчить, що ніхто, хто заявляє, що він народився знову і любить Бога, не буде спасений без діл віри, в яких виявляється його власна любов до Бога.

Чи бачимо ми, як тісно пов'язані між собою спасіння з ділами і спасіння без діл?

Питання, яке ми завжди повинні задавати собі, коли в Писанні йдеться про спасіння через діла, таке:

Чи людина, про яку йдеться, вже примирилася з Богом?

Якщо ні, то жодні діла не допоможуть їй бути приємною перед Богом і отримати тимчасове та вічне спасіння.

Якщо так, то для послідовників все залежить від того, щоб любити Бога і висловлювати це через діла віри.

Давайте розглянемо кілька біблійних уривків на цю тему, завжди маючи на увазі це розрізнення.

Спочатку звернемо увагу на діла, які ми робимо як природні громадяни світу, не будучи спасеними Богом.

Ів. 7:7

7 Світ не може вас ненавидіти, але мене ненавидить, бо я свідчу про нього, що всі його діла є злими.

Мт 23,3 Менг

3 Все, що вони вам кажуть, робіть і виконуйте, але не судіть за їхніми ділами, бо вони кажуть, але не роблять.

Мт 23,5 Менг

5 Усі свої діла вони роблять, щоб бути поміченими людьми.

Ів 3,19

19 А суд полягає в тому, що світло прийшло у світ, але люди більше полюбили темряву, ніж світло, бо їхні діла були злі.

Рим 3,20 Менг

20 Бо ніхто не буде виправданий перед Богом за ділами Закону, бо Закон дає (лише) пізнання гріха.

Рим. 3:28

28 Бо ми вважаємо, що людина виправдовується вірою, а не ділами Закону.

Ді 26,20

Але [я] спочатку проповідував у Дамаску, потім у Єрусалимі, у всій

Юдеї та серед народів, щоб вони покалися і навернулися до Бога, виконуючи діла, гідні покаяння.

Євр 6,1 Менг

1 Тому (тепер) відкинемо початкові основи вчення Христа і піднімемося до повної зрілості, не кладучи знову основи з перетворенням розуму, що відвертається від мертвих діл, і з вірою в Бога.

З розглянутих прикладів біблійних уривків стає зрозуміло: природна людина робить злі діла або не робить діл, які могли б сподобатися Богу. Мертві діла – це марна спроба сподобатися Богу без навернення до Нього і спасіння через віру. Бог не приймає таких діл.

Спочатку має відбутися навернення і віра в Бога та Його незаслужену благодать, **і тільки потім** у нашому житті **з'являться** діла, приємні Богу, через Ісуса Христа.

Євр. 9:14

Наскільки більше кров Христа, який силою вічного Духа приніс Себе в жертву Богу як бездоганну жертву, очистить нашу совість від мертвих діл, щоб ми служили живому Богу!

Тит 3:5 Менг

5 Він нас спас не через наші праведні вчинки, а через Свою милість, через купіль відродження і оновлення Святого Духа.

Мт 5,16 Менг

16 Так само і ваше [вкуплених учнів] світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла і славили вашого Отця, що на небі.

Рим 2, 6-8 Менг

6 [Бог] кожному відплатить за його ділами, 7 а саме вічне життя (дасть) тим, хто, витримуючи в добрих ділах, прагне слави, честі та нетлінності; 8 натомість (свій) гнів і лють тим, хто впертий і не слухається істини, а служить неправді.

Як 2, 17.26 Менг

17 Так само і з вірою: якщо вона не має діл, то сама по собі

мертва. ... 26 Бо як тіло без духу мертве, так і віра без діл мертва.

Еф 2, 10; Тит 2, 14; Тит 1, 16; Об 3, 1-3; Об 2, 26; Рим 2, 6-8; Об 22, 12; Ів 7, 7; Мт 23, 3; Мт 23, 5; Ів 3, 19; Рим 3, 20; Рим 3, 28; Ді 26, 20; Мт 5, 16; Євр 6, 1; Євр 9, 14; Тит 3,5; Еф 2, 10; Тит 2,14; Тит 1, 16; Як 2, 17.26; Об 3, 1-3; Об 2, 26; Рим 2, 6-8; Об 22, 12

2 *Контраргумент: «Ми запечатані Святим Духом, і ніхто, крім Ісуса, не може зламати цю печатку, і Він не зробить цього».*

Дух Божий, який Бог дав нам у своїй милості, є гарантією того, що Бог воскресить нас у кінці разом із Христом до життя. Якщо ми не втратимо Духа Божого на цьому шляху, ми будемо спасенні. Чи можемо ми взагалі знову втратити Духа Божого, якщо ми його отримали? Ми не тільки отримали Святого Духа під час нашого навернення, ми навіть запечатані Ним. І печатка Божа нікому не підвладна, ніхто не може її зламати, крім самого Агнця Божого (Об'явл. 5, 5).

Запечатування Святим Духом у Новому Завіті відповідає обрізанню в Старому Завіті.

Обидва є знаками і реаліями приналежності до Божого народу. Чи міг хтось у Старому Завіті втратити свою приналежність до Божого народу, незважаючи на те, що був обрізаний? Так, це показує нам Павло в 2 розділі Послання до Римлян.

А як ми в Новому Завіті досягаємо духовного обрізання і отримання Святого Духа? Через дану нам Богом праведність віри, як ми дізнаємося від Авраама в Римлянам 3.

Обрізання було печаткою праведності віри, яку Авраам отримав від Бога (Рим. 4:11). Причиною була віра, печатка лише підтверджує проявлену віру. Коли причина зникає, печатка також втрачає чинність. Не печатка несе зміст, а зміст створює печатку. Ми бачимо

це також у тому, що печатка Божа може бути знову відібрана, і в результаті ми можемо знову втратити Духа Божого.

У Старому Завіті ми маємо приклад втрати Святого Духа.

Ми не повинні бути і жити як Саул. Саул спочатку був наповнений Святим Духом, щоб бути царем Ізраїлю. Пізніше Дух Божий відступив від нього через його гріх (1 Сам. 15+16).

Тепер можна заперечити, що все це Старий Завіт, а в Новому Завіті наше спасіння є досконалішим. Новий Завіт говорить іншою мовою. Старий Завіт повинен служити нам прикладом у Новому Завіті. Там наочно представлені духовні істини, які в Новому Завіті є невидимими, але набагато реальнішими. Не інакше, а підсилено, як у Старому Завіті, – таке гасло Нового Завіту.

1 Кор 10, 10-12 Менг

... 10 Не робіть закидів, як деякі з них, і не гиньте від рук руйнівника. 11 Все це сталося з ними як приклад і було записано для нас, , для яких наближається кінець світу. 12 Тому хто думає, що стоїть твердо, нехай дивиться, щоб не впасти!

Євр. 4:2-11

2 Бо благовістя про спасіння було дано нам так само, як і їм, але тим слово, яке вони почули, не допомогло, бо не поєдналося з вірою тих, хто його слухав. ... 11 Тож будемо старанно дбати про те, щоб увійти в той спокій, щоб ніхто не впав і не став таким самим застережливим прикладом непокори!

А в Новому Завіті діють не такі самі, а навіть суворіші стандарти. Іоанн каже нам

1 Ів 3, 15 Менг

15 Кожен, хто ненавидить свого брата, є вбивцею, і ви знаєте, що жоден вбивця не має вічного життя, яке залишається в ньому.

Не тільки фізичне вбивство, але й злі думки проти братів і сестер у вірі, якщо вони тривають без покаяння, є причиною втрати спасіння в Новому Завіті.

Так, Ісус Ісус може потенційно викреслити нас із книги життя (Об 3, 5).

Так, ми можемо грішити на смерть (1 Ів. 5, 16).

Так, ті, хто сумнівається у вірі, вже знаходяться на межі вогню (Юда 1, 22-23).

Так, ми можемо навмисно грішити і втратити своє спасіння (Євр 10, 26).

Так, ми можемо відвернутися від віри і повернутися до нашого старого брудного життя без Христа (2 Пет. 2:22).

І підсумовуючи: так, Бог може зламати Свою печатку. І Він зламає печатку тих, хто чинить неправду. Ми можемо втратити Святого Духа, заставу нашого спасіння.

Еф 1,13

*13 У Ньому і ви, почувши слово істини, благовістя вашого спасіння, і увірувавши, **були запечатані обіцанням Святим Духом.***

2 Тим. 2:19 Слт

*19 Але тверда основа Божя залишається і несе **цю печатку:** Господь знає Своїх! **І: Кожен, хто називає ім'я Христа, нехай відвернеться від неправди!***

Єр 22, 24 Менг

*24 Як я живу! – так говорить Господь –: навіть якби Конья, син Йоякіма, цар Юдейський, був **перснем** на моїй правій руці, **я все одно зняв би тебе звідти.***

Єз 28, 12-16 Менг/Слт

*[Цар Тиру як образ Люцифера] **Ти, що був образом [букв.: печаткою] досконалості, повний мудрості та досконалої краси,***
*13 ти перебував в Едені, саду Божому, ... **15 Ти був досконалий у своїх шляхах від дня свого створення, аж поки в тобі не було знайдено гріха.*** 16 Через твої численні торгові операції твоє серце сповнилося беззаконням, і ти згрішив. Тому я вигнав тебе з Божої гори і знищив тебе, захисний херувим, з-посеред вогняних каменів.

17 *Твоє серце загордилося твоєю красою; ти зіпсував свою мудрість заради своєї слави. Тому я кинув тебе на землю і зробив тебе видовищем для царів. 18* Своїми численними злочинами, несправедливістю своєї торгівлі, ти осквернив свої святині; **тоді** *я випустив з тебе вогонь, який спопелив тебе, і я перетворив тебе на попіл на землі, на очах у всіх, хто бачив тебе. 19* **Всі, хто знає тебе серед народів, жахаються тебе; ти став жахом і назавжди зник!**

Єр 22, 24; Об 5, 5; Еф 1,13; Єр 22, 24; Єз 28, 12-16; Рим 4, 9-11; Рим 2, 25; 2 Тим 2, 19; 1 Кор 10, 10-12; Євр 4, 2-11; 1 Ів 3, 15; Об 3, 5; 1 Ів 5, 16; Юд 1, 22-23; Євр 10, 26; 2 Пет 2, 22

3 *Контраргумент: «Спасіння в Старому Завіті було недосконалим, натомість у Новому Завіті воно настільки досконале, що ми не можемо загинути».*

Новий Завіт свідчить нам, що принципи дії Бога є універсальними. Він судить як ангелів на небі, так і віруючих до введення Закону, після введення Закону і віруючих у Новому Завіті за тими самими принципами. Те, що сталося перед нами – відступ від Бога з подальшою втратою відносин з Богом – служить нам попередженням, щоб ми не робили того самого і не зазнали тієї ж долі. Ніде в Новому Завіті не сказано, що ми можемо зберегти своє спасіння завдяки особливому статусу в Новому Завіті, навіть якщо ми відвернемося від Бога. Спасіння, яке приніс Христос, є досконалим. Але воно є досконалим для тих, хто залишається в спасінні, в просторі спасіння Христа, так, у зв'язку з Христом. Бог спасає свій народ через випробування – і це з його боку досконало – але він не зберігає свій народ через одноразове, незворотне діяння.

Євр. 2:1-3

1 **Тому ми повинні тим міцніше триматися того, що ми чули, щоб не втратити його. 2** *Бо якщо вже слово, проголошене через ангелів, було непорушним, і кожне порушення та кожна непокора*

отримали належну відплату, 3 то як ми можемо уникнути (покарання), якщо ми нехтуємо таким високим спасінням?

Юда 1, 5 Менг

5 Але я хочу нагадати вам – хоча ви вже знаєте всі ці факти – що Господь (спочатку) врятував народ Ізраїлю з Єгипту, а вдруге знищив тих, хто не вірив.

Євр 2, 1-3 Менг

1 Тому ми повинні тим міцніше триматися того, що ми чули, щоб не втратити його. 2 Бо якщо вже слово, проголошене ангелами через посередництво ангелів, було непорушним, і кожне порушення та кожна непокора отримали належну відплату: 3 як же ми можемо уникнути (покарання), якщо нехтуємо таким високим спасінням?

Євр 10, 26-32 Менг

26 Бо якщо ми свідомо грішимо, отримавши пізнання істини, то відтепер нам не залишається більше жертви за гріхи, 27 а тільки страшне очікування суду і жага вогню, який пожере неслухняних. 28 Якщо хтось відкинув Мойсеевий закон, то він повинен без пощади померти на підставі (свідчення) двох або трьох свідків: 29 набагато суворіше покарання, подумайте, буде призначене тому, хто зневажив Сина Божого і вважав за нікчемну кров завіту, якою він був освячений, і знущався з Духа благодаті! 30 Ми знаємо того, хто сказав: «Мені належить помста, я відплачу», а в іншому місці: «Господь буде судити Свій народ». 31 Страшно впасти в руки живого Бога.

2 Петра 2, 4-10 Менг

4 Бог навіть не пощадив грішних ангелів, а скинув їх у найглибшу безодню, у кайдани темряви, де вони зберігаються для суду. 5 Він не пощадив і стародавнього світу, а лише Ноя, провісника справедливості, разом із сімома іншими (особами) зберіг живими, коли на безбожний світ людей обрушив потоп. 6 Так само він обернув на попіл міста Содом і Гоморру, прирікши їх на загибель і тим самим зробивши їх застережливим прикладом для майбутніх безбожників. 7 Але праведного Лота, який сильно страждав від розпусного способу життя беззаконних, він врятував; 8 бо

незаконні вчинки, які праведник, що жив серед них, мусив бачити і чути день у день, заподіювали муки його праведній душі. 9 Так Господь знає, як врятувати праведних від випробувань, а неправедних зберегти для дня суду, щоб вони понесли покарання, 10 особливо тих, хто в пожадливості, прагне до розпусти тіла і не визнає нікого над собою як Господа.

Євр 2, 1-3; Юд 1, 5; 2 Петр 2, 4-10; Євр 10, 26-32

4 *Контраргумент: «Діяльність Христа є досконалою – чи потрібно або чи мусимо ми щось додавати до неї?»*

Діяльність Христа: досконалість і відповідальність

Спасительна справа Христа на хресті є досконалою і є основою для нашого спасіння. Нічого не можна і не потрібно до неї додавати. Водночас Христос продовжує свою справу як первосвященик, заступаючись за своїх послідовників і зберігаючи їх. Але наше спасіння не залежить лише від цієї справи: воно вимагає нашого постійного наслідування і вірності.

Вибраність і послідовництво

Бог знає обраних, які будуть спасенні до кінця. Однак для нас це не видно. Ми можемо вважати себе обраними лише тоді, коли живемо за Божою волею. Той, хто постійно живе в гріху, показує, що не належить до обраних. Писання підкреслює, що початкове навернення і повне спасіння від гріха не є гарантією остаточного спасіння – все залежить від постійної вірності послідовників Христа їхньому досконалому Господу Ісусу Христу.

Виклики та безпека

Ніхто не може бути впевнений, що не впаде. Наша безпека полягає в Ісусі, який як досконалий первосвященик заступається за нас, зберігає нас і дбає про те, щоб ми не були випробувані понад наші сили. Однак ця безпека залежить від нашої готовності прийняти Його захист і слідувати за Ним.

Приклади з Біблії

Незважаючи на наше повне спасіння Ісусом, якщо ми зараз перебуваємо в Божому спасінні, то діє наступне:

- **Кінець часів і спокуси:** Отець скорочує час скорботи, щоб обрані могли перемогти. Хто не перемагає, той показує, що не був обраний. Навіть його повне спасіння на початку нашого духовного життя нічого не змінює.
- **Поклоніння звірові:** той, хто поклоняється звірові, доводить, що він ніколи не був записаний у книзі життя Агнця. І тут також важливим є перемога, а не наше повне початкове спасіння через Христа.

У будь-якому випадку стає зрозуміло: яким би досконалим не було спасіння через Христа, воно не звільняє нас від нашої власної відповідальності послідовно слідувати за Ісусом.

Але хороша новина полягає в тому, що

- **заохочення через вірність Бога:** Бог не дає спокус, які перевищують наші сили. Він дбає про те, щоб ми могли їх подолати.

Висновок

Спасіння – це безперервний процес, заснований на благодаті та вірності Христа. Наша безпека не полягає в одноразовому досвіді віри, в якому ми раз і назавжди отримуємо повне спасіння через Ісуса, незалежно від того, як ми живемо після цього. Наша безпека полягає скоріше в щоденних стосунках з нашим досконалим Спасителем, який любить нас і, як первосвященик, оберігає нас і спеціально для нас формує наші обставини так, щоб ми могли слідувати за Ним до кінця, використовуючи наші власні можливості. Слава Йому, який своєю силою і любов'ю веде нас до мети!

Євр. 9:12

[Христос прийшов] 12 не з кров'ю козлів і телят, а зі своєю власною кров'ю, раз і назавжди увійшов у Святилище і здобув вічне спасіння.

Євр 5, 9 Слт

9 І, досягнувши досконалості, [Христос] став для всіх, хто слухається Його, автором вічного спасіння.

Ів 10, 27-28

27 Мої вівці слухають мій голос, і я знаю їх, і вони йдуть за мною;
28 і я даю їм вічне життя, і вони не загинуть навіки, і ніхто не вирве їх з моєї руки.

1 Кор 10, 13 Мєг

Бог вірний: він не дозволить, щоб ви були випробувані понад ваші сили, але разом із випробуванням створить і такий вихід, щоб ви могли його витримати.

Євр 9, 12; Євр 5, 7-9; Ів 10, 27; Євр 7,25; 1 Кор 10, 13

5 Контраргумент: «Храм Божий тут, храм Божий тут!»

Існування народу Божого в присутності Бога і в обітованій землі в Старому Завіті та спасіння віруючих в Новому Завіті нерозривно пов'язані з присутністю Бога – через Його Духа – в Його храмі (). Ніколи храм Божий сам по собі не мав (і не має) незламності та безпеки назавжди. Храм Божий буде існувати тільки тоді, коли народ храму буде жити відповідно до Божих заповідей. Якщо народ не живе за Божою волею, а живе беззаконно і чинить зло, Господь покине свій храм і піддасть його руйнуванню. Це є принципом Божим.

1. У Старому Завіті Бог спочатку багато терпить і прощає своєму народу його покаяння, а також відновлює свій народ. Але є і було занадто багато гріхів. Тоді Бог, через жорстокість свого народу, виходить зі свого храму, а потім віддає свій храм на руйнування.
2. Новий Завіт також запевняє нас, що храм Святого Духа, новозавітні віруючі, можуть бути знищені гріхом і спокусою до гріха. І грецьке слово, яке в Новому Завіті використовується для цього (G2647 – καταλύω – katalyo), є

тим самим, яке в Новому Завіті використовується для позначення руйнування зовнішнього храму.

1 Кор 3, 16-17 Менг

16 Хіба ви не знаєте, що ви є храмом Божим і що Дух Божий живе у вас? 17 Якщо хтось руйнує храм Божий, того Бог зруйнує, бо храм Божий є святий, а ви є тим храмом!

Єр 7, 1-15 Менг⁴ Не покладайте надії на оманливі слова, кажучи: «Храм Господній, храм Господній, храм Господній це!». 5 Бо тільки якщо ви серйозно виправите своє життя і всі свої вчинки, ... 7 тільки тоді я дозволю вам жити на цьому місці, в цій країні, яку я дав вашим батькам, від вічності до вічності.

1 Кор 3, 16-17; 2 Хр 7, 17-22; Єр 7, 1-15; Єз 8; Єз 9; Рим 14, 20; Лк 21, 6

6 Контраргумент: «Врятовані освячені раз і назавжди»

Бог назавжди освятив тих, хто освячується, однією жертвою. Їм прощено, і Бог більше ніколи не згадає про їхні гріхи. Ці істини, як їх тут представляє нам автор Послання до євреїв, звучать вічними і непорушними.

Однак факти спасіння в цьому описі не є статичними. Це також підтверджує автор Послання до євреїв.

Вони стають і залишаються нашими

- довіряючи Ісусу та його жертві, а також
- через наше звернення до Нього у вірі.

Освячені Богом, які відвертаються від Бога, біжать на свою загибель, навіть якщо раніше вони були настільки досконало освячені.

Наше нове становище як послідовників Христа – освячених у Христі – є досконалим і в будь-якому випадку приведе до спасіння. І якщо ми, перебуваючи в цьому становищі, через наше наслідування Ісуса

будемо продовжувати практикувати освячення у своєму житті, ми також отримуємо спасіння.

Євр. 10:14-18

10 І на підставі цієї волі (Божої) ми освячені раз і назавжди через принесення тіла Ісуса Христа. ... 14 Бо одним принесенням Він назавжди привів до мети тих, хто (хоче) освятитися (Ним).

Євр. 10, 23-39 Менг

23 Тримаймося непохитно сповідання надії, бо вірний Той, хто дав обітницю. ... 28 Якщо хтось відкинув Мойсеевий закон, то він повинен без пощади померти на підставі (свідчення) двох або трьох свідків: 29 набагато суворіше покарання, подумайте, буде призначене тому, хто зневажив Сина Божого і **вважав за нікчемну кров завіту, якою він був освячений, і знущався з Духа благодаті!**

Євр. 12:12-14

14 Намагайтеся ревно до миру з усіма і до освячення, без якого ніхто не побачить Господа.

Євр 10, 14-18; Євр 10, 23-39; Євр 12, 12-14

7 Контраргумент: спалені діла, але все ж врятовані

Прийнявши Євангеліє Ісуса Христа і ставши Його послідовниками, ми закладаємо правильний фундамент життя для нашого майбутнього спасіння. Однак на шляху до неба ми все ще можемо більш-менш слухняно і добре слідувати за Христом і будувати на цьому фундаменті або золото, срібло і дорогоцінні камені, або дерево, сіно і соломі. І за це ми отримуємо відповідну нагороду або не отримуємо нагороди на небі. Найбільшим руйнівником нагороди в небі є те, що ми робимо правильні речі з неправильних мотивів. Той, хто підносить себе у своєму служінні Ісусу, не отримає за це нагороди, і його життєві споруди на фундаменті Ісуса Христа згорять. Той, хто буде врятований, як через вогонь, але не отримає

ніякої нагороди, бо в Божому суді згорить все його життєве діло, все ще мав свій рятівний фундамент. І це його віра в Христа, яка настільки справжня, що він принаймні робить те, що Ісус у своїй Нагірній проповіді визначив як необхідне для спасіння наших життєвих будинків:

До цього належить виконання волі Божої від щирого серця, чистота думок і вчинків, прощення інших і готовність йти вузьким шляхом, що веде до життя. Хто нехтує цими заповідями і не приносить добрих плодів, той показує, що не виконує волі Божої і тому не увійде до вічного життя.

1 Кор 3, 11-15 Менг

11 Бо ніхто не може покласти іншого фундаменту, окрім того, що вже покладено, а це є Ісус Христос. 12 Але якщо хтось будує на цьому фундаменті золотом, сріблом і дорогоцінним камінням, (або) деревом, сіном і соломою, – 13 робота кожного стане (колись) явною, бо судний день виявить її, бо вона відкриється у вогні; і як робота кожного є, так саме вогонь випробує її. 14 Якщо чиясь робота, яку він побудував на цьому фундаменті, витримає (у вогні), то він отримає нагороду; 15 а якщо чиясь робота згорить, то він понесе збитки: він сам буде врятований, але тільки як через вогонь.

Мт 7, 21-23 Менг

21 Не кожен, хто каже до мене: «Господи, Господи!», увійде до Царства Небесного, але той, хто виконує волю мого Отця, що на небі.

Мт 7, 12-13 Менг

12 «Все, чого ви очікуєте від людей, те й ви робіть їм, бо в цьому полягає (виконання) Закону і Пророків. – 13 Входьте (в Царство Боже) через вузькі ворота, бо широкі ворота і простора дорога, що веде до погибелі, і багато хто входить нею. .

Мт 7, 24-27 Менг

24 Тому кожен, хто слухає ці мої слова і виконує їх, подібний до мудрого чоловіка, який збудував свій дім на скелі.

Мт 6, 1 Менг

1 Стережіться, щоб не чинити своїєї справедливості

[«благодійності»] перед людьми, щоб вони бачили вас, інакше не будете мати нагороди від Отця вашого, що на небі!

8 *Контраргумент: «Небезпека гордості за свої вчинки, небезпека порівняння, небезпека осуду, небезпека відчаю, небезпека зневіри»*

Як ми можемо уникнути небезпеки гордості за власні справи?

Писання рішуче засуджує будь-які думки про порівняння між нами, послідовниками.

Дивитися на служіння Ісуса як на приклад є цілющим і захищає нас від недобрих думок порівняння і осуду, а також підтримує нашу власну готовність служити аж до смерті.

Навіть найвідданіший християнин в кінцевому підсумку робить лише те, що він або вона зобов'язані Богу і що гідно любові Ісуса до нього самого. І усвідомлення цього є спасінням для душі.

Але Бог також захищає нас від усіх наших можливих почуттів неповноцінності. Ми всі залежимо від Божої любові, прощення і милості. І Бог не зламає поламає очерет і не загасить тліючий гніт. Якщо ми дозволимо Ісусу очистити нас, Він пробачить нас і очистить від усієї несправедливості, і ми будемо кохані і шановані в Його очах.

Завжди йдеться лише про те, щоб витягнути з мого власного життя для Ісуса все можливе – і для цього ми потрібні один одному і можемо допомагати один одному.

Духовно небезпечно говорити про власні духовні досягнення – особливо коли йдеться про самозвеличення або про те, щоб виглядати кращим за інших. Але коли йдеться про підтримку інших у вірі, в Писанні цілком звичним є розповідати – з усією скромністю – про те, що Бог зробив через наше життя.

Крім того, надзвичайно важливо і корисно пам'ятати про власне спасіння з милості та про власну схильність до спокус і падінь, щоб не судити брата і сестру зверхньо, а з покірністю намагатися допомогти їм і підняти їх.

Тоді ми можемо спокуситися думати: якщо ми можемо бути вічно спасенні тільки через діла віри, то скільки діл віри буде достатньо? Це призведе до страху замість свободи у Христі.

Ісус запобігає цьому на прикладі Петра: насамперед важливо не (віра) справи, а те, чи любимо ми Ісуса.

Ми любимо, бо Він першим полюбив нас. Ми робимо діла віри, бо віримо в Того, хто спас нас благодаттю. Тільки той, хто сам першим пізнав любов і благодать Божу, може і буде любити Бога у відповідь і таким чином залишатися в просторі спасіння Божого. Ми вже перебуваємо в Божому просторі спасіння, тому можемо зітхнути з полегшенням, бо нам не потрібно спочатку заслужити небо. Це знімає з нас неприємний тиск досягнення. Ми можемо і повинні жити тільки з любові, яку ми самі відчули, не маючи спочатку нічого давати самому Богу.

Однак жодні вчинки людини, яка не була спасена Христом і зовсім не знає Бога, не приведуть її до неба. І це так, навіть якщо вчинки неспасених, здавалося б, дуже схожі на вчинки спасених. Без прощення гріхів і отриманої любові Божої не може бути спасіння і порятунку. Без попереднього примирення з Богом через нашу природну ворожість до Нього всі наші справи є мертвими справами. Ми спасаємося тільки благодаттю і вірою, справжньою вірою, яка проникає в серце, руки і ноги і, завдяки особистому досвіду Божої любові, виступає за Бога і людей у цьому світі.

Не питай: скільки справ достатньо? Краще запитай себе: чи любиш ти так, як тебе любили?

Ів. 21, 17 Менг

Симоне, сину Іоанна, чи любиш ти мене?

І ТІЛЬКИ ПОТІМ слідує завдання і справи для Ісуса. Ми можемо, як Марія, сидіти біля ніг Ісуса (Лк 10, 40-42).

Наша мотивація з любові до Ісуса, який так сильно нас полюбив, просто любити Його знову є набагато більшою і важливішою частиною нашого життя і Писання, ніж повністю наслідувати Ісуса.

Лише після цього йдуть святі і серйозні слова настанови.

Якщо ми робимо те, що робимо, з любові до Бога, з любові до Ісуса, то ми робимо все правильно. І це вбереже нас від будь-якої поганої мотивації.

Об'явлення 1, 5-6 Менг

*5 Тому, хто нас любить і своєю кров'ю викупив нас від наших гріхів
6 і зробив нас царським царством, священиками для свого Бога і
Отця: Його є слава і влада на віки віків! Амінь*

Ів. 21, 17 Менг

Симоне, сину Іоанна, чи любиш ти мене?

Фил. 2:1-11 Менг

1 Якщо ж у Христі є застереження, якщо є любов, якщо є спілкування Духа, якщо є щире співчуття і милосердя, 2 то зробіть мою радість повною, маючи одну думку, одну любов, одне серце і одну душу, 3 не роблячи нічого з самолюбства чи марної слави, але в покірності вважаючи один одного вищими за себе; 4 не дбаючи кожен про своє, але кожен про інших. 5 Таке ставлення нехай буде у всіх вас, як воно було в Христі Ісусі; 6 бо, хоча він мав Божу подобу, він не вважав рівність з Богом за щось, що треба насильно утримувати; 7 ні, він зрекся себе (своєї слави), прийнявши вигляд раба, повністю ввійшовши в людську природу і в своїй тілесній сутності був знайдений як людина; 8 він принизив себе і став слухняним аж до смерті, так, аж до смерті на хресті. 9 Тому Бог і надзвичайно його підніс і дав йому ім'я, яке перевершує будь-яке інше ім'я, 10 щоб в ім'я Ісуса схилилося кожне коліно всіх, хто на небі, на землі і під землею, 11 і кожен язик визнав, що Ісус Христос є Господом, на славу Бога Отця.

Лк 17, 10 Слт

10 Так само і з вами: коли ви зробите все, що вам було наказано, скажіть: «Ми є негідні слуги, ми зробили лише те, що повинні були зробити».

Лк 22,25-27 Менг

25 А він сказав їм: «Царі народів панують над ними силою, а їхні правителі дозволяють називати себе «благодійниками». 26 Але серед вас не повинно бути так, а найбільший серед вас повинен бути як наймолодший, а той, хто сидить на чолі, як той, хто служить. 27 Бо хто більший: той, хто сидить за столом, чи той, хто служить? Звичайно, той, хто сидить за столом. А я серед вас як той, хто служить.

1 Кор 15, 10 Менг

10 Але завдяки Божій благодаті я є тим, ким є, і Його благодать до мене не виявилася марною, але я зробив набагато більше, ніж усі вони, але не я, а Божя благодать, яка зі мною.

Гал 6, 4 Менг

4 Кожен нехай випробовує своє діло, і тоді він може хвалитися тільки перед собою, а не перед іншими.

Мт 6, 1 Менг

1 Стережіться, щоб не чинити своєї справедливості [«благодійності»] перед людьми, щоб вони бачили вас, інакше не будете мати нагороди від Отця вашого, що на небі!

Мт 23, 11-12 Менг

11 Найбільший серед вас нехай буде вашим слугою. 12 А хто себе підносить, той буде понижений, а хто себе понижує, той буде піднесений.

Ів 21, 21-22 Менг

21 Побачивши його, Петро запитав Ісуса: «Господи, а що буде з ним?» 22 Ісус відповів йому: «Якщо я хочу, щоб він залишився (живим) до мого приходу, то що тобі до того? Іди за мною!»

Мт 12, 20 Менг

*Він не зламає погнуту тростину і не загасить **тліючого гніту**.*

Мт 6, 1-4; Лк 17, 10; Ів 21, 17; Мт 23, 11-12; Флп 2, 1-11; Лк 22,25-27;
1 Кор 15, 10; Гал 6, 4; Об 1, 5-6; 2 Кор 1, 12; Євр 13, 18; 2 Кор 12, 19;
Гал 6, 1; Юд 1, 22-23; Мт 12,20; Іс 57,15; 1 Ів 1, 9; Ів 21, 21-22

9 Відповідь: «Наше спасіння завжди і тільки «у Христі». Якщо ти «у Христі», то ти в безпеці».

Через віру ми «в» Ісусі Христі і «в Христі» і «в» Божій любові та захисті і обіцянці і маємо доступ до Бога і впевненість через Нього.

(Тільки) той, хто «у Христі», є і залишається спасеним.

Як ми «входимо в Ісуса»?

Через віру в Ісуса з нашого боку, через відродження з боку Бога. Ми пов'язані з Ісусом через нашу віру в Нього і підтримуємо наші стосунки з Ним через нашу віру в Нього.

Де наше спасіння? У ХРИСТІ. Реалізація всіх Божих обіцянок є у нас У ХРИСТІ. Щоб мати частку у всьому, що Бог обіцяв, я повинен бути У ХРИСТІ.

І цікаво побачити, ДЕ є любов Бога, ДЕ є збереження Боже і ДЕ є СПАСІННЯ Боже:

Вони завжди В Ісусі Христі. Якщо ти В ХРИСТІ, ти в безпеці і в спасінні. Якщо ти залишаєш Христа, ти залишаєш джерело вічного життя і спасіння. Тому залишайся В НЬОМУ і повертайся до НЬОГО, бо тільки В НЬОМУ є життя – тепер і навіки.

Еф 1, 7 Слт

7 У Ньому ми маємо спасіння через Його кров, прощення гріхів за багатством Його благодаті.

Рим. 8:38-39

Ніщо не може відлучити нас від любові Божої, яка є В ХРИСТІ ІСУСІ, нашому Господі.

Ів 15, 5-6 Менг

5 Я є виноградна лоза, ви є гілки: хто залишається В МЕНІ, і Я залишаюся В НЬОМУ, той приносить багато плоду; без Мене ж ви нічого не можете зробити. 6 Хто НЕ залишається В МЕНІ, той викидається геть, як гілка, і засихає; потім її збирають і кидають у вогонь, і вона згорає.

Еф 3, 11-12; Ів 15, 5-6; Рим 8, 38-39; 2 Кор 1, 18-21; Еф 1, 7; Еф 3, 12

10 Підсумок: контраргументи та відповіді зі Слова Божого

Виклад контраргументів щодо спасіння лише вірою та їх спростування

Контраргумент 1: Спасіння відбувається тільки через віру, а не через діла

Аргументація: Спасіння відбувається завдяки благодаті, а не власними ділами (Еф 2, 8-9). Діла до навернення є «мертвими ділами» і не можуть бути приємними Богу (Євр 6, 1). Спасительна віра є одноразовим актом, а не процесом.

Спростування: Віра неодмінно породжує діла (Як 2, 17. 26). Ісус вчить, що справжні учні повинні виконувати волю Божу (Мт 7, 21-23). Добрі діла є ознакою справжнього спасіння (Еф 2, 10).

Контраргумент 2: Ми запечатані Святим Духом, і ніхто не може зламати цю печатку

Аргументація: Віруючі запечатані Святим Духом (Еф 1, 13). Ніхто не може вирвати їх з руки Ісуса (Ів 10, 27-29).

Спростування: Писання наводить приклади, коли Бог знімає Свою печатку через непослух (Єр 22, 24). Ісус обіцяє безпеку тільки тим, хто йде за Ним (Ів 10, 27).

Контраргумент 3: Спасіння в Старому Завіті було недосконалим, у Новому Завіті воно є досконалим

Аргументація: Спасіння в Новому Завіті є остаточним, оскільки воно ґрунтується на досконалій жертві Ісуса (Євр 7, 25).

Спростування: Принцип вірності Богу залишається незмінним в обох завітах (Юда 1, 5). Хто не залишається в Христі, той втрачає спасіння (Ів. 15, 6).

Контраргумент 4: Діяльність Христа є досконалою – ми нічого не можемо додати до неї

Аргументація: Ісус здійснив спасіння (Ів. 19:30), і той, хто сумнівається в цьому, применшує Його жертву.

Спростування: Біблія розрізняє основу спасіння і необхідність залишатися в ньому (Мт 7, 24-27).

Контраргумент 5: Храм Божий тут, храм Божий тут!

Аргументація: Віруючі є храмом Святого Духа (1 Кор 3, 16), який Бог не руйнує.

Спростування: Храм Божий може бути спустошений і покинутий через гріх (Єз 8, 6-7).

Контраргумент 6: Врятовані освячені раз і назавжди

Аргументація: Хто раз освячений, той залишається святим (Євр 10, 14).

Спростування: Освячення є процесом, а не завершеним станом (Євр 10, 19-22).

Контраргумент 7: Спалені діла, але все одно спасенні

Аргументація: У 1 Кор 3, 15 Слт сказано: *«Якщо чиєсь діло згорить, той зазнає шкоди, а сам буде врятований, але як через вогонь»*. З цього робиться висновок, що навіть при відсутності або поганих ділах спасіння не втрачається.

Спростування: У цьому уривку Павло говорить про відповідальність вчителів і проповідників. «Діяння» стосується їхньої викладацької діяльності, а не загалом вчинків кожного віруючого. Цей уривок

показує, що хоча діло буде перевірено і, можливо, спалено, це не гарантує автоматичного спасіння людини. Інші уривки застерігають від помилкового почуття безпеки (Євр. 10:26-27). Ісус каже, що хто вірує, той має вічне життя (Ів. 5:24).

Спростування: тільки той, хто до кінця залишається у вірі, отримає спасіння (Євр 3, 14).

Контраргумент 8: Небезпека гордості за справи, небезпека порівняння, небезпека осуду, небезпека зневіри

Аргументація: Якщо добрі справи вважаються необхідними для спасіння, може виникнути гордість за власні досягнення. Так само наголос на справах може призвести до порівняння себе з іншими або до засудження інших. Той, хто відчуває себе нездатним зробити достатньо справ, може зневіритися.

Спростування: Писання підкреслює, що добрі справи є результатом віри і не є приводом для гордості (Еф 2, 8-10). Кожен має різні дари, тому порівняння є недоречними (Рим 12, 4-6). Ісус вчить не судити інших (Мт 7, 1-2). Спасіння залежить не від кількості справ, а від Божої благодаті (Флп 1, 6). Той, хто справді народився знову, залишається вірним (1 Ів 2, 19).

Спростування: Є приклади людей, які відпали від віри (2 Пет. 2, 20-22).

Відповідь і ВИСНОВОК

Наше спасіння завжди і тільки в Христі – якщо ти в Христі, то ти в безпеці

Наше спасіння не в нас самих, а тільки в Христі. Він несе нас своєю незмінною любов'ю (Ів. 10, 28-29). Але Ісус попереджає: «Хто НЕ ПЕРЕБУВАЄ В МЕНІ, той буде викинутий, як гілка, і засохне» (Ів. 15, 6).

Бог хоче, щоб усі навернулися (2 Пет. 3, 9). Отець з радістю приймає назад блудного сина (Лк. 15, 20-24). Тому ми можемо з упевненістю

сказати: «Ми не належимо до тих, хто відступає, а до тих, хто вірить у спасіння душі» (Євр. 10, 39).

Ісус є нашим добрим пастирем (Ів. 10, 11). Навіть коли ми вагаємося, Він залишається вірним (2 Тим. 2, 13). Він дає нам усе, щоб ми залишалися в Ньому: Своє Слово, Свій Дух і Свою благодать. Коли ми грішимо, двері прощення залишаються відкритими (1 Ів. 1, 9). Хто слідує за Ісусом ЗАРАЗ, той залишається в Христі. А хто в Христі, той може жити в глибокій радості та безпеці – сьогодні, завтра і на віки віків.